

Proston

ISTENI
DICSIRETEK,
IMADSÁGOK,
ES
VIGASZTALO

17 ENEKEK.

Meltyek most ujjokban jó-
rendben vétettek, és az elébe-
ni fogyatkozásoknak meg job-
bittatásával ki-botsáttattak

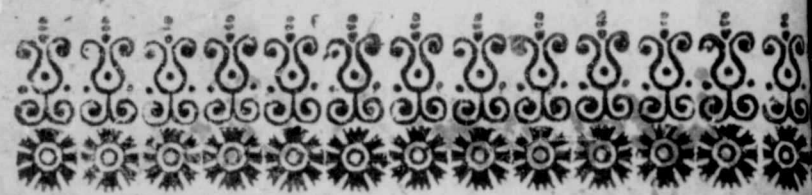
KMITA ANDRASNE

költségével.

KOLOSVARATT,

Az Unitária Ecclesiaberőivel,
LISZKAI MIHALY által,

Anno 1697.

Psal. 150.

Minden lélek dicSirje az Urat.

Psal. 80.

Uram Seregeknek Istene, meddig ragfzol az te népednek könygésére?

Seregeknek Istene, vigasztaly - minket, és fények mi nekünk te ortalád: és meg szabadulunk

KEGYES GLVASO.

Szent Dávid elmélkedvén magában, mivel fizethetne hozzá való jó-téteményiért az

Urnak, semmit nem találván magában: Erre fokad: Az háladásnak

pohárát fel vészem, és az Urnak nevet hívom segítségül. *Psal. 116. 4.*

3. Hogy ha Dávid Király és Proszerbéta lévén magában ezt meg ismerte; mennyivel inkább meg kell azt való

ani maga felől, minden embernek, hogy az Istennek jó-téteményiért

viszszá, mit egyebet adhasson, nincsen hanem az háladás és az ő Senges nevének segítségül hívása.

Melly Isten előtt drágalatos áldozat, noha köz volt minden időbéli

Szentekkel, mind azonáltal úgy te-
szik, hogy az Új Szövetség hívein
ugyan tulajdona; úgy mint az kik
az Isten ő Felsége több és drágalatos
jovaival Szeretett. Mellyre nézve
Szent Iános az híveket ugyan álm-
kodással onsolja, hogy Semlélyék
Istennek hozzájuk való kimondhat-
lan nagy Szeretett. Nézzétek i-
szólván minémű nagy szeretet
adott mi nekünk az Atya, hogy I-
stennek fiainak hivattassunk és légyünk
Erre nézve Sz. Pális olyan Sörga-
matoson int, hogy hálákat adgyur
mindenkoron, mindenekről az Ist-
nek és Atyának az mi Urunk Jéz-
us Christusnak nevében: szólván eg-
más közt éneklésekkel Isteni dic-
sirettekkel, és lelki énekekkel énekelv
és dicsíretett mondván az URI-
szívünkben.

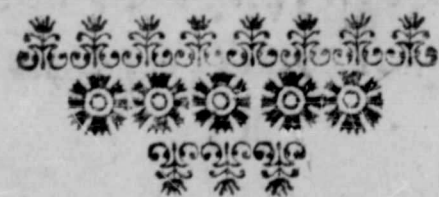
Az időnek mostobasága volt oka
mind eddigis el-felejtetetlen nagy
kárával az mi Társaságunknak Tags-
jainak, hogy az Szent éneklő könyvek-
nek ritkasága miá keresztényi tisz-
teket nem gyakorolhatták ennyire S-
ben, kiválképpen az egygyűgyűek
sem házoknál külön, sem annál inkább
közönséges gyülekezetekben.

Minek okáért Istennek segedelmé-
ből mostan ez fogvatkozás meg orvos-
soltatván: Intetnek mindenek Istent
nek tartozó tisztekre és hivatalok-
ra: hogy előttök bordonván Dávid-
nak példáját és az Apostolnak intését,
meg emlekezzenek nagy örömmel az
Istennek hálákat adni, dicsíretekkkel
és lelki éneklésekkel.

Es ez végre ez küfszed munkát
meg Szerelvén, magokat abban gyar-
korolják kitsintől fogván nagy vig-
lan,

lan, mind házoknál különösen, mind
pedig az Isten házában közönségesen.
Egyéb aránt magok menthetetlenek
lesznek. Senki pedig abban meg ne
vitkózzék hogy itt változtatást tal
lál, mivel az igen kicsin, és nem egyéb
dologban áll, hanem hol mi idegenből
lásoknak formái helyében mellyeknek
az Szent Írásban nyoma sincsen, ol
lyanokat tettünk be mellyek az Szent
Írásban fel találtatnak.

Az Ur az Isten, ki az kicsin és tse
tsemő gyermekek által végezi el az
dicshiretit: gerjessz segyujtsa fel Szent
Szerelmét Siveinkben: hogy éneklés
sekkelés dicshirettekkel az mi Mennyei
Atyánknek tudgyunk hálákat adni
mindenkor mindenekről. Eövé
az ditsőség Amen!

ESZTENDŐNKENT,

Eső Fő Innepekre való Eneki Cære
moniáknak mutató Táblája. Melly
meg mutattya mikor mellyik Hym
nust, Antiphonát, melléje adatott
Psalmissal kellyen é
nekelni.

ADVENTRE VALÓ ENEKEK.

HYMNUS.

Aldott Izraélnek Ura, mert ez 34

ANTIPHONA.

Az Ur úgy jó ki, mint Oriás. 35

PSALMUSSA.

Bóldog ember az a' ki fél az Ur: 36

KARATSONRA VALÓ ENEKEK.

HYMNUS I.

Istentől választott népek, gyülle: 37

X 4

HYM-

HYMNUS II.

Jó Keresztények kik vagyunk,

ANTIPHONA I.

Még esküt az Úr Dávidnak

Canticum Zacharia. Luc. I.

Aldott az Izraelnek Ura Istene:

ANTIPHONA II.

Hertelenféggel lón az hír mondó

PSALMUSSA CXIII.

Dicsídjétek hű Keresztények az

ANTIPHONA III.

Szülé az ő Fiát első szülöttét, és

Canticum Maria. Luc. I.

Magaálllya az én lelkem az Urat

HYMNUS QUADRAGESIMALIS.

Halgassuk figyelmetesen, mire

ANTIPHONA I.

Ha embereknek és Angyaloknak

PSALMUS I.

Bóldog ember az ki nem jár az

ANTIPHONA II.

Irván vagyon, nem tsak kenyér:

PSALMUS XXXIV.

Minden időben dicsídjuk az Ur

IN PASSIONE DOMINI.

HYMNUS.

Oh kegyelmes mi bent Atyánk 51

ANTIPHONA.

Sidóknak Judás illyen jegyet ada, 53

PSALMUS III.

Uram melly igen meg sokasul: 53

ANTIPHONA,

In Sabbatho Sancto.

Miképpen Jonás volt három na: 54

PSALMUS IV.

Mikor kiáltok, felely meg énné: 54

HYMNUS PASCHALIS.

Fénlik az nap fényességgel, zeng 56

ANTIPHONA I.

Az Christus meg holt az mi bűne: 57

PSALMUS II.

Miért zajdultanak fel az pogány: 57

ANTIPHONA II.

Ur Istennek Angyala, le állja az 59

PSALMUS CXLVI.

Enlelkem dicsírd az Urat, dicsi: 59

ANTIPHONA III.

Bizony bizony mondom tű nek: 60

X S

PSAL-

PSALMUS CXXX.

Az mi bűneinknek mélységiből 61

Antiphona in Quasimodo geniti.

ANTIPHONA

Fel támadván az Christus, meg 62

PSALMUS LIII.

Ur Isten az te nevedért baba: 62

DE ASCENSIONE DOMINI.

HYMNUS.

Mostan jeles Innep, és igen nagy 63

ANTIPHONA.

Felméne az Christus menyország: 64

PSALMUS CX.

Monda az Isten az én Uramnak, 65

IN DIE PENTECOSTES.

HYMNUS.

Jövel teremptő Ur Isten, látogasd 66

ANTIPHONA I.

Mikor bé tellyefedet volna az 67

PSALMUS CXLIV.

Aldott légyen az mi Urunk Iste: 67

ANTIPHONA II.

Szolnak vala külömb külömb nyel: 69

PSAL-

PSALMUS CXI.

Dicsírem az Urat tellyes szívemből: 70

Téged Isten dicsírünk: téged Ur: 78

AD MONITIO.

Az UR Vatsorájára való Eneki Cæ-
remoniák vadnak az 71. paginától fog-
va az 77. pagináig.

Ezeket kívül.

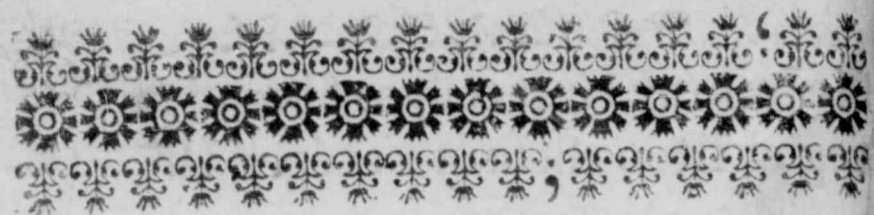
Vadnak leg elől hét Hymnufok, kő-
zönséges üdöre valok, az után követ-
kező hét Hymnufok, Uj esztendőől
fogva hushagyo keddig valo Vasárna-
pokra valok.

Ezek után vadnak az közönséges
Antiphonák, az 20. paginától fogva az
34. pagináig hozzá adattatott Psalmu-
sival edgyütt, az kiket esztendő által
az fellyeb meg irt Vasárnapokon kívül
helyesen énekelhetni.

❧ (o) ❧

)(6

REG.

REGGELI IMADSÁG.

OH nagy Isten Seregeknek Ura, ki nek jó voltából vadnak mindenek és élnek, ki teremtetted az Eget és Földet, a' Tengeret, és a' mellyek azokban vannak: Ki táplálod és igazgatod mind ezeket, nem külömben a' nagyokat, mint a' kicsineket, a' láthatókat és láthatatlanokat. Ki minket-is az elmúlt étczakának fetétségében, midőn bennünk érzékenségink meg-szűnván, magunkal jól-tehetetlenek voltunk, kegyelmesen életben meg-tartottál.

Algyuk édes Atyánk bentséges nevedet érette, hogy előtted méltatlan bémélyünket kedvessé tőtted, nekünk csendes nyugodalmat engedté, egészégben meg-tartottál. Légy velünk ez után-is édes Istenünk, és az Napnak fényével a' te kegyelmedett ujicsad meg

meg mi rajtunk, gyarłoságunkot bent Lelkednek erejével gyámolítsad, hogy leg közelebb ez napunkot foglalhassuk mértékletes életben, Felebarátunk szeretetiben, és mindenek felett bent Felségednek hűségesti steletiben.

Tanits-meg minket szent Atyánk, oh tanits-meg! Miért adtad mi nekünk egész életünkhez e' mái napunkot-is: nem hogy bűneink számát baporítsuk, hanem hogy igaz pœnitentia tartással, bűneinkből hozzád való meg-téréssel magunkot késítenők amaz nagy és rettenetes napra: mellyen meg itéled a' Földnek kerektségét a' Férfit által, a' kit arra rendeltél; hogy minden el végye cselekedetinek jutalmát, vagy jót vagy gonoszt cselekedett e' testben.

Juttasd e' bűnkben azért, hogy ez rövid és hamar el-mulo napjainkal kötötted egyben örök életünket, s' idvességünket, és hogy az mit vetendünk ez életben, azt aratyuk jóvendőben, vagy

a' testből veszedelmet, vagy a' lélekből
örök életet, és adgyad hogy ugy
fárad zhalunk ez életre néző szűksé-
ges jóknak keresésében, ételünk,
italunk, és ruházatunk meg-szerzé-
sében, hogyazonban, amaz Mennyei
kéntsről el ne feletkezzünk, melyet
sem a' rosda meg nem emélt, sem a'
lopók ki nem ásnak : hogy így édes
Atyánk Istenünk, mikor ez máj napun-
kot az éj: életünket pedig az halál fe-
téttséggel el borittya, leheffen szent Fel-
ségedben tsendes nyugodalmunk, üd-
vességes ki mulásunk. Szent Fiadnak,
az Ur Jésus Christusnak nevében, ké-
rünk halgass-meg minket. Amen.
Mi Atyánk, ki vagy &c.

ESTVELI IMADSAG.

MI Idvezítő Urunk Jésus Christu-
nak dűtsőféges szent Attya és Iste-
ne, ki hozzád járulhatatlan fényesség-
ben él és uralkodik mind örökké, ki-
nek

nek napjai soha el nem fogynak, esz-
tendei meg nem avulnak; Mi por és
mint a' párah, hamar el muló teremp-
tet-állati szent Felségednek, járulunk,
és folyamodunk az te könyörületessé-
gednek Királyi séki eleibe, hogy ez ét-
szakának kezdetiben-is el vőtt jó-té-
teményiért szent Felségednek hálákat
adgyunk, és bűneivel örök setétséget
érdemlő lelkünknek kegyelmet nyer-
jünk.

Aldott legyen azért, a' mi Urunk
Istenünk tellyes életünkben velünk
közlött jó-téteményiért lelkiekért és
testiekért, leg közeleb ez máj napon
rajtunk meg tőkéllet Atyai gondvise-
lésiért, melyet mi velünk azért tsele-
kedett, hogy ezzel-is magához édesít-
vén bűneinkből ki térhetnénk, és ha-
lunkra magunkat annál jobb móddal
készíthetnők.

Oh vajha bár tsak ez máj napunkat,
ilyen jó és drágalatos munkákban vé-
geztük volna; mértékletes szent és ke-
gyes

gyes életben! volna mivel bemeinket bátran álmra ereſtethetnök, lelkünket a' halál félelme ellen erőſſíthetnök! de mi ellennünk bizonyſág a' mi lelkünk ísméreti, hogy ez mái napunkat-is meg homályosítottuk ſok éghre kiáltó vétkeinknek felhőivel, vétkeztünk ſokakban Iſteni Felséged és felebarátunk ſereteti ellen, gondolatinkal ſónkal és egyéb tselekedetinkel.

Minekokáért oh minden könyörülteſſégeknek ſzent Attya, ki nem az egéſſégeſeknek rendeltél orvost, hanem a' bűnösöknek igírted kegyelmedet, ſent Felségedhez folyamodunk, és ſent Fiadért az Közbenjáró Ur Jéſus Chriſtusért kérünk, légy kegyelmes, légy irgalmas minden mi bűneinknek és álnokságinknak, és azokat, mint az étzaka mindeneket ſetétſégivel elborított, vedd az örök feledékenségek tengerében, hogy azokrol a' mi bűntetésünkre ſoha meg ne emlékezzél.

Erez-

Erezteſd édes Atyánk Iſtenünk ez bűn botosító kegyelmedett mivelünk, még ez életben, s' leg közlebb ez étzakanak idején-is; engedgy cſendes és békeſéges nyugodalmat teſtünkben és lelkünkben; őrizz meg minket és ſzelmeſinket egéſ házunkal edgyetemben, el ſenvedhetetlen károktól, tűztől, gonosz embereknek ſándékoktól, nehéz betegſégektől, hertelen haláltól; legyenek ſentek ágyainkban való gondolkodáſink, tiſták álmadozáſink; hogy az hólnapi napra-is meg-ujjult erővel, vidám orczával fel-virradván kereſtényi tiſtünket és hivatalunkat követhetſük, és akkoron-is az el-vött jókért ſzent Felségednek ſűtsőſéget tulajdonithaſſunk ſent Fiadnak az Ur Jéſus Chriſtusnak általa, a' kinek nevében, és a' kitől tanult imádsággal mégis ſent Felségedet így ſollittyük meg: Mi Atyánk, &c.

Kö-

KÖNYÖRGÉS.

*Mellyet az Templomban való béménés-
kor ember élhet.*

Mindenható Ur Isten, én mennyei
Szent Atyám, az te irgalmaságo-
nak nagy voltában bizván, bémegyek
az te házában, és meg hajtom az én
Sivemnek térdét az te Sined előtt, az
te félelmedben: Uram igazgas enge-
met az te igazságodban, igazgasd az te
utadat én előtttem: vigy el engemet az
te parantsolatidnak ösvényire: Mert
te vagy én Istenem, az én üdvességem-
nek Ura. Szerettem az te házában lakó
helyét, és nagy örömet az Szent-
eknek, kik tégedet dicírnék, és te
benned biznak, gyülekezetiben jelen
vagyok. Jövetek el, imádgátok, és
térdünket hajtsuk meg az Urnak előt-
te, az ki teremtet minket. Mert ő
az mi Urunk Istenünk, mi pedig ő né-
pei vagyunk, és az ő mezejének juhai.
Fel magastallyátok a' mi Urunkat Iste-
nünket, és imádgátok őtet az ő Szent-
ségé-

ségének Sine előtt, mert Szent. En az
én imádságomat te hozzád fordítom
alkalmatos időben, az te irgalmasá-
godnak nagy volta Szent halgas meg
engemet, és könyörülvén rajtam, ad-
gyad énnékem az te Szent Lelkedet,
hogy tégyen engemet alkalmatosá az
te üdvességes Szent Igédnek halgatá-
sára, tanulására, és annak mind végig-
len való meg őrizésére, az te áldot Szent
Fiadnak, az mi Urunk Jézus Christu-
sának általa, Amen.

IGAZ HITERT VALÓ KÖNYÖRGÉS.

Mindenható örök áldott Ur Isten,
ki vagy a' mi Urunk Jézus Chri-
stusnak és az világosságnak Szent At-
tya: Szent felségednek alázatosan kö-
nyörgök, mint hogy az igaz hit, nem
emberi elméből és erőből vagyon, ha-
nem te Szent ajándékból: Ennek-
okáért nemz én bennem Szent Lelked-
nek általa, oly világosságot és értelmet,
hogy

hogy mind tégedet, mind az te Berel-
 mes szent Fiadat az mi Urunk Jé-
 Christust igazán és ugyan valóban meg-
 ismérhessem. Hogy méltó legyek jár-
 nia az te utaidon, és az én hivatalom-
 ban, bentségesen viselhessem az én éle-
 temet. Adgy erőt énnékem az te di-
 tsósságodnak gazdagsága berént, hogy
 az Ur Jé-
 sus Christus lakhassék, hitnek
 általa az én szívemben. Jó segítségül
 az én hitemnek, hogy gyarapodást ve-
 hessék, és én ő benne, az te bent Fiad-
 ban bé plántáltassam, és ő benne meg-
 éppülhessek, és mind végig, ő benne
 meg mozdulhatatlan maradhassek. En-
 édes Istenem, viseld gondomat, és ol-
 talmazz meg a' te bent igazságodban,
 az igaz hitben, hogy el-ne tántorod-
 gyam, és el-ne tévelyedgyem ennyi
 sok változásokban. Ez felett, add-meg
 Ur Isten, hogy az én hitem, ne legyen
 meg holt hit, avagy csak valami erő-
 len emberi vélekedés minden erő és
 csele-

kekedés nélkül, avagy gyümöltste-
 en: hanem legyen eleven cselekedő az
 igaz Keresztyéni szeretetnek általa.
 Hogy az igaz hitnek, és az bizonyos
 reménségnek idvésséges végét el-ér-
 nessem, és magamnak vehessem, a' te
 áldott szent Fiadban, kinek általa
 legyen dicfirt és tisztesség
 bent Felségednek,

AMEN.

KÖNYÖRGÉS.

*Mellyel az Templomban való béménés-
kor ember élhet.*

MIndenhato UR Isten, én mennyei
Szent Atyám, az te irgalmaságod-
nak nagy voltában bizván, bémegyek
az te házában, és meg hajtom az én
bívemnek térdét az te bined előtt, az
te félelmedben: Uram igazgas enge-
met az te igazságodban, igazgasd az te
utadat én előtttem: vigy el engemet az
te parantsolatidnak ósvényire: Mert
te vagy én Istenem, az én üdvességem-
nek Ura. Szerettem az te házádnak
lakó helyét, és nagy örömezt az Szen-
teknek, kik tégedet dicśirnek, és te
benned biznak, gyűlekezetiben jelen
vagyok. Jövetek el, imádgjátok, és
térdűnket hajtsuk meg az Urnak előtt-
te, az ki teremtet minket. Mert ő
az mi Urunk Istenünk, mi pedig ő né-
pei vagyunk, és az ő mezejének juhai.
Fel magastallyátok a' mi Urunkat Iste-
nünket, és imádgjátok őtet az ő Szent-
ségé-

ségének bined előtt, mert Szent. En az
én imádságomat te hozzád fordítom
alkalmatos üdőben, az te irgalmasá-
godnak nagy volta bérént halgas meg
engemet, és könyörűlvén rajtam, ad-
gyad énnékem az te Szent Lelkedet,
hogy tégyen engemet alkalmatosá az
te üdvességes Szent Igédnek halgatá-
sára, tanulására, és annak mind végig-
len való meg őrizésére, az te áldot Szent
Fiadnak, az mi Urunk Jésus Christus-
nak általa, Amen.

IGAZ HITERT VALÓ

KÖNYÖRGÉS.

MIndenható örök áldott UR Isten,
ki vagy a' mi Urunk Jésus Chri-
stusnak és az világosságnak Szent At-
tya: Szent felfégednek alázatosan kö-
nyörgők, mint hogy az igaz hit, nem
emberi elméből és erőből vagyon, ha-
nem te Szent ajándékból: Ennek-
ért nemz én bennem Szent Lelked-
nek általa, oly világosságot és értelmet,
hogy

hogy mind tégedet, mind az te Berel-
mes szent Fiadat az mi Urunk Jé-
Christust igazán és ugyan valóban meg-
ismerhessem. Hogy méltó legyek jár-
nia az te utaidon, és az én hivatalom-
ban, bentségesen viselhessem az én éle-
temet. Adgy erőt énnékem az te di-
tsósígednek gazdagsága berént, hogy
az Ur Jésus Christus lakhassék, hitnek
általa az én szívemben. Jő segítségül
az én hitemnek, hogy gyarapodást ve-
hessek, és én ő benne, az te bentsi Fiad-
ban bé plántáltassam, és ő benne meg-
éppülhessek, és mind végig, ő benne
meg mozdulhatatlan maradhaszak. En-
édes Istenem, viseld gondomat, és ol-
talmazz meg a' te bentsi igazságodban,
az igaz hitben, hogy el-ne tántorod-
gyam, és el-ne tévelyedgyem ennyi-
fok változásokban. Ez felett, add meg
Ur Isten, hogy az én hitem, ne legyen
meg holt hit, avagy csak valami erő-
len emberi vélekedés minden erő és
csele-

vélekedés nélkül, avagy gyümöltste-
nen: hanem legyen eleven cselekedő az
igaz Keresztyéni szeretetnek általa.
Hogy az igaz hitnek, és az bizonyos
reménységnek idvésséges végét el-ér-
hessem, és magamnak vehessem, a' te
áldott szent Fiadban, kinek általa

legyen dicfret és tisztesség

bentsi Felségednek,

A M E N.

ÖZÖNSEGES IDŐBEN,
VASARNAPOKRA VALÓ

HYMNUSOK.

HYMNUS

Tempore Ingressus in
Templum.

Eőrvendezünk örömünkbe, Fel-
séges Isten, mert el bé jutot-
tunk immár elődben, az te
Templomodban, Felséges Atya Isten.
Csak ez nekünk vigasságunk, Fel-
séges Isten, hogy lakozik a' te neved
közöttünk, dicsírteflék tőlünk, Felsé-
ges Atya Isten.

Tarts meg azért békefényben, Fel-
A féges

főges Isten, ez kicsiny sereget az igaz-
hitben, te tisztelkedben, Főfőges Atya
Isten.

Prédikáltafd űent igidet, Főfőges
Isten, ne had űomjuhozni a' mi lelkőnk
ket, áld meg életőnk, Főfőges Atya
Isten.

Zengedeznek mi ajakink, Főfőges
Isten, őrvendetes űókban, dicűiretek
ben, ékes énekekben, Főfőges Atya
Isten.

Aldott vagy te magos Menyben,
Főfőges Isten, kit illet dicűiret a' űem
Templomban, Anyaűentegyházban,
Főfőges Atya Isten.

HYMNUS MATUTINUS.

Kőnyőrgőnk az Istennek, Chriűtus-
által, mint Atyánk, hogy iűm-
jen fiainak, kegyelmezzen bűneink
nek.

Az őrdőgnek hatalmától, és bű-
nőnknek fogságától, ellenűegtől, és
haláltól, őltalmazzon kegyelmeső.

Vigaű-

Vigaűtrallyon űent Lelkével, igaz-
aűűon beűédével: ne boűűoncsuk bű-
neinkkel, nagy űok hitetlensőgőnkkel.

Ez máji nap életőnkben, ne eűőnk
semmi vétékben, nagy jozanság éte-
őnkben, légyen és mind italunkban.

Látáűunkban bűn ne légyen, gonosű
kivánság hozzánk ne űérjen, mi beűé-
őnk tőűta légyen, gondolatunk jora
légyen.

Hitőnk légyen tőkéletes, mi éle-
őnk olly űentűeges: nállunk légyen
utálatos, hitetlensőg, mert kárhozatos.

Szent Angyalid őrizzenek, és ke-
zekben viűellyenek, nyomorgatni ne
hadgyanak, űem embernek, űem őrdőg-
nek.

Dicűiret néked Ur Isten, ki minket
néűű kegyelmeűen, halgaűd moűtan
nagy kedveűen, hogy kőnyőrgőnk
őűőűgeűen. Ugy légyen.

A a

ALIUS

ALIVS. Jam lucis orto.

Immáron az Nap fel jövé, könnyörög-
jünk az Istennek, hogy mind ez egész
napon, bűntől minket meg őrizzen.

Nyelvünket meg tartoztassa, bűnre
hogy ne mozdullyanak, bemeinket be-
fedezze, gonofságot ne nézzenek.

Tiszták legyenek mi biveink, go-
nos bűnt bé ne vegyenek, kevélységet
meg enyhítsen, ételt, italt, mértékel-
lyen.

Hogy mikor az Nap el-nyugoszik,
és az éj el-közelitend, ez világon tiszták
légyünk, dicfíjűk az nagy Ur Istent.

Dicsőség legyen Atyának, az ő Fiá-
nak általa, ki minket az ő bēnt Lelké-
vel, vigasztalljon minden időben. Ugy-
legyen.

HYMNUS ÆSTIVALIS.

SOk nyavalyánkban Atyánkhoz ki-
áltunk, mert segedelmet se hult nem
találunk, csak ő mi nekünk Atyánk,
és gyámolunk, minden őtalmunk.

Téged

DICSIRETEK.

Tégedet azért alázatos sível, ké-
rünk, oltalmaz Atyánk jobb kezeddél,
és táplálly minket az te bēnt igiddel,
lelki étellel.

Itt az árnyékban miglen mi nye-
morgunk, csak segedelmed alá mi fo-
lyamunk, mert igen kegyes Atyánk
vagy mi nekünk, minden életünk.

Pokol ajtaja bűnért reánk nyíla,
hogy az Istennek haragja indula, min-
den nyavalya ottan reánk bállya, bűn-
nek jutalma.

Ha bűneinket számlálsz Ur Isten,
senki közzüllünk nem mehet elődben,
mert mi fetrengünk számtalan sok
bűnben, undok életben.

Azért most kérünk, ne nézd bűne-
inket, de tekincs kegyes bemeiddel
minket; az te Fiadért bēres igen min-
ket, szabadíts minket.

Ne tégy mi velünk az mi bűnünk
bērint, de tekincs minket kegyességed

A ;

bērint;

Berint; Christus Jéfusnak kedves volta Berént, Bérelme Berént.

Végy el mi rólunk ennyi sok infert, adgy nekünk kérünk immár esedezseget, ne fogyatkozzunk el sok segítség között, adgy nekünk erőt.

Sok nyavalyáink le tsendesedgyenek, hogy hatalmasok tégedet féltve nek, és mindenkoron téged ismérjenek, örök Istennek.

Dicsíret legyen az Atyának mennyben, Bent Fia által örök dicsőfélegben, ki Bent Lelkével minket megvigasztal, minden időben. Ugy légyen.

AL I U S. O Pater Sancte.

OH mi Bent Atyánk, kegyes és kegyelmes, Jéfus Christusnak tisztelendő Atya, ki Bent Lelkessel minket megvigasztal, egy örök Isten.

Te vagy az győzhetetlen nagy erősség, bizony Istenség, mérhetetlen jószág, boldog fényesség, bölcsesség, segítség, és egy reménység.

Néked

Néked szolgálak, kiker teremtetél, mindenek méltán tégedet dicsőítek; miis jó sítből te néked éneklünk, halgass meg minket.

Dicsíret néked mindenható Isten, örök hálaadás és dicsőféleg légyen, ki mind ez földön, s' mind mennyben országlaß, most és örökké. Ugy légyen.

AL I U S. O Pater pie Cœlestis.

OH Mennvei kegyes Atyánk, tekinces menyből most minket, jusszon esedben nyavalyánk, ne nadgy kérünk édes Atyánk.

Mert jól láttuk érdemünket, jól ismérjük el-vestünket, érezzük sok bűneinket, nem viselhettyük terhünket.

El árattunk vérkeinkben, sokasultunk bűneinkben, mind el-vestünk sebeinkben, nyomorottunk életünkben.

Nincsen nekünk segítségünk, sehol nincsen bátorságunk, egyedül

vagy te oltalmunk, sebeinkből gyógyulásunk.

Ha minket te el-hagyánda, jó voltodtól meg-fosztánda, kezeidből kiveténdé, oltalmadból ki-rekesztendé.

Kész préda lesünk ördögnek, vigasztalás ellenfégünknek, tiédből nekünk bosszúság, nekünk csak az nyomorúság.

Indíts-fel te hatalmadat, bánnyad Atyánk halálunkat, dicsőítsed jó voltodat, és ne vesd-el solgaidat.

Tekints Atyánk az Christusra, tekints az ő halálára, vigy bé minket országodban, véghetetlen boldogságban. Ugy legyen.

A L I U S.

OH áldot Atya Ur Isten, ki uralkodik Mennységben, mindeneknek teremtetője, könyörgünk mostan te néked.

Halgass meg minket Christusért, kiért

ért igérted biztonnyal bűneinknek bosszánattyát, és az te segítségedet.

Mostan szükségnek idején, oltalmaz minket Ur Isten, és győzd-meg ellenfégünket, hogy félljék az te nevedet.

Hatalmas Isten könyörgünk, ne nézzed az mi bűneinket, hanem Jánosnak jó voltát, kiért mondatol Atyáknak.

Ne hadgyad azért mi nekünk, hogy ártasson ellenfégünk, kiket Fiadnak vérével, meg-sabadítál gonosztól.

Ne hadgyad müllyék héjában, hozzáunk való igireted, támagy fel mostan mellettünk, hogy lássuk segítségedet.

Dicsőrünk téged bent Atyánk, és kérünk az te Fiadért, maradjon velünk örökké, az te nevednek áldása. Ugy legyen.

H Y M N I.

De Creatione septem Dierum.

ISTENI
PRIMIDIEI.

Die Solis canendus.

FELSÉGES Isten Menynek Földnek Ura
és mindeneknek nagy bölcsalkoto-
ja, világosságnak csudálatos Attya, és
formálója.

Hogy meg-mutatnád te nagy jó-
voltodat, bölcsességedet, és nagy hatal-
madat, te foghatatlan világosságodat,
boldogságodat.

Az Menynek földnek ő teremtsé-
ben, hogy még ez világ volna sötétség-
ben, világosságot teremtel az égben,
Bépe tündöklésben.

Te meg választád akkoron az időt,
az sötét éjtől az világosságot, dolog té-
tele rendeléd az napot, az Bépe világot.

Fáradság után el-aluvásunkra, Ber-
zéd az Ejjet, mi nyugodalmunkra, és
hogy az élet minket még el-hadna, és
meg-nyugotna.

Akkor változik el testi világunk, és
következik csendes nyugodalmunk,
jusszon

DICSIRETEK.

jusszon elődben azért imádságunk, fo-
háskodásunk.

Ne had lelkünket bűnnek el birnia,
örök élettől itt el-űsakadnia, gonofság
miat ne had kárhözni, meg-romlania.

De gerjess minket az Mennyei jók-
ra, örök életnek Bépe kívánságára,
minden bűnöknek távoztatására, utá-
lására.

Add-meg ezeket nekünk kegyes
Atyánk, te Szent Fiadért az mi meg-
váltónkért, és Bépe Lelkeddel vigas-
taly-meg minket, tekincs mi reánk.
Ugy legyen.

HYMNUS SECUNDI DIEI.

Die Luna canendus.

MENYNEK és földnek nemes terem-
tője, minden dolgoknak bölcsen
rendelője, az Eg az földet, hogy elegy
ne lenne, de külön lenne.

Te el-választád másod napon őket,
az Eg és föld közt Berzél messeséget,
az fellegeknek tágas ürességet, az hig
Egeket.

Hogy az nagy vizek mind az egész földet, el ne borítsák az szép sígетeket, csudálatosan fel-függesztéd őket, az (hig Egeket) bő esőket.

Annak felette, az Egi tűz minket, el ne vesztene mind az földieket, te azok által meg-enyhited őket, s'ugy éltetiz minket.

Ez csudálatos te rendelésedet, adgyad dicshatunk bőségs teremtésedet, te bent Lelkeddel oktassad elménket, és te birj minket.

Ne esünk ismét új veszedelemben, az örök miat nagy keserűségben, mikor vétkezünk ne hagy el bűnünkben, örök kezében.

Adgy igaz hitet ez világon nekünk, mely minden jobban tündöklyék mibennünk, minden hívást utaltas meg velünk, lakozzal bennünk.

Add meg ezeket nekünk kegyes Atyánk, &c.

HYM-

HYMNUS TERTII DIEI.

Die Martis canendus.

EZ széles Földnek nagy bőségs terem-
tője, az nagy tengernek csuda in-
tője, hogy a' viz, és föld mind csak
egy ne lenne, de külön lenne.

Te harmad napon hogy teremtesz
vala, mikor a' vízzel a' föld edgyüt va-
la, mind az vizeknek parancsoltál va-
la, így bőségs vala.

Vállyanak külön a' vizek a' földtől,
és legyen külön az föld az vizektől,
emberek, vadak birják lako helyül, és
örökfégül.

Hogy bővölködjék mindenféle
fakkal, sok külömb külömb nagy szép
virágokkal, és gyümölcsözök éltető
fok jokkal, drága magokkal.

Akkoron lőnek az széles tengerek,
az egész földön folyó nagy szép vizek,
csörgő patakok, és kedves kút fejek,
az kik éltetnek.

Gyogyits meg Uram lelki sebeinket,

tiſtits-meg az mi ſertelmefſégünket,
adgyad ſiratnunk hitetlenségünket,
ſok bűneinket.

Birja ſent Lelked az mi ſiveinket,
ſemmi gonofra ne bocsáſſon minket,
de minden joban épíeſen bennünket,
erőtleneket.

Es bátorítſa félelmes lelkünket,
tarcſa cſendefen te benned hitünket,
ſemmi rettegés ne illeſſen minket,
erőtleneket.

Add-meg ezeket nekünk. &c.

HYMNUS QUARTI DIEI.

Die Mercuri canendus.

OH magoſ menynek ſentſéges Iſte
ne, ſéles egeknek meg erőſſítője,
negyedik napon bölceſen építője, és
rendelője.

Ki fejünk felett mint egy fel-vont
Sátort, meg-ékeſítéd az nagy magaf-
ságot, akkor cſinálád te az fényes Na-
pot, és az ſép Hóldat.

Hogy

Hogy ez világnak az Nap ő fenyé-
vel, nappal ſolgálna el kerülésével, az
Hóld világis azonképpen éjjel, ſol-
gálna ſerrel.

Kik ezenképpen az ő folyáſokkal,
jegyek lennének ő el forgáſokkal, eb-
tendő, hólnap, és hét-ſam tartáſſal,
lennének bizonynyal.

Ezekkel ſerzed az ſép Cſillagokat,
mint egy hatalmas nagy orſágos ha-
dat, hogy meg-mutatnád te nagy ha-
talmadat, birodalmodat.

Vilagoſíts meg az embereketis, ved
el homályát az mi ſivünknekis, ódd
meg az bűnnek kemény köteleſis, te
birj minketis.

Add meg ezeket nekünk, &c.

HYMNUS QUINTI DIEI.

Die Jovis canendus.

OH nagy hatalmu ſeſéges Ur Iſten,
ki cſudálatos Ur vagy az vizeken,
onnat teremted kik járnak az Egen,
és viz feneken. Eőtd.

Eötödik napon adál madarakat, béké-
kévánatos bárnys állatokat, ő vellek
edgyüt az vízben valokat, az fok ha-
lakat.

Vallyon s' nem elég csudaé ez né-
künk, azon egy vízből mit adtál miné-
künk, kinek némellyik égen jár felet-
rünk, messze mi tollunk.

Némellyik penig vizeknek fene-
kén, béles tengernek az ő nagy órvé-
nyén, avagy órvényeknek mélyféges
nagy völgyön, szabadon élén.

Adgyad mi nekünk bünös fiaidnak,
te bent Fiadban meg-igazultaknak,
vethesünk véget minden gonofság-
nak, és álnokságnak.

Ne birjon minket az lelki nagy vak-
ság, az Bálványozo bertelen kábaság,
és az Pogányi fok utálatosság, és az ha-
miság.

Add meg ezeket nekünk, &c.

HYMN

Die Veneris canendus.

EMberi nemnek teremő Istene, min-
den dolgoknak bépen rendelője,
valamit éltet ez egész föld sine, te vagy
berzője.

Hatod Nap adád az fene vadakat,
akkor teremted földből az barmokat,
az csúzó-másó földi állatokat, és az
Adámot.

De így rendeléd ezeknek dolgokat,
az ember birná ez földön azokat, min-
den nagy testű erőf állatokat, mint
egy rabokat.

Eötizz Ur Isten nagy oktalanságtól,
minket, bertelen nagy tudatlanságtól,
testi rabságtól, minden bú bánattól, és
nagy romlástól.

Birjad lelkünket, és mi erkölcsün-
ket, és vezérellyed cselekedetinket,
Christus vérével mosd-el bűneinket,
fok vétkeinket.

Az magos Menyből adgy örömet
nekünk,

nékünk, Bent ajánd'kod közöllyed mi
velünk, minden gyűlölség távul legyen
tőlünk, lakozzál bennünk.

Add meg ezeket nekünk, &c.

H Y M N U S.

De Requie Septimi Diei.

Felséges Isten menynek földnek Ura,
ki mindeneknek vagy teremő At-
tya, az magos Egnek Bépen alkotója,
és nagy biroja.

A' mi kedvünkért a' Bépen fényes nap-
pal, te meg ruházád az Egeket nappal,
és az étsakát a' világos Holdal, mint
egy lámpással.

Hogy meg-nyugosson az mi mun-
káinkból, törődésünköl, és fáradsá-
ginkból, néha peniglen mi nagy báná-
tinkból, és siralmunkból.

Nagy hálat adunk kegyes Atyánk
néked, hogy te ez napon nekünk ezt
engedted, nagy Bépen bésséddel élnénk
te előtted: dicsőség néked.

Immár

Immár az Napnak az ő kezdetiben,
néked könyörgünk Atyánk igaz hit-
ben, segily meg minket mi könyörgé-
sünkben, áldgy meg lelkünkben.

Hogy tista s'iből áldhassunk tége-
det, Bépen ének soval dicfirjók nevedet,
jozan elmével imádhassunk téged,
mint Istenünket.

Az fetét éjnek reánk jövőfében, ad-
gyad hogy lelkünk ne legyen fetétben,
se pedig hitünk tökéletlenségben, és
tévelygésben.

Ha az mi testi semeink el hunnak,
lelki semeink reád vigyázzanak, az
mi bűneink mind el-aludgyanak, és
meg-hallyanak.

Tarts tistán Úram éltünket, s' el-
ménket, őriz meg büntől álmunkbanis
minket, az álnok őrdög ne birjon-el
munkót, erőtlenekeket.

Adgy békefféges nyugodalmat né-
künk, és tennen magad vigyáz Úram
éltünk, hogy Bépen békével legyen fel-
kelésünk, tellyes életünk.

SE

SEQUUNTUR ANTIPHONÆ:

In singulos Septimanæ dies distinctæ,
et ac ordine in diluculari sacro
canendæ.

ANTIPHONA PRIMA

UGy szereté az Isten ez világot, hogy
az ő edgyetlen egy Fiát érettünk
adnája, hogy minden, valaki hiszen ő
benne, ei ne vesßen, hanem örök élet
legyen. Ton. 1.

PSALMUS. CXIX. Aleph. 1.

Boldogok az kik ártatlanul élnek: az
kik járnak az Urnak törvényében.
Boldogok kik meg-örizik az ő ta-
nubizonyságit: tellyes szívöl keresik
ötett.

Mert nem cselekednek álnokságot:
az kik az ő utaiban járnak.

Te parancsoltad: hogy az te paran-
csolatid igen meg-öriztesse nek.

Vajha igazgattatnának az én utaim
a te szerzésnek meg-örizésére.

Akko

Akkoron meg nem bégyenülök: mi-
koron figyelmezendek az te parancso-
latidra.

Magastallak tégedet szívemnek e-
gyenellégéből: mikoron meg tanulán-
dom az te igazságodnak íületit.

Meg-örizem az te szerzésidet: sóha-
el-ne hagy engemet. Az halhatat-
lan és láthatatlan Királynak.

ANTIPHONA SECUNDA

MOsses azt mondgya az Izrael Fiai-
nak: Prophetátámaft még ti nek-
tek, az ti Uratok Istentek, mint enge-
met; az ti Atyátok fiai között, azt hal-
gassatok. Ton. 2.

PSALMUS CXIX. Daleth. 4.

MEg-somorodott Uram az én Lel-
kem: elevenits-meg engemet az
te igid szerint.

Az én utaimat meg-jelenttettem, s'
meg-feleltél énnékem: tanics meg en-
gemet az te szerzésidre.

Az te

Az te parancsolatidnak utát add meg értenem énnékem: Bóllók az te csudáidról.

Meg olvadt az én lelkem bánatnak miatta: eleveníts meg engemet az te igid szerint.

Az családságnak utát távoztasid-él én töllem: és ted azt, hogy az te törvényed legyen kedves én nállam.

Az bizonyásnak utát választottam és az te itiletidet előmben vöttem.

Ragaskottam az te tanubizonyosság tételidhez: Uram ne hadgy meg-bergyenűlnöm.

Az te parancsolatidnak után ugyan futva járok: mikor meg vigasztalod az én szívemet.

Uram taníts meg engemet az te berzésidnek utára: hogy meg őrizzem azt mind végig.

Adgy énnékem értelmet, s' megtartom az te törvényedet: és meg őrizem azt tellyes szívemből. Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

AN

ANTIPHONA TERTIA.

AZ kiről bót Mojsés, arról az Atya Ur Isten, fényes kódból ilyen bizonyyságot tón: Ez az én szerető Fiam, kiben énnékem kedvem tölt, ötet halgassatok. Ton. 3.

PSALMUS CXIX. Zain. 7.

Emlkezzél-meg az te Bolgádnak mondott beszédidről: az mellyel engemet biztattál.

Az vigasztalt engem minden nyomoruságimban: mert az te beszéded elevenít meg engemet.

Az kevélyek felette igen meg-csúfoltanak engemet: de azért az te törvényed mellől el nem állottam.

Elsemben jutottak Uram az te öröktől fogván való itiletid: és vigasztalt yöttem azokból.

Irtozom én látván az Istenteleneget: kik el hadgyák az te törvényedet.

Enekek gyanant voltanak énnékem az te berzésid: az én barátokság járásomnak helyén. Meg

Meg emlekezem Uram éjjel az te nevedről: és meg tartom az te törvényed.

Ez pedig abból állt énnékem: hogy meg őriztem az te parancsolatidat.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

ANTIPHONA QUARTA.

UGy mond Jézus: ha meg maradandók az én beszédimben; bizony ayal én tanítványim léstek, és megismeritek az bizonyosságot, és a' bizonyosság titeket meg szabadít. *Ton. 4.*

PSALMUS CXIX. Jod. 10.

AZ te kezeid alkottanak, és ábrázoltanak engemet; adgy énnékem értelmet, hogy meg tanuljam az te parancsolatidat.

Az kik félnek te tölled meg látnak engemet, és vigadnak: mert a' te beszédedben volt bizodalomom.

Meg ismerem Uram hogy igazak a' te ítéletid: és méltán nyomorgatz engemet.

Kérlek

Kérlek hogy az te irgalmaságod legyen nékem vigasztalásomra: az mint fogadtad ez te szolgádnak.

Jussanak én hozzám az te könyörületességed, és élek: mert az te törvényed én gyönyörködésem.

Meg ségyenüllyenek az kevélyek, mert hamissan háborgatnak engemet: én pedig beszéllek az te parancsolatidról.

Fordullynak én hozzám az kik félnek te tölled: és az kik tudgyák az te tanubizonyosság tételidet.

Az én szivem legyen tökéletes a' te szerzésidben: hogy meg ne ségyenüllyek. Az halhatatlan és láthatatlan: &c.

ANTIPHONA QUINTA.

AZ Christus azt mondgya: En vagyok az fel-támadás, és az élet; a' ki hiszen én bennem, még ha meg halandis, él: minden pedig valaki hiszen én bennem, soha örökké meg nem hal. *Ton. 5.*

B

PSAL-

PSALMUS CXIX. Mem. 13.

Mely igen szeretem az te törvényed: naponként arról elmélkedem.

És esbétől engemet az te parancsolatid által: mert azok énnékemről ké szivemben vadnak.

Mind az én tanítóimat meg haladtam értelemmel: mert az te tanúbizonyság tételi én elmélkedésem.

Meg haladtam az véneket értelemmel: mert meg tartottam az te törvényed nyidet.

Minden gonosz uttól meg tartottam az én lábaimat: hogy meg-őrizzenem az te beszédidet.

Melly édesek az én inyeimnek az te ékesen szólásid: édesbék méznél az én számnak.

Az te parancsolatidból nékem értelmem adatik: azért gyűlölöm az hazugságnak minden ösvényét.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

ANTIPHONA

ANTIPHONA SEXTA.

Ugy mond Jézus: én vagyok az út, és az bizonyosság, és az élet; senki nem megyen Atyámhoz, hanem csak én általam. *Ton. 6.*

PSALMUS CXIX. Ain. 16.

Itéletet és igazságot cselekedtem: né adgy engemet azoknak, kik ellenem patvarkodnak.

Jóban gyönyörködtesse az te szolgádat: hogy meg ne nyomorítsanak engem az kevélyek.

Elfogyatkoztak az én bemeim néven az te meg-sabadításodra: és az te igazságodnak igiretire.

Tégy az te szolgáddal az te jó volgod szerént: és taníts meg engemet az te szerzésidre.

Te szolgád vagyok én: adgy énnékem értelmet, hogy tudgyam az te tanúbizonyság tételidet.

Uram ideje immár hogy itéletet tegy: el baggatták az te törvényedet.

Ennek okáért szerettem az te parancsolatidat: inkább az aranyból, és drágaköveknél.

Ennek okáért minden parancsolatidat mondom, s' mindeniket igazaknak vallottam: minden hazug ösvényt gyűlölttem. Az halhatatlan és látha: &c.

ANTIPHONA SEPTIMA.

EZ az örök élet, hogy megismerje nek tégedet, csak egy bizony Istent, és a' kit te küldöttél el, az János Christust. *Ton. 7.*

PSALMUS CXIX. Coph. 19.

TEllyes bívemből kiáltok Uram, halgass meg engemet: meg őrizem az te itéletidet.

Téged hittalak segítségre, s' tanogtat meg engemet: meg őrizem az te tanúbizonyság tételidet.

Eleit vettem az hajnalnak, és kiáltottam: és az te igiretidre nézek.

Eleit vótték az én bemeim az virrasztás

virrasztásoknak: hogy az te parancsolatidról elmélkedném.

Uram halgass meg az én bemeim a' te kegyelmességed szerént: az te itéleted szerént eleveníts meg engemet.

Elközelítetttenek az én üldözőim az kik az gonofságra igyekeznek: az te törvényedtől pedig messze távoztanak.

Uram te közel vagy: és az te parancsolatid mind igazak.

Régen meg értettem ezt az te tanúbizonyság tételid felől: hogy örökké való fundamentumot vetettél azoknak. Az halhatatlan és láthatat: &c.

ANTIPHONA OCTAVA.

Bizonyos beűéd ez, és méltó arra, hogy mindenképpen bemeisük, hogy az János Christus ez vilagra jött az bűnösöket idvezíteni. *Ton. 8.*

PSALMUS CXIX. Thau. 22.

Uram közelgessen az te binednek eleiben az én kiáltásom: az te beszéded berént szabadíts meg engemet.

Jusson az te binednek eleiben az én könyörgésem: a' te igid berént adja énnekem értelmet.

Ez én ajakim dicfirtet mondának mikoron meg-tanítandás engemet a te berzéfidre.

Ez én nyelvem szólja az te beszédet: mert az te parancsolatid mind bizonyság.

Légyen segítség az te kezéd énnekem: mert az te parancsolatidat vártam.

Uram kívánom az te meg-sabadításodat: mert az te törvényed én gyönyörűségem.

Hadd éllyen az én lelkem és dicfirtjen tégedet: és hadd segillyenek engemet az te ítéletid.

Bujdoztam mint az el-tévedet juh, kereslek

keresd-meg az te bőlgedat: mert az te parancsolatidról el nem felelkezem.

Az halhatatlan, és láthatatlan Királynak, csak az egy bőlts Istennek: tisztesség és dicsőség adassék.

Eő dicfirtessék Szentegyházban az Jésus Christusnak általa: mind örökkön örökké. Ugy légyen.

ANTIPHONA NONA.

AZ bűnnek solgya halál, de az Istennek ajándéka örök élet, az mű Urunknak Jésus Christusnak általa.

PSALMUS XV.

Qui habitat in taber. &c.

Uram Isten ki lakozik az te hajlékban? avagy ki nyugszik az te bent házában, az örök Menyországban?

Az ki bűn-nélkül vagyon: és az ki igazat cselekezik.

Ki igazat ből az ő bívében: és ki hamissat nem beszél az ő nyelvével.

Es semmi gonosszal nem vőlt az ő

B 4

barát-

barattyának: és meg nem rágalmazza az ő Attyafiát.

Ki mindenkor gyűlölte az gonoszt: és az Istenfélőket tisztelte.

Az mit fogadott barattyának, azt meg tellyesítette: és ki pénzt nem adta ufórára, és ajándékot nem vött az ártatlanokon.

Azki ezeket meg-miveli: az, az Isten orságából ki nem rekesztetik.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

ANTIPHONA IX.

Minden az ki fel magasztallja magát, meg aláztatik, és az ki meg alázza magát fel magasztaltatik.

PSALMUS CXLVII.

Laudate Dominum.

Dicsíjétek az Urat, mert jó és gyönyörűséges énekelni az mi Istenünknek: kívánság ótett dicsírní.

Meg éppíti az Ur Jerusálemet: és az Izraélnek idestova el oltott bámkivetettit egyben gyűjti.

Eő gyó-

Eő gyógyította meg az tóredelmes biveket: és az ő fájdalmokat meg- orvosollja.

Eő bamlállja meg az Csillagoknak sokaságát: és nevet ad mindeniknek.

Nagy az mi Urunk és nagy erejű: az ő értelmének nintsen bama.

Az Ur fel emeli az nyavalyáfokat: az Isteneleneket mind az földig meg alázza.

Mondgyatok dicsíretett az Urnak hála-adással: énekellyetek hegedűben.

Az ki béborította az Egeket felhőkkel, és esőt késett ez földre: és fűvet teremt az hegyekre.

Az ki adgya az barmoknak az ő eledeleket: és az holló-fiaknak mikor kiáltnak.

Nem kedves ő nálla az Lónak erősege: és nem gyönyörködik az férfinak báraiban.

Kellemetefek azok az Urnak az kik

B 5

fél-

félnek ő tölle: és az kik reménfégeket vetik az ő kegyelmességében.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

HYMNUS IN ADVENTUM

Domini, usque ad Ferias Natalis canendus.

ALdot Izraelnek Ura, mert ez az kegyelmes Atya, ki mindeneket megálda, és Szent Fiával meg-válta.

Dávidnak ezt meg-jelenté, irgalmaságát hirdeté, mert Christust néki ígére, és országát velle közlé.

Ezt az Atya meg ígére, Prophéták által hirdeté, esküvését erősíté, Fiát mi-nékünk elküldé.

Hogy ki mentene ezekből, az órdógnak hatalmából, kárhozatból, az kétségből, és rettenetes fogságból.

Ki az fok ellenfégektől, meg-sabadítsa az bűntől, kétségtől, és kárhozattól, búkfégünkben kísértettől.

Néki Sentségben szolgáljunk, mert Chri-

Christus az mi Sentségünk, ő mi nékünk igazságunk, kit hittel mi megkaptunk.

Illy kegyelmes lón az Atya, mert Menyországba meg látta, hogy minket meg szabadita, Fiát érettünk nem báná.

Azért nézz reánk Ur Isten, kik vagyunk az bűnben, gerjezd Szent Lelked szívünkben, hogy légyünk csendes lelkünkben.

Dicsíret néked Szent Atyánk, ki uralkodol örökké, tekints reánk Szent Fiadért, hogy ne vesszünk-el örökké.

Ugy légyen.

ANTIPHONA

In eundem Advent:

AZ UR úgy jő ki mint Oriás, mint hadakozó férfiú, irigységet indit, zeng, és üvölt, diadalmat véßen az ő ellenfégén. *Ton. 3.*

B 6

PSAL.

Beatus vir, qui &c.

BOldog ember az a' ki fél az Uról: a' ki annak parancsolatiban igen gyönyörködik.

Hatalmas lében ez földön az ő maga: és az igazaknak nemzetsége megáldatik.

Ma: ha és gazdagság az ő házában: s' az ő igazsága meg marad mind örökké.

Setétségben világot hoz eleiben az egyeneseknek: az a' ki kegyelmes, és irgalmas, és igaz.

Az jámbor ember könyörül, és ad költsön: az ő becsédét igazgattya itéletel.

Mert mind örökké áthatatos lében: és örök emlékezetben lében az igaz.

Az gonosznak hallásától meg-nem ijed: meg bátorított az ő síve mert bizik az Urban.

Meg bátorított az ő síve, s' nem fél:

fél: miglen meg-láttya az bosszu állást az ő ellenségén.

Östregat, adakozik az begényeknek, az ő igazsága meg marad örökké: az ő sarva felmagasztaltatik dicsőségben.

Az Istentelen meg-láttya, s' el-buful, agyarkodik fogával, és veszekedik: az Istenteleneknek elvess kívánságok.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

HYMN I.

In Nativitate Domini canendi.

Istentől választot népek, gyűllyetek egyben minnyájan, és tiszta szüből örülvén, dicsíjétek az UR Istent.

Es néki hálát adgyatok, nagy lelki buzgoságokkal, mert hűséggel igiretit, bé tellyesítvén meg adta.

Sokszor az Prophéták által, nekünk egy Királyt igirt volt, ki minden ellenségünkötől, minket szabaditana.

Várták az régi Bent Atyák, ennek
B 7 bé tel-

bé tellyesfedését, kívánsággal áhitották, reménféggel ohajtották.

Sem késik sem siet Isten, hatalmas és tökéletes, az ő bölts rendeléséből, szerével lesznek mindenek.

Mert mikor az tellyességek, el juta immár ideje, Isten szerető Bent Fiát im ez világra bocsátá.

Ez az el-küldött Messiás, kit Isten mi válságunkra, igirt volt kegyességből, sületett szűznek méhéből.

Senki immár az ördögtől, ne félljen sem az pokoltól, sem büntől, sem ez világtól, sem az törvénynek átkától.

Sőt minden nagy bátorsággal, bizván az Jéfus Christusban, bé mehet az Menyországban, s' Isten Attyának mondhattya.

Illyen irgalmaságaért, velünk nagy jótételiért, az Mennyei Bent Atyánkot, mind éig fel magasztalljuk.

Annak mind földön, s' mind Mennyeen meg maradando tißesség, süntelen

telen valo ditsiret, örökkön örökké legyen.

Seregeknek boldog URA, mi megvaltonknak Bent Attya, az Christusért légy kegyelmes nekünk, és minket meg halgass. Ugy legyen.

A L I V S.

JO Keresztyének kik vagyunk, Attya Istennek hálát adgyunk, ki könyörülvén mi rajtunk, Bent Fiát adá életünk.

Ki Bent Lélektől fogantaték, Szűz Máriától sületék, bűneinkért meg fitteték, idvességünkért életre adaték.

Ditsirteffék az Ur Isten, Christusnak általa mindenben, ki minket meg áld lelkünkben, és visen örök életben. Ugy legyen.

ANTIPHONA PRIMA.

In Nativitate Domini.

Meg esküt az Ur Dávidnak bizony-ságul, s' nem áll el az mellől: az te agyá-

ágyékidnak gyümölcseben, ültetek az
te Királyi békedben. *Ton. 1. Psalm.*

CANTICUM

Zacharia. Luc. 1.

ALdot az Izraelnek URA Istene: mert
meg látogata, és meg-váltá az ő né-
pét.

Es felemelé az mi idveffégünknek
fejét: az ő szolgájának Dávidnak háza-
ban.

Miképpen ígerte volt a' szent Prop-
hétáknak szájok által: kik világ kezde-
től fogván voltanak.

Hogy minket meg szabaditana a' mi
ellenfégünktől: és mind azoktól kik
minket gyűlölnék.

Hogy irgalmaságot tenne az mi A-
tyáinkal: és meg emlekeznék az ő
fogadásáról.

Melly fogadást tött vala az mi A-
tyánknek Abrahámnak: hogy mi né-
künk meg adnája.

Hogy

Hogy félelem nélkül az mi ellen-
fégünknek kezéből meg szabadulyunk:
és ő néki szolgályunk.

Szentfélegben és igazságban ő előtt:
és minden mi időnkben.

Este kis Gyermeke az Felféges Isten-
nek Prophétájának hivattatol: az UR-
nak előtt az ő utát meg-szerzeni.

Az ő népének idvefféges tudománt
adni: az bűnöknek botsánattyára.

Hogy világosság adatnéjék azok-
nak, kik az sötétségben, és az halál-
nak árnyékában járnak: az mi lábain-
kot igazgatni békeffégnek utára.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

ANTIPHONA SECUNDA.

Hertelenféggel lőn az hír mondó An-
gyallal Mennyei seregnek sokasága,
kik dicsírik vala az Istent, és mondnak
vala: Ditsóffég magosságban Istennek;
ez földön békeffég, emberekben jó a-
karat. *Ton. 7.*

PSAL-

Laudate pueri Dominum.

Dicsíjétek hű Keresztényének az Ur Istent: dicsíjétek az Ur Istennek nevét.

Légyen áldot az Ur Istennek neve: mostantól fogván mind örökkön örökké.

Nap támadattól fogván mind Nap nyugotiglan: dicsíretes az Ur Istennek neve.

Fel magasztaltatott az Ur Isten minden népeknek felette: és az Mennyekek felette az ő dűtsősége.

Kitsoda olyan mint az mi Urunk Istenünk, ki Menyben lakik: és az alázatosokat nézi Mennyekekből itt ez földön.

Fel vésti az Bégenyt az földről: és az ganébol fel emeli az nyomorultakat.

Hogy helyheztesse őket az Fejedelmekkel: és az ő népének Fejedelmévül.

Ki az

Ki az magtalant tésti gyümölsős Anyává: hogy magzatinak örvendezzen. Az halhatatlan és láthatat. &c.

ANTIPHONA TERTIA.

SZülé az ő Fiát első Bűlöttét, és polaruhában takará őtet, és le feketé a jásbolyban. *Jon. 4.*

CANTICUM Mariae. Luc. 1.

Magaftallya az én lelkem az Urat: és örvendezet az én lelkem; az én idvezítő Istenemben.

Mert meg tekinté az ő Bolgáló Leányának alázatos voltát: imé azért engemet bődognak mondnak minden nemzetsegek.

Mert tött én velem nagy jókat az hatalmas Isten: dicsíretes és Bentséges az ő neve.

Es az ő irgalmasága nemzetsegről nemzetsegre vagyon: az ő tölle felőkhöz.

Hatalmaságot tselekedet az ő karjának erejéből: kevélyeket az ő igyekezetekben meg-ronta. Az

Az birodalomból le - veté az hatal-
masokat: és fel magasztalá az alázato-
sokat.

Isteni igazságnak, éhezőt minden
jókkal be tölté: és az éhezés - nélkü-
l való gazdagokat üressen bocsátá.

Minden Keresztén hű szolgálát az
Isten hozzá fogadgya: meg - emlekez-
vén az ő irgalmaságáról.

Miképpen irgalmaságából fogadta
vala az ő Atyáinknak: Abrahámnak
és ő magvának mind örökké.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

HYMNUS QUADRAGESIMALIS.

2. Cor. 6.

Halgassuk figyelmetessen, mire Pál
Apostol intsen, az Isten rettenete-
sen, hogy minket meg ne büntessen.

Ez az kellemetes idő, melly idve-
séghez illendő, az kívül minden vesze-
dő, és örök tűzre menendő.

Immár azért fel ferkennyünk, mint
mely

mely álból fel kellyünk, az büntől
mi butsút vegyünk, bent életre igye-
kezzünk.

Istennek szavát halgassuk, parantso-
latit meg tartsuk, alhatatos hittel val-
lyuk, segítségére őtet hívjuk.

Őrizkedgyünk az őrdőgtől, távoz-
zunk-el tévelygéstől, sok emberi ser-
zetektől, melyek el-vonónak Istentől.

Mert az régi ellenségünk, ólalkodik
mi ellenünk, azt akarja tenni velünk,
hogy edgyütt velle gyöttrődgyünk.

Tehát illik hogy vigyázzunk, és ar-
ra legyen nagy gondunk, az számadás-
ban mitt mondgyunk, mikoron innét
kimulunk.

Ezekre minket segillyen az Ur Isten,
kinek legyen dűtsősleg; ő minket vi-
gyen Menyben, kik vagyunk az föld-
dön. Ugy legyen.

ANTIPHONA

Quadragesimalis.

Ha

HA embereknek, és Angyaloknak
nyelveken volna, de szeretetem
nem volna: olyan volnék mint az zen-
gő értz, és az pengő Czimbalom. *Ton. 5.*

PSALMUS PRIMUS.

Beatus vir, &c.

Boldog ember az ki nem jár az Istenteleneknek tanátsán: és az fajtalanoknak után meg-nem áll, és az gonoszra igyekezőkkel társaságot nem tart.

Hanem az ő kívánsága vagyon az Urnak törvénye szerént: és az ő törvényéről gondolkodik mind éjjel, és nappal.

Es olyan lében mint az víz folyások mellett ültetett fa, a' melly gyümölcset megadgya az ő idejében: és az ő levele meg nem fonnyad, és valamit terem az mind jó lében.

Nem úgy az Istentelenek: hanem olyanok lesznek mint az polyva, melyet elragad az szél.

Ennek.

Ennek-okaért nemálhatnak meg az Istentelenek az iriletben: mint az bűnösök is az igazaknak gyülekezetiben.

Mert tudgya az Ur az igazaknak utát: az Istenteleneknek utok el-vész. Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

ANTIPHONA

Quadragesimalis.

IRván vagyon, nem tsak Kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, az mely ki jó Istennek bájából. *Ton. 1.*

PSALMUS XXXIV.

Benedicam Domino.

Minden időben dicsírjük az Ur Istent: mindenkor az ő dicsireti az mi bánkban legyen.

Az mi lelkünknek dicsőffége az Ur Isten: halván azt az alázatosok rajta örülnek.

Dicsíjétek azért mi velünk egyetemben az Ur Istent mind örökké: és az ő nevet magasztaljátok.

Vala-

Valakik az UR Istent forgalmatos
szivel keresik meg-halgattatnak: és
minden nyomoruságból meg-sabadit-
tya őket.

Járulmányok az UR Istenhez álhata-
tosággal, és ragaszkodgyatok ő hoz-
zája: meg világositattok és a' ti orcza-
tok meg nem szégyenedik.

Az meg nyomorodot ember az UR
Istenhez kiáltson és meg halgattya ő-
tett: és minden nyomoruságból meg-
sabadittya őtett.

Valakik az UR Istent félik, az UR
Istennek Angyala azoknak körülök
vagyon: és meg őrizi, megis szabadit-
tya azokat.

Köszölyátok és lássátok meg, mely
igen gyönyörűséges az UR Isten: böl-
dogok minnyájan az kik ő benne biz-
nak.

Féltétek minnyájan ti hű Keresz-
tyének az UR Istent: mert soha nem
szökölködnek az ő benne bizok.

A' go

A' gonoszok és az Istentől elszakat-
tak szökölködnek és éheznek: az kik
penig az UR Istent félik, semminémű
jóban meg nem kissebednek.

Jövetek ide Gyermek ti minnyá-
jan hű Keresztyének: jövetek ide és
titeket Istennek félelmére tanítunk.

Ha akartok ez világon ártatlanul él-
ni: és jó lelki ismerettel és csendessé-
gel im ezt tegyétek.

Az ti nyelveteket fordítsátok el az
gonosz beszédekről: és az ti ajakitok ne
szollyanak álnokságot.

Az mi jó, azt tegyétek: hadgyátok
el az gonofságot, keressétek az béke-
séget és azt kövessétek.

Az UR Istennek irgalmas Bemei né-
zik az igazakat: és az ő fülei azoknak
könyörgéseket halgattya.

Viszontag az ő haragja az gonosz cse-
lekedőkön: hogy még az neveket-is
el-veesse az földről.

Az igazak fel kiáltanak az UR Isten-
hez

C

hez és meg halgattya őket: és minden nyomorusághol meg szabadittya őket.

Az meg bomorodot sivű emberhez közel vagyon az Ur Isten: és az keserű veseket meg-vigasztallja.

Jóllehet hogy az igazaknak nagy sok nyomoruságok vagyon: de magán mind azokból az Ur Isten meg-szabadittya őket.

Az Ur Isten az hiveknek mindent tetemít meg őrizi: és tsak egygyet-e azok közül el nem hágy vesni.

Az gonoszok, gonoszul el-vesznek és az kik az hiveket gyűlölik büntetnek el pusztulnak.

Az Ur Isten az hiveknek lelkeket meg-szabadittya minden vesedelemtől: és az kik ő benne biznak azok el nem hadgya vesni.

Az halhatatlan és láthatatlan Királynak tsak az egy bölts Istennek: tisztesség és dicsőség adassék, &c.

In die passionis Domini canendus.

Oh Kegyelmes mi Bent Atyánk, ki vagy fénlő világosság, menyorságban egy Uraság, kérünk téged halgass meg minket.

Mi sivűnket kegyes Atyánk, igaz hitben, reménységben, kiváltképpen erősítsed, hogy bizhassunk mi te ben-

Te mi hozzánk jó voltodat, volta-képpen ismérhesük, melyet hozzánk meg mutattál, hogy Bent Fiadat erősítsd.

Azért illy nagy szerelmedért, kérünk mostan ne hadgy minket, ellenségek dühössége, ne vehessen rajtunk erőt.

Oh igazalmas mi Bent Atyánk, ki kegyesen minket intesz, bátor sível hogy olyamjunk, mindenkoron tsak te hoz-

Kérünk azért ne hadgy minket, ellenségek ő kezében, de bűnünket

meg botsáffad, és gondunkat te visel-
lyed.

Mutasd hozzánk jovoltodat, oltal-
mazzad orfágunkat, ronts - el minden
hatalmokat, kik mi ellenünk dühös-
ködnek.

Kerebtyéni edgyességekben, bentel-
teffék áldot neved, és maradgyon-meg
mi kőztünk, bentigidnek dűtsőffége.

Birjad lelki orfágodat, melyet A-
tyánk csak te magad, bent Fiad ált
meg váltottál, drága kintsel késítettél.

Légy kegyelmes azért hozzánk, és
te igireted berént, mi bívünket báto-
ritsád, ez siralomnak völgyében.

Ne nézd kérünk mi bűncinket, nagy
háládatlanságunkat, hanem az te jo-
votodból tégy mi velünk minden jo-
kat.

Aldott Isten bent nevedért, min-
ezeket mi valhassuk, bent hűtünk
azért vallunk. Tégy mi velünk min-
den jokat. Ugy légyen.

ANTI

In eundem diem.

Sldóknak Judás ilyen jegyet ada,
mondván: az kit én meg csokolán-
dok, az a' Christus fogjátok - meg ötet.

P S A L M U S III.

Domine quam multi. &c.

URam mely igen meg sokasultanak
az én háborgatcim: sokan támat-
tanak fel én reám.

Sokan mondgyák az én lelkemnek:
nem remélhet ő Istentől meg-sabadu-
lást.

De URam te vagy én oltalmom, s'
én dűtsőffégem: és én fejemnek meg-
sabadítója.

Könyörgésemmel kiálték az URhoz:
meg-halgata engemet az ő bent he-
gyéről.

En le fekszem, el alussom, s' felis ser-
kenek: mert az UR biztat engemet.

Nem télek sok ezer emberektől: kik
engemet minden felől környül vőtte-
nek.

C 3

Kely

Kely fel Uram, s'tarts-meg engemet én Istenem: mert te verted artzul minden ellenségimet, az Istenteleneknek fogokat ősvetted.

Az Urtól vagy az meg-Babadi-tás: és az te népedre áll az te áldásod.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

A N T I P H O N A,

In Sabbatho Sancto ad preces vespertina.

Miképpen Jonás volt három napon, és három éjjel az Czeth hálnak gyomrában: azonképpen lében az embernek fia is az földnek sívében, három éjjel s'nappá. *Tón. 2.*

P S A L M U S IV.

Cum invocarem. &c.

Mikor kiáltok, felely meg énnékem én igazságomnak Istene: meg borulásomban tágitást től énnékem, könyörűly én rajtam, és halgass-meg az én könyörgésemet.

Embernek fia, vallyon s' mig lében az én tisztességem gyalázatban? hívsa-

híváságot berettek, és hazugságot kerestek.

De meg tudgyátok hogy az jámborságra igyekezőt az Ur magának választotta: meg halgat az Ur mikor ő hozzá kiáltok.

Rettensyetek-meg s' ne vétkezzetek: bollyatok sívetekben, és ágyatokban vesztegjetek.

Aldozatok az igazságnak áldozatgyával: és reménységteket az Urban vessétek.

Sokan mondgyák ki mutat jót miénkünk: de te támadd-fel Uram miénk az te binednek világosságát.

Vigasságot adtál az én sívemben: mi időtől fogva az ő gabonájok és bokrok meg bővült.

El alussom, s' elis nyugdom bátor-sággal: mert Uram csak te vagy egyedül ki engem veszteg ültetz bizodalomban.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

HYMNUS PASCHALIS.

Fénlik az Nap fényességgel, zeng az
Eg nagy dicsirettel, ez világ örül
örömmel, ordit az Pokol retteggéssel.

Mert az erős Király Christus, halál
erejét meg győzé, Pokol torkát bé re-
kezté, minket nagy kintol meg menté.

Koporsóban temetteték, vitézekből
örizteték, hatalomban dicsékedék, az
halál tölle győzeték.

Meg ment immár az haláltól, és az
pokolnak átkától, mert fel támadt az
halálból, mint mondaték az Angyaltól.

Meg holt vala bűneinkért, fel támadt
igasságunkért, hogy mi-is velle egyem-
ben, támadgyunk örök életre.

Ez Húsvéti Innepnapon, vigadoz-
zunk örömmünkben, mert az Christus
nagy örömmel, fel támadt dicsőült te-
sttel.

Oh kegyelmes áldott Isten, birjad az
mi bűveinket, hogy te néked dicsíre-
tett mondassunk, és dicsőítéget.

Kérünk

DICSIRETEK.

Kérünk téged Atya Isten, ez Hú-
svéti örömmünkben, oltalmaz minket
mindenben, lelki, testi veszedelmek-
ben.

Hálakot adunk te néked, ki az ha-
lálból fel költéd Bent Fiadat mi Ur un-
kat, most es mind örökkön örökké.

Ugy légyen.

ANTIPHONA PRIMA.

In eundem Festum.

AZ Christus meg holt az mi bűnein-
kért, irások Berént: és el-temette-
tett, és fel támadt harmad napon, irá-
sok Berént. Ton. 1.

P S A L M U S II.

Quare fremuerunt, &c.

Mért zajdulának fel az pogányok:
és az népek hívságot gondolnak?
Feltamadtanak ez földnek Királyi,
és egyben eskűttenek az Fejedelmek
az Ur ellen: és az ő Christussa ellen.

Szaggassuk-el az ő kételeket: és ves-
sük el rollunk az ő igajokat.

C s

A' ki

A' ki az Mennyékben vagyon meg neveti ezeket: és az UR megtsufolya őket.

Akkor ostan áll ő nékik haragjában: és búsultában meg háborította őket.

En pedig megkentem az én Királyomat: az Sionon az én bent hegyemen.

Beszéllek az URnak végezése szerint, ki azt mondta énnékem: én fiam vagy te, én ma bűntelek tégedet.

Kérjed tőlem, és adando vagyok te néked az pogányokat örökségül: és vetendő vagyok ez földnek határait az te birodalmod alá.

Meg-töröd őket vas páltzával: és mint az tserép edényt ugyan ősvetted őket.

Tehát immár Királyok vegyének e betekben magatokat: tanuljátok ez földnek bíráji.

Szolgálatok az URnak félelemmel: és örvendeztetek rettegéssel.

Apol

Apollyátok meg az Fiut hogy meg ne haragudgyék, és el ne vesszének az utrol, mikor hirtelen fel gerjedend az ő haragja: bődögök minnyájan az kik biznak ő benne.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

ANTIPHONA SECUNDA.

UR Istennek Angyala, le-állá az Menyből, és járulván az kopofohoz, lefordítá az kővet, és azon ül vala: Dicsirjétek az UR Istent. Ton. 8.

PSALMUS CXLVI.

Lauda anima mea Dominum, &c.

EN Lelkem dicsirjed az URat, dicsírem az URat én éltemben: éneklek az én Istenemnek addig az mig élek.

Ne bizzatok az Fejedelmekben: embereknek fiaiban kik nem segíthetnek.

Ki mennek az ő lelkek, és térnek az ő földökben: az napon el-vessnek minden gondolattok.

Bődög az, a' kinek segítője az Jákób Iste.

Istene: kinek reménfége vagyon az ő
Urában Istenében.

Az ki csinálta az mennyet, és földet,
s' az tengert, és mindeneket, mellyek
azokban vadnak: ki meg tartya hitit
mind örökké:

Ki Törvényt b'olgáztat az patvaró-
fok miatt meg nyomorottaknak, ke-
nyeret ad az éhezőknek: az UR meg
ódozza az meg kötötteket.

Az UR meg világosítja az vakokat,
az UR fel emeli az el-dőlőket: az UR
bereti az igazakat.

Az UR meg őrizi az jövevényeket,
az árvákat és az özvegyeket fel eme-
li: az Istenteleneknek utokat el-vesti.

Országol az UR mind örökké: Sion
az te Istened nemzetiségről nemzet-
iségre. Azhalhatatlan és láthat. &c.

ANTIPHONA PASCHALIS.

Bizony bizony mondom t'ű néktek,
ha ki meg tartangya az én beűede-
met halált nem lát örökké.

PSAL-

PSALMVS CXXX.

De profundis clamavi, &c.

AZ mi bűneinknek mélységélől ki-
áltunk te hozzád UR Isten: halgass
meg az mi könyörgésünket.

Ha az mi bűneinket elő b'ámlalan-
dod UR Isten: vallyon s' kitsoda b'en-
vedheti itiletedet?

De te nálad vagyon nagy irgalma-
ság: és az te nagy irgalmaságodért biz-
tunk te benned UR Isten.

Az mi lelkünk bizott az te igireted-
ben: reménfége vagyon az mi b'ivünk-
nek te benned UR Isten.

Mind b'ekességhen s' mind háboru-
ságban: reménfegnek az hű Keresztvé-
neknek az UR Isten.

Mert az UR Istennél vagyon az ir-
galmaság: és csak ő az mi hatalmas
meg-váltónk.

Es ő b'abadítója az Keresztvéneknek:
ki minket meg b'abadított minden bű-
neinktől.

C 7

Az

Az halhatatlan és láthatatlan Királynak csak az egy bölts Istennek: tisztesség és dicsőség adassék.

Eő dicstetű Szentegyházban az Jéhus Christusnak általa: mind örökön örökké. Ugy legyen.

A N T I P H O N A

A Dominica Quasimodo ad Festum Ascensionis Domini canendus.

FEL támadván az Christus, meg jelenék az ő Tanítványinak, ezt mondván: Békeség legyen ti néktek Tanítványim, ne féljetek semmit, mert én vagyok. Tón. 7.

P S A L M U S LIII.

Deus in nomine tuo.

UR Isten az te nevedért szabadíts meg minket: és az te hatalmaddal oltalmaz meg minket.

UR Isten halgass meg az mi imádságinkot: meg halgass az mi beédünket. Mert

Mert idegen népek támadtának mi reánk: és hatalmasok halálra keresnek minket, és nem félnek az Istentől.

Imé az UR Isten meg segít minket: és az Isten az mi oltalmunk.

Es térít minden veszedelmet az mi ellenségünkre: és az ő igazságával elvesti őket.

UR Isten jó akarattal, és tiszta szível szolgálunk te néked: és dicshatjuk az te nevedet, mert igen jó.

Mert minden háboruságinkból meg szabadíts minket: és semminek alitjuk az mi ellenségünket.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

H Y M N U S

In Diem Ascensionis Domini.

MOSTAN jeles Innep, és igen nagy öröm, indittyák szívünket éneket mondani, mikor Menyben mennén ő dicsőségében, Christus Király helyhez-teték.

Vig éneklésekkel, Egben emeltetvén,

vén, Benteknek seregi hirdetik az Királynak, Angyali karok-is ennek győzedelmét, mind Egig magasztallják.

Az ki az Őrdögnek el-rontván országát, akkor embereknek sok ajándékokat oltat, mikor méne az ő Bent Attyához, ki őtett tőtte Biróvá.

Urunk és Istenünk, kérjük Felségedet, tászd oltalmazd-meg te Segény népedet, hogy Őrdögnek mérges csalárd mordáltsága, minket pokolra ne ejtsen.

Hogy mikor Christus el jő, rettentesen itilni holtokat, és eleveneket, te benned bizokat: ne vesgyőtrelmekre, hanem vigy Őrök életre. Ugy legyen.

ANTIPHONA

In eundem diem Festum.

FElméne az Christus Menyországban, nekünk helyet berzeni. Dicsíret Istennek.

PSAL-

PSALMUS CX.

Dixit Dominus, &c.

Monda az Isten az én Uramnak, uly az én jobbomra: miglen vetem az te ellenségedet lábad alá úgy mint Sámolyt.

Az te hatalomságodnak Királyi Istápját ki botsáttya az Ur Sionból: uralkodgyál az te ellenségednek közepette.

Az te néped, szabad akarattya Berént való ajándékokkal jelen vagyon az te gyülekezetednek napján Bentfégnek fényességében: mint az hajnali harmat, olyan az méhtől az te ifjuságod.

Meg esküt az Ur, s' ő nem bánkodik azon: Őrökké való Pap vagy te, Melchisedeknek rendi Berént.

Az Ur az te jobbold felől: az ő haragjának napján meg veri az Királyokat.

Istületet tessen az Pogányok között, minden

minden helyeket bé tölt holt testekkel: az nagy földnek fejét meg rontya.

Utában iszik az patakból: ennek okáért fel magasztallya fejét.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

H Y M N U S

In Die Pentecostes decantandus.

Jövel teremptő Ur Isten, látogasd meg Jelméinket, tölts-bé az te Szent Lelkoddal, siveinket meg ujjitván.

Te vagy az egy örök Isten, az Christus által Szent Atyánk, élő kutfő, tűz, Szeretet, és mi lelkünknek gyámola.

Bővös vagy ajándékokkal, ki ontád te Szent Lelkedet az Apostolokra, az mint igérted volt az Christus által.

Gyujts világot értelmünkben, és Szeretetet szívünkben, az mi erőtlenségünket, erősségeddel gyámolygásd.

Eűzd távol ellenségünket, adgy mi nekünk békeességet, az te Szent vezérléseddel, távol járjunk gonoszoktól.

Adgyad hogy meg-ismérhessünk, téged

téged egy bizony Ur Istent, és az te Szent Fiadat, az mi egy Urunk Jéhus Christust.

Dicsíret legyen mindenben, az Christus által Atyának, ki az ő Szent Lelkével, vigasztallyon minket örökké.

Ugy legyen.

ANTIPHONA PRIMA.

In eundem Festum.

Mikor bé tellyesedet volna az ötvenedik nap, az Tanítványok egyetemben való akarattal minnyájan edgyűvé gyűltenek vala. *Ton. 3.*

P S A L M U S CXLIV.

Benedictus Dominus, &c.

Aldott legyen az mi Urunk Istennünk, ki tanít minket lelki viadalra: és az mi cselekedetinket jóra igazgatty.

Mi ingalmaosságunk, és bizodalunk: mi oltalmazónk, és mi szabadítónk.

Mi oltalmazónk, és ő benne bizunk: ki az Keresztyn népet engedelmesléssé teszi mi nekünk.

UR

Ur Isten mitsoda az ember, hogy meg jelented néki? avagy az embernek fia, hogy meg tekinted őtet?

Az ember el-mulando hivsághoz hasonlatos: el mulnak ő életének napjai igen hamar mint az árnyék.

Mutasd-meg az te csudálatos hatalmadat, és el rontod őket: botsádd ki az te bent igidet, és meg háborítod őket.

Botsádd ki az te hatalmodat az magas Menyországbol: és szabadíts-meg minden háboruságból, és az idegen fiaknak kezekből.

Kik hivságot beßélnek: és hamissan tselekednek.

Ur Isten új éneket éneklünk te néked: nagy vigassággal éneket mondunk te néked.

Ki meg szabadítod az Királyokat: ki meg-szabadítád Dávid Királyt, az gonosz ellenségnek fegyverétől.

Szabadíts-meg minket az idegen fiak.

fiaknak kezekből: kik hivságot beßélnek, és hamissan tselekednek.

Kiknek fiok ollyaténok, mint újonnan ültetett plánták: az ő iffuságokban.

Az ő leányok mindenképpen felöltöztének: mint az Templomnak ékesége.

Az ő tárházok mindenekkel rakvák: edgyiket az másikból megtöltvén.

Az ő juhok tenéßtők, és bámtalanul ki mennek: kővérek az ő ökrök.

Nintsen ősvény az ő kert falokon: nintsen síralom az ő utzajokon.

Bóldognak mondatnak az népek, kik ezekkel bővölködnek: de bóldog ember ki bizik az ő Urában Istenében.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

ANTIPHONA SECUNDA.

Szolnak vala külömb külömb nyelveken az Apostolok, Istennek nagyságos dolgairól. Dicsőffég Istennek.

PSALM.

Confitebor tibi, &c.

Dicsírem az Urat tellyes szívemből:
az igazaknak tanácsokban, és gyű-
lekezetekben.

Nagyok az Urnak mivei: ki nyi-
latkoztattak mindeneknek, valakik
kiv' nnyák azokat.

Dűtősség és fényesség az ő mive: és
az ő igasága meg marad örökké.

Az ő tsuda-tételnek emlekezetit
hadta: kegyelmes és irgalmas az Ur,

Eledelt adott az ő tölle félőknek:
mind örökké meg emlekezik az ő fi-
gyéről.

Az ő tselekedetinek erejét hirdeti
az ő népének: mikor adnája ő nekik
az pogányok örökségét.

Az ő kezeinek mivei bizonyság és
ítélet: hitek mind az ő parantsolati.

Meg támasztattanak hogy mind ő-
rökké állandok legyenek: bizonyság-
ban szerzettnek, és igyenességben.

Vált.

Váltságot küldött az ő népének,
parantsolta örökké az ő bővettségét:
sönt és rettenetes az ő neve.

A' bőltsességnek kezdeti az Urto-
való félelem; jó értelmek vagyon a-
zoknak, kik az ő parantsolatinak meg-
tartására igyekeznek: ezeknek dicsi-
retek meg marad örökké.

Az halhatatlan és láthatatlan, &c.

HYMNUS I. TEMPORE

Distributionis Cœnæ Domini

cæ dicendus.

URnak Vég Vatsorájára, és ő áldo-
zattyára, Kereszttyén népek men-
nyetek, hogy erős legyen hitetek.

Kinek ő bentséges teste, magos ke-
resttyén epede, rosa sinu sönt vérével,
sabadita bűneinkből.

Az verekedő Angyaltól, és kegyet-
len Pharahótól, veres Tengert által
menvén, oltalmaz a kegyelmesen.

Ch

Oh bizony méltó áldozat, ki által
pokol törték, el vesztet nép szabadula,
örök életre indula.

Már mi jutalmunk az Christus, ki
nek halála foganatos, ő bent Attyánál
érdemes, mindenkoron kellemetes.

Tégedet kérünk Ur Isten, ez üd-
veslégnék idején, te népedet oltalmaz-
zad, bent Lelkeddel bátorítsad.

Náladnélkül mi el veszünk, és sem-
mi jót nem tehetünk, bűnben igen el-
áradtunk, ördög miá tsalatkoztunk.

Botsáld-meg mi bűneinket, enges-
tellyed bűveinket, hogy téged minden
űdöben, dicshessünk dűtsősségben.

Ugy legyen.

Communis Confessio peccatorum.

Mindenható Atya Isten, ki emberen
könyörülvén: az Ur Christust meg-
igiréd, Irgalmazz mi nekünk.

Christus ki mi értünk áldozat lón,
bent Attyát engesztelé meg mi ne-
künk.

Oh

Oh áldot bent Atya Isten, kérünk
téged hogy vigy minket: te magad-
nak, és Fiadnak igaz ismémentire.

SYMBOLUM CHRISTIANUM.

Mi hiszünk az egy Istenben, Meny-
nek, földnek, és az benne valok-
nak Teremtőjében, ki fiaivá minket
választott: ő testünkrol, és lelkünkrol
mindenkoron gondot visel, mint édes
Atya fiairól; semmi azért nekünk nem
árthat akarattya nélkül; mert minde-
nek vadnak az mi Istenünknek nagy
hatalmában.

Mi hiszünk Jésus Christusban, Isten-
nek Fiában, az mi Urunkban; ki Isten-
nek edgyetlen egy tulajdon Fia. Ki
az űdönek tellyességekben, Szűz Máriá-
tól születék, az Keresztán érettünk ál-
dozék. Ott ellenségünkön győzedel-
met von, és halottaiból feltámadá irá-
ók berént: kit mi várunk az itéletre.

Mi hiszünk az bent Lelket-is, ki az
egy Istennek és az Christusnak bent

D

Lelke,

Lelke, nyomorultaknak vigasztalója,
 ő minket visel, igazgat, tanít, biztat,
 és meg bentel, hűveknek gyűlekeze-
 tiben; hol nekünk meg bocsáttatnak
 minden bűneink Christufért, kivel az
 jövődó fel-támadásunk után örökké
 élünk.

SANCTUS SOLENNIS.

Szent Esaiás Prophétának látása be-
 rént, dicfirjük az mindenható Ur
 Istent, az Angyalokkal egyetemben
 énekelvén, és mondván: Szent, Szent,
 Szent az Seregeknek Ura.

Mind ez béles föld tellyes az te dű-
 tsőffégeddel, mindeneknek teremője.
 Irgalmaóságodban kik biznak, az Chri-
 stufért azoknak légy kegyelmes.

BENEDICTUS.

ALdot az te bent Fiad, kit Mária sü-
 zen fogada, bent Lélektől és tiszta-
 sűl, Irgalmaóságodban kik biznak a
 Christufért, &c.

AGNUS.

AGNUS.

Christus Istennek ártatlan Báránya,
 ki mind az tellyes világnak bűnét
 éa vévén, halált benvede. Valaki
 ez által Istenben, erőf hittel bizándik,
 élvezül.

Mindenható Ur Isten, könyörgünk
 te bent Felfégednek, adgyad nekünk
 te bent Lelkedet, ki nekünk segít.
 éggel lévén, az te bent akarod be-
 bent élyünk.

CONFESSIO PECCATORUM.

Mindenható Ur Isten mi bűnös em-
 berek; gyónást és vallást teszünk,
 mint töredelmek.

Mert mi igen vetkeztünk Istenfé-
 gg ellen; mint teremő meg váltó és
 bent Atyánk ellen.

Eletünknek rendiben igen meg bán-
 tottunk: mi nagy fok bűneinkel téged
 ingerlettünk.

Gonosz boval, bándékkal, lárással,
 hallással; irigységgel, mordsággal, ragal-
 mazásokkal.

D 2

Szit-

Szitkos átkos voltunkal, harag tan-
tásunkal: hamissan mi hitünket gyak-
ran mondásunkal.

Isteni káromlással és hitetlenséggel
mi nyomoruságinkban békételensé-
gel.

Istennek bent igijét noha gyakran
halljuk: de mi bennünk gyümölcset
semmit nem érezzük.

Az Isteni és Atyafiúi szeretet; nin-
tsen bennünk, de vagyon ektelen be-
retett.

Bujaság és torkosság meg fojt az ke-
vélység: telhetetlen átkozot, izgat
nagy fősvényfég.

Mint tengernek fővenye meg lám-
láthatatlan: azonképpen mi bűnünk
nállunk tudhatatlan.

Azért mi-is magunkat Istenséged
előt: bűnösöknek vádoljuk mind ez
világ előtt.

Ne nézd mi bűnünket és gonofsá-
gunkat: de tekints kegyelmesen irgal-
masságodat.

Es el ne felelkezzél te igiretedről:
és bűnösökhöz való irgalmasságodról.
Kit nekünk meg ígértél te bent Fi-
ad által: és mondál Ezechiél bent Pro-
phéta által.

Hogy valamely orában begény bű-
nös ember: te hozzád foházkodik mint
el veszt ember.

Az ő gonofságából ha ő-is kitérend:
és fajtalanóságának ha ő véget vetend.

Soha az ő bűnéről meg-nem emle-
kezel: sőt ő üdvességére te is igyekezel.

Azért néked könyörgünk felséges
Ur Isten: ne állj bossút bertelen mi
gonofságunkért.

De mi nekünk megbotsáds te bent
Fiad által: hogy mi üdvezülhessünk te
irgalmad által.

Hísszunk hogy meg halgattál mi kö-
nyörgésünkben: azért lelki örömmel
mi is mondjuk: Amen.

TE DEUM LAUDAMUS.

TÉged Isten dicshatunk: téged URnak
vallunk. Téged kegyes Atya Isten
mind az egész föld tisztel. Téged min
az Angyalok, téged menyország és min
den benne való hatalmasságok. Té
ged Cherubin és Seraphin Angyalok
bűntelen soval dicshatnak mondván
Szent, Szent, Szent az seregeknek UR
Istene. Teljes menyország és az föld
felségednek dicsőségével. Téged Pro
phétáknak dicsíretes számok. Téged
Apostoloknak, dicsőséges fohásága
Téged Mátyromoknak fényességese
rege dicshat. Téged fohások kerekle
gén, Keresztyn nép igazán val bűn
tisztaságával. Attyát; mértékhetetlen
felségben. Ki az te Szent Fiadat, né
künk adád válságunkra. Es azt, az
te Szent Lelkednek áleala. Te vagy az
dicsőségnek halhatatlan Királya. Te
vagy egyedül, csak te magadtól val
bizony Isten. Te az emberi nemzet

nek meg szabadulásáért, Szent Fiadat ez
világra bocsátád. Ki meg-győzvé
az Halálnak erejét, benned bizoknak
meg-nyitá Menyorságnak kapuját.
Kit dicsőséggel és tisztességgel meg
koronázál: ültetéd menyországban job
kezéd felől. Hiszünk hogy ő általa,
jövendőben meg itiled ez világot. Ké
rünk azért tégedet, légy segítség az
te Solgaidnak, kiket Szent Fiadnak vé
rével meg váltottál. Örök dicsőség
ben engedgyed hogy Szentiddel egye
temben meg-ajándékoztaffunk. Id
vezits az te népedet UR Isten: Es áld
meg az te örökségidet: Es birjad őket:
és dicsőségben örökké fel-magastal
lyad. Téged felséges UR Isten, bűn
telen való napon áldunk. Es dicshatjuk
az te Szent nevedet, mind örökkön ör
ökké. Méltoztaffál minket napon
ként URam Isten, minden gonosztól
meg őrizni. Könyörűly UR Isten mi
raffunk. Könyörűly mi raffunk. Le

gyen kegyelmességed Ur Isten mi raj-
tunk, mert csak te benned bízunk.
Te benned bízunk Ur Isten, hogy ő-
rökké meg ne gyaláztassunk, Ugy-
légyen.

S E Q U I N T U R

Invocationes.

Könyörögjünk Istennek mi Bent A-
tyánknek, bocsássa ki magas meny-
ből az ő világot, vegye el mi szívünk-
nek minden homályát, hogy érthet-
sük Istenünknek, mindenben akarat-
tyát.

Oh Ur Isten árváknak kegyelmes
Atya, Segény gyarbo bűnösöknek bá-
torítója, hitekben el-eseteknek erős
gyámola, és az ő gyenge hiteknek csak
te vagy táplálója.

Te vagy az mi lelkünknek édes ven-
dége, az mi bormoru szívünknek igaz
öröme, lelki háboruinknak tsendesítő-
je, az örök életnek bennünk, csak te
vagy elkezdője. Te

Tetánitád régenten az Prophétákat,
igazgatád ő nyelveket és írásokat: te
tötted böltsé az Bent Apostolokat, hogy
meg térítsék te hozzád, mind ez béles
világot.

Vedd el az mi szívünknek hitetlen-
ségét, világosíts meg elménknek nagy
sötétségét, ronts el az gyűlölségnek ke-
gyetlenségét, enged az te Bent Hited-
nek, mindenűt edgyességet.

Válassz minket magadnak élő Tem-
plomul, vegyed mi könyörgésünket
Bent áldozatul. Vedd ki mind ez vi-
lágot az kárhozatból. Engedgy igaz
Hitben való ki mulást ez világbol.

A L I A.

Jarullyunk mi, az mi kegyes Iste-
nünkhez, Idvezítő Urunk JESUS
Christus Attyához, mint kegyes és ha-
talmas gondviselőnkhez, lelki, testi
nyavalyánkban, csak egy vigasztalónk-
hoz.

Oh irgalmas, kegyelmes Atya Ur
D s Isten,

Isten, ki országolb hatalommal mennyen és földön, te hozzád esedezünk könyörgésünkben, segítséggel légy mi nekünk mostani szükségünkben.

Sok szükségünk, jollehet vadnak mi nekünk: De most néked kiváltképpen ezen könyörgünk: Bent Lelked erőssége légyen mi velünk: hogy az igaz tudományban épületet vehessünk.

Mi elménknek homályát távoztassad el: Ajándékozz engedelmes szívvel lélekkel, hogy az te bent igidet vegyük jó kedvel, tanulhassuk, és életünkben, kövessük nagy örömmel.

Eöregbitsed, nevellyed bennünk az Hitet, és adgy igaz szeretetett: adgy reménkséget: adgy minden jóra való igyekezetet, tiszta lelki ismertetet, és Bentfűges életet.

Szent nevedet, engedgyed tisztán valhassuk, az öröögöt, s' ez világot megutáshassuk, és te Bent Országodban kívánczoz:

vánczozhassunk, Bent Fiaddal egyetemben, örökké vigadhassunk.

Légyen néked, dicsíret és nagy tisztesség, ki mind földön és mind mennyben vagy egy Istenség, Felsőges hatalomság, örök fényesség, téged illet mind örökké véghetetlen ditsősség.

A L I A.

Világosságoknak Bent Attya, ajándékoknak kegyesostója, menynek és az földnek hatalmas Ura, te Szent-egyházadnak gondviselője, örök élete.

Ki Babadítál az kárhozatból, az féttségnek nagy hatalomságából, és bé helyheztetél Bent országodban, örök őssé tévél nagy kegyelmedből, ditsősségben.

Hajts-le hozzánk Bent fűleidet, és halgass-meg könyörgésünket, oltalmazad mostan igazságodat, mutass-meg Isteni nagy hatalmodat, Bent országodat.

Eöntsed reánk te Bent Lelkedet, és

tisztítsd meg az mi bűveinket, vedd el
mi elménknék homályosságát, és az
mi lelkünknek sok tévelygését, erőt,
lenségét.

Ismerhesünk téged igaz Istennek,
és valhassunk kegyes Atyánknak, ma-
radhassunk meg hiven te jó kedved-
ben, néked szolgálhassunk tellyes éle-
tünkben, örökké, Amen.

A L I A.

Halgass meg minket nagy UR Isten,
ez mostani nagy bűkfűgünkben, és
tekints meg minket mi életünkben,
hogy ne essünk ez földön hitetlenség-
ben, ördög kezében.

Mert csak te vagy az világosság, éle-
tünkben te vagy igazság, mi sötétbű-
vünkben nagy világosság, somoru bű-
vünkben te vagy vigasság, örök bol-
dogság.

Távoztasd tőlünk az hamiságot,
add bűvünkben az igazságot, és az mi
lelkünkben nagy bátorságot, hogy
nyil-

nyilván el-hihessük az boldogságot,
örök országot.

Adgy bent Lelket az tanitoknak,
egyetemben az halgatoknak, hogy
mind engedhesünk akaratomnak, Di-
csőtet mi mondhassunk az te Fiad-
ban, Jésus Christusban.

Hála tenéked Menybéli Isten, ki vi-
gasztalss minket életünkben, és elnem
hatss minket nagy bűkfűgünkben, meg
erősítess minket az igaz hitben, igire-
tedben.

A L I A.

JER mi kérjük az mi Atyánkat, ger-
jessefessel jókra bűvünket, halván hogy
meg érthesük az bent Igiket, kiknek
tanuságára adtuk az mi tőlünket, és
mi bűvünket.

Szent Lelkével az mi bűvünket, bir-
ja nekünk mi erköltsünket, erős ke-
zeivel mi ösvényünket, igazgassa csak
egyedül mi életünket, minden üdön-
ket.

Eő egyedül az örök Isten, kinél lehetetlenség nintsen: azért ſent Fiáért minket segillyen, ſerelméből jó kedvéből ingyen éppitsen, és üdvezitsen.

Azért mi-is úgy vigyázzunk, az mi Atyánk ellen ne járjunk, ſent hivatalunkban hiven eljárjunk, élő reménységben ez földön most hogy élheſünk, és ki mulhaſunk.

Reménſégünk im ez légyen: az mi Atyánk minket őrizzen, minden romlásunkból ő feléppitsen, az nagynapon Chriſtus által ő fel ſerkentsen, életre vigyen.

Nagy böl dogságunk akkor léſen, meg halhatatlanságunk léſen, véghetlen örömünk mert tsak ott léſen: Iſten előt Ur Chriſtuffal lakáſunk léſen, dütsőſſég léſen.

A L I A.

Adgy Ur Iſten ſent Lelket, ſent igidben épits meg minket, adgyad meg-ismérnünk terméſetünket, te-
kints

kints meg ſükſégünket, és mi könyör-
gésünket, adgy igaz hitet.

Te vagy Atyánk örök Iſten, kiben ſemmi kétſégünk nintsen: nevellyed hitünket te ſent igidben, ſent Fiának Chriſtus Jéſusnak iſméletiben, Idvezitőnkben.

Te vagy Chriſtus Idvezitőnk, ſent Atyádnál békeſſég ſerzőnk, te vagy mi életünk, lakozzál bennünk, hogy Közbenjárónknak tsak téged mi iſmérheſünk, téged áldhaſunk.

Vigaſtalo ſent Lelkettel, bátorítsad az mi ſívünket, vigaſtaly-meg minket, és igazgafs minket, hogy halván meg-értheſük nyilván az ſent igiket, üdveſſégünkre.

A L I A.

ALázatos ſübéli imádságokkal, édesſéges ſép Iſteni hálaadással, járulyunk mind ſejenként egy akarattal, az Feleſeges Ur Iſtenhez, ki lakik Menyorſágban.

Igaz

Igaz Hűnek általa így könyörög-
jünk: mi bűnünknek tárházában térdre
le esünk, nagy bizvást bűkségünk-
ről úgy beszélgesünk, kiválképpen bűne-
inkért, erőssen esedezzünk.

Mert sok titkos és nyilván való vét-
kekkel, meg-bántottuk ő Felségét
gyarló étellel, mind tudván s'tudatla-
nul való vétkekkel, az mi tellyes éle-
tünkben, engedetleniségünkkel.

Mind ezekért mondgyuk el az Imád-
ságot, melyre Urunk Jéhus Christus
minket tanított, hogy mikor meg ke-
ressük mi Bent Atyánkat, bűkségünk-
ben el mondani, ilyenképpen paran-
tsolt:

Mi Bent Atyánk ki lakol az magas
Menyben, benteltesd az te neved
Bent Templomodban, és jöjjön te Or-
szágod igazságodban, földön mennyen
akaratom, legyen nagy méltóságban.

Kenyerünket mindennapit adgyad
nékünk, és bocsásd-meg bűneinket fe-
jenként

jenként nékünk, mint miis meg-bo-
tsátunk kik vétnek nékünk, és nagy
sokszor gyarłoságból, kik meg esnek
ellenünk.

Ne vigy minket UR Isten az kísér-
tetben, de szabadíts az gonosztól Felsé-
ges Isten; mert tiéd az meny és föld,
hatalmas-képpen, téged illet mind
örökké, örök ditsósság, Amen.

IN ADVENTU DOMINI

à Sacra Concione.

AZ Kereszténységben, igaz vallás az
Hicben, hogy hidgyünk egy Isten-
ben, Christus Jéhusnak Bent Attyában,
menynek földnek tengernek, ő terem-
tőjében.

Hisünk az Christusban, Istennek
egy Fiában, mi kegyes bossolonkban,
ldvezítő Jéhus Christusban, kit Adám-
nak igire az Paraditsomban.

Gábiel Archangyal Názarethben
küldeték, az Szűz meg gyümölszóék,
Bent

Bent Lélektől terehben esék, jó hír nekünk mondaték: hogy meg Váltónk születék.

Betlehemben születék, Angyalok meg jelenték, Pásztoroknak hirdeték, hogy Ur Christus nekünk születék, nagy öröm hirdetteté, Idvességünk adaték.

Jásbolyban feküvék, az Pásztorok meg lelék, az Angyalok dicsték, dicsőségét ott meg jelenték: békefő jó akarat földre hirdetteté.

Az Christus ként valla, az Keresztán meg hala, ő bent vére kiomla, mi halálunk ottan meg-romla, harmad nap fel támadá, minket meg igazita.

Mennyékben fel méne, az örök dicsőségbe, ott nekünk helyet berze, eljövendő az itiletre, ott meg fizet mindennek, ki mint érdemlette.

Híssük az Istennek, vigasztalo bent Lelkét, híssük az közönséges Keresztényi

tyéni gyülekezetet, híssük Christus kedvéért bűnnek bocsánattyát.

Híssük az Helt testnek, ismét fel támadását, híssük az dicsőséget, híssük mi az örök életet. Ez hittel bátoríttuk, minden életünket.

A Z F Ö I N N E P E K R E V A L Ó E N E K E K .

K A R A C S O N R A .

JER mi dicstük, áldgyuk, és fel magasztallyuk, mindeneknek teremtet, az Atya Ur Isten: ki nem mi érdemünkől, de az ő jó voltából könyörülvén rajtunk, az ő berető bent Fiát ez világra küldé.

Szűz Máriától nekünk világra születék, magát igen meg aláza, emberi nemzetért: Hogy minket meg váltana, és meg szabaditana, mi ellenségünkől: bűntől, haláltól, ördögtől, örök károhozattól.

Adám-

Adámtól fogva régi el-múlt nagy
űdőkben, meg igirte vala nekünk ezt
az Atya Isten, kigyónak mikor monda:
Aßbonyiállat magva, meg tőri fejedet,
el veszi birodalmodat, minden hatalmo-
dat. *Gen. 3. v. 15.*

Abrahám Patriárkának ugyan ezt
mondá: Meg-fokasítom én néked te
kevés magodat: mint az égnek csilla-
git, és tengernek fővenyit. Mert az
te magodban, meg-áldatnak minden
népnek az ő nemzetségi. *Gen. 22. v. 18.*

Már fel-támadott Bálamnak fényes
csillaga, kit jövendőképpen Sidó nép-
nek mondot vala: Hogy Jákób nem-
zetéből támadna fényes csillag, és Sidó-
ság közzül származnék az Jéhus Chri-
stus, nekünk váltságunkra. *Nem. 24.
v. 17.*

Ez vala azért az hatalmas nagy Pro-
phéta: Kit Mojses Sidó népnek meg-
jelentet vala, Istennek igiretét mikor
nékik meg mondá: En ti közzületek,
támasz-

támaszok egy nagy Prophétát, néktek
váltságokra. *Deut. 18. v. 15.*

Dávid Királynak ezen végre meg-
esküvék, hogy az igirt Jéhus Christust,
nékie meg-adná. Mikor ekképpen
mondá: hogy meg ne tsalatkoznék:
En az te békedre, vetek Királyi mé-
hednek, drága gyümölcseiből. *Psal.
131. v. 11.*

Szent Ésaiás erről így Prophétált va-
la: vésző származzik Jessének nemes
gyökeréből, kiből egy ékes virág uj-
jonnán nevededik: kin Istennek Lel-
ke, és böltsésséges tanátsa igen meg-
nyugoszik. *Esa. 11. v. 1. 2.*

Simeon Prophétának jövendő mon-
dása, Máriának az mitt monda, ám bé-
tellyesfedék: Ez gyermek veszedelmére,
és sokak üdvösségére, vettetett Sidók
közt, és jegyképpen kinek fokban, el-
lene támadnak. *Luc. 2. v. 34.*

Szent Pál ajánlya ez sületésnek
nagy voltát, meg jelenté ő mi nekünk
haszná-

használatos voltát: űdő bé tellyesedvén,
el küldé Atya Isten edgyetlen egy Fiát,
hogy mi fogadot fia, Christus által len-
nénk. *Gal. 4. 5. 4. 5.*

Ez lőn az Fiu, kiről az Angyal ezt
mondá: mikor Jóseph Szűz Máriát el
akará hadni: Dávidnak Fia Jóseph, ved
hozzád az Máriát, mert ez olly Fiat bűl,
ki meg szabadittya népét, gonc bűnei-
ből. *Matt. 1. 21.*

Ez születésnek ő nagy drágálatos vol-
tát, meg jelenték az Angyalok szegény
Pásztoroknak: mikor nekik mondának:
Hirdetűnk nagy örömet, ki léfzen ti-
néktek, és az egész földön valo bűnös
embereknek. *Luc. 2. 10. 11.*

Ez vala az Atya Istennek ő szent Fia,
ki mi értűnk ez világra már született
vala: mindenek ő általa, és ő miatta
vadnak, kit ez gyarló világ az ő okos-
sága miatt meg nem ismért vala. *Joh. 1. 3.*

Es tulajdoni közzé jőve ez világra,
de őt

de őt ez világ fiai nem akarák venni,
és az kik őtet vévék, hatalmat ada né-
kik, Isten Fiaivá lenni, valakik az ő ne-
vében igazán hinnének. *Joh. 1. 11. 12.*

Eőrűlly űnk azért és mi lelkűnkben
vigadgyunk, nagy hálakat adván ezen,
az Atya Istennek, ki ő szent Fia által,
minket meg vigasztala, és meg bátori-
ta, ki dűtsőffégével rakva, földnek ke-
rekfége.

Erről az Irás tanubizonyságot tészen,
hogy valakik benne hisznek meg nem
tsalatkoznak, de az örök életet, és ö-
rök dűtsőfféget igitte azoknak, holot
velűnk uralkodik, örökkön örökké.

Historia Nativitatis Christi.

JER dicfirűk ez mái napon az mi U-
runkat, bizony méltó dicsiretekre,
nagy tiszteffgre: mert születék ez vi-
lágra mi váltságunkra.

Az Augustus Romai Császár uralko-
dik vala, Sidóságot ki birja vala, és
Gali-

Galileát, parantsolá ez világot levélben íratni.

Mennek vala minden felől ő Városokból, eredet szerént nemzetség szerént ő hazájokból, bé íratni ő magokat Császár levelében.

Ez hirt halván az szent Józseph, Szűz Máriával, el indula Galileából, az Názáretből, Dávid Királynak Városában, az Bethlehemben.

Immár az fok vendég néppel, mind az szállások, az Városban bé töltek vala, azért szent Józseph, el-bé szálla Jegyessével egy Istállóban.

Tisztaságban mi Urunkat az Szűz Mária, szűzen szülé nekünk világra az Istállóba, bé polálván helyhez teté őt az jászolyba.

Szent Pál írja bizony beszéd, melyet hinnünk kell, ez világra Ur János jöve, ennek-okáért: hogy ő minket bűnösöket idvezitene.

De érettünk ez világra, hanem jött volna,

volna, mi minnyájan el vesztünk volna, ká hoztunk volna, mert fejenként fiai valánk Isten haragjának.

Az mi első Atyánk Adám, mikor vétkezék, Ur Istennek parantsolattját hogy ő meg szegé, azzal az egész világra a' bűnt be hozá.

Minden lelkekre kik tölle származnak vala, az halálnak nehéz ereje elhatott vala, mert magokat ejtik vala, számtalan bűnben.

Senki jó tselekedetiből, sem érdemből, menyországban nem mehet vala, és az halálnak meg nem törheti vala ő nagy hatalmát.

Efaiás szent Prophéta örömet monda: hogy mi nekünk gyermek születnek, Fiu adatnék, olly a' kinek vállán Fejedelemség lenne.

Angyal pásztoroknak éjjel akkor jelenék, ez szót monda: hirdetek néktek olly nagy örömot, mert születék ez nap néktek, idvezítőtok.

E

Nagy

Nagy sereggel az Angyalok Eghem-
éneklik: Ur Istennek dicsőflég légyen
az Menyországban: embereknek jó a-
karat: békeflég ez földön.

Az Pásztorok mind felkelvén, el-
bé menének, Bethlehemben, és meg-
találák az Szent Jósephet, Szűz Máriá-
val az Gyermecket, ott az jáßolyban.

Dicsőíték és dicsírék Istent minden-
ben, mellyeket ők hallottak vala, és
láttak vala, azért miis dicsíretet néki
mondgyunk.

Atya Ur Istennek Fia azért Születék
ő általa hogy mi emberek, az igaz hit-
ben, fejenként lennénk, Ur Istennek
Áldott Fiai.

Vigasságnak és örömnék, ez az
napja, kin örülnek mind az Angyalok
No azért miis, adgyunk hálát az Isten-
nek mint mi Urunknak.

Atya Ur Isten ő Fiát nem azért kü-
dé, ez világot hogy meg itillye, és
veßesse: de meg tartsa, szabadítsa, és
vezítse.

Bizon

Bizonyságul ez világra azért Szüle-
ték: hogy valakik ő benne biznak tel-
lyes lélekkel, örök életre juthassanak,
Istent láthassák.

Azért hidgyen minden ember Jésus
Christusban, mert kik biznak az ő ne-
vében, Születésében, nem kárhoznak,
de vitetnek - bé Menyországban.

Oh Ur Isten ki az Christust mi né-
künk küldéd, hálát adunk ez nap te-
néked, és kérünk téged, tekints reánk
menyország Menyből, mint fiaidra.

Adgyad nekünk ajándékul te Szent
Lelkedet, hogy valhassunk téged örök-
ké, és dicsírhessünk, holtunk után
Menyországban téged láthassunk.

Dicsírteffél Atya Isten ez máj napon,
te Fiaddal Jésus Christussal, az mi U-
runkal, dicsíretett mind örökké néked
mondhassunk.

A L I A.

Jér minnyájan örüllyünk, és szívünk-
ben vigadgyunk, mert születék Ur
Jésus nekünk.

E 2

Kir

Kit az Atya Ur Isten, könyörülvén
emberen, el botsátá utolsó üdöben.

Mert meg vala ígírvén, még az első
üdöben, teremtésnek ő kezdetiben.

Az mi első Atyánknak, Ádámnak,
fiainak, és utánna maradékinak.

Az után Abrahámnak, Jákób Pá-
riarchának, végezetre Dávid Király-
nak.

Kinek nemzetségéből, méhének,
gyümölcseiből, születék Szeplőtelen
Szűztől.

Kinek neve Mária, Ur Jéhusnak
Szent Anyja, és Istennek Solgáló Leá-
nya.

Ez Bép Szűztől születék, Atya Isten-
től adaték, és mi nekünk ajándékoz-
taték.

Angyali Bép zengések, és ékes ének-
lések, jelenének Mennyei seregek.

Hirdetvén Pásztoroknak, Juh mellett
vigyázoknak, vigadnának az Ur Jéhus-
nak.

Mén

Mert tsak ő levezítő, mindennel
jól tévő, senkit pedig hátra nem vető.

Hozzá hi mindeneket, gonosz bűn-
ben élőket, s' meg botsáttya az ő bűnő-
ket.

Azért jöve hogy élénk, Istennel
békélhetnénk, ő általa kegyelmet
nyernénk.

Nagy szeretet mindenkhez, hogy
Isten emberekhez, Fiát küldé az bűnő-
sökhöz.

Eő életnek adója, bűnek vigasztalo-
ja, lelkünknek világosítója.

Az kik ebben nem biznak, sőt bizni
sem akarnak, örök halállal ők mind
meg-halnak.

Mi azért az Christusnak, kegyes
Közbenjárónknak, hidgyünk mi nagy
reménységünknek.

Mert nekünk ígírtet, és mi né-
künk születet, mondgyunk neki új di-
csíretett.

Eő mi töllünk Mennységben, Szent-
tek

tek edgyességében, Dicsírtessék az igaz hitben.

A L I A.

Dies est laticia. &c.

EZ nap nekünk dicsíretes nap, bizony vigaságnak napja, és üdvösségnek bizodalma: Mert születék ez világra mi válságunkra, az Christus Jéhus Istennek Fia: Aronnak vesseje meg virágozék, tiſta Szűztől gyermek születék, Mennyei Királyul nekünk adaték, Christus Jéhusnak nevezteték.

Az Christus volt az meg igitt Mag, mi első Atyáinknak, Adám Atyánkának, Abrahámnak, kiben minden nemzetiségek meg-áldatának, örök életre fel támadának: Aronnak:

Meg történe az Christus miat: az ördögnek hatalma, az halál, az bűn, az ördög orsága, meg-nyittaték Menyországának erős kapuja, Istennek kedve mi reánk áll: Aronnak:

Nintsen nekünk semmi félelmünk, semmi nyomoruságunk, bűntől, ördög-

től, kárhozattól, az Mojses Törvényének ő nagy átkától, örök haláltól, kárhozattól: Aronnak:

Meg-történe az Pogány népek, kik az Christusban nem hisznek, az nagy Istennek nem kellene, az ördögnek hatalmában örökké esnek, az kik az bűnnek véget nem vetnek: Aron:

Hálát adgyunk az Ur Istennek, egyes gondviselőnknek, és mind örülünk az Christusnak, nagy örömet az Angyalok nekünk hirdetnek, dicsírven Istent énekelnek. Aronnak vesseje meg virágozék, tiſta Szűztől gyermek születék, Mennyei Királyul nekünk adaték, Christus Jéhusnak nevezteték.

A L I A.

Adnotam: *Dicsíretes az Christus. &c.*

Bethlehembben születék Christus ez világra, jássolyban helyhezteték, posztóban takarva, Angyalok meg hirdeték, az Pásztorokat inték: indulván mennének; az Jéhus keresnék-meg,

abbol Istent dicfirnék, háládással tisztel-
nék.

Fényes Csillag támad a nap támadat
felől, mely sok jeles börtseket ottan in-
dita fel, kiknél Arany, Temjén, Kenet
ajándékol lón, így indulások lón, Beth-
lehemben jutának, Christus Jést le-
lék meg ajándékkal tisztelék.

Angyal méne Jósephhez, kinek igye-
ből: Vedd fel Jést Annával, vidd
be Ægyptumba, mert Herodes akarja
életét rontania, meg ölni el bánta, légy
azért Ægyptumba mind addig, még
gyermekkel, inditlak onnét vissza.

Mária Ur Jéstnek tisztaságos An-
nya, Jósephel el-indula Ægyptumban
futa, hova Angyal bóként, az gyer-
meket ők vivék, Istent nem kísérték,
ott egy-néhány ideig gyermek Jést
nevelék, gondgyát neki viselék.

Herodes holta után Istennek An-
gyala, Ægyptumban Jósephnek ez-
képpen bók vala: Vedd fel Jést An-
nyával,

nyával, vidd vissza Sidóságban, minden
bátorságban, mert halálra gyermeket,
az kik kívánnák vala, vadnak föld-
nek gyomrában.

Angyalnak Jóseph halván biztato
besédét, Jéssal és Annával indula,
nem kéfék, de Angyaltól intetvén, Ju-
deától távozek, mert gyermeket félték,
Galileában azért ő utokat téríték, hol
Názareth lón helyek.

Pástoroknak példáját hivek már kö-
vesük, Istent kegyességeért örömmel
dicfirjük, mert minden tisztességre mélt-
onak őt ismerték, bent Atyák hirdet-
ték, Abraham, Isák, Jákób, Dávid:
Végre, az Christus egyedül őt tisztel-
ték.

A L I A.

Ad notam: *Simeon vala egy: Esa. 12.*

Szent Esaiás így írt Christusnak bent
bületéséről: hogy egy vessző bál fel
nevekedik Jesse gyökeréből.

Ennek gyökerén egy virágotska,
E s ugy-

ugymond, nevekedik, kin az Istennek,
ő Szent Attyának lelke meg nyugoszik.

Győzedelmesnek, nagy hatalmas-
nak, irgalmasnak vallyá, az kegyelem-
mel, és igazsággal, őtt tellyesnek monda-
gya.

Ez által lében az Ur Istennel né-
künk békeffégünk, mert közben járónk
Szent Attya előtt ő lében mi nekünk.

Drága jószágot és örökséget, berez
ő mi nekünk, adóságinkat nagy gaz-
dagsággal meg fizeti nekünk.

Nagy igazsággal mind ez világot i-
tilnie fogja, mert Attya Isten az itilletet
kezében botsáttya.

Nagy békefféget, lelki örömet hoz
ő ez világra, mert Ki ályságot, nagy bi-
rodalmot, vében fel vállalára.

Eő miá lében hogy az Bárányok az
Farkassal laknak, semmi bántások O-
roslányoktól, nem lében Juhoknak.

Semmi félelmek Keresztyéneknek
ördögtől nem lében, kiknek Christus-
ban

ban nagy bizodalmok, reménfégek lé-
ben.

Nagy sok gyors Párdutz az Bárányok.
kal mind edgyütt nyugosnak, vad O-
roslányok belid örökkal edgyütt esnek
isnak.

Kegyetleneket az belidekkel ed-
gyeffégben hozza, őket előtte a' kicsin
gyermek beßédével hajtya.

Győzedelmének hatalmaságát va-
lakik látángyák, Christus Jéfusnak ő
méltóságát mindenek imádgják.

Nagy bátorsággal begény bünösök
akkor könyörögnek, Christus nevé-
ben, lelki és testi ajándékot kérnek.

Az ő Zászlóját fel emelteti, ő Szent-
egyházában, és Szent Igéjét prédikál-
tattya ez béles világban.

Az Pogány népek nagy bátorsággal
eleiben mennek, nagy bátorsággal ők
ajándékon hitet tölle kérnek.

Meg hal akkoron az Király Christus
E 6 az mi

az mi bűneinkért, de harmad napon ismét fel-támad, igazulásunkért.

Világosságát az Atya Isten imé fel-támasztá, kit ez világnak régen igirt volt, immáron meg atta.

Kik lakoznának örök halálnak sötét árnyékában, világosságot támasztánakik, az ő Szent Fiában.

Azért örüllyünk mint az gyatók az szép aratásban, úgy vigadozzunk, mint az vitézek az el nyert prédában.

Mert az Pallernak nehéz igáját nyakunkból ki voná, az bűnt, és halált, az törvény átkát, az Christus el-rontá.

Meg-sabadita minnyájan minket ördög Országából, Szent országában béhoza minket irgalmaságából.

Nagy szabadsággal és nemességgel meg ajándékoza, mind fiaivá és jegyefévé ez Király választá.

Ez világi had nagy sok zörgéssel tsatogással lében, és vérben kevert nagy sok öltözet ütközetkor lében.

De ez

De ez Királynak Christus Jéfusnak Lelki hada lében, ő halálának az ellenfégen győzedelme lében.

Az mint Gedeon Madiánokat üze kűrtöléssel, úgy üzi Christus hitetlencet ő Szent igijével.

Fut az Amalek az Lámpásoknak zörgetése előtt: Így fut az ördög nagy rettegéssel, Christus Jéfus előtt.

Az kis gyermekek kezeket nyujtyak ördög Barlangjában, az ő orságát az földre rontyák, ők nagy bátorságban.

Nagy ditsősséggel immár születet ez gyermek mi nekünk, az mi Királyunk, Istenünk Fia adatott mi nekünk.

Fejedelemség, nagy hatalmaság az ő vállán vagyon, mint Atya Isten meg jelentette, olyan neve vagyon.

Nagy tsudálatos tanátsofia ez az Atya Istennek, nagy erőss, Isten, ő lében Atya jövőendő életnek.

Istennel való békeffégünknek örök

E 7

Feje-

Fejedelme, birodalmának, országlásának soha nintsen vége.

Dávid Királynak Királyi székit magának foglallya, igazán való itiletivel, igazsággal bírja.

Ezt tselekedti az Seregeknek Ura és Istene, az UR Istennek reánk áradott buzgo nagy szerelme.

Születéséről Christus Jészusnak, azért emlekezzünk, bizodalommal háláadásfal, rajta örvendezzünk.

Nagy vigaságunk, örvendezésünk legyen az Christusban, mert üdvességünk vagyon mi nekünk szent születésében.

Dicsret legyen Atya Istennek ezekért Mennyégben. Hogy ki mi reánk illy gondot viselt, az ő szerelmében.

A L I A.

Nota: Ez nap nekünk dicsretes. &c.

SZÜKFÉG nekünk meg emlekeznünk

Istenünknek jó tétéről, és háláadásfal bősüllenünk, mi szivünkben és lelkünk.

künkben ötet dicsrünk, és illyen szokkal ötett illetnünk: Aldott légy UR Isten kegyességedért, és mi hozzánk nagy jó-voltodért, irgalmaságodnak gazdagságáért, igiretednek meg-adásáért.

Mert mikoron meg-holtunk volna az mi első Atyánkban, és méltok volnánk Isten átkára, és ő néki rettetes nagy haragjára, meg-hajla hozzánk nagy jó voltába. Aldott légy UR:

Az Messiást mi meg-váltonkat megigiré váltságunkra, és sok példákban bolla ő rolla, az bent Prophéták bolla-nak sokképpen rolla, hogy el-jövendő az Christus volna. Aldott légy UR:

Az üdönék ő tellyes volta mikoron már bé tölt volna, az jövendőlés melyre néz vala, bent Angyalát Menyorbágbol alá botsátá, és Názaretbe ötet beküldé. Aldott légy UR Isten:

Szűz Máriát bépen köbönté, követlegét meg-bebéllé, bent Lélek által
hog

hogy terhes lenne, és az Jést ez világra hogy ő szülnéje, ki az Istennek szent Fia lenne. Aldott légy Ur Isten:

Ezt Mária háláadással az nagy Ur Istentől vévé, és ez világra ő Fiát szülné, kin Angyaloknak serege igen őrné, és az Ur Istent szépen dicsíré. Aldot légy:

Ezen azért mi-is őrnéünk hálakat adván Istennek, és meg ismérjük jóvoltát ennek, mert ez által lott kegyelem az mi fejünknek, és botsánattya a mi bűnünknek. Aldott légy Ur Isten:

Menyországának az ő ajtaját tsak ő lón az ki meg-nyitá, világosságot nekünk mutata, igijével bűneinkből minket ki mossa, és nagy kegyelmet reánk bálita. Aldott légy Ur Isten:

Ellyünk azért Istenünk előtt már igaz és szent életben, és Keresztényi szent szeretben, hogy mindenkor Istenünknek legyünk kedvében, dicsírjük őt az mi lelkünkben. Aldott légy Ur Isten kegyelmedért, és mi hoz-

zánk

zánk nagy jóvoltodért, irgalmaságodnak gazdagságáért, igiretednek megadásáért.

A L I A.

P U E R N A T U S.

Dicsíretes az Christus ki nekünk születék, egy Szeplőtelen Szűztől, vigasztalásunkra; hanem születet volna, mi mind el vesztünk volna; ő mi üdvösségünk. Oh mi édes Jésumunk, ki mi értünk születéssel, oltalmaz pokoltól.

Esaías Propheta ezt régen megírta, születeték egy Szűztől, úgy mond, az Messiás: kinek szent születésén az Angyalok őrnének; mely Idvezítőnek, születéséről való örömet ők jelentnek, először pásztöröknek.

Vegyünk azért eszünkben Angyalnak mondását, ki ezt monda Józsefnek, őtet vigasztalván: im fogad Szűz Mária, Szent Lélektől magzatott, kit Jésumnak nevez, az az, Idvezítőnek hálá-

lálával ki minket kárhozattól megment.

Ezen mi mind örüllünk és Istent dicsőítjük, mert Fiát adta értünk, hogy mind el ne veszszünk: halát adgyunk ő néki, hitet ő tőle kérjünk, hogy benne bizhassunk: Mert kik Istenben biznak meg nem szégyenűtetnek itéletnek napján.

A L I A.

Nota: *Fer minnyájan örüllünk.*

UR Istennek bent Fia, ez világra bűleték üdvösségre nekünk adatek.

Atya Isten tanátsa, régtől fogván ez vala, hogy bent Fiát érettünk adná.

Jöve alázatofon, hogy minket megválthasson, hiveivé mint válassthasson.

Pásztoroknak jelenék, Angyaltól izenteték, hogy mi nekünk Christus bűleték.

Ez világra bűleték, jászolyba helyezették, mert ő néki hely ott adatek.

Eő bent Fiát Mária, mihelt bűlé világra,

lagra, **U**R Istennek nagy halát ada.

Christus nagy példát hagyta, bálvánt el-távoztata, és ő magát követnünk hagyta.

Műis azért **U**runkot, kegyes közbenjárónkot, tißtellyük meg-sabadítottunkot.

Láthassuk menyországot, mint mi nekünk hazánkot, mennyei nagy boldogságunkot.

Dűtsőffég **U**R Istennek, dicsőret bent Fiának, mind örökkön örökké. Amen.

D O X O L O G I A.

GRates nunc omnes reddamus Domino Deo, qui Filii nativitate nos liberavit, à diabolica potestate.

Gates nunc omnes &c.

Huic oportet ut canamus cum Angelis: Gloria in excelsis Deo.

H U N G A R I C E.

Halát most adgyunk minnyájan az **U**R Istennek, ki Fia bűletésével, meg-sabadított, az ördögnek hatalmaságából.

Ennek

Ennek illik hogy énekellyünk az
Angyalokkal: Ditsósság magasságban
Ur Istennek.

KIS KARACSONRA.

Mi dicshatjuk ez máji napon, nagy
tisztával az mi Urunkat. Uj
estendőben mi vigadgyunk.

Immáron mi nekünk az Szűz Mária,
az ő bent Fiát szület világra. Uj esten:
Bethlehem városban egy istállóban,
postóban takarván egy kisdéd bérán.
Uj estendőben mi vigadgyunk.

Angyalok Mennyegeből alá jövének,
sép dicsőítet ők éneklének. Uj est:

Im az három Bóls csillagot láta, és
ő sívekben gondollyák val. Uj est:

Mennyünk-el keressük és meg ta-
láljuk, ajándékozzuk Menyei Királyt.
Uj estendőben mi vigadgyunk.

Bethlehem városban mikor jutának,
igen tisztelék az gyermek Jést. Uj:

Az edgyik tista nemes arannyal,
aján-

ajándékozá Menyei Királyt. Uj est:
Második mutata drága kenetet, ki-
vel meg kenék Jéstnak testét. Uj est:

Temjén illatot nagy tiszteféggel, ke-
zében nyujta az harmadik Bóls. Uj:

Más uton vissza ők meg-térének,
miként az Angyal nekik meg monda.
Uj estendőben mi vigadgyunk.

Herodes Király igen haragvók, nagy
sok gyermekeket ő meg ölete. Uj:

Azok benvednek Mátyróságot,
az Ur Christusért méltatlan halált. Uj:

Mi-is benvedgyünk az Ur Christu-
sért, ki magát adá mi bűneinkért. Uj:

Dicsőítessék Atya Ur Isten, bent Fiad
által az Menyoróságban. Uj estendő-
ben mi vigadgyunk.

A L I A.

Nekünk születék Menyeji Király,
kit Idvezítőnek monda az Angyal.
Uj estendőben mi vigadgyunk, szület-
tett Jést, mi imádgjuk.

Régen meg írták ezt az Prophéták,
hogy

hogy Fiat űlne egy nemes virág. Uj:

Szűz Máriától gyermek űleték, de
Szent Lélektől ő fogantaték. Uj eű:

Nagy hatalmas lón az kiseded gyer-
mek, megtőretének sok ellenűégek. Uj

Győzedelmet vőn az kárhozaton,
győzedelmet vőn őrók halálon. Uj:

Nintsen az bűnnek hatalma rajtok,
kiknek az Christus léűen oltalmok. Uj:

Hálát adgyunk az Ur Istennek, és
Idvezitő Jėsus Christusnak. Uj eűten-
dőben mi vigadgyunk, űletett Jėfust,
mi imádgyuk.

In Epiphaniis canendus.

JER mondgyunk éneket az mi Urunk-
nak, és nekűnk űletett Jėsus Chri-
stusnak. Uj eűtendőben mi vigad-
gyunk.

Herodes Király a' Sidó népet, mikor
birnája Jerusálemet. Uj eűtendőben:

Bethlehem városban Jėsus űleték,
az Páűtoroknak meg jelenteték. Uj:

Nap kelet felől valo orűágból, Bőlt-
sek

esek jővének az Perűiából. Uj eűten:

Jerusálemben hogy bé jutának, és
az népeknek mindgyárt mondának. Uj:

Ez mostan űletett Sidók Királyát,
mutaűsátok meg nekűnk az Meűűiást. Uj

Mert az ő fenyés és Uj cűillagát, má-
mi jól láttuk nap kelet felé. Uj:

Mely fenyés cűillagnak fel-támadá-
űát, Báláám Prophéta meg prophetiált.
Uj eűtendőben mi vigadgyunk.

Es azért annyi földről mi jőtűnk,
őtet imádgyuk és hogy tiűtellyűk. Uj:

Herodes Király hogy ezt meg hallá,
meg haraguvék és meg busula. Uj:

Sőt meg az egēű városbēliek, mind
az Királyal meg-fēlemlének. Uj:

Herodes ottan gyűléűt tētete, nagy
sok Bőltseket hozzá hivata. Uj eűt:

Az űő űő népeket elé hivata, az Irás
tudokat hozzá űolittá. Uj eűt:

Erőűűen tőllők meg tudakozá, hol az
Meűűiás űletett volna. Uj eűt:

Az Papi renden valo űő népek, ott
az Ki-

az Királynak meg felelének. Uj est:

Az Juda nemzetnek tartományából,
kell születetni az Bethlehemből. Uj:

Mert az bent Micheás Prophéta által,
az Isten meg mondta ilyen igikkel.
Uj est:

Teis Bethlehem Juda városa, az több
városok közt te sem vagy kisebb. Uj:

Mert te belölled az én népemnek,
Hadnadgya származik az Izraelnek. Uj:

Herodes Király hogy ezt meg hallá,
az három Bóltseket hozzá hivata. Uj:

Szorgalmazson meg-kérdé tőlők,
mikor jelent volt meg az csillag nekik?
Uj estendőben mi vigadgyunk.

Herodes Király nagy lép szozattal,
ezt monda nekik nagy álnoksággal. Uj:

Bethlehemben hamar ti el mennye-
tek, és az Messiást ott keressétek. Uj:

Mihelyen pedig meg-talállyátok,
mindgyarást énnékem ti meg-mond-
gyátok. Uj est:

Hogy énis hozzá lépén mehessek,
és ti

és tisztességet néki tehessék. Uj est:

Az Bóltsek halván sávat Királynak,
Bethlehem felé elindulának. Uj:

Es imé fel-tetsek a' fényes csillag,
nap kelet felé kit az előtt láttak. Uj:

Az csillagot látván az három Ból-
tsék, ők ott mindgyarást örömben ló-
nak. Uj est:

Az csillag előttök mendegel vala,
mind addig az hol az Jézus vala. Uj:

Bé menvén azért ők ott az házba,
mellyet az csillag nekik mutata. Uj:

Es meg találák ott az kis Jézust, és
az ő Annyát az Szűz Máriát. Uj est:

Az Gyermekek előtt térdre esének, és
tisztességet nékie tőnek. Uj est:

Es az ő kintseket fel nyiták, kit ha-
zajokból messzül hozának. Uj est:

Nyujtanak néki lép ajándékot, a-
nnyát, temjént, mirhát, kenetet. Uj:

Es annak utánna Isten Angyala, így
inté őket az ő álmokba. Uj est:

Herodeshez soha ők ne mennének,
F de sóc

de sőt más uton haza térnének. Uj:

Az Józsephet Isten Angyala, álmában inté így, és im ezt mondá: Uj est:

Kelly fel Józseph nagy hamarsággal vedd-fel az Gyermekeket az ő Annyával Uj estendőben mi vigadgyunk.

Meny hamarsággal az Ægyiptumban, és ott legyetek ti mind addiglan Uj estendőben mi vigadgyunk.

Miglen néktek én megjelentem, Isten Sávát néktek megmondom. Uj:

Mert álnok Herodes az kis gyermekeket, halálra kergeti mint ellenségét. Uj:

Józseph azért az kis Jéssussal, el-fut mindgyarást az ő Annyával. Uj:

Es mind addiglan Ægyiptumban lön, mig az Herodesnek halála nem lön. Uj est:

Hogy bé telnék Isten mondása, ki Oseás által meg-mondott vala. Uj:

Az én Fiamot, az Ægyiptusból, im haza hozom az Sámkivetésből. Uj:

Herodes halván hogy az Bóltsektől me

meg-tsuloktatott az Kővetektől. Uj:

Nagy hamarsággal nagy dühösséggel, feregét botsátá, kegyetlenséggel.

Uj estendőben mi vigadgyunk.

Az egész Bethlehem Városábanis, az környűl lévő tartománybanis. Uj:

Mind le-vágatá az gyermekeket, két estendősig az Ur Jéssusért. Uj:

Az ártatlan sok apro Szentek, nagy sok ezeren lőnek Mátyromok. Uj:

Az Jeremiás Prophétiája, ekképpen elék bé kit mondott vala. Uj est:

No azért mi-is hű Keresztvének, örök életre választott népek. Uj:

Kiknek az igaz uj világosság, immár eltámatt az fényes csillag. Uj est:

Mennyünk fejenként az Ur Istenhez, igaz hit által üdvességünkhöz. Uj:

Imádkyuk ötett mint teremtönket, hogy meg adta nekünk Idvezitönket.

Uj est: Mutassuk bé miis az ajándékot, Lel-

ki aranyat, temjént, kenetett. Uj:

Jó hitett, könyörgött, és hálaadást
és életünknek meg jobbítását. Uj:

Ez képpen minket-is az mi Vezé-
rünk, nem hágy, meg őriz az mi Iste-
nünk. Uj est:

Meg-oltalmaz az Heródestől, An-
gyala által az ellenségtől. Uj:

Es ha Christust halált sz envedünk,
az apró Szentekkel menyben vite-
tünk. Uj:

Es az mi mostani nagy sok siralmunk
örömré változik minden bánatunk. Uj:

Mig haza vitetünk az mi hazánk-
ban, az örök életben az menyország-
ban. Uj:

Ezt nekünk engedgye az mi szent
Atyánk, kinek ily nagy gondgya va-
gyon mi reánk. Uj estendőben:

N A G Y P E N T E K R E.

In die Passionis Domini.

A Z mi Urunk Jésus Christus, mi-
szenvede mi éretünk, és fel támadt
nekünk

nekünk: Jer értsük meg Keresztjének,
az Istennek nagy irgalmát, tekintsük-
meg jó voltát: Az bűnnek ő undek-
ségát, az ördögnekis hatalmát, pokol-
nak keserves kínnyát, gondollyuk ne-
hez igáját. Adgyunk halát az Isten-
nek: és meg szabadítónknak.

Meg írták Evangelisták, mint Chri-
stus az Judás által, Semben Bálla halál-
lál: Az Papi Fejedelmeknek, harmintz
ezüst pénz kedvéért, mint el-adaték
árért: Az fegyveres vitézekből, vite-
ték kötve latroktól, az Caipháshoz fő
Paphoz, kinél valának bé gyűlvén, az
törvény tudo fő népek, és az meg ag-
gott vénnek.

Ott ő ellenne egy bűből, hamis ta-
nukat állatni, akarának álnokul: Eb-
ben fűg minden bándékok, hogy Chri-
stust meg feszíthessék, és földről el veszt-
hessék: Nem találhatnak ellenne, sem-
mi erős bizonytságot, azért dühösen
zugodnak, és kiáltják káromlonak,
F 3 halálra

halálra méltó bűnösnek, sok ördögge-
tellyesnek.

Artatlan Christus ortzáját, némel-
lyek undok nyálakkal, rutittyák pók-
dóssal. Némellyek tsapdosásokkal,
illetik tsuffbevédekkel, fanyargattyák
veßbökkal: Látván ez dolgot Szent
Péter, meg győztek félelemtől, csak
nem szakad el Christustól, kit meg ta-
gada háromszor, keserves írást bűné-
ről, az után tön vétkérol.

Pilátus az Christust kérdé: mond-
meg most nekem, ha te vagy az Sidók-
nak Királya? ez semmi bűnt az Chi-
stusban, halálra való nem lelven, meg-
mosá kezét vizben: Artatlan vagyok
ezt mondván: ez igaz ember véretől,
ti láfsátok mit mivektek? Az kösség
így kiált, mondván: az ő vére legyen
rajtunk, és az mi fiainkon.

Meg ostromozván az Christust, adá vi-
tézek kezében, kik kinnözzák testében:
azok tsufollyák Urunkat, vetkeztetik

ruhá-

ruhájából, fejét verik nád-sállal: Fel-
sebiték Keresztára, keserű mérget E-
tzettel, elegy akarnak adni innya, ru-
hájaival ostozenia, azt írják feje feliben:
Ez az Sidók Királya.

Sok bossúságos rut bökkal, bida-
mazzák káromlással, ezt mondgyák
tsuffbevéddel: Te vegyé az kiel tö-
röd, az Istennek nagy Templomát, és
három nap felrakod? Most segild-meg
te magadat, ha Istennek egy Fia vagy,
ha Izraél Királya vagy, bály alá az ke-
restfárol, és mi-is hisünk te néked, o-
talmazd-meg magadat.

De lám az Christus benvedvén, nagy
setétség mind ez földön, támada min-
den helyen: hat órától fogva dellyest,
mind egész kilentz óráig, éjnek setét-
sége lön. Akkoron Jéhus fel-boval,
kiálta Attyához, mondván: En Iste-
nem, En Istenem, miért hagyál-el en-
gemet? hogy ez bokat így meg mon-
dá, Szent Lelkét ki botsátá.

F 4

Az

Az Jézus Christusnak kinnyát, teremtetett állatok látták, mert im lőnek nagy tsudák: az Templomnak bép enyésző, tartó Kárpittya két részre, hertelen el-szakada: Az föld resketvén indul, az Kősziklák repedének, az Kőporfók meg nyílnak, és holt Szentek támadának; kik az Szent Városba menvén, főkeknek jelenének.

Az Hadnagyis Solgaival, és az több néppel egyemben, igen rettene, mondván: Bizony ez, kit meg fessiténk, az Istennek Fia vala, de mi nem hiszünk vala. Az Józseph Christushnak testét, bép gyorsban bé takargatá, és koporsóban feketé, kit Pilátus petsétleni, parantsola harmad napig, Vitézektól őrzetni.

Harmad napon az Máriák, Christust keresik az Kertben, Koporsóhoz ki menvén, az Angyaltól tanítatnak: Hogy az élőket ne keressék, az több meg holtak között: Ezek onnan vissza tér-
vén,

vén, és Jerusálemben menvén, találák
Christust jelenvén, kit imádának ret-
tenvén, kiknek Christus, ne félnének,
hagyá, hogy meg térnének.

Igy Isten nagy irgalmából, Bent Fiát küldé Mennyegből, bűnösökért vált-ságul. Oh mely nagy szerelme innét, hozzánk jelenék Istennek, mint mi kegyes Atyáknak. Ki az bűnben esett embert, vétkektől meg dőglőt bűnöst, ördögtől el-foglalt adóst, meg-ßána, rendele Orvost, ki által lenne gyógyulás, és bűnből szabadulás.

Az Atya érünk bent Fiát, az Fiu-is
önnön magát, adá, mint váltság árrát.
Sem égen, sem pedig földön, nem vala
mi bűneinkből, ki minket ki vehessen;
Mert az bűnnek undoksága, mi ese-
tünknek rutsága, véghetetlen nagy ki-
nokra, minket kötelezet vala, kiért
Isten haragjától, méltán félhetünk va-
la.

No azért mi Istenünknek, adgyunk
F 5 nagy

nagy hálát Atyáknak, köszönnük az
Christusnak: hogy bűnünket el töröl-
te, és az ördögöt meg győzte, ő Atyát
engestelte: Szent vérét értünk ontot-
ta, vétünk azzal el-mosta, Szent
Lelkét belénk oltotta, és magának ör-
ökfégül, meg Szentelt, hogy életünk-
ben, neki szolgáljunk hitből.

A L I A.

P S A L M U S L I.

Ad notam: *Patris sapientia &c.*

Mindenható Ur Isten, Sívünk retten-
telen, légy irgalmas mi né-
künk, ne légy hozzánk kegyetlen,
mert mi nagy bűneinkben, és hitetlen-
ségünkben, nem ismértünk tégedet, az
te dűtsőfégedben.

Botsájd - meg bűneinket, bátorítsd
Sívünket, értyük álnokságinkat, és
hitetlenségünket, bűnnek bántalan
volta, kesergeti lelkünket, és mi nagy
bűneinket, csak rontjuk mi hitünket.

Tsak

Tsak bűnt és hamiságot, te elődben
vihetünk, mert fejenként mi bűnös
Atyáktól fogantattunk, tudgyuk iga-
zat Beret, ne állj bosszút mi rajtunk,
de igireted Berént légy irgalmas mi né-
künk.

Christus Urunk halála, bűneinknek
váltsága, drágalatos Szent vére, idvessé-
günknek árra, minden fertelmességtől
minket meg mosogata, veszet nyomor-
ultakat az haláltól meg váltta.

Kérünk azért Ur Isten, ilyen nagy
Sükfégünkben, légy segítség mi né-
künk mi erőtlenségünkben, ujítsad-
meg Sívünket, az te Szent Lelkedben,
az mi nagy bűneinkben, hogy ne es-
sünk kétségben.

Vigaálljad Ur Isten, mi Somoru
Sívünket, ismérhesük meg nyilván az
mi idvességünket, ne támaszduk előd-
ben, az mi sok érdemünket, bizhassunk
az Christusban, öregbitsed hitünket.

Ments meg minket Ur Isten, min-
den

den hitetlenségtől, szakadgyunk el im-
máron sem-fény vesztő világtól, üd-
vefféget ne várjunk egyéb fők Istene-
től, ismérjük-meg hogy élő, hitett
kivánsz mindentől.

Bátorítsad nyelvünket, hogy val-
hassunk tégedet, támasz olly embere-
ket, kik hirdessék bent Igidet, bentel-
teffék közöttünk te dűtsöfféges neved,
tőredelmes síveken, maradgyon meg
jó kedved.

Oh mennyei boldogság, ki vagy fén-
lő világosság, kinek nem kell hamis-
ság, és tettetet jámborság, legyen köz-
tünk igazság, veszt en el az hamiság,
ismérhesünk tégedet, ki vagy örök
boldogság.

A L I A.

Hymnum dicamus Domino.

Dicsíretet mondgyunk Ur Istennek,
és ő Fiának Christusnak, ki minket
bent halálával, bent vérevel meg vál-
tott. Irgalmaz mi nekünk.

Vetser-

Vetsernyének idején, Christus Sidó
népnek el árultaték, vatsorára jöve az
Judás, ki Christust Sidó népnek el áru-
la. Irgalmaz mi nekünk.

Jésus jövendőt hirdete, velle vatso-
rálo. Tanítványinak: Egy vagyon ti
közűletek, ki ma engemet el árul. Ir:

Judás az gonosz hamis Kalmár, bé-
keffégre kéré Urunkat, Christus mint
ártatlan Bárány, nem tagadá békeffégét
Judástól. Irgalmaz:

Akkor való harmintz pénzen, Chri-
stus Sidóknak el adattaték: ártatlan vé-
telen az Christus, kit Judás Sidóknak
el árula. Irgalmaz:

Pilátus nagy fel-foval ezt mondá:
semmi bünt hozzá nem lelheték, ke-
zét vizben meg mosá, Christust Sidók-
nak ki adá. Irgalmaz:

Gonosz tsalárd hamis Sidók, az lat-
rot kéri el eresztene, Christust vádol-
lyák erőssen, meg feszítették, mert bü-
nös. Irgalmaz:

E7

Tol

Tolvaj Barrabás el-ereszteték, ki méltó vala az halálra, ez világnak Ura meg feszíteték, ki miat halottak támadának. Irgalmaz:

Két Tolvaj közzé helyhezteték, az Christus Jéhus az Keresztfára, Szent Attyának ajánlván, Lelkét elki bocsátá. Irgalmaz:

Dicsret néked UR Isten, szent Fiad által az Mennyegeben: Vigasztaly meg szent Lelkeddél, mind örökkön örökké. Irgalmaz mi nekünk.

A L I A.

Finita Concione.

OR vendezzünk oh Hívek, és vigadjunk Keresztvének, mert országol az Christus az mi üdvességünk, fénlük immár mi Zászlónk, mellyen mi megváltattunk, az haláltól, pokoltól, és ördög hatalmától.

Mert az Christus érettünk méne szörnyű halálra, Keresztfán meg-feszíteték, hogy bűnünkért lenne áru, szegekkel

kel szegezteték, lántsával öklelteték, Sídóktól tsufoltaték, méreggel itattaték.

Szent Dávid lám meg írta, és régen meg prophétálta, Christus fán országolana, halált rajta meg rontana, az ördöggel bajt vina, hatalmát meg győznéje, poklotis meg törnéje, és minket meg mentene.

Mindenható UR Isten, ki vagy Atyánk és URunk, edgyetlen egy oltalmunk, és mi nagy reménységünk, te hozzád most kiáltunk, és sirva fohászkodunk, hogy bocsásd meg bűnünket, lássuk nagy irgalmadat.

Nagy hálát adunk néked kegyes Atya UR Isten, hogy az te szent Fiadat értünk attad halálra, ki minket bűnösöket, az haláltól meg-válta, ki élsz, és uralkodol, mind örökkön örökké.

HUS.

HUSVETRE VALO

ENEKEK.

CHRISTUS meg-feszíték kegyetlen
Sídó népek, ki mi értünk születék,
Menyhólnékünk adaték. Irgalmaz
nékünk áldott IIR Isten.

Halálának utánna, harmad nap fel-
támadá, hogy mi értünk meg hala, ó-
rók halált meg ronta. Irgalmaz nek:

Régen ezt beßellették, Prophéták
azt hirdették, hogy az Christus szü-
letnék, értünk meg fésitetnék. Irgal:

Igasságunk meg ólék, tsalárd nével
illeték, órdögösnek nevezék, halálra
öt itilék. Irgalmaz nekünk:

Számtalan sok kinokat, és nagy sok
tsapásokat, nagy sok káromlásokat,
ßenvede boßbuságot. Irgalmaz:

Tanittatunk Istentől, ne rettegjünk
pokoltól, és ne félljünk órdögötől: meg
rontaték Christustól. Irgalmaz:

Vagyon nagy bizodalunk, mert
miis

DICSIRETEK.

miis fel támadunk, Christussal uralko-
dunk, velle óßve vigadunk. Irgalmaz:

Szegyent nagyot vallottak, érde-
mekben kik biztak, mert Christust
meg tsufolták, halálát meg ructták. Ir:

Sokan biznak magokban, kik nem
biznak Christusban, tévelyegnek utok-
ban, rések nints Menyorßágban. Ir:

Vigasságok nagy volna, ha Christust
hitték volna, bün botsánattya volna,
Christussal rések volna. Irgalmaz:

Reménfégünk nagy legyen, hitünk
gyümölsős legyen, más istenünk ne
legyen, hogy pokolra ne vessen. Ir:

Ezt ßert Máthé meg írta, hogy Chri-
stus meg fáradá, Füge fat meg átkoza,
mert gyümölsé nem vala. Irgalmaz:

Christus fel-támadá, minket igen
biztata, imádkozni tanita, kísértet ne
találna. Irgalmaz:

Igasságot ßereßünk, hamisságot ne
tegyünk, ßegényeket segillyünk, Isten
nevét dicßirjük. Irgalmaz:

Téged

Téged kérünk Ur Isten, adgy hitet mi szívünkben, hogy bizhassunk te benned, és legyünk szerelmedben. Irgalmaz nekünk áldott Ur Isten.

A L I A.

CHristus fel támadta, igazságunkra, utat szerze Menyországba, örök boldogságra.

Az első Atyánkban, halálban esünk, az Istennek jó kedvéből ottan el-ki esünk.

De az Christus Jézus, kedvében ejte, áldozat lón mi érettünk, és meg békeltete.

Mind ez világ terhét, vállára vévé, Atya Istennek szerelmét, hozzánk edesíté.

Eördögnek hatalma, vala mi rajtunk, mert miként az első ember, úgy mi is vétkeztünk.

Az bűnnek miatta, halálba esünk, reánk szálla az nagy bűnért, minden keferőség.

Gyűlöl-

Gyűlölség, irigység, minden kevélység, faratságos nagy sok munka, és minden betegség.

De lám ezt nem érti, az háladatlanság, emberekre honnat szállott, ennyi nyomoruság.

Azért nem fogadgya, Isten beßédét, jóra intő bent igijét, Christus Idveßségét Christus fel támadta, igen kiáltjuk, de az bűnnek undokságát, mi meg nem utálljuk.

Tudván bűnben élünk, semmit nem félünk, azért az Christus halála, nem használ mi nekünk.

Támadgyunk - fel testben, azért az bűnből, ki miat ki rekesztetünk, az nagy ditsósségből.

Vegyünk nagy jó kedvel, Christus jó voltát, Atya Isten előtt való, kedves áldozattyát.

Dűtsósség Mennységben, az Ur Istennek, az ő áldott bent Fiával, mind örökké, Amen.

A L I A

EMLEKEZZÜNK ez napon, Urunknak haláláról, és fel-támadásáról, néki adgyunk hálákat. Irgalmaz nekünk.

Christus mi bűneinkért, kemény halált szenvedte, és azoktól meg menté, drágalatos vérével. Irgalmaz nekünk.

Christus fel támadá, nekünk üdvességünkre, és fel támadásával, nekünk hozza életet. Irgalmaz nekünk.

Ezen mi mind örüllyünk, az Ur Christust dicsírjük, és adgyunk nagy hálákat, és dicsőívezi önknek. Irgal:

Senki emberek között, nem talál-tatik vala, ki meg győzné az halált, és az örök poklekat. Irgalmaz:

Mert mind bűnösök valánk, mellyekért az nagy halál, rajtunk el hatalmazék, tömlőtzen bé foglalván. Irgal:

Közben-járó Christusunk, Atya-istennek Bent Fia, jöve mi váltságunk-ra, és bűnünket el vevé. Irgalmaz:

Az ő Bent halálával, erős nagy hatalmá-

talmával, meg győzé az nagy halált, és az örök poklekat. Irgalmaz:

Szent Oseás Prophéta, ezt régenten meg írta, hogy Christus meg tsufollya, ilyen módon az halált. Irgalmaz:

Oh te örök nagy halál, én lések te halálad, pokol lések te győződ, és károhozat te rontod. Irgalmaz:

Tsuhalatos bajvás, két-fél között ez vala, hogy élet meg-űtközék, az örök nagy halállal. Irgalmaz:

Christus nagy ként szenvedte, és meg győzé az halált, tisztes győzedel nével, nekünk üdvességünkre. Irgalmaz:

Hintik vala régenten, Bárány vérrel az ajtót, hogy az meg ölő Angyal, őket meg ne bántaná. Irgalmaz:

O Törvényben Sidóknak, az Bárány-vérpélázá, mi áldot egy Urunknak drágalatos Bent véré. Irgalmaz:

Christus nekünk adatek, Istentől igaz Bárány, ki el mosá vérével, ez világnak bűneit. Irgalmaz:

Az

Az kik ő benne biznak, nem árthatnak azoknak, sem az meg ő ő Angyal, sem az gonosz őrdögök. Irgalmaz:

Azért jár mi tisztellyük, hitből, és nagy örömmel, meg válto Christufunkat, ki értünk fel-támadot. Irgalmaz:

Mert ő ingyen meg váltta, minket Bent halálával, őrdögtől, bűneinktől, kárhozattól, haláltól. Irgalmaz:

Adgyunk halat Istennek, mind ezé-kért örökké, egyetemben dicfirjük, mondván, ilyen szózzattal. Irgalmaz:

Hála legyen te néked, mi édes Id-vezitónk, hogy minket meg-mentetél, minden ellenséginktől. Irgalmaz:

Adgyad te Bent Lelkedet, hogy ezeket hihessük, és valhassuk örökké, mindeneknek előtte. Irgalmaz:

Adgyad hogy fel támadgyunk, miis minden bűnünkől, és járhaassunk előt-ted, új életben örökké. Irgalmaz né-künk.

A L I A.

A L I A.

CHRISTUS fel-támadta, mi bűnünket el mosá, ő Bent vére hullása, lón vétünknek romlása. Tsak ő nekünk az Atya Istennél, kedves szóbolonk.

Istennek bőltessége, hozzánk való szerelme, jelenék dicsősége, el-rejtett nagy kegyelme. Tsak:

Nagy lón Adámnak vétke, mellyet halál követte, parantsolat begése, mindeneket sebhete. Tsak:

Az kegyelmes UR Isten, könyörül-vén emberen, hatalmat von őrdögön, mi nagy ellenségünkön. Tsak:

Lón első öröm mondás, Adámnak nagy vidulás, elesetnek támadás, el-törötnek ujjulás. Tsak:

Hűn az ember Istenben, ő nagy igi-retiben, hozzá való kedvében, bizik nagy szerelmében. Tsak:

CHRISTUS ártatlan Bárány, ki mi ér-tünk áldozván, bűnünkől szabadítván, és életre ujjítván. Tsak:

El vi-

El vivé halálunkat, ő meg töré pok-
lunkat, meg berzé orfágunkat, mi nagy
boldogságunkat. Tsak:

Szenvede mi bűnünkért, vérét ontá
vétkünkért, meg-hala mi érettünk,
fel támadá mi nekünk. Tsak:

Hallyunk meg bűneinknek, véget
veszünk vétkünknek, éllyünk mi új
életnek, adgyunk hálát Istennek. Tsak
ő nekünk, az Atya Istennél kedves so-
bolnk.

A L I A.

CHRISTUS fel támadá, ki értünk meg
hólt vala, mi bűnünkért ként valla,
minket meg-igazíta. Irgalmaz nek-
ünk.

Egy Ádámnak vétkéért, engedet-
lenfégért, az alma meg ételért, esünk
tesli halálban. Irgalmaz:

Ki üzeténk az kertből, tisztessé-
nek helyéről, ki esünk az épsegből, az
Istennek kedvéből. Irgalmaz:

Menyország bé zárlaték, Ádám földre
vette.

vetteté, hogy ő ott verijteznék, ek-
képpen kenyért ennék. Irgalmaz:

De irgalmas az Isten, bölts, hatalmas,
mindenben, okot lele ezekben, meg-
sána el-vestünkben. Irgalmaz:

Igiretet akkor tón, meg-mentene
ördögtől, ki nekünk nagy jó hir lón,
mert reménfégünk ott lón. Irgalmaz:

Akkor ilyen söt solla: aszsonyial-
lat magva, Kigyó fejét meg-rontya,
mert őtt Kigyó meg-csálta. Irgalmaz:

Sok estendő bé-telék, az magzat
megadaték, Szűztől gyermek sűleték,
Jésusnak nevezteték. Irgalmaz:

Ez Gyermek lón hatalmas, Isten Fia,
és igaz, mindenekhez i galmas, sok go-
nostól okalmaz. Irgalmaz:

Testben értünk meg hala, büntelen
nagy ként valla, harmad nap fel tama-
da, minket meg vigasztala. Irgalmaz:

Egy embernek vétkéért, esünk va-
la halálban, az Christusnak kedvéért,
esünk nagy boldogságban. Irgalmaz:

Ellenségünk meg romla, Lucipernek tábora, halál az bűnnek földgya, az törvének hatalma. Irgalmaz:

Immár nekünk meg tartónk, Isten előt szólonk, egyedül Közben-járónk, edgyetlen egy oltalmunk. Irgalmaz:

Niptsen nekünk félelmünk, semmi nyomoruságunk, kárhozattol, ördög-től, és az testi haláltól. Irgalmaz:

Már mi-is fel támadgyunk, minden gonozt el hadgyunk, igazságnak szolgálynk, és az bűnnek meghallyunk. Irgalmaz nekünk.

Hálát adgyunk Istennek, mi édes teremtőnknek, és kegyes Istenünknek, mind örökkön örökké. Irgalmaz nekünk.

A L I A.

CHRISTUS fel-támada, nekünk örömet ada, vére reánk árada, hasznajunk marada. Nyerj irgalmat, Közben-járó Jésus Christus, Bent Atyád elött.

Chri

Christus meg-holt bűnünkért, fel-tamadott életünkért, mi vigasztalásunkért, és igazulásunkért. Nyerj:

Christus kinnya életünk, Bent halála váltságunk, vére ártatlanságunk, és fel kélte vigaságunk. Nyerj:

Ez az Isten Baránnya, váltságunknak arannya, halálunknak halála, az kigyónak rontoja. Nyerj:

Az ő fel-támadása, lön pokolnak romlása, az ő öröm mondása, lelkünknek vidulása. Nyerj:

Ez lön az öröm mondás, és az meg vigasztalás, hogy az egy fel támadás, lön az meg bődöglás. Nyerj:

Azért mi-is bűnünk-ből, fel-támadgyunk vétünk-ből, ez világi kinünk-ből, és mi nagy halálunkból. Nyerj irgalmat közben-járó Jésus Christus, Bent Atyád elött.

A L I A.

CHRISTUS fel-támada, mi bűnünket el mosá, és kiket ő szerete, Meny-ország-

G 2

orág-

országban felvivé. Az Christus megváltá, mind ez világot bent halálával.

Koporsóban feküvék, harmintz hat óráiglan, az után fel-támadá, kit felkölte bent Attya. Az:

Mi Urunk Jésus Christus, halottai-ból fel támadá, miis őtet dicfirjük, vigasztágos énekekkel. Az:

Eő az itélő Biró, ki Attyától jövendő, itilni ez világot, jókat, és gonosbokat. Az Christus megváltá mind ez világot bent halálával.

Közben-járó Christusunk, Atya Istennek bent Fia, kérjed te bent Attyadat, hogy üdvezítsen minket. Az:

Grates nunc omnes &c.

HAlát most adgyunk minnyájan az Ur Istennek, ki Fia fel támasztásával, meg-sabadított, az őrdögnek hatalmatságából.

Ennek illik hogy énekellyünk az Angyalokkal: Ditsősség magasságban Ur Istennek.

DE

DE ASCENSIONE

DOMINI.

CHristus Menyben felméné, nekünk helyet berzenie, űll Attyának jobbjára, lön mindeneknek Ura. Christus űll Attyának, Menyben jobbjára, és Uralkodik.

Christus meg-holt bűnünkért, fel-tamadott életünkért, megjelenék Péternek, és töb tanítványoknak. Chri:

Negyven napig lön vellek, őket megvigasztalá, nagy sok bizonyosságokkal, magát élni jelenté. Christus:

Nékik meg parantsolá, hogy ők Jerusálemből, addig el ne mennének, míg Szent Lelket vennének. Christus:

Fel megyek én Atyámhoz, és az ti Atyátokhoz, fel megyek Istenemhez, és az ti Istentekhez. Christus:

Néktek küldők mennyégből, vigasztalo Szent Lelket, és ti lesstek énnékem, bizonyágim ez földön. Christus:

G 3

Sidó

Sidó orságtól fogva, Samaria orsá-
gig, és mind az béles földnek, utolsó
határaig. Christus:

Azért ti el mennyetek, mind az bé-
les világra, hirdessétek mindennek az
Evangeliumot. Christus:

Az ki hiszjend én bennem, és
keresztelkedik, nem kárhozik, és
zűl, menyországba vitetik. Christus:

Az ki pedig nem hiszjend, kárhoz-
vettetik, örök tűzre küldetik, mely
vége nem léssen. Christus:

Vagyon nekem hatalmam, Men-
nyen, Földön, és Poklon, és én velerek
vagyok, mind világ végezetig. Christus:

Hogy ezeket meg mondá, Jézus fel-
emelkedék, és az fényes köd őtet, be-
mek elől elvévé. Christus:

Mikor néznék az Christust, Men-
nyégre fel mennie, két Angyalok fe-
jérben, állapának előttök. Christus:

Mendának az Angyalok, ti Galilea-
béli, Fértiak mit állotok, nézvén az ma-
gas

gas menybe. Christus ül Attyának,
Menyben jobjára, és Uralkodik.

Ez Jézus ki tölletek, fel méne Meny-
országban, ezképpen jó itélni, mint lát-
tatók fel menni. Christus:

Uralkodik Menyégben, rollunk
visel nagy gondot, esedezik érettünk,
az ő bent Attya előtt. Christus:

Östogattya mi nekünk, az ő bent
ajándékát, kivel minket vigasztal, mind
világ végezetig. Christus:

Közben-jaro Christusunk, Atya
Istennek bent Fia, kérjed te bent Atya-
dat, adgyon nekünk Szent Lelket.
Christus ül Attyának Menyben jobjára,
és Uralkodik.

A L I A.

P S A L M U S XLVII.

Nota: Az pünkösztnek jeles, &c.

TApfolljon az mi két kezünk, örül-
lyön kedvel tölt szívünk, mert nagy
az mi bent Istenünk, meg-dütsőjült
bennünk.

Hatalmas erős Királyunk, előtte
mind talpra állunk, hogy nálla ked-
vet találjunk, tőle el ne állunk.

Az Pogányságon erőt vőtt, minde-
nek körött híres lőtt, birtokában
fok népet tőtt, nagy diadalmat vőtt.

Minket saját örökségül, választott
gyönyörűségül, Jákób házának bérse-
gül, az Ur is bentségül.

Az Ur az bérp ének hangban, az
Trombita harfegásban, fel-mene az
menyországban, Uri méltóságban.

P A U S S A.

Dicsíjétek az Ur Istent, az Istent az
az ki nagy és bents, dicsíjétek
az Ur Istent, az Istent az ki bents.

Mert az Isten ez nagy főlnek, bõlts
Királlyá minden rendnek, énekellyünk
azért ennek, bõltsen az Istennek.

Az Ur meg verte az pogánt, orsá-
golt és velünk jól bánt, minden hatal-
mat bõllyel hánt, bive minket meg-
bánt.

Isten

Isten az ó békiben ül, mi bennünk
nagy örömet bül, hozzá sok Urak bi-
ve bül, mert magas hegyen ül.

Szent Dávid az Soltár könyben, az
negyven hetedik rébben, így örvendé-
ze biveben, lelki örömében.

P Ü N K Ó S T R E

E N E K E K.

Pünköft napja bé telvén, Jerusálem-
ben lévén, Apostolok valtak e-
gyenlő akarattal. Az Szent Lélek
Christus igireti bé tellyesedék.

Hogy várnák az Szent Lelket, ott
nagy hirtelenséggel, zendülés lön az
Egből, mint sebes bél zugása. Az bents:

Ez zendülés jel vala, el-jövő Szent
Lélekről, és bé tölte az házat, hol ves-
teg ülnek vala. Az bents:

Apostolok látának, sok rébre oblot
nyelvet, kik tűzefek valának, és bállá
mindenikre. Az bents:

Bé - teljének minnyájan, Istennek
G s Szent

Szent Lelkével, más nyelven szólak
vala, mint szólók ad vala. Az Szent:

Ez szózat el-hirhedvén, az sok nép
egyben gyűlvén, azonnal esék vesé,
halván nyelveken szóló. Az Szent:

Mind álmélkodnak vala, tsudálkoz-
ván, mondának: nem de ezek kik sol-
nak, Galileából valóké? Az Szent:

Es miképpen vagyon ez, hogy hal-
lunk mindeneket, az mi nyelvünkön
szóló, melyben mi születettünk. Az:

Sok országokból, valának ő kő-
zöttök, kik Parthiabéliek, Medon or-
szágbéliek. Az Szent:

Elamitabéliek, és azok kik lakoz-
nak Mesopotámiában, környűl való Si-
dóságban. Az Szent:

Es Cappadociában, Ponthusban,
Phrygiában, és az nagy Pamphilia or-
szágnak határában. Az Szent:

Ægyptum országában, Lybia hatá-
rban, ki közel Cyrenehez, Romai jó-
vevények. Az Szent:

Romá-

Romában lakó Sidók, és Sidó hitre
tértek, Creta Városbéliek, Arabiabé-
liek. Az Szent:

Sidó országbéliek, ott egymásnak
mondának: halljuk ezeket szóló, mind
az mi nyelveinken. Az Szent:

Egyetemben kiáltják, bátorsággal
hirdetik, az hatalmas Istennek, ily nagy
tselekedet. Az Szent:

Egyetemben mind ezek, mind el ál-
mélkodának, tsudálkozván, egymás-
nak, ezeket mondják vala. Az:

Ez mi akar lennie? nekik pedig
mondának: mind meg résegűtenek,
s' azért bolondoskodnak. Az Szent:

Ur Isten Szent Lelkessel, tedd ed-
gyessé szívünket, világosíts elménket,
erősíts meg az hitben. Az Szent Lé-
lekről Christus igireti, bé tellyesedék.

A L I A.

Jövel kegyes Atya Isten, mindenek-
nek teremője, bátoríts meg szívün-
ket, adgyad minden hívednek te Szent

G 6

aján-

ajándékozdat. Jövel vigasztaly-meg te Szent lelkeddel.

Jövel meg nyomorultaknak, nemes vigasztaloja, árváknak édes Attya, tölts bé siralmas szívünket, lelki nagy örökökkel. Jövel mi lelkünknek édes vendége.

Távoztasd-el mi szívünknek, hitetlen sötéttségét, világosíts meg minket, hogy mi az te Szent Igidet, halhassuk és érthessük. Jövel taníts-meg minket az igaz hitre.

Jövel gerjezd-fel szívünkben, Szent Berelmednek tűzét: ronts meg az gyűlölséget: hogy mi edgyesek lehessünk, Isteni Szeretetben. Jövel mi lelkünknek nagy vigassága.

Te vagy bizony örök Isten, minden jóknak kutseje, az Christushnak Szent Attya, ki igireted Szerént, minket meg vigasztalál. Jövel végy ki minket, az sötétsegtől.

Te vagy ki az Prophétáknak, általa régen

régen szólál, Christust nekünk igiréd, te az Szent Apostoloknak Siveket bátorítád. Te vagy erősségek minden Szenteknek.

Te vagy az egy igaz Isten, mindeneknek oltalma, igazságnak Szent Attya, taníts minket az Christushnak, igaz ismételre. Te vagy mi lelkünknek bölts tanítója.

Világosíts meg elménket, hogy hihessük az Christust, egy üdvösségnek lenni, ki által lehetünk te néked, kedvedben, kegyelmedben. És ki által vessünk mindent te tölled.

Teljesíts meg kegyes Isten, rajtunk fogadást, mint igiréd régen magadat, hogy meg-halgatsz minket, Szent Fiadnak általa. És meg-adst mi nekünk, mindent általa.

Kiért méltó dicsirettel, tégedet mi tisztelünk, Szent Fiadnak általa, és hogy mindeneknek előtte, rollad vallást tehessünk. Adgyad ezekéért nekünk Szent Lelked. G 7 ALIA.

Ad notam: *Emlekezzünk ez nap:*

AZ Pünköszt Innep napján, Tanítványok egy házban, bé gyűlének minnyáján, egyenlő akaratban. Irgalmaz nekünk.

Azonban az Mennyeégből, hirtelen az Istentől, nagy zugás lön az égből, mint egy nagy sebes séltől. Irgalm:

Es bé telé az házat, melyben gyűtenek vala, az holot űlnek vala, és ők ezt várják vala. Irgalmaz nekünk.

Láták hogy nagy sok nyelvek, kik mind ugyan tűzesek, sok részre oszlottanak, fejeken mindeniknek. Irgalm:

Ottan az Szent Lélekkel, bé telvén egyetemben, Tanítványok az helyben, sólnak külömb nyelveken. Irgalm:

Mint az Lélek tanittya, sólni őket oktattya, mindenik ugy kiáltya, Isten dolgait mondgya. Irgalmaz:

Valának Isten félők, az Szent Városban valók, Jerusálemben lakók, minden

den nemzetből valók. Irgalmaz nekünk.

Ez hir hogy ki terjede, az nép ott megzendüle, hallják hogy minden nyelven, ezek sólnak sokképpen. Ir:

Tsudálkoznak az népek, és ezt mondgyák ő köztők: mind ezek kik beszélnek, Galileabéliek? Irgalmaz:

Mitsoda ennek oka, hogy mindenünk hallja, az nyelveken sólnia, melyben sülettünk volna. Irgalmaz:

Kik lakozzák Párthiát, Asiát, és Medéát, és Mesopotamiát, Pontust, Capadociát. Irgalmaz:

Indiát, és Phrygiát, Ægyiptust, Pamphiliát, Libia tartományát, és Cyrene határát. Irgalmaz:

Jövevény Romaiak, Sidók és Elamiták, kik pogányok valának, de Istenhez hajlanak. Irgalmaz:

Kik lakoznak Cretában, és az Arabiában, séllel az országokban, és sok tartományokban. Irgalmaz:

Hallyák

Hallyák őket állani, nyelveken be-
állani, az Istennek nagyságos, és sok
tsuda dolgait. Irgalmaz:

Almélkodnak minnyájan, tsudál-
koznak magokban, és ezt mondgyák
azonban: Mi léssen e' dologban? Irg:

De némellyek tsufollyák, nevetik
és káromlyák, hogy beßédekét hal-
lyák, réßegeeknek mind mondgyák. Ir:

Szent Péter hogy ezt hallá, köztök
ottan fel állva, az sok népnek ezt mon-
dá, okát ennek mutatá. Irgalmaz:

Jerusálemben valo, férfiak kik itt
vattok, állmat meg halgassátok, mel-
lyet most néktek mondok. Irgalmaz:

Nem réßegfégből vagyon, hogy sok
féle áll vagyon, mert három óra va-
gyon, minden józanon vagyon. Irgal:

De az Istennek állva, be tölt ő fogá-
dása, melyet Jóel Prophéta, régen meg
mondott vala. Irgalmaz:

Hogy az kegyelmes Isten, az utolsó
időben, Szent Lélekből réßt téßen, az
mi ma-

mi maradékinknak. Irgalmazz né-
künk.

Ki miat Prophétáknak, irásokat jól
tudnak, nyelveket magyaráznak, sok
modon ok állnának. Irgalmaz:

Sok beßéddel áll vala, és bizonyit-
tya vala, hogy az Istentől volna, mit az
nép ott hallana. Irgalmaz:

Dáviddal bizonyittya, Christusnak ő
nagy kinnyát, halálát, támadását,
Menyben elfel menését. Irgalmaz:

Hol Attyától nyert Lelket, bővön
mostan ki öntött, ki felől ígértet, nagy
sok áll ezeknek tött. Irgalmaz:

Ezt hogy hallák az népek, sokan
meg ijedének, meg térének, hívének,
meg kereszteskedének. Irgalmaz:

Ugyan az első napon, térének meg
nagy sokan, ugy mint három ezeren,
lőnek Christus hitiben. Irgalmaz:

Add nekünkis UR Isten, Szent Lel-
kedet éltünkben, dicsírhesünk tége-
det, mind örökkön örökké. Irgalmazz
nekünk.

ALIA.

AZ Pünköstnek jeles napján, az Szent Lélek el küldeték; erőfíttetni biveket, az Apostoloknak.

Meg igiré az Szent Lelket, az ő hű Tanítványinak; Menyországban mikor méne, mindenek láttára.

Tűzes nyelveknek képében, úgy mint sebes szél zugása, le szálla az ő fejekre, nagy gyorsaságon.

Meg telvén az Szent Lélekkel, kezdenek beszélni más nyelven, miként nekik az Szent Lélek, ad vala beszélniök.

Eőrüllünk azért ő néki, fel magasaltván bent nevét, vigasztágos énekekkel. Dicsíret Istennek.

Dicsírteffél Atya Isten, bent Fiad által Mennységben, vigasztaly meg Szent Lelkessel, örökkön örökké.

Nota: *Az Pünköstnek jeles, &c.*

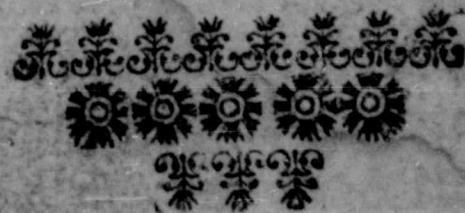
Keresztényeknek serege, Istennek választott népe, Christus Jánosnak bent hive, örvendezz bivedbe.

Mert árvául nem marattál, sőt meg ajándékoztattál, mert im bent Lélek teád áll, az ki meg vigasztal.

Eüdvösségedre meg tanított felelmedben meg bátorít, setétségben világosított és minden jóra int.

Ajándékát az Istennek, drága jelét kegyelmének, köszönnük ő Felségének, dicsírd nevét ennek.

Dicsírteffél Atya Isten, bent Fiad által mennyégben, vigasztaly meg bent Lelkessel, mind örökké Amen.

**AZ SZENT DAVID
SOLTARABOL, BIZO-**
nyos énekek notájára ki fzede-
getett PSALMUSOK, és külömb kü-
lömb üdökre való Dicsiretek, kö-
vetkeznek az ABC rendi
szerént.

Ante Concionem Canendus.

ADgyunk hálát mindnyájan, az Atya
UR Istennek, és mondgyunk dicsire-
tett, mint teremő Istenünknek: Ki
egyben gyűtő most minket, hogy In-
nepet bentelgyünk, és bent Igijével
élgyünk.

Kegyelmes Atya Isten, te vagy UR
mindenekben, ki meg jelentéd magad,
bent Igidben itt ez földön, és sok tsuda-
tételidben, az te áldott Fiadban, mi ke-
gyes Idvezitőnkben.

Légy kegyelmes mi nekünk, az te
áldott

áldott Fiadért, az UR Jésus Christusért,
mi bentleges meg váltónkért, és ne
álly bossút mi rajtunk, az nagy hitet-
lenégnek, fertelmes sok bűneijért.

De bentely meg bennünket, birj és
segits meg minket, gerjezd-fel mi lel-
künket, és az mi gyarlo szívünket,
hogy téged meg ismérhesünk, segít-
segül hihassunk, néked hálákat adhaf-
sunk.

Ennyi sok romlásokban, és sok vér-
ontásokban, az kegyetlen öldögnék,
ilyen nagy dühösségében, tarts-meg
az te táborodat, és te Szentegyházadat,
az te gyarlo fiaidat.

Világosíts-meg minket, vigasztalo
Lelkessel, hogy mindenkor tündök-
lyék, bennünk az Evangelium, és erőf-
síts meg UR Isten, az te áldott igiddel,
minden tévelygések ellen.

Igazgassad elméjét, és minden tanu-
ságát, vezérlyed utát, nyelvét, az mi
lelki Pástorinknak, és oktassad elméje-
ket,

ket, az te bent beßédedre, figyelmes halgatoinak.

Tarts meg minden üdöben, minket az igaz hitben, és igaz értelmében, az bent Evangeliumnak, légyen fogantos köztünk, az te kegyes beßéded, és minden jóra intéсед.

Hogy sok népek te hozzád, meg térjenek bűnökből, és téged szolgállyanak, az ő ßivekből, lelkekből, hogy mindenek imádgyanak, tsak téged tisztellyenek, hogy örökké élhessenek.

A L I A.

P S A L M U S XXXIII.

Nota: *Irgalmaz Ur Isten immáron.*

AZ nagy bölts teremtet, az ki meg gondollya, az ßép gondviseletét valaki meg láttya, az Istent Dáviddal ez magasztalhattya, ki harmintz harmadik Soltárban ezt mondgya:

Szentek és jámborok, Istent dicfirjétek, mert ugyanis őtet tsak ti ismérítek.

Mint

Mint teremtet, mint visel gondot, ti értítek: Ezekért hát illik, hogy őt dicfirjétek.

Rengjen az föld belé, ugy énekeljétek, mentől nagyob ßivet, Urnak jelentsetek, mert ezzel tartoztok az Urnak ti hivek, mert meg tellyesettek, mind az igiretek.

Eleinknek az Ur, valamit igirt volt, az mi jó üdönkben im mindent meg adott, ez felettis sok jót nekünk szolgáltatott, mint tökéletes jó, mindent, jót mutatott.

Mert ugyanis igaz, és egyenest ßeret, igaz mondó az Ur, egy igaz tökélet. Sőt az nagy föld hátán, mindent ßépen ßerzet, valamit ő rendelt, mindent jól intézet.

Tsak egy ßóval könnyen, csinálá az Eget, ßája zengéfével, az nagy és ßép mivet, tsak feje hajtással illy nagy ékeféget, tsudas Tfillagokat, illy ßép fényeféget.

El

El ki tiltá földről, az nagy Tenger vizét, meg hagyá ő néki határát és békét, mint egy Sákba fogá, ne bántsa a földet, hogy bátrabban lakja az ember ő földét.

Onnat merit esőt, mikor kell az földnek, oda űri vizét az folvo vizeknek, hogy ha háborogis nem árthat az földnek, míg nem parantsollya az Ur a Tengernek.

Gondollya meg tehát, minden ki az Isten? ha ilyen hatalmas, tehát tölle félyen, mert az mit parantsol, bizonyal meg léssen. Vagy élni, vagy halni hágy, minden ugy léssen.

Okosság, bőltsesség, ő ellene nintsen, semmi mit az ország, végez az Ur ellen, sok nemzet tanátsa, előve nem megyen. Mert az tanátsokat űerzi, bontya, Isten.

Nem ugy, de vißontag, az Isten mit végez: hanem örökké áll az mit rendel, űerez. Abban űenki véget nem ér, az mit

az mit intiz, héában tör arra, ki külömbet végez.

Im valamely Király, nagy hadában bizik, de nem azzal nyeri mikoron ütközik, karja erejéhez egy erőss se bizék, egy Vitézis azzal meg nem menekedik.

Sebess erős jó Lo, legyen bár alattad, meg tsal az, hitedet te abban ne tartsad, akar űzni kellyen azt, az ki hátat ad, akar futni kellyen attol, ki utánad.

Ez világ esefin, sok tsalárdtság esik, láthato erőben reménfég tsalatik. De az kik éltekben, az egy Istent félik, mikor igyekeznek, űgyők mind jól esik.

Láttya, sőt űemeit rollok el nem véűi: az gondviselő Ur mindenben vezérli, hadban ellensögtől, vesélytől megörzi, drágában éhezni Szentit nem enged.

Eő benne bizzunk mi, mert őtett tisteltük, űent Törvénye űerént, életünk.

tünk rendeltük. Tehát bátorsággal előttünk vífellyük, véletlen veszélytől soha mi ne féllünk.

Itt az árnyék földön, ha mi ígyünk esik, azt bizonytal tudgyuk, hogy az nem történik, de kegyes Atyánktól, reánk botosáttatik, kiből ismét fejünk bépen menekedik.

Ségily kegyes Atyánk, ez árnyék világban, az mint te fogadtad az Szarandokságban, mert te benned bizunk ennyi bódogságban, tudgyukis velünk léss, nem hadss nyavalyánkban.

A L I A.

Nota: *Az ki veti segedelmet.*

AZ ki akar üdvezülni, életét kell jobbitani, az bent hitett meg tartani, és gyümölsét meg mutatni.

Kétfégnélkül kárhoztattya, ki életét nem jobbitta, az bent hitett meg nem tartta, és gyümölsét nem mutattya.

Eletünk meg jobbitása, bent Igédnek halga-

halgatása, és ő néki meg-tartása, szívünkben meg-maradása.

Az mely tanit igaz hitre, és az boldog reménfögre, az lelki szép békéffögre, Istenbéli nagy örömré.

Atya Istent bizony hiszszük, lenni nekünk Teremtönknek, mindenben segítségünknek, irgalmas gondvise-lönknek.

Jésus Christus mi meg váltónk, kárhozattól szabaditónk, és kegyelmes oltalmazónk, Atya Istennél szofzolónk.

Az Szent Lélek bölts tanitónk, üdvességre igazgatonk, bánatinkban vigasztalonk, lelkünkbenis meg ujjitónk.

Az ki akar üdvezülni, az Keresztet fel kell venni, azzal az Christust követni, sok háborut kell szenvedni.

Ez Hittészen szépségesse, Ur Isten előt kedvessé, lelkünkben békesse, Menyországban örökössé.

Ez hit kibenn uralkodik, az bűn ellen

H a

tusa.

Mert parantsol te felölled, Bolgáló
Szent Angyalinak: Hogy minden te u-
raidban, őrizzenek, ne hadgyanak.

Az Istennek Szent Angyali, viselnek
téged kezekben: hogy meg - ne űssed
lábadat, történet szerént az kőben.

Aspis Kigyón, és az méges Basilis-
cus Kigyón te járj, mert az Törvény,
és az Halál, te rajtad nem uralkodnak.

Talpad alatt meg nyomodod, az O-
roslánt, az űrdögöt, és az Sárkányt, az
nagy halált, az Poklot, az kárhozatott.

Szól az Isten az emberről, mert az én
bennem reménlet, meg - szabaditom,
meg mentem, mert meg ismerte neve-
met.

Ha én hozzám fel - kiáltand, meg-
halgatom, és meg mentem, velle va-
gyok bánattyában, és őtet meg ditsó-
jitem.

Néki adok hoßbu napot, és az örök
bóldogságot, és meg mutatom ő néki,
Idvezitő Christusomat.

Ezt

Ezt meg írta az Szent Dávid, Soltár
könyvnek közepiben, írta kilentzven
egy réßben, hogy minden bizzék Isten-
ben.

A L I A.

P S A L M U S CIII.

Ad notam: *Fer emlekezzünk, &c.*

AZ ki az Istent meg ismérheti, jó té-
teményét eßében veheti, annak
Szent Lélek szívét gerjeszti: hálaadásra
őtet ferkegeti.

Bizonyság nekünk, erről Szent Dá-
vid, ki meg isméré az ő teremtojét, te-
remtojének jó - teteményét, im ilyen
módon, el kezdé énekét:

Dicsírd én lelkem minden erőddel,
az nagy Ur Istent az ő Szent nevével.
Aldgyad az Istent minden űdőben, el
ne felejtse sok jó teteményét.

Eő botsáttya meg minden bűnődet,
ő gyógyította meg te betegségedet, és
kárhózatol meg - ment tégedet, meg
koronazza te néked fejedet.

H 4

Te

Te néked fejed az ő szent Fia, bűnnek, halálnak, erős bajvívója, és az őrdögnek ő meg rontoja, ez mind Istennek szent irgalmasága.

Ki minden jóval téged meg látott, imádságodban téged meg-halgatott. Mint az Kefelyű ki már meg-aggott, nagy bűneidből ugyan meg-íjtott.

Jollehet néha meg fanyargatot, sok kísértetett te reád botsátott, mint kegyes Atya meg ostromozott, de ezzel téged kezéhez tanított.

Más felől ísmét hozzá fogadott, ellenfégiden érted bosszút állot, hogy ezt hiheffed sok példát adott, az Sídó nép közt kit meg szabadított.

Bizzál én lelkem az Úr Istenben: igen irgalmas ő természetiben, és késedelmes az büntetésben, csak hogy meg jobbulj az te életedben.

Ha egy kevéssé haragot mutat, az ő haragja mi nem végig marad, fenyegetése nem örökké tart: Irgalmasága ísmét téged meg lát. Nem

Nem bűnünk szerént teßen mi velünk, nem bűnünk szerént fizet meg mi nekünk, mely igen magas az Eg mi tollunk, olyan igen nagy irgalmas mi nekünk.

Olly igen meßse vette bűnünket, a' Nap nyugothoz mely meßse Napkelet, hogy immár az bűn hátra nem térhet, immáron minket Pokolra nem vethet.

Miként az Atya fiait szánnya, azképpen Isten ő hiveit szánnya, mert nem Angyalok azt így jól láttya, ő teremtetten mely gyarlók jól tudgya.

Földből teremté, földé kell lenni, miként a' fűnek ugyan meg-kell aßni, mint az virágnak el kell hullani, Ádám fiának ugyan meg kell halni.

Az mi testünkben lelkünk ki mulik, ostán az földre ő nem emlekezik: Sz. Dávid mondgya: hinnie illik. Azért egy Szent-is nem imádkozhatik.

Az Úr Istennek irgalmasága, őtet

félőkön mind öröktől fogva, fiúrol fiúra mi reánk áll, Christus Jánosnak meg igazítása.

Kik ottett félyük mondását tegyük, parantsolattját néki meg őrizzük, néki engedgyünk, ott emlegetszük, ennyi jó voltát, hogy el ne felejtjük.

Vigaszt nekünk háboruságban, mert vagyunk Urunk magas Menyországban, mindeneket bir Királyságában, örökké való hatalmasságában.

Azért mindentől meg oltalmazhat, az bűn, az ördög, az halál nem árthat: Az tűz, és az víz meg nem gyalázzhat, Tömletz, és fegyver, minket el nem ronthat.

Mint ezt meg-írta Szent Pál mi nekünk, kinek írását minnyájan kelhünk, ha Isten velünk, Christus mellettünk, akarnám látni, ki volna ellenünk?

Ha Christus János mi nekünk adta: Ki ő néki nagy kintsezládája. Semmi nints

nints nálla olly igen drága, kit Christus által minékünk nem adna.

Ti Szent Angyalok, Istent áldgyátok, mert ő általa vadtok hatalmasok, mindenkor néki állat hallgatók, meg fogadgyátok, néki állgályatok.

Ti Fejedelmek meg-halgassátok? Isten uratok, néki állgályatok, akaratyában ti el járjatok, mert tisztetekről számot kell adnotok.

Egyházi népek, ti-is kik vadtok, Istent áldgyátok, mert Pásztori vadtok, úgy kiáltsatok, prédikályatok, mint egy Trombita, ugyan harfogjatok.

Te Segény Kösség, te-is igen gyors légy, igen halgassad Istennek Igijét: Tölledis Isten úgy dicsírtessék, hogy alább való mindennél te se légy.

Minden állatok, Istent áldgyátok: ő Teremtőtök, minnyájan vallyátok. Ez egész földön valahol vadtok, teremttőket örökké áldgyátok.

De kiváltképpen oh te én lelkem, H 6 áldgyad

Áldgyad az Istent te minden űdőben,
mert téged adott ez űegény testben,
űent Fia által iűmét hozzá véűen.

Szent Dávid írta az ő könyvében,
dicfirtinek száz harmad részében, ad ő
Istennek hálákat ebben, mikor örven-
dez az ő Istenében.

ALIA.

P S A L M U S CXXIII.

Nota: Adgyunk hátát minnyájan, &c.

AZ Izraélnek népe, régenten O Törvényben, az Ammon Pogány népnek eset vala inségében; de meg segité az Isten, az ő nagy búkfégekben, és el nem hagyá ügyökben.

Azért nagy hálát adván, Istennek éneklének, ő szabadulásokért ilyen módon örvendenek : mondgya ezt most az Izraél, az ő bent Istenének, mint kegyelmes vezérének :

Hogy ha az nagy UR Isten, velünk
nem leßen vala, mondgya ezt az Izraél:
minnyá-

minnyájan el vesünk vala, hogy ha az
-mi jó lstenünk, kőztünk nem leßen
vala, bizony mind el vesünk vala.

Mikor az hiden népek, reánk tá-
madtak vala, nétalám elevenen min-
ket mindbé nyelnek vala, midőn az ő
nagy haragjok, reánk fel gerjedt vala,
könnyen meg-cinéstnek vala.

Ar-vizképpen jó vala, reánk az ő
erejek, nagy rettenetes vala haragos
fenyegetések, már bintén el-borít vala,
az ő kegyetlenségek, börtelen nagy dü-
hösségek.

Nem vala emberektől, sohunnan reménységünk, hanem tsak te egyedül, lól UR Isten segidségünk. Aldott légy azért mi URunk, és kegyelmes Istenünk, mi edgyetlen egy vezérünk.

Hogy minket meg mentettél, az ellenség torkától, az hitetlen népeknek reánk csikorgó fogoktól. Mint az Madarat meg mentél, az ő nagy hálójoktól, és fok álnok tanátsoktól.

Megrontád te UR Isten, törét az ellé-
fégnek, meg szabadította lól te nyomor-
ult hivednek. Mind-meg tsuffolod
azokat, az kik ellened élnek, álnok ta-
nátsot végeznek.

Tsak te vagy örök Isten, az mi erős
gyámolunk, tsak az te áldott neved
mindenűt az mi hatalmunk. Menynek
Földnek egy URának, mi tsak tégedet
vallunk, azért mind örökké áldunk.

Ezt az ſent Dávid írta, régen az Sél-
tár könyvben, az ő dicſetinek ſzáz
huſon harmad réſében, hogy az hived
ne effenek, kétſégben ő ügyőkben,
mikor ſorognak inſégben.

A L I A.

Ad notam: *Jó az edgyeſségben.*

ADgy már tſendefféget, lelki békeſ-
séget, Menybéli UR: Bujdoſo elmé-
met, ód butol életemet, kit ſok kin ſur?

Sok ideje hogy már, lelkem ſomju-
hon vár, mentſégére, őrizd, ne had éb-
rezd, haragod ne gerjezd, vétſégemre.

Nem

Nem kitſin munkával, Fiad halálá-
val, váltottál meg: Kinek ſent nevé-
ben, moſtis ſükſégemet, tellyeſts meg.

Irgalmad nagysága, nem vétkem
rutsága, fellyeb való: Benned oly vég-
telen, ſok bűnöm éktelen, romlot; való.

Jó voltod változáſt, gazdagságot,
fogyáſt, ereſtthető: Engem te ſólgá-
dat, mint régen ſokakat, térithető.

Nem kell kételkednem, sőt jót tſe-
lekednem, igid ſerint: Meg adod ked-
veſen, kit igirſz kegyeſen, hitem ſze-
rént.

Nyíſd - fel hát karodnak, ſzentſéges
markodnak, áldott zárját: Ad meg éle-
temnek, épſéges fejemnek, le tört ſar-
vát.

Repűlvén áldgyalak, s'élvén imád-
gyalak, véték nélkül: Kit halván ér-
tſelek, és te veled legyek, bu s'kin nél-
kül.

A L I A.

Nota: Minden bű keresztyének meg:
Adgyunk hálat az Urnak mert érdemi. Hogy minden gazdagságát velünk közli.

Es mint bő irgalmu kegyelmes Atya: Fiait testben lélekben meg áldgya.

Enekellyünk ennek egy akarattal. Dicsírünk Atya Isten Fiad által.

Ki ételt adtál alkalmas időben. Meg ruháztál meztelenségünkben.

Adgyad hogy tégedet meg-ismérhesünk, Szent Fiad által tölled megnyerhesük.

Hogy Szent Igéd hirdetteffék közöttünk, hogy éhel meg ne hallyon az mi lelkünk.

Hálat adgyunk ezekért Szent Atyáknak, Jésus Christus által mint táplálónknak.

Dicsírteffék az Ur mindenkor Mennben, Ki minket vigasztallyon. Mongyuk, Amen.

Nota: Boldog az ilyen ember ő lelk: &c.

Boldog az ilyen ember ez világon, az kinek bűne botsánatban vagyon, igazulása Isten előtt vagyon, annak rút-sága bé fedezvén vagyon.

Mert az embernek semmi nagy ereje, az Isten előtt nints semmi érdeme, léssen mindennek elég segedelme, kit csak egyedül segill ő felsége.

Azért vádollyuk ennek bűneinket, mert csak ő láttya az mi sebeinket, ő botsáttya-meg az mi bűneinket, ha benne vettyük mi reménységünket.

Ezért Istenhez minden bűnt könyörög, és senki tölle héaban el nem ment, lelkének nálla talált tsendességet, mert néki adta az örök életet.

Ne vess el azért tölled én Istenem, mert te előtted nintsen hova futnom, Földön és Mennben, hatalmadat valom, te hozzád Uram azért én folyamom.

Mind ez világnak én vagyok tsuff-
sága, noha jól tudom hogy bűnömnek
földgya, de emlekezzél te fogadásodra,
hogy én ne jussak őrdög fogságába.

Kegyességedből halgass-meg enge-
met, és bent Lelkessel vigasztald si-
vemet, hogy követhessem te bent Fel-
ségedet, mutasd meg nekem az te öf-
vényidet.

Noha ostorod vagy on bal kezeden,
hissem kegyelem vagy on job kezeden,
azért ostoroz engemet testemben, hogy
én ne jussak örök sötétségben.

Eörvendeztetek minnyájan az Ur-
ban, és örüljétek örök vigasságban,
kés üdvösségtek az ő bent Fiában, kit
meg igire az Paraditsomban.

Szent Dávid írta ezt az Soltár könyv-
ben, dicsiretinek harmincz két részében,
kivel biztattya lelkét félelmében, mi-
kor az Isten próbálná lelkében.

P S A L.

Azon Notára.

Boldog az ilyen ember ő lelkében,
az ki az Istent hissi beszédében, féli
tiszteli őtet igaz hitben. Szent Dávid
mondgya ezt az ő könyvében.

Ennek mindenkör nagy gyönyörű-
sége, tsak ő Urában kegyes Istené-
ben, soha ő siive nintsen rettegésben,
mert mindenkörön bizik Istenében.

Noha vétkezik tudatlanságából, el-
esik gyakran erőtlenségéből, nem ma-
rad fel kél hamar az vétekből, az Ur
Istennek nagy segedelméből.

Ennek ez földön sok jóssága leßen,
bőség, gazdagság, ő házában leßen,
Isten áldása háza népén leßen, kevés-
ből néki mindenkör sok leßen.

Dicsirik őtet tellyes életében, örül-
nek néki előmenetében, kára nem lé-
ßen hírében nevében, mellette leßenek
nagy tistességében.

Igen táplállyá ő az begényeket, je-
lesben

lesben penig az Keresztyéneket, senki nem láttya az ő búkfégeket, Isten áldása gazdagította őket.

Tselekedeti csak az Istentől függ, gazdagságában fel-nem fuvalkodik, kár-vallásában ő nem bosszankodik, hisz Istentől hogy csak próbáltatik.

Támad reája fokféle kísértett, fok hamis hír-név, fok hamis izenet, de soha sive attol meg nem ijed, Istenben bizik semmit nem retteghet.

Vigaftalása nagy vagyon bivenek, mert erőssége nagy vagyon hitinek, noha reája sokan irigykednek, de bándékokban elé nem mehetnek.

Sok nyomorultnak volt ő táplálója, tudgya mitsoda az ő hivatala, háza népére borgalmatos gondgya, hogy búkfégeket senki ne mondhasssa.

Pusztaságáról ő az Szentegyháznak, nagy búk voltáról az hű Tanitoknak, ő gondott visel hogy maradékinak, Mennyégben gyűjtsön kintset fiainak.

Az

Az Begényeknek nagy gondgyát viseli, somjuhoznia nem hadgya éhezni, Istennek akar jó Sáfara lenni, csak azért akar mindennel jól tenni.

Parantsolattya Istennek hogy féli, nagy veréjtekkel az kenyeret észli, marháját adgya igazán és véli, azzal jószágát szaporává teszi.

Isten bevéde nálla nagy gazdagság, az kevés jószág nálla nagy sokaság, békével lakás nálla nagy Uraság, de az Begénység nálla háboruság.

Keresztyénségét héában nem hánnya, az kiben az Hit magát meg mutattya, héában valo Keresztyénnek mondgya, kiben gyümölsét az Hit nem mutattya.

Innen meg-értyük Keresztyénségünknek, bizonyos jegyét mi Idvességünknek, mert az beretett petséti Hitünknek, az nagy irigység hitetleniségünknek.

Ezeket írta Szent Dávid könyvében,

Sáz

száz és tizen-két szép dicsőretiben, hogy az Keresztvént meg-isméred Hitből, kívül peniglen tselekedetiből.

P S A L M U S - CXXVIII.

Cantio Nuptialis.

Boldogok azok, kik Istent félik, és igaz Hittel kik őtett véssik, parancsolattját nékie tessik, kezek munkáját kik igazán éssik.

Kezek munkáját, Isten meg áldgya, eledeleket meg szaporittya, és életeket meg-hosszabittya, az igaz utra őket igazgattya.

Eő Feleségek, hozzájok illendő, házakban lében mint szép termő Szőlő, fiai néki Hitben nevedednek, asztala könyű mint Olajfa vesszők.

Meg áldgyon téged, az kegyes Isten, és őreghitsen az igaz Hitben, hogy te valhassad üdvösséged Menyben, tégedet vigyen örök dicsőségben.

Es hogy láthassad, fiadnak fiait, nem-

nemzetfégidnek szaporodását, és békeségnek drága gyümölcsét, Keresztvéneknek Hitben épülését.

Ezképpen áld-meg, embert az Isten, ki féli őtett minden időben, és az ki bizik ő igiretiben, támaszba lében az ő életében.

Szent Dávid írta, ezt az Soltár könyvben, ékesen mondgya száz huszon nyolcz részében, mert kellemetes házasság Istenben, ki meg koronáz örök dicsőségben.

A L I A.

Ad notam: *Lás hozzám Ur Isten.*

Botsáld-meg Ur Isten Iffuságomnak vétjét, sok hitetlenségét, undok fertelmességét, töröld el rútságát, minden álnokságát, könnyebbíts lelkem terhét.

Az én busult lelkem én nyavalyás testemben, tétova budosik mint Madár nagy félvéssben, tölled olly igen fél, réád nézni nem mér, akar esni kétségben.

Látván

Látván magán való bámtalan jóval
jűdat, kiért vißont téged halgat mint
jól tótt Urát, háládatlanságát, látván
hamiságát, ugyan ségyenli magát.

Akarna gyakorta ismét hozzád meg-
térni, de bűnei miat nem mér elődben
menni, tölled el-ijedet, tudván hogy
vétkezet, sined igen rettegi.

Sok kísértett éri mindenképpen i-
jűsti, tölled rettegteti, kétségbe sietteti;
mely miat majd el véß, ha velle jól nem
téß, magát pokolra ejti.

Senmi nintsen penig mivel elődben
menne, kivel jóvoltodért, vißont té-
ged tisztelne: vagy alázatosan, méltó
haragodban, téged meg-engesztelne.

Jajgatván nagy sokszor emliti bent
nevedet, mondván: hogy ha az Ur
hozza fogva engemet? bizony nem
vétkezném, tsak ötett követném,
mint édes Istenemet.

Bátorítsad azért Uram biztató bód-
dal, mit használb ségyennek örök kár-
hozat

hozattyával? Hadd inkább dicíjjen ez
öldön éltében, nagy fok háláadással.

Az te bódát tudom mihelyen meg-
halhattya, ottan bent nevedet mint
Attyát ugy kiáltya, ki terjesztet kézzel,
sűrű könyves szemmel magát reád bo-
tsáttya.

Le gördülven könyve ortzáján ugy
kesereg, te magadis bánnád látván mint
keseredet, nagy zokogásokkal, siralmas
sép bókka, kér fejének kegyelmet.

Inkáb tekints Uram irgalmaságos
voltod, én fok bűneimnek engedd meg
botsánattyát; hogy ártatlanságban és
bentül tölthessém hátra maratt üdö-
met.

No tudom haragját tovább rajtam
nem tartya, mert az békeffégre ő job-
kezét ki nyujtya, de tsak olyanokra,
kik járnak utánna, mert vagy minden-
nek Ura.

Térj azért én lelkem kegyelmes Iste-
nedhez, szép könyörgésekkel békéllyel
bent

ſent kezéhez, mert im hozzá fogad,
csak reá had magad, igen kegyelmes
Ur ez.

Hidgyunk mind örökké egyedül
csak ő benne, büntől őrizkedgyünk, ne
távozzunk ő tőle; áldott az ő neve
örökké Mennységben, ki ma meg ke-
gyelmeze.

Ez Eneket ſerzém keſeredett ſzi-
vemből, várván Ur kegyelmét fejem-
re Szent Lelkével, tétova budosván,
vétkemet ſíratván, tufakodván őrdög-
gel.

PSALMUS LXXXVIII. M. T.

Nota: *Egész Izraelt Dávid fel.*

Budostában Szent Dávid Propheta,
mikor ellenségenek foksága, keſer-
vesen őtett ſanyargatná, az Istenhez
ſoházkodván, így könyörög vala:

Idvezitöm te vagy én Istenem, csak
te benned bizik az én lelkem, régtől
fogván hozzád eſedezem, éjjel nappal
te előtted az én könyörgésem.

Hajts

Hajts-le hozzám kegyes ſülejdet,
tekints meg már keſerűségemet, kár-
hozatból ha ki vöd lelkemet, ments-
meg immár ellenségtől az én életemet.

Háboruval mert meg tellyesedet, az
én lelkem már meg elégedet, kopor-
ſohoz az testem érkezet, az holtakhoz
egynéhányſor életem vettetett.

Mint holtakrol meg-nem emleke-
zel, kiket el törleſ az te kezeddél, ez-
képpen én velem tselekeſel, mert én
rollam tellyeſséggel már el ſelerkezél.

Bé vetettél tónak ſenekében, az
nagy ſetétségnek mélységében, bará-
timnak nagy gyűlölségében, minden
ſele ſidalomnak olly nagy inségében.

Rajtam meg nyugottad haragodat,
rám botsáttad az te habaidat, én elle-
nem vontad-meg ijadat, mint ha én
üldöztem volna a' te Chriſtusodat.

Ellenségid néked kik voltanak, én
rajtam nevetvén vigadtanak, mert én
voltam uttya haragodnak, ſanyargato
nagy

ßent kezéhez, mert im hozzá fogad,
csak reá had magad, igen kegyelmes
UR ez.

Hidgyünk mind örökké egyedül
csak ő benne, büntől őrizkedgyünk, ne
távozzunk ő tőle; áldott az ő neve
örökké Mennyégben, ki ma meg ke-
gyelmeze.

Ez Eneket ßerzém keseredett szí-
vemből, várván UR kegyelmét fejem-
re Szent Lelkével, tétova budosván,
vétkemet siratván, tusakodván őrdög-
gel.

PSALMUS LXXXVIII. M. T.

Nota: Egész Izraelt Dávid fel.

Budostában Szent Dávid Propheta,
mikor ellenségenek soksága, keser-
vesen őtett sanyargatná, az Istenhez
föházkodván, így könyörög vala:

Idvezitöm te vagy én Istenem, csak
te benned bizik az én lelkem, régtől
fogván hozzád esedezem, éjjel nappal
te előtted az én könyörgésem.

Hajts

Hajts-le hozzám kegyes fűlejidet,
tekints meg már keserűségemet, kár-
hozatból ha ki vöd lelkemet, ments-
meg immár ellenségtől az én életemet.

Háboruval mert meg tellyesedet, az
én lelkem már meg elégedet, kopor-
sához az testem érkezet, az holtakhoz
egynéhányßor életem vettetett.

Mint holtakrol meg-nem emleke-
zel, kiket el törleß az te kezeddal, ez-
képpen én velem tselekeßel, mert én
rollam tellyességgel már el feletkezél.

Bé vetettél tónak fenekében, az
nagy fetétségnek mélységében, bará-
timnak nagy gyűlölségében, minden
féle ßidalomnak olly nagy inségében.

Rajtam meg nyugottad haragodat,
rám botsáttad az te habaidat, én elle-
nem vontad-meg ijadat, mint ha én
üldöztem volna a' te Christusodat.

Ellenségid néked kik voltak, én
rajtam nevetvén vigadtanak, mert én
voltam uttya haragodnak, sanyargato

nagy ostorid rajtam el - multanak.

En peniglen hozzád esedezem, kezeimet hozzád fel emelem, csak az te bent nevedet hirdetem, az te bent igazságodat mindenkor becéllem.

Miért hads Uram hát el engemet? nem félemé az te bent nevedet? nem te váltottálé meg engemet? miért vetted hát el tőled most az én lelkemet?

Az holtakkal tébe te tsudákat? az holtak az te igazságodat, hirdetiké igazalmaóságodat? miért hagyád Uram hát - el most az te szolgádat?

Mert nem hirdetik az koporsóban, igazságodat sem az pokolban, az kik laknak sötétség házában, el felejtik az te neved ő nagy vakságokban.

Szegény vagyok és el - fogyatkoztam, ifjuságomtól fogva szolgáltam, az te félelmedet én hordoztam, attól fogván ez oráig háboruban voltam.

Mint az veszek engem környűlvőttek, minden felől az sok veszedelmek, barát-

barátimis ellenségim lóttek, az miolta én Istenem tégedet követlek.

Mezőn, Erdőn, erős Kősziklákön, barlangókban sötét vashányákban, fene Vadak között lappangásban, életemet tartottam - meg nagy gyakran futásban.

Vigasztald meg Uram már szolgádat, mutasd hozzám igazalmaóságodat, fordíts hamissákra haragodat, kik nem akarják meg tudni az te utaidat.

Ezek a' te nevedet káromlyák, és az te szolgaidat tsufollyák, te éretted őket háborgattyák, te keserves ostoridat mert én rajtam látták.

De ha engemet ebből kimentes, ez veszedelemből ki véjendes, az hamissákra ostromot vetendes, ez nagy gyalázatból mindgyárt engemet kimentes.

Akkoron meg - ismerheti minden, hogy nintsen te kívülled több Isten, csak hogy az ember tégedet féltlen, bizony nem mind éltig lében ő rajta az ségyen.

Aldom örökké az te nevedet, mert te teremtetted mindeneket, és te igazgatod mindezeket, holtom után Menyországban viszed be lelkemet.

P S A L M U S XXX.

DAVID Prophétának imádkozásáról, magasztaljuk Istent irgalmaságáról, el ne felelkezzünk jótéteményéről, vegyünk tanúságot bent Dávid Királyról.

Erre tanítani akar az Prophéta: mitsoda szívünket Istenhez indítsa, az mint harmintzadik részében meg írta. Jó tétét Istennek igen magasztalja:

Száma nintsen Uram irgalmaságodnak, vége hoísa nintsen kegyelmességednek, azért magasztallak felette mindennek, mert hiszen én lelkem te igiretednek.

Kiáltásom Uramtól el nem vetted, az én nyavalyámot csak te magad érzéd, Atyai voltodat rajtam meg tőkélled, irgalmaságodat nekem meg jelentéd.

Az

Az Pokol torkából te ki szabadítál, az ennen lelkemben mikor meg nyugotál, te igiretedben mikor biztatál, ottan én szívemben bizodalmot adál.

En éjjel és nappal hálát adok néked, dicsíretet mondok örökké te néked, mindezt világ előtt vallást téve néked, irgalmaságodért, mert te ezt érdemled.

En töllem haragod Ur Isten meg vonád, imádkozásimat mihelt meg halgtád, lelkem tsendességét azonnal meg adád, én könyörgésimet mihelt meghalgtád.

Számtalan bűnöm mikor meg látád, mindgyárt bemeidet töllem elfordítád, érzem bűneimet mint főveny fokságát, de bent Felségednek hiszem fogadását.

El ne idegenüllyön Felséged én töllem, tekints fogadásod noha nagy sok bűnöm, mert ha az Pokolra vetted az én lelkem, nem legyen ugy nekem soha vigaságom.

Nem ördög rabjaji térsnek rollad vállast: sőt bent Felségedről bolnak tsak káromlást, nem várnak te tölled többé szabadulást, de én tsak te tölled várok igazulást.

En imádságomat hiszem meg halgatód, mert én siralmimat örökre fordítád, irgalmaságodat rajtam bizonyítád, mikor én lelkemet te meg vigasztalád.

Kéts mindenkor lelkem néked énekelni, mind ez világ előtt rollad vállast tenni, sok jó-tételeddről néked hálát adni, örökkön örökké téged kell dicsírni.

M A S.

Vigasztalo Enek.

Dicsírek tégedet én édes Istenem, nagy kegyelmességedért, és te bent Fiadban mi hozzánk mutatott, nagy irgalmaságodért.

Oh mely édesfűges és mely örvendetes Uram a' te bent Lelked, botosád én reámis had vigasztallyon-meg, te nagy kegyelmességed.

Tsak

Tsak te benned Uram mind örökké biztam, soha meg nem tsalattam, mostis én Istenem mint erős kő falhoz, te hozzád támaszkodtam.

Ha peniglen Uram te-is el hagyandás, az én nagy búkségemben, ingyen majd el fogyok és semmivé leszek, nagy keserűségemben.

Im hol ez máji nap az én életemet, bent kezeden ajánlom, mint édes Atyámtól minden búkségemet, bent Fiad által én várom.

Jusson jól esedben kegyelmes Istenem, regen mi Atyáinkal, mely kegyelmességet sokszor tselekedtél, segény nyomorultakkal.

Légy-meg halgatója én könyörgésfemnek, édes Uram Istenem, vigasztaly meg engem a' te bent Lelkeddal, had örülljön én lelkem.

Oh melly keseredett és melly nyomorodot, Istenem az én szívem, mert

I s

el fo-

el fogyatkozott tőlem el-távozt, jaj
már az én életem.

Nézzenek én reám az te bent be-
meid, és ne hadgy el engemet, ennyi
fok bánatott végy ki én szívemből, vi-
gaßtaly meg engemet.

Az te jó-voltodért és én hozzám
valo, nagy kegyelmességedért, véghe-
tetlen hálát adok én te néked, nagy
irgalmaságodért.

A L I A.

Nota: *Segítségül hívjuk az Menyélt.*

Dicsíretett mondgyunk az nagy Ur
Istennek, Menynek és az Földnek
bent Teremtőjének, Abrahám és Isaák,
Jákób Istenének, hú Keresztényeknek
gondviselőjének.

Jó voltát népéhez mert ő meg mu-
tatá, irgalmaságának kapuját meg-
nyitá, és az ő bent Lelkét mi reánk ki-
ontá, meg rettent szívünket ezzel bá-
toritá.

Lón ez akarattya az élő Istennek,
meg

meg vénhült idején utolsó időnknek,
isméretett adna az ő hiveinek, hogy
ők dicsírnék nevét Felségének.

Ez nagy jó-voltáért mi jó Istenünk-
nek, adgyunk hálát mostan kegyes te-
remtőnknek, kérjük botsátoja legyen
bűneinknek, és meg térítője az hitet-
leneknek.

Tsendességet mostan a' mi bűneink-
ből, lelki békeséget adgyon életünk-
ben, tartson-meg végiglen bent ismé-
retiben, ő áldott nevének bent dicsíre-
tiben.

Téríts-meg Ur Isten az hitetlene-
ket, kik semminek vélik bent ismére-
tetet, az Fejedelmeknek ő kemény si-
veket, lágyítsad mi hozzánk, tarts meg
hiveidet.

Oltalmazd-meg Uram te kis fere-
gedet, mutasd-meg mi hozzánk te
nagy szerelmedet, mert csak téged fő-
lünk kegyes Istenünket, és vallyuk ez
fölön mindenűt nevedet.

Siefs azért hozzánk, légy nekünk oltalmunk, mert csak benned vagyunk minden bizodalunk, erőtlenségünkben te légy mi gyámolunk, kiért Úram téged mind örökké áldgyunk.

Légyen kegyességed, kérünk hiveden, tarts-meg mind végiglen az egy igaz hitben, minden jóra minket vezérly életünkben, hogy Istenségedet dicsírhessük Menyben.

P S A L M U S CXLVII.

Nota: *Pástorom az Ur, az ki min:*

DRága dolog az Ur Istent dicsírni, sine előtt kegyessen énekelni, ékes dolog bent nevét magasztalni, az hivedeknek ő előtté szolgálni.

Az Jerusálemet lám ő bereti, Anyaszentegyházát bépen éppiti, Törvényével boldogul ékesíti, az Izrael fiait egyben gyűjti.

Eő gyógyitt-meg somorodot biveket, vigasztallja az meg epelelkeket,
ő eny

ő enyhit meg sok keferúségeket, mind testi és lelki betegségeket.

Nagy sámot tart ő választott népére, mert tuttára Tsillagoknakis neve, gondott visel ennyi sámáltal rendre, azért hogy ne tekintene népére?

Felleges Ur az mi Mennyei Urunk, olly nagy erőss és hatalmas Királyunk, kinek bőltsességétől távul állunk, éitel-mében mert véget nem találunk.

Ez ő néki tsudálatos tanátsa, hogy az biligyeket fel-magasztallja, de az kevély gonoszokat utállja, és őket mind az földig meg alázza.

Enekellyünk néki hálaadással, vigaságos hangoskodo berbámmal, bebel-gessünk az mi kegyes Urunkal, magasztalván őtett imádságunkal.

Eő vonsa-bé az Egeket felhőkkel, és az kódot meg terheli elsővel, melyet le-származtatt az földre széllyel, hogy gyümölcsöt, fűvet, hozzon bőséggel.

Az hegyeken, völgyeken, telekeken, ő ad az Barmoknak eledeleket, az Holló-fiaknakis éhségeket, ő tölti be meg adgya kéréseket.

Semmi ő magában akar mi erő, az Lonak ereje néki nem kellő, sem Emberi sérénységre nem néz ő, mert egyedül elégséges segítő.

Kedve vagyon tsak az őtett félőkben, gyönyörködik az igaz emberekben, hatalmas azoknál minden kicsiben, oltalom ez világi erő ellen.

Dicsírd azért Jérusálem Uradat, magasztald Keresztység meg-váltodat, áldgyad Sion Mennyei Királyodat, hűveknek serege te bent Atyádat.

Eő te néked bátorságod mindenben, kapuid zárait bírja erőssen, Polgáridat meg áldgya edgyességben, részesítvén sok jó-téteményiben.

Határidat szereti békeféléggel, meg áldotta földeidet bőséggel, meg nem fogyat-

fogyatkoztat semmi búkséggel, táplál téged Zemlye Czipo kenyérrel.

Hamarságos az ő parantsolattya, mindenható bőltsésséges tanátsa, az földreis alá bármazik bőva, és leg ottan meg léssen akarattya.

Mint az fejér és szállangozo Gyapjat, ő méltattya lép gyengéden az Havat, és miképpen egy povályozo hammat, lép apronként uzmarázokat bortat.

Miként ismét az darabos jegeket, ide alá hánnya az Kő esőket, egyetemben hordoz nagy hidegeket, kiket soha lám senki el nem tűrhet.

Vißont mikor parantsolattya tartya, léssen mind azoknak el-tágulása, ha éleßtő beleit fel támasztja, az jegeket folyó vizzé olvasztja.

Jakóbnak ki-mutattya bent szerzését, fiaival közli áldott igijét, ő Felsége az Izraelnek népét, igazgattya, néki adván Törvényét.

Nem tselekedet így semmi nemzet-
tel,

tel, meg nem ékecsitett ennyi szentfég-
gel, miként reánk tekint nagy jó ked-
vel, kiért áldgyuk örökké dicsőféggel.

Ez éneket az szent Dávid Prophéta,
száz negyven heted énekében írta, ta-
nuságul, és ki nyilatkoztatta, mert az
Urnak szerelme arra vonta.

P S A L M U S XXIX.

Nota: *Budostában szent Dávid Pro:*

EGész Izraelt Dávid fel - gyűjté, az
szent Ládát Sionban kifizé, sokféle
vigassággal fel vivé, örömében többi
közöt, Istent így dicsíré:

Sohul semmi oly hatalmas nintsen,
semmi renden mint az UR az Isten,
fejet hajtson tehát ennek minden, en-
gedgye - meg hogy csak ezé az tisztel-
ség legyen.

Erőssek hatalmasok kik vadatok,
vagy Emberek vagy Angyalok vadatok.
Csak az URnak örömeft adgyatok,
minden dicsőféget érdeml, néki szol-
gályatok.

Oly

Oly felség ez és oly hatalmaság,
hogy ezt illeti csak az méltóság, illeti
csak őtett az imádság, kinek mi kell
itt keresse, mert itt az gazdagság.

Im tekints - meg mikor első lézen,
ennek szava zug dörög az égen, nagy
hatalmat mutat az egeken, dörgésével
meg reszkettett mindent ez föld színén.

Dörgéssel tsattogással első ad, nagy
erős méltóságot ott mutatt, nints ki
nem - fél mikor villámoztatt, nints ki
nem - fél setett felhőn mikor bőnyen
tsattog.

Erdőben vér magas öreg fákat, ha-
fogattya erős Cedrusokat, Libánus ha-
valsán az nagy fákat, az hegyeket tör-
rontya, és az Kősziklákat.

Jádnai tetfnek azok hogy moz-
gódnak, mint Tavasfal az Tulkok ug-
rálnak, gyermek Unicornisok mint
jádnak, Isten hatalmas szavától az föl-
dek úgy lögnak.

Ezenben tűz és lángok vilámnak,
az UR

az ÚR sávján az puszták meg lognak,
kijetlen mezőségek mozgodnak, az
nehezen sülő Vadak féltekben fiaz-
nak.

Nints ki nem fél az ÚRnak dörgésén,
az Vadakis futkosnak az Erdőn, de az
Szentek örülnek mind ezen, hogy illy
nagy ÚR meg őrizhet az gonosz sze-
rentsén.

Mikor látták az Isten Záporát, meg
emlitik az Noé Báráját, hol meg tartá
ő kevés jámborát, mikor sörnyű viz-
ben élé ez világ fok latrát.

Oltaimazza mindenkör az jámbort,
ellenségtől az ő sánt Táborát, bekecsé-
get ad annak és sok jót, mert Szent-
nek az ÚR ellen még senki nem ártot.

Nevének mind örökké tiszteleg,
világ előtt legyen az dűtsőség, Urak
előt ővé minden felség, Szentí között
legyen kedve, és boldog békeleg.

Dávid Király vala, de ezt látá, Ki-
rály hogy mindenben Isten volna, ki
hatal-

hatalmát naponként mutattya, huszon-
kilentzed énekben kit így magasztala-

P S A L M U S XII.

Nota: *Oh Úr Isten tekints reánk:*

EMlekezzél meg ÚR Isten, az mi nagy
gyarloságinkról, tekints reánk ke-
gyelmesen, az te nagy boldogságodból,
az Mennyekek országból.

Halgasd meg fohászkodását, az te
kicsiny feregednek, ne utálljad könyör-
gését, az te nyomorult népednek, kik
most néked esedeznek.

Mert el fogyatkozot immár, minden
igasság ez földön, majd nintsen senki
olly ember, ki egymáson könyörüllyön,
és igaz beszédű legyen.

Nints helye az te Igédnek, és az te
jó intévednek, nints abban gyönyörűsége,
közünk nagy sok embereknek, té-
gedet mind el kerülnek.

Az bűnben bé merültenek, tégedet
társá vőtenek, sőt inkább megis unta-
nak,

nak, és tölled semmit nem félnek, semmi jóban nem épülnek.

Hizelkedő beßéd vagy, mindenek az ő ßájában, ha ßépen ßol barátjának, érteli nyájafságában, és az ő reßeg korában.

Más felöl ha el távoznak, és egymás elöl el mennek, kettőssé léßen ő ßivek, meg változik az ő nyelvek, mert nints tökéletességek.

De el pusztítod Ur Isten, te mind az hizelkedőket, noha nem félnek tégedet, de te mind meg rontod őket, elveßted az kérkedőket.

Mert ha meg-ßóltod őket, az te Igédnek nem hisznek, az örök tűznek kinnyától, sem az ördögtől nem félnek, hanem csak ßabadon élnek.

Az igazságnak Istene, nem kedvez ebben senkinek, meg tsufollya megneveti, mind az kik tsalárdul élnek, és hamis Kenyeret éßnek.

Meg mutatom még magamat, mindenk-

deneknek Urnak lenni, az hamis tudománákis, végének kell akkor lenni, az Ur Isten azt beßélli.

Az én el pusztult népemért, és ő keßerűségekért, az ßegények sírásáért, és nagy foháßkodásáért, fel támadok az ár vákért.

Meg mentem az én népemet, és meg nyugotom én őket, tißtán fogom hirdettetni, közöttök az én Igémet, és igaz isméretemet.

Mint az ereßtett Arannyat, és hét-ßer tißtult Ezűßtöt, mellyet tűzben égettenek, és az földből ki vóttanak, így vigasztalom meg őket.

Tarts meg közöttünk Ur Isten, a' te áldott ßent Igédet, oltalmaz ez világ ellen, mindenkben Uram minket, hogy dicsírhessünk tégedet.

Mert látod az hitetlenek, hogy mindenűt Uralkodnak, és az ő szerentséjekben, minden napon nevednek, noha tégedet nem félnek.

Ezkép-

Ez képpen könyörge régen, Szent Dávid az Úr Istennek, mert látá valakinek erőfőjét, minden rendbéli népeknek, hogy Istentől nem félnek.

P S A L M U S LXXXVI.

Nota: Oh te keresztyén ember, &c.

ERős ellenségétől mikor Dávid Király, szorongattatnék bátran Isten előtt im áll, nyoltzvan hatod énekben mert mást ő nem talál, könyörög esedezik mint kőszikla úgy áll.

Seregeknek Szent Úr a hajts le fűleidet, halgas meg kegyelmesen mostan is engemet, mert busongok Szent Attyám nyujts segedelmedet, nyomoruság szorongat győtri én szívemet.

El epedet lelkemet oltalmazd énnékem, náma én is keserűltem ki megbántott engem, engem segény szolgálattal szabadíts Istenem, Felségedre ki bízom mindenkor életem.

Te Úr Isten könyörülj rajtam ki kiáltok,

Altok, minden nap esedezvén szívemben ohajtok, Felségedbe reménség, csak te vagy oltalmok, kik segítségre hívják nevedet, és kik jók.

Ennékem te szolgáltnak ujítsad szívemet, és töröld el énnékem keserűségemet, mert te hozzád Úr Isten az én becsédemet, nyujtam, és Felségedhez emelém lelkemet.

Mert jó vagy te Úr Isten téged keresőknek, könyörülő Istenek tégedett felőknek, meg kegyelmeß Úr Isten a meg térendőknek, kik segítségre híznak és téged keresnek.

Kegyes Atya Úr Isten hald-meg fűleiddel, könyörgésemet vegyed az te jó kedveddel, becsédimet fogjad-meg fűgyelmeßfégeddel, esedezésem Úram edgyezzen kedveddel.

Reménségem énnékem mikoron tsőkönik, szorongatás idején ha hol fogyatozik, bizodalom sohánan hogy ha nem villámik, Felségedhez kiáltok s' ottan meg adatik.

Ha-

Haßontalan s' héába valok több Istenek, nem hasonlok te hozzád az rút bálvány képek. Oh Ur Isten, nem érik az ő tehetségek, nagyságos dolgaidat, mert ők nem Istenek.

Le borulván előtted minden nemzetségek, az kiket teremtetél elődbe szietnek, nagy Ur Isten mindenek tsak téged rettegnek, és minden dütsőfféget adnak Bent nevednek.

Imé mindenütt Uram nagyságos szent neved, mindennél tsudálatos, jóknál kedves hired, mert tsak te vagy egyedül Isten, miis téged, dicfirunk és hálákat adunk Uram néked.

Kegyelmesen engemet Uram Isten tanits, a' te ősvényid után engem hordozz épits, te Bent igazságodban az én elmém segits, hogy félljem tsak Bent neved ne hadgy de igazits.

Sok és búntelen valo szép hálaadásfal, Uram és én Istenem dicfirt mondással, vallást tések előtted ékes áldomással,

mással, tellyes búból dicfirem Feleéged áldással.

En Bent neved követvén szép tiszteletekkel, hála-adásban valo lelki nagy örömmel, dicfirt mondásokban valo énekléssel, mind örökké örvendek én az Bent hivekkel.

Gondolhatatlan Uram mert kegyelmed rajtam, elmével foghatatlan nagy jó kedved láttam, és ki mentéd lelke-met, Aldot vagy hogy tuttam, az nagy mélységnek vermét, melyből ragattattam.

Ellenem nagy Ur Isten kevélyek tá-mattak, kegyetlen gyülekezet s' latrok hálót vontak, keresik életeremet, s' utamon futkostak, utánnam, kik nem féltek téged, olázkodtak.

Le vetője Ur Isten vagy de kevélyeknek, kegyelmes és irgalmas te hozzád térőknek, igaz erős Istene vagy te hivednek, hoßbu ideig túró, jó kedvű Bentidnek.

K

Indi-

Indítsanak UR Isten mind ezek
hozzám, kegyelmez-meg s' kegyese-
tekints immár reám, adgy erőt te so-
gádnak gyógyítsad nyavalyám, tarts
meg szolgálod fiát ad meg édes hazám.

UR Isten örvendetes végét jó ke-
vednek, emeld fel szép szájodat kegye-
lmessegednek, én rajtam hogy látha-
sok, kik engem gyűlölnék, ségyen val-
kist meg látván térendők térjenek.

Rövid nap Uram Isten hogy te ezt
meg adod, örvendetes kegyelmed fel-
hozod vig napod, mindeneknek muta-
tod rajtunk nagy jó-voltod. Amen
Amen UR Isten háladásunk hallod.

P S A L M U S L X X I X.

Nota: Urnak szolgái, no dicir: &c.

Felséges Isten néked jelenttyük mi
nagy nyavalyánkat, panaszkodván
előted mondgyuk mi bossúságinkat.

Mert el bé jöttek az Pogány népek
te örökségedben, meg fertegeték bent
Templomodat: az te hiveidet.

Mind

Mind-el pusztiták Jerusálemet, az
Keresztyénséget, más felől bennünk
Christust kergetik, az egy üdvességet.

Te szolgaidnak vették holt testét égi
Madaraknak, és te Szentidnek tagait
adák kegyetlen vadaknak.

Ki onták vérell mint az bő vizet e-
zeknek véreket, nem találtaték ki el-
temetné az ő holt testeket.

Vagyunk immáron csak nagy sida-
lom mi bossúságinknak, és meg tsu-
folás minden népeknek, kik környül-
lünk vadnak.

Meddig haragszol felséges Isten vé-
getlen ellenünk? bosszu állasod mint
az sebes tűz, fel gerjed ellenünk.

Fordítsad immár te haragodat az
Pogány népekre, kik nem esmérnek
téged UR Isten, ő üdvességekre.

Az Országokra kik segítségül neve-
det nem hívják, mert ők el-törlek Ke-
resztyénséget, helyét el-pusztiták.

Ne emlékezzél régi bűnünkről de

K 2

hamar.

hamarság minket, elől vegyenek irgal-
maságid, védelmezz meg minket.

Oh üdvözítő édes Istenünk segily-
meg már minket, az te nevednek di-
tsóféjéért szabadíts meg minket.

Es légy kegyelmes te szent nevedért,
az mi bűneinknek, hogy ne mondha-
sák az Pogány népek: Hol vagyon
Istentek?

Jelentessék - ki minden népek közt
mi bemeink előtt, bősű állásod, te sol-
gaidnak vérek hullásáért.

Jusson elődben soháskodások az se-
gén' foglyoknak, te hatalmaddal ments
ki mind az kik halálra tartatnak.

Es lásd - meg az mi ellenségünket
hétképpen UR Isten, az szidalomért kit
rajtad tébnek Felféges UR Isten.

Mi pedig földön kik te népeid, és
juhaid vagyunk, kiket legelte szent
Igiddel, néked hálát adunk.

Es nemzetségről nemzetségekre té-

gedet hirdetünk: Tisztességedet, dicsi-
retedet mind örökké valljuk.

Igyen könyörög Anyaszentegyház
ellenfégi ellen: Mint irván vagyon az
Sóltár könyvben, hetven kilentz rész-
ben.

M A S.

Magunk meg ismeretiről.

GYAKRAN tsapdos az szent Isten ez
also világban, Dóghalállal éhséggel
vér erős busultában, az fegyvert-is el-
bottsattya néha határunkban, hitünk-
ben-is meg háborgat szerelmes hazánk-
ban.

Rajtunk ismét meg mutattya nagy
kegyelmességét, reménségünk kívül
nyujtja ilyen nagy jó kedvét, de lám
soha job voltunknak nem láttya gyű-
möltsét, háládatlan mindez világ csak
vár védeelmét.

Eleitől fogván vagyon sok nyava-
lya rajtunk, véghetetlen sok kinokban
forog begény tejünk, sok éhségben,
dógha-

dőghalálban győtrődik életünk, még sem látunk ugyan semmi jobbulást köztünk.

Tsak egy nekünk akar verjen minket az Ur Isten, akar adgyon itt ez földön sok jótkegyelmesen, sem a' tsapát nem jobbit meg élünk vakmerőven, sem az áldás nem serkent fel meg büntett az Isten.

Ez világon nám senki nem volt Ur-ram előtted, az ki bégyent valót volna ha ki bizot benned, akar ország s akar város fogadta beßéded, el nem vesztet kegyelmet nyert mindenkor te tőled.

Tselekedgyünk hát minden jót látsunk dolgainkhoz jobbulunk meg és térjünk - meg mindnyájan az Urhoz, lám kegyelmes mindenkoron mi édes hazánkhoz, noha meg vér de nem kérik ismét kegyelmet hoz.

Jó - voltárol adgyunk hálát az mißent Atyáknak, ujjullyunk meg ves-sünk

sünk véget sok álnokságinknak, gyűlölségnek, kevélységnek, háládatlanságnak, fogjon vére immár rajtunk az Jéhus Christusnak.

Ne unnyuk - meg mint jó fiak az imádság házat, minden rendről leg elsóban az Isten orßágát, meg keressük és kövessük őßent akarattyát, így áldgya - meg az Ur Isten mi kezünk munkáját.

Igen ritka bé menéßed a' rendelt órákban, kiváltképpen oh te nagy rend az Isten házában, meg zabáltál az Igének mostan bő voltában, bár olvasgáß de nem érted az igét házádban.

Téged fel - vött ör álláßra ez árnyék világban, ßükség lenned az kößségnek jó példa adásban, ßolga lévén ha restül járß az Isten dolgában, bár el hidgyed több jut néked Isten oßtorában.

Tsak egy napot se mulas - el fies az Egyházban, az Istennek buzgo ßüböl ßolgály egy órában, az kößségnek dol-

gajért úgy meny a' Tanátsban, az nap
léßen úgy tenéked boldog le mulásban.

Ezek után az UR Isten minden dol-
gaidat, igazgattya mindenkoron meg-
áldgya házadat, egészféggel sokasíttya az
te napaidat, kősségedet oltalmazza meg-
tarttya házadat.

Sókat bolhatnék te rollad kemény
nyaku kősség, ugy meg fogot mint az
rosda az nagy értetlenég, ugyan fel for
scent Atyádhoz nagy engedetlenség,
hidgyed meg vér ha meg nem térő az
mennyei felség.

Az Isten az az ki válaſt mind Királyt
mind Csáſárt, Fejedelmet és melleſleg
bóltſ tanáts Urakat, azonképpen az
városban Birót Polgárokat, ſok jó napot
hogy ha kívánſ tiſteld-meg azokat.

Nám nints kőztünk Fejedelem ide-
gen nemzetből, az fő rendet fel emelte
mi gyökereinkből, Birót Polgárt váro-
sunkban mi tagunk vérünkől, az Isten-
nek ki ezt adta adgy hálát ezekről.

Távoz-

Távoztassuk az sok titkon való gyűlölséget, mi közinkben mert ez hozott gyakran veszedelmet, öltözzük fel az huij engedelmefféget, atyafiak lévén tartsunk igaz szeretetett.

Edgy orában el bontani mi társaságunkat, kisdéd okból el-veſteni nem ſánnyuk tagunkat, ne mondgyuk bár hogy ſerettyűk az mi ſent Atyánkat, mert hazudunk ha gyűlöllyűk felebarátinkat.

Ditsőffégét ez világnak igen meg
utálljuk, gazdagságinkban erőnkben
fel ne fuvalkodgyunk, hír, név vesztő
perpatvarban tovább ne forgodgyunk,
békességes tűrő lelket egy-máshoz mu-
tassunk.

Illyen jóknak lelkét öntsed minden emberekben, ditsősségnek bent Istene legily meg ezekben bent Fiadért, ki te veled lakozik az Menyben, irgalmaság és igazság legyen minden rendben.

Óltalmaz meg az értelmes vénféget

K 5

közöt-

közöttünk, bõlts Tanátsu férfiakat ne-
vely közepettünk, háládatlanságunk
miat ne ßedd-el közzüllünk, mint az
juhok Páßtor nélkül hogy ne tévelyeg-
jünk.

Dicsiretes ßent életű Prædikátorok-
kal, ékesíts meg ßent Házadatt, tudos
tanitokkal, tündököllyék ßent életek
igaz tudománnyal, magasztallyuk ßent
nevedet egy-aránt azokkal.

Ez világnak nyilaitol meg ne retten-
nyenek, az Istennek ßent igéje mellet
ßenvedgyenek, az Farkasnak fogaitol
hiven órizzenek, mint jó Páßtor juhok
mellet meg halmi mérjenek.

Tsak te benned az tanito vessé re-
ménységét, és te tölled mindenekben
várja segítségét, az Mammonnak gyűj-
tésével ne fáraßsa lelkét, mint az Egi
madaraknak mert meg adod étkét.

Rut éktelen vétek töllok igen tá-
voztassék, minden gonofságnak annya
az otsmány fősvénység, a' kevélység
és min-

és mindenben az telhetetlenség, távol
legyen ő rendektől ilyen éktelenség.

Vigyázásban jozanságban ßent éle-
tek fényék, az te áldott ßent Fiadnak
életét köveffék, az hű ember hogy ő
bennék meg ne botránkozzék, minden
népek ő általok nevedet tisztellyék.

Reánk tekints ßent UR Isten halgas
meg ezekben, gyarapodgyunk neve-
kedgyünk a' te ßent Igédben, tőkélle-
tesek lehessünk mi az igaz hitben, vi-
felhessük mi magunkat ártatlan élet-
ben.

Ezek után add meg nekünk testi ke-
nyerünket, pusztaságra ne fordítsad mi
örökségünket, adgy bőséget, áld-meg
az mi földi termésinket, az éhségtől sa-
badíts meg ßegény kősségünket.

Parantsolatidat az magas egek meg
tartyák, a' tündöklő csillagok is azt által
nem hágják, az ártalmas esközök is te
szodat fogadgyák, az mit akarsz mind
ugy léßen meg nem változtattyák.

Ostorul soha ne botsásd ezeket földünkre, az háborut ne bálitsad mi örökségünkre, gabonánknek sirja legyen jó egészségünkre, légy irgalmas ne bolygált. Ily nagy betegségre.

Dolgainkat igazgassad mennnyádat meg adgyad, minden jámbor Mives rendnek munkáját meg áldgyad, utonjáró hiveidet ojjad oltalmazdad, mind földön és mind az vizen életétt megtartsad.

Az idegen országokból az Kereskedő rend, sok költséggel fáradsággal mikor haza jövend, Felfégednek hálát adván tselédinek örvend, könyörgését meghalgassad ha téged meg lelend.

Gyűkerezze ez rendben-is az igazság lelke, mint Pávának kevélységben ne folyon élete, tsalárdsággal fogadását meg ne elegyitse, segits reá szent UR Isten minket mind ezekre.

P S A L-

Nota: *Szent Dávid Király bűneji:*

HAborusága Dávid Kiralynak egykoron nagy vala, mikor bűnéről Náthán Prophéta megfeddette vala, keserves sível sírván Istenhez így könyörög vala:

Atya UR Isten könyörűly rajtam te nagy jó-voltodért, sok bűneimet bocsásd meg nékem irgalmaságodért, ne hadgy UR Isten kérlek el-veßnem az te fent nevedért?

Rut vagyok Uram sok bűneimmel mind ez világ előtt, de még annál-is én ruttab vagyok Istenséged előtt, mert felül haladt én álnokságom az én fejem felet.

Szent Templomodot megferteztém és megseplőstém, paráznaságban és gyilkosságban én magamat ejtém, semeid elöl soha UR Isten el nem rejtethetém.

Imé UR Isten mind talpig vagyok az
K 7 bűn-

bűnben előtted, mind tiszta vérben bé-
ferteztetvén úgy állok előtted, mint az
Nyár levél én úgy reszketek féltében
előtted.

Anyám mikoron az ő méhében en-
gemet fogada, nagy siralommal és fáj-
dalommal ez világra hozta, bűnben fo-
gada rolla reámis az bűn el árada.

Nints hová lennem nints hová fog-
nom el fogyot fejemnek, féli rettegi el-
busult lelkem az én Istenemet, vallyon
s' mikoron mossa el rollam az én bűne-
imet?

Im eleiben támasztom néki az én
bűneimet, lássa ő maga az én szent A-
tyám halálos sebemet, kösse bé nekem
orvosságával keserves szívemet.

Inditson erre téged UR Isten igaz fo-
gadásod, Jákób Atyánkra szállot Isteni
örök áldomásod, hogy dicstessék most
és örökké szent irgalmaságod.

Mely igen tiszta lennék UR Isten ha
meg-mosogatnál, bizony az Napnál,
Hold-

Holdnál, Csillagnál, sebb lennék az hó-
nál, senki nállamnál fejérb nem lenne
ha meg mosogatnál.

Rollad UR Isten ily feledékeny töb-
bé én nem lennék, kegyelmes Atyám
ha te kedvedben ez után lehetnék, jó
példa adó az bűnösöknek kedves sol-
gád lennék.

Eőrómet nekem mikor mondanál és
meg-vigasztalnál, és kegyelmedben
hogy ha mind végig engem meg tar-
tanál, olly nagy felőval szép dicsíre-
tett én töllem hallanál.

Hogy ha kívánnád áldozatomat
minden jószágomat, meg nem tartanám
sem kimélleném tölled én marhámot,
de tudom URam hogy csak kívánod
igaz vallásomat.

Halgasd-meg azért fohászkodását az
te Hiveidnek, kik most én velem sir-
ván ohajtnak edgyűt könyörögnek,
hatalmat venni ne hadgy mi rajtunk
az mi bűneinknek?

Végezd

Végezd-el Uram magafs Kőfalát az te Egyházadnak, adgyad kezekben már az országot áldott fiaiának, bizodalommal nagy reménsséggel kit régoltavárnak.

Szent Dávid Király az ő Lelkében így könyörög vala: az Isten előtt mikor bűnéről vallást tében vala, ötven egygyedik dicsiretiben ezt bé írta vala.

M A S.

Nota: *Aldott az Ur Isten örökké.*

HAláadásunkban rollad emlékezünk, kegyelmes UR Isten tégedet tisztelünk, te nagy jóvoltodért el fel magasztalunk, hasontalan szolgálak mert ezzel tartozunk.

Hajts le fülejdet érts meg kérésünket, mi édes Istenünk ne nézd bűnünket, tißta búból kérünk mi könyörgésünket, vedd hozzád UR Isten esedezésünket?

Gerjezd-fel Igédnek szerelmét lelkünkben, az te bent Igédnek bentségét szívünk-

szívünkben, adgy igaz értelmet bőséggel elménkben, téged szolgálhassunk ez földön éltünkben.

Tanuságra erőtt csak te tölled kérünk, kire mi most gyűltünk minnyájan késültünk, hogy bent Istenséged dicsirteffék tölünk: Enged szent Fiaért ezeket mi nekünk.

Igazságnak Attya kilakol Mennyegeben, magad kötelezted bent ígéretében, Szent Máthé könyvének hatodik részében, tudgyuk hogy meg maradss örökké ezekben.

Ha ki bent Országod előbbör keresi, az te beszédidet mindenben betsülli, vagy testit vagy lelkit tud tölled kívánni, semmiben nem lében fogyatkozás néki.

Azért gyorsaságot el-kezdett dolgunkban, végig meg-maradást mi hivatalunkban, forgalmatosságot hűséggel tisztünkben, egymás szeretetett plántaly itt éltünkben.

Enged

Engedd-meg ezeket Szent Atyánk
Christusért, mi Idvezitőnkért, kegyes
Szóbolonkért, ki nagy dűtsőségben ma-
gass Menyorrágban, él és uralkodol
örökkön örökké.

ALIA.

Nota: Nagy háladással magaszt.
Talát edvink...

HAlát adunk néked Mindenható ir-
galmas UR Isten, hogy ez el-múlt
éjjel meg őriztél minket kegyelmesen:
és ez máji napot adtad érnünk az mi
életünkben.

Könyörgünk te néked oltalmaz meg
ez naponis minket? és Szent Leelked
által igazgassad lelkünket testünket,
hogy te kedved szerént viselhesd az
mi életünket.

Miként ez világot meg-ujjítod az
Naprak fényével, az mi bívünknekis
fetétségét és homályát veddel, és vi-
lágosíts-meg mi elmenket az te Szent
Lelkeddél.

Ne hadgy el távoznunk Uram min-
ket

ket az te törvényedtől, szent igazsá-
godnak meg jelentet igaz ósvényétől,
ne hadgy el-űakadnunk semmi okkal
a' te űent igidtől.

Ad bizonnyal hinnünk hogy reánk
néz minden dolgainkra, tselekedetink-
re, beßédinkre, és gondolatinkra: Es
Itélet napján elé állunk mind az Íám-
adással.

Enged ezt-is Uram hogy félhessük
a'te Bent nevedet, és senkit ne fél-
lyünk olyan igen mint Bent Felségedet,
hogy semmi dolgunkban meg ne bán-
tsuk Bent Istenségedet.

Valamihez kezdünk ez világi tselekedetinkben, mindenkor ez legyen el tőkéllet akarát szívünkben, hogy ditsó-
ithessük az te neved az mi életünkben.

Azt-is meg-gondollyuk hogy hafz-nállyunk felebarátinknak, és miért hogy tsak te vagy vezére a' mi taná-cfinknak, adgy előmenetelt, jó űeren-tsét a' mi űándékinknak.

Kegyel-

Kegyelmes Bent Atyánk, ez világi
fok fáradságinkban, ez életre való
nyughatatlan nagy fok gondainkban,
ne hadgy el tsüggednünk a' Mennyei
jóknak dolgaiban.

De minden időben leg először az
te Országodat, mi tellyes szivünkben kő-
vethesük te igazságodat, nagy bizon-
nyal várván ezek után az te Ország-
odat.

Oltalmazd UR Isten éjjel nappal mi
gyarlotestünket, irgalmaságodból tarts
meg Atyánk mi bűnös lelkünket, és
az ördög ellen Szent Lelkeddel erősíts
bennünket.

Látod minden felől az retteget, mely
meg emélt minket, menyi veszedelem
kefergeti az Keresztényeket, tsendesíts
azért most félelmünket és veszedel-
münket.

Mit haßnál továbbá te előtted az jót
el kezdenünk, hanem - ha naponként
vigyázással abban meg épülünk, segits
azért

azért minket minden jobban hogy ne-
vekedhesünk.

Végy oltalmad alá nem csak ez nap,
de minden időben, légy te mi Vezé-
rünk és Hadnagyunk tellyes életünk-
ben, míg meg koronázod mi fejünket
az örök életben.

Te meg szánál minket bűnösöket
vehető embereket, kik nem érdemlet-
tük bent fiadban hogy így szeress min-
ket, és ennyi sok jókkal ő érte tiszte-
lél bennünket.

Azért mig-bé jutunk az örökre
melyre minket hittál, és az mi fejünkkel
edgyé lésszunk a' Christus Jéfussal, kit
igaz Nap-fényűl hiveidnek te ajándé-
koztál.

Adgy minden időben igaz jámbor
lelki Pástorokat, kik te bent Igiddel
legeltesfék az te juhajdat, te bent Lel-
ked által vezérellyed az te fiajdat.

Tedd fogamatofá mi bívünkben az
te befzedidet, rontsad ez világon te az
által

által az tsalárd ördögöt, és berez magadnak nagy böléggel mindenűt Híveket.

Adgy jó Fejedelmet, fő Urakat, jámbor Tisztokat, adgy igaz Birákat, Isten féltő jámbor Polgárokat, Isteni erőddel igazgassad az ő tanátsokat.

Hogy nagy sívek berént berethessék az te bent nevedet, minden erejekkel szolgálhassák te bent Felségedet, és ő törvényekkel oltalmazza az te népejidet.

Irgalmaságodbol légy kegyelmes minden bűnösökhöz, az begény rabokat szabadíts-meg kik el-epttenek, minden nyomorultat és nyavalyást az kik keseregnek.

Légy kegyelmes Attyok az árváknak, és az özvegyeknek, légy vigasztalójok az koroknak és az betegeknek, az uton jároknak légy oltalmok és kegyes vezérek.

Hogy tölled ezeket meg-nyerhesük,

sük, botsáld-meg bűnünket, az Christus Jánosnak bent nevéért halgas meg bennünket, és az mint igírted te örökké add meg kérésünket?

A L I A.

Ad notam: Kérlek és intlek most.

Halgasd-meg mostan Felséges Isten, Menynek és Földnek bent Teremtője, mi könyörgésünket: Es te viseld minden gondunkat miképpen fogadtad: Mert tégedd vallunk kegyes Atyáknak az Christus Jánosban.

Sok ellenségek vadnak ellennünk, Felséges Isten lelki és testi mi nagy ellenségünk, kik mi szívünkben és mi lelkünkben igen kesergetnek. Ne hadgy te tölled hogy el-sakadgyunk ez árnyék világban.

Te vagy oltalmunk és bizodalunk, Felséges Isten légy mi gyámolunk, ne vigy kísértetben, szabadíts minket minden üdőben hogy ne gyaláztassunk. Mert tégedd vallunk kegyes Atyáknak az Christus Jánosban.

Tsak

Tsak te egyedül nyilván jól tudod, Felséges Isten az mi voltunkat nagy gyarloságinkat, mely igen legyünk erőtelenek minden dolgainkban. Ne hadgy te tőled hogy el-*szakadgyunk* ez árnyék világban.

Birjad lelkünket és mi testünket, Felséges isten tarts meg gonosztól minden ellenségtől, adgyad valhassuk az igaz Hitet, legyünk te országod. Mert téged vallunk kegyes Atyáknak az Christus Jéhusban.

Az hitetlenek és kegyetlenek, Felséges Isten semminek tartják az te bent Igédet, azért üldözik te hivedet külömb külömb-képpen. Ne hadgy te tőled hogy el-*szakadgyunk* ez árnyék világban.

Nagy árvaságban és nyavalyában, Felséges Isten nekünk ígérted hogy minket el nem had*sz*, kérünk légy velünk és Szent Lelkeddel vigasztald *sz*yűnket. Mert téged:

Sok.

Sok*sz*or mi lelkünk meg *sz*omorodot, Felséges Isten mert nintsen néki addig bátorsága, miglen te tőled nem segid*sz*etik Mennyeji segítséggel. Ne hadgy te tőled hogy el-*szakadgyunk* ez árnyék világban.

Bizván könyörgünk mostan te néked, Felséges Isten hogy te viseljed minden dolgainkat, jól tégy mi velünk mint fiaiddal *sz*ükségünk idején. Mert téged vallunk kegyes Atyáknak az Christus Jéhusban.

M A S.

P S A L M U S L.

Az Istennek panaszsa az emberek.

HOgy panaszkodik az hatalmas Isten: Földön mind kik vadtok gyűllyetek előmben, Nap-kelet Nap-nyugat jőjjön ítéletben, az mit néktek mondok legyen törvény ebben.

Ez panaszt az Isten jelenté Sionból, az Jerusálemből az szent Profétából,
L mert

mert ő dútsósége bármazot azokból, akarattya néki mondatik irásból.

Földet, Mennyet hija hozzá bizony-
ságul, fenyegeti népét erős itélettel,
mellyet akar tenni rettenetességgel,
tűz, víz jár előtte akkor febefféggel.

Mondgya ő népének: jövetek előm-
ben, sok jó-téteményim adtam keze-
tekben, cselekedeteket hányom sime-
tekben, külső áldozattal jötök tsak e-
lőmben.

Ebben mind az mennyek igazat itél-
nek, hogy engem mindenben igaznak
besélnek, és minden dologban mond-
nak itélőnek, de emberek földön go-
noszul tisztelnek.

Azért halgassatok kik vadatok én né-
pem, álllok most ti-néktek értsétek
besédem, sok jó-téteményim vöttétek
énnekem, köztetek mindenkor volt
kegyelmességem.

Nem áldozatokrol veletek én fed-
dem, mivel én felette immár tisztelte-
tem,

tem, álnok siveteket el nem szenved-
hetem, ti sok gonoszságtok utálatos né-
kem.

Metsek Egyházbéli sok kiáltástok-
kal, külömb-külobb féle sok áldoza-
tokkal, tudgyatok hogy birok minden
állatokkal, Egen Földön valo vadak
madarakkal.

Nem ez végre régen hadtam Atyá-
toknak, Barmoknak vérével nekem
áldoznának, lelki igazságot hogy ebből
várnának, jövőendő Christusról de hogy
tanolnának.

Mi nem mint az ember soktam meg-
éhezni, Vad, Madár Barmoknak kon-
tzaival élni, tulkoknak ő vérét nem
soktam somjozni, jóllehet mindennel
én akarok birni.

Ha kívántok engem igazán tisztelni,
hitből ti ista sűből mindenkor solgálni,
tudgyatok énnékem jókrol hálát adni,
minden áldozatok kedves fog így len-
ni.

Mikor könyörögtök nyomoruság-
tokban, kiáltotok hozzám nagy kár-
vallástokban, én meg szabadítalak irgal-
mas voltomban, kiért ti dicsírték en-
gem hálaadásban.

Kedvesek énnékem kik csak ben-
nem biznak, minden gonoszságot kik
hamar el hadnak, minden bűksége-
ben csak hozzám folyamznak, semmi
kéresekben ezek kárt nem valnak.

De az hitetlenek, Ur Isten így szól:
Mire igazságom mondgyátok héába,
sönt igiretemet hordozod csak bád-
ba, semmi reménféged de nints néked ab-
ba?

Gyűlölted mindenkor kegyes inté-
semet, és hátra vetetted minden tör-
vényimet, orroknak követted gonos-
ségeket, házasság törökkel töltötted
idődöt.

Minden éktelenfég bármazik te bád-
bol, álnokság, tsalárdság gerjedezi-
vedből, rágalmazást báltál, te Atyád
fiáról,

fiáról, hamis tanut töttél felebarátod-
ról.

Alitottál engem hozzád hasonlonak,
mert nem hittél engem nagy bősztu-
állonak, de hamar meg látod voltát ha-
ragomnak, súlyságát meg érzed bősztu-
állásomnak.

Szollok én ti néktek kérlek meg-
értsetek, Isteni jó voltom kik el feled-
tétek, az ártatlanságot ti meg keressé-
tek, hogy az üdvességet el ne vessé-
tek.

Ha ki akar engem kedvemre szol-
gálni, minden dolgaimról tudgyon há-
lát adni, Isteni voltomat tudgya magas-
talni, ennek boldogságom akarom mu-
tatni.

Írta ezt Szent Dávid ő dicsíretiben,
az ő ötvenedik nagy szép énekében,
ad ő tanuságot mindeneknek ebben.
Mint igazán Istent szolgállyák éltek-
ben.

Nota Saxonica: *Wenn mein stund.*

HOgy emlittyük eleinket, hozzájok nagy kegyelmedet, hogy noha vetted népedet, az mi bűnös bűléinket: De ismét meg hoztad őket, fogságból te begényidet, meg adod ismét földünket, el felejtetted mi bűnünket.

Az te haragos vesződet, le-tótted keménységedet, fel-vótted az el vetett, mutattál Atyai bívét. Ebből vóttunk ily értelmet: hogy reánk-is bent binedet, vetted még kegyességedet, földünkben térítess minket.

Ugyan sem mindenkor fu szél, ő: ő: ké sem tart hideg Tél, szél után tsendes űdő kél, Dér után az Tavas meg tér. Kérünk Uram reménsséggel: Haragodat rollunk vedd el, kemény fogságból már ódgy el. Vigy haza, velünk békéllyel.

Rajtunk meddig tart haragod? Szent népe.

népedet meddig bántod? Örök éltigé mind rontod? Atyánkért-is ostromozod? Ha bined hozzánk fordítod, életünket úgy meg hozod, néped akkor vigasztalod, szokatlan örömmel látod.

Azért forduly hozzánk kérünk: ottan meg éled mi lelkünk: rabságba bintet el veszünk, csak reménség mi életünk: Ad-meg a' mit reménlettünk, jelents hogy te vagy Istenünk tömletből hadd menekedgyünk, illy kegyelmed jelents nekünk.

Drága szót az Uról városok, kire két fület én tartok, ha volté arra halgatok, jóvendőt tölle tanulok. Igir minden jót az jóknak, ha bűnben többé nem árnak, bolond észre nem fordulnak. jHallyátok mit mond azoknak:

Jóvendőben ezt fogadgya, ötett félőknek ezt mondgya: Örök oltalmát ajánlya, meg-menti és haza hozza. Meg telepíti, hizlallya: Pusztá földeket

ujjittya: szép határokat tágittya, földök
szélét megszíze nyujtya.

Ott Isten felő sok léfzen, sőt jámbor-
borra léfzen minden, minden igiret meg-
léfzen, az mit eddig fogadt Isten. Igaz-
ság akkor bő léfzen, kiert minden bő-
ség léfzen: Boldog békeffég idején.
Mi földünkben tsak jó léfzen.

Lelki Testi jó bő léfzen, akkor igaz-
zat mond minden: az tsalárd nyelv tá-
vul léfzen, nem kap senki akkor másén.
Igazság Mennyégből léfzen, Szent Lé-
lek mindemél léfzen, s' azért minden
jámbor léfzen, Menyből bülettetett lé-
fzen.

Le szálittya minden jóvát, az Ur
Menyből áldomását, meg-áldgya az
Atyát s' Anyát, boldogittya az Fiakat,
meg áldgya kézi munkáját, az föld
teremt jó Gabonát, meg adgya föld s'
faknak hasznát. Meg hizlallya mi ha-
zánkat.

Előtte az igazság jár, mert minden
az tör-

az törvényben jár, mint Ur seme e-
lőt úgy jár, egymás ellen senki nem
jár: Nem léfzen akkor az patvar, sem
per sem az hatalmas kar, és nem nyo-
morog senki immár, béles földön bé-
keffég jár.

Szent rabok így könyörgének, ide-
gen földön Istennek, kiket rabságra vi-
vének, sok versben el emelének. Jó
reménségben levének, Christustól jó-
vendölének, Chorah rend így éneklé-
nek. Ez az nyoltzvan ötöd Enek.

A L I A.

P S A L M U S XC.

Nota: *Könyörögjünk Istennek mi:*

HOgy az nagy pusztán lakunk és
nints bántásunk, Ur am tsak néked
köszönnyűk, te vagy oltalmunk: Vad-
tol, Embertől, Egtől, bátor hajlékunk,
hogy nem árt semmi örökké, néked kel-
hálát adnunk.

Az nagy Hegyek, és az Föld, még
hogy nem vala, még így mint most az
L s szép

szép kerek Világ nem vala, állapotunk-
rol mindent immár tudsz vala, hogy el-
esünk és törhetünk, arról már gondolsz
vala.

Dorgálsz azért bűnünkért és fogyatás
minket, az kik ugyan nem fogadgyuk
szép intésedet, ez tsapással meg inted
az esendőket, kiről ha hozzád meg tér-
nek, nem vered meg így őket.

Lassan lassan el-fogyatás versenyese-
ket, nem gondolod annélkülis kis éle-
teket, mert nálad ezer esztendő téssen
edgyet: mint egy tegnap, mint egy reg-
gel, ki hol volt meg sem tetset.

Az Fővenyen mely hamar eső által
hat: mely hamar álmát felejtí az ember
nappal: mint Virág és Fű külömb estve
és holval, ha le metsetik estig meg asz,
ki reggel volt nagy lombal.

Kárban, buban, sok nyavalyában így
fogyunk: Viz-özön előtt valokhoz csak
álmok vagyunk. Ez felet vagyon sok
büntetéscs rajtuk, így emésztesz sok
veszél.

DICSIRETEK.

veszéllyel, kiáltva csak nyomorgunk!

Jól értyük már hogy láttuk min-
den vétünket. Iffiuságunktól mint
éltünk, tudod bűnünket, titkon és nyil-
ván való hiba tétünket, mind elődben
az nap fényre tótted, úgy néz most
minket.

Azokról most mind büntetsz, kinn
el ijettünk, tellyes éltig lám csak verél,
kinn csak rettegünk. Illy félelemben,
buban mi veszten veszünk. Ostorod
untalan rajtuk, kiben mind el rémül-
tünk.

Mint lehellet, mint pára, oly hamar
mulunk, hetven esztendőt ha élünk u-
gyan jól lakunk, nyoltz van esztendő
embert ugyan tsudálunk, ezekben-is
nagyob részent csak but, kárt, boszszut
látunk.

Jaj veszéllyel életünk, séréssel rakva,
sok betegség rövidíti azt-is és hajtya.
De ha ki jól gondolja annak az oka:
Urát az ki mint tiszteli, ennyi rajta ha-
ragja.

Ohni vesélytől magát az ki tudhatná, poklul s' keveset miért él meg gondolhatná. Mond meg életünkben még mi vagyon hátra? hogy szívünket adgyuk addig bõltseféged utára.

Légyen életünk bátor és rövid napunk, verve emlekeztes minket hogy oka rajtunk: az bûntől, e' világtól hogy iszonyodgyunk, az te bent bõltsefégedhez, hogy inkább ragaszkodgyunk.

Mind az által immáron ne haragudgyál, ennyi büntetésed után hozzánk fogj jóval. Térj hozzánk békéllyel meg már solgaiddal. Mit halgat sz? és meddig fujtolsz? ne bánts ennyi tsapással.

Ennyi szörnyűség után add kegyelmedet, ez rövid világon bővön add Kenyerünket, hadd költsük jól, és hadgyuk kevés időnket. Menyi vesélyt immár érénk, adgy meg annyi vig kedvet.

Gyakor vesződtől immár mi el fashod-

hadtunk, tedd azt meg annyi örömmel mi had iffiadgyunk. Ennyi estendők által mi tsak vajudtunk, adgy örömet, ne rettegiünk, örökké ne fajlodgyunk.

Ertsék az te solgajid terméßetedet, veled termet Atyai kegyeffégedet, tégy tsudát kivel mutasd hozzánk kedvedet, hadd beßellyük fiainknak, a' te tistességedet.

Láthatovan mutasd meg te jó voltodat, fajidhoz Atyai vigasztalásodat. Minden mi dolgainkban áld meg munkánkat, fzerentséítsd kezünk dolgát, meg áldd az mi jártunkat.

Ez könyörgést az pusztán bent Moyses mondá, hol az versenyes Sidókat az Ur fujtolá, sok féletsapással az földre rontá: fegyverrel, tűzzel, férgekkel, sok ezért el fogyata.

Kinek oka, bûnök lón, kit mutogata, népének mint Fejedelme fülében raka. Jambornak hoszszu és jó időt fogada. Kilentzvenedik részében, Soltárnak irhagya.

Jerusálem városának pusztulásáról.

HOgy Jerusálemnek drága Templo-
mát, el-dulatá régen és ő városát,
az Antiochus ki birá Siriát, az Hivek
tőnek ily panaszkodást:

Tengernek UR Isten te birod vizét,
te rekezheted meg ki folyo fejét, el-
lenségünknek bővithed erejét, ismét
el vehed minden berentséjét.

De miért UR Isten hogy így el ha-
gyál, és ellenségünknek kezében adál,
minden felől lám rajtunk a' nagy halál,
talám bűnünkért ugyan meg átkozál.

Ellenségünk imé hogy jutott vala,
hadi berbámával már késsen vala, mint
ha te hoznád olly bátran jó vala, ez bi-
zony minket még rettentett vala.

Mert te bent Igédet mi nem halgat-
tuk, testi kívánsággal időnk mulattuk,
te bent Igédet meg nem bősülöttük,
mert mind tréfára bebedidet vöttük.

Undok bűneinkel meg ferteztetők,
te szent

te szent Templomodot meg seplősítők,
Prophétáidat egy lábíg meg ölők, igaz
mondásért Szentidet tsufolok.

Fősvénység, irigység köztünk nagy
vala, Ezüstnek, Aranynak kedve nagy
vala, mi életünket rutítottuk vala, e-
zért Igédet meg vetettük vala.

Ki költőzél URam mi Városunkból,
földel egyenessé téved kedvedből, bi-
zony tsudállya minden annyi jóból,
mint le taszítál mi ditsósságunkból.

Lako Templomodot földre le rontá,
minden ékeességét ő el dulatá, kit kötve
tarta, fokát le - vágata, iszonyu kínra
minket így el hajta.

Tsak nem hasad - meg mi szivünk
hogy láttya, hogy mi marháinkat Sák-
mánra hánnya, te hatalmadból lótt né-
künk azt mondgya, oh melly keferű
hogy ő azt kiáltya.

Velünk egyetemben te-is UR Isten,
igen tsufoltatol veszedelmünkben, mert
azt

azt alittyá hogy nints Isten Menyben,
ki meg mentene az ő hada ellen.

Vadak barlangjává Jerusálemet, té-
véd lako helyül termő mezejét, tsu-
dálljuk nekünk mi könyörgésünket,
hogy meg nem hallod esedezésünket.

Vess véget immáron mi gyötrel-
minknek, ne essék valami héjja neved-
nek, mutasd-meg hogy te Istene ez
népnek, vagy és Paiffa minden hiveid-
nek.

Innet ha ki mentess tégedet áldunk,
és mi életünket mi meg jobbittjuk, az
te nevedet segítségre hijuk, hogy így
teffék meg te hatalmad rajtunk.

Innet példát vehet minden nemzet-
ség, melytől az Istennek nintszen tisz-
teffég, hallásnál kinél kedvesb az siket-
ség, félső ne essék rajta ezen inség.

Isten Igéjének gyakorlásától, ne fog-
juk magunkat halgatásától, mint Jeru-
sálem nagy vakmerőségből, bizony
meg tetűzik az régi példákból.

Mint

Mint Jerusálemet az nagy kevély-
ség, Isten Igéjétől távol ment bentlég,
el vesté őket az nagy rut fősvénység,
félső reánkis ne jöjjön ellenség.

Antiochus ellen Sidó nemzetség, így
panaszolkodék; de Kereszttyénség, az
Antichristus ellen az begénység, kéri
hogy Menyből adassék segítség.

A L L A.

P S A L M U S CXXI.

Nota: Az ki az Isten meg ismerheti.

JER emlekezzünk Kereszttyén népek,
az nagy Istennek az ő jó-voltárol,
mert csak ő nekünk minden jól té-
vünk, Mennyen és Földön csak ő igaz-
gatonk.

En bemeimet el fel emelém, az nagy
hegyekre és az nagy völgyekre, hogy
segedelmet honnan kell várnom, de
nem találék többet az Istennél.

Tsak ő énnékem én segítségem,
büntől, haláltól, rettenetes kintol, és
kárho-

kárhozattól meg ment engemet, ki te-
remtette az Mennyet és Földet.

Nem hágy tégedet az kísértetben,
az te lábodat gonosbra nem viszi, mert
az UR Isten vigyáz te reád, mert meg-
esimérted ő áldott ſent nevét.

Imé Kereſtyén, mely nagy örömműnk
vagy on mi nekűnk az nagy UR Isten-
ben, mert nem aluszik csak reánk vi-
gyáz, és csak ő minket őriznie akar.

Aldott UR Isten meg őriz téged, és
el bé fedez az ő ſent kezével, minden-
terhedet ő el viseli, és el-fedezi az te
bűneidet.

Az nap az napon téged el nem hágy,
és az étſakán az Hóld meg nem eméſt,
mert az UR Isten téged meg őriz, min-
den gonosztól Lélkedet meg menti.

Eőrizzen téged az nagy UR Isten,
minden dolgodban tégedett meg-áld-
gyon. Valahol te járſ az ő nevében,
meg oltalmazzon most és mind örökké.

Szent Dávid irta az ő Könyvében,
dicſi.

dicſiretinek ſzáz huſon egy részében,
mikor az Iſtent ő meg iſméré, ſok jó
voltárol nagy hálákat ada.

M A S.

P S A L M U S C I.

Nota: Nagy háláadással magasſtal.

Ilyen fogadáſt tőn az Szent Dávid az
örök Iſtennek, a' ſám-kivetésben ſia
előtt mikoron bujdoſnék: hogy ha or-
ſágában az Iſtentől iſmét bé-vitetnék.

Kegyes Atya Iſten az mig élek csak
téged tiſtellek: kegyelméſſégedért ſo-
ha többé el nem felejtelek: igazságo-
dért-is ſemem előtt mindenkor viſel-
lek.

Az én bűnöm ellen oſtorodat rajtam
meg mutatád: mint erőſ Oroſlán tson-
táimat mind őſzve rontottád, ſzintén
halálomig haragodat rajtam meg mu-
tatád.

Nám más felől rajtam mint egy Atya
iſmét könyörülél, az te jó-voltodból
kegyelmedből engem meg ſegitel, az én
nyava-

nyavalyámban vig ortzával én reánk tekintél.

Nem felejttem soha én-is ilyen kegyelmességedet, de te bent Igédből megjobbitom gonosz életemet, és felmagasztalom mind örökké az te bent nevedet.

Ezt bizonynal tudom szin mutató ember nem kell néked, én-is igazságban ártatlanul élek te előtted, házam népénekis példa adó leszek te előtted.

Semmi hamiságot ítéletben én elő nem veszek, ajándékért soha igazságot hamisá nem téveszek, az gazdagoknakis seméllyekre törvényben nem nézek.

Gyűlöli én lelkem mind örökké az ki gonoszt téstzen, és én nyájasságom paráznával gyilkossal nem leszen, nem lakik én velem soha edgyűt az ki Istentelen.

Im Udvarombol-is ki űzetem az gonosz tévőket, az kik alattomban vermet ásnak attyokfiok alatt, és kik elgyitik

gyitik kenyereket azoknak hufokkal.

Tsak hízeltedő-is nem szenvedek én Bolgaim közöt, háboruságokat kik bereznek én népeim közöt, az kiknek álnokság és hamiság kedves szemek előtt.

Szivemben utálok kevélyeket fel-fuvalkodtakat, de örömeft látom orságomban az Isten felőket, az leszen én szolgám ki követi az Urnak törvényt.

Igen gyorsasággal én ki törölöm az rágalmazokat, az Ur Városában nem szenvedek álnok embereket, az kik reánk hozzák az Istennek kemény ítéletitt.

Igy könyörge Dávid maga felől az nagy Ur Istennek, példáját meg ír az Eneken jó Fejedelmeknek, halgassa-meg Isten kéréseket az Keresztényeknek.

A L I A,

Nota: *Mi Urunk Jézus Christusnak &c.*

Jövel légy velünk UR Isten, segits-
meg minket igyünkben, adgy erőt
az ellenfégen, ki reánk tör mind bün-
telen, háborgat minket Hitünkben.

Fel süvarkodott ellenünk, kevély-
kedik hogy bir velünk, valamig távol
vagy tőlünk, veßt és ront, mert nem
fél tőlünk, láttya hogy nints erőf-
günk.

Bizik ő fokaságában, fegyverében
jó Lovában, el hitte azt ő magában,
hogy nintsen már ez világban, ki meg
rontsa hatalmában.

Bátran kergeti népedet, ostorozza
hiveidet, pusztítja örökségedet, osto-
mollya seregedet, nem féli büntetési-
det.

Azért te néked könyörgünk, tá-
madgy-fel most mi mellettünk, emeld
fel Zászlodat köztünk, viadalunkban
légy velünk, biztas hogy meg ne ret-
tenyünk.

Báto-

Bátorítsad mi bívünket, igazgassad
fegyverünket. Tőlünk el-ne vedd
bívünket, egyengessed seregedet, ret-
tents meg ellenségünket.

Nékünk nints annyi hatalmunk,
hogy ő ellenek alhassunk, te légy azért
mi oltalmunk, fegyverek ellen Paífunk,
erőfégünk, diadalunk.

Nem fokaság az mi erőnk, egyedül
vagy reménségünk, noha fokban nem
lehetünk: ha te velünk vagy nem fé-
lünk, fokat kevesen meg verünk.

Három száz tizen nyoltz vala, Abra-
hámnak népe száma, őtt Király ellen
indula, el éré vellek meg viva, nagy
győzedelemmel jára.

Erőtlen Izrael népe, veres tengerre
hogy ére, Pharahotol meg rettene,
mikor tovább nem mehetne, alittá hogy
mind ott veßne.

Az Tengert ketté szakasztád, őket
azon el-botsátád, Pharahot mélységre
hozád, az vizet reá borítád, népedett
meg szabadítád.

Amor-

Amorreusok hadára, az Egből sok
kő le szálla, Josué hogy parantsola, az
Nap az Egen meg álla, miglen őket le
vágatá.

Harmintz egy Királyt békiből, le ve,
te dütsőflégéből, el pusztita népe elől,
Pogány népet hertelenül, az ígéretnék
földéről.

Gedeonnak-is serege, ki hinné hogy
Hadat verne: De hogy te lól segitsege,
erősege, győzedelme, bámtalan népet
meg vere.

Goliátnak magassága, hat singninél
magasb vala, Dávid kisdéd gyermek
vala, bátran velle szemben szálla, mert
te benned bizik vala.

Goliát talpig fegyverben, Dávid tsak
egy köntöskében, bott és Parittyake-
zében, győzedelme lón ezekben, és
egy kicsin követéskében.

Senacheribnek seregét, egy Angyal-
lal meg öletéd, báz nyoltzvan öt ezer
népét, egy orában mind el vésztéd, Ki-
rályságából le vetéd. Gyen.

Gyenge vala Judith Afzszony, nem
ugy termet hogy hartzollyon, keze sem
vált soha kardon, de te bátoritád azon,
hogy bátran kardhoz nyulhasson.

Holoferneft meg ragadá, nyakát tsak
kétser vágatá, feje kezében marada,
solgálo Leánnak adá, Bethuliában ho-
zatá.

Gyakorta kevés nép által, nagy Ha-
dakat le vágattál, erőseket le tapottál,
kevélyeknek torkán jártál, kegyetle-
neket rontottál.

Ugy tégy ezekkel Ur Isten, mint
Mádiánnal régenten, ály bossút az Po-
gány népen, alázd meg kevélységében,
ronts meg kegyetlenségében.

Eők vinak uralkodásért, prédáért,
ragadományért: mi hitünkért, szent
nevedért, özvegyekért és árvákért,
meg romlot édes hazánkért.

Eők keresik életünket, rabolják az
mi földünket: mi oltalmazzuk fejün-

M

ket,

ket, tulajdon örökségünket, feleségünk, gyermekünket.

Nem nézik ōk az Vénéket, le vágják a' gyermekeket, meg rontnak sok szép Szűzeket. Szánd-meg UR Isten ezeket, ne szenved e' nagy vétkeket,

Ally boszszut rajtok népedért, meg nyomorult hivejéért, verd-meg ōket bent nevedért, Templomodnak romlásáért, Szent Fiadnak szidalmáért.

Ne mondgyák azt mi felőlünk: hogy nekünk nintsen Istenünk, mutasd-meg erődöt bennünk, viaskodgyál edgyütt velünk, magasztald fel kezed kőztünk.

Hogy mindenek kik ezt hallják, győzedelmedet tsudállják, jó voltodat magasztallják, hatalmaságodatt áldgyák, erődöt meg ne utállják.

Miis innen vißsa térvén, jó berentsénken örülvén, adgyunk hálát felémelvén, szemeinket és dicürvén, mind örökké téged Amen.

A L I A.

A L I A.

P S A L M U S LVI.

Nota: Az nagy bōlts teremtést az ki.

Irgalmaz UR Isten immáron énnékem, irgalmaz UR Isten immáron énnékem, mert te benned bizik Uram az én lelkem, és te benned nyugszik Uram az én szivem.

Szárnnyad alá vettem az én reménységem, mig el mulnak töllem az én ellenségim, és mig eltávoznak töllem én bűneim, tsak te benned léssz Uram én örömöm.

Te hozzád UR Isten kiáltok süntelen, mert nintsen én velem ki most jól reheszen, én ellenségimtől engem meg mentheszen, és én dolgaimban ki jóra viheszen.

Velem én szent Atyám, nagy sok jókat tőtél, mert Menyből énnékem őrizőt küldöttél, én ellenségimtől engem meg mentettél, és az én szivemben örömet szerzettél.

M 2

Az

Az hatalmas Isten nagy hatalmasságát, én hozzám botsátá ő nagy igazságát, és meg mondhatatlan nagy irgalmaságát, hozzám meg jelenté nagy jó akarattját.

Nékem ellenfégim mind az kik voltak, fene Oroslánok mind az kik valának, és te velem lévén ők nem ártának, mert el vőtted Uram erejét azoknak.

De ennek felette emberek közöttis, én reám támadtak fokban közöttükis, hamiságot baltak énnékem azok-is, de nem árthatának énnékem azok-is.

Ezeknek ő nyilok és az ő fegyverek, De semmi nem egyéb hanem az ő nyelvek, vermet ástak nékem és ők belé estek, tsalárdságok miat önnön magok vesztek.

Azért Uram téged én fel magasztaltak, te dűtsősségedben hatalmasnak mondlak, mind ez világ előtt irgalmasnak vallak, és jó akaromnak én tégedet hilak.

Kész

Kész most az én szívem néked énekelni, kész most jó voltodért nagy hála-kat adni, és mindenek előtt tégedet dicsírni, bent nevedet Uram örökké tisztelni.

Kely-fel azért mostan én nagy dűtsősségem, légy mindenben nékem mostis segítségem, és veszedelmemben légy oltalmam nékem, erőtlenségemben légy én erősségem.

En fel magasztalom irgalmaságodat, és mindenkor vallom, te igazságodat, mind ez egész földön hatalmaságodat, mindenkor hirdetem az te jó voltodat.

Szent Dávid Prophéta az ő levelében, ő Soltár könyvenek ötven hat részében, könyörög Istennek keferűségében, ellenségi előtt való rettegésben.

Egyetemben velle az mi bűkségünkben, nyomorult voltunkban ez földön laktunkban, dicsírjük az Istent ő dűtsőségében, az bent Angyalokkal énekeljük Menyben.

M 3

M A S.

Nota Pol: vel, *Istenünkhez foházkod.*

Isten kegyes füled szomat, hallya mostan beßédemet: tekintsed meg én elmémet, ne vessed el kérésemet.

Derékképpen kiáltásom, hald-meg valoban panaszom. En Istenems' én Királyom, könyörgésem hozzád nyujtom.

En Istenem jó idején, meg halgatod könyörgésem, mert idején kiáltok én, panaszimat beßélgetvén.

Imé mert olly erős Isten, vagy tekinél Istentelen, nem kedves és mindenképpen, el üzöd ki gonoszt téßen.

Esztelenek nem álhatnak, szemed elöt de el fogynak, kik szolgálnak hamiságnak, gyűlölöd kik nem igazak.

Nyelvekkal kik hazugságot, szólnak el vesztés tsalárdot, iszonyu vér szomjuhozót, utálß Uram minden gonoszt.

Kegyelmednek de én bizván, Uram Isten

Isten nagyságában, el-bé megyek te házádban, és örvendek én hazámban.

En mind az földig magamat, meg alázván Templomodot, gyakorolom Egyházadat, felvén én tsak hatalmadat.

Reám Ur Isten már tekints, nyilván és engemet tanits, igazságod után üjts, engem üldözőket téríts.

Eöfvényidet irts előttem, visely engem ne vétkezzem, Felségedet hogy tsak félljem, szent utadat követheßsem.

Nintsen mert bizony szájában, igazság az ő dolgában, ki véremet szomjuhozván, gonoszt gondol minden dolgan.

Ember életét ohajtya, mint fel nyílt koporfo várja: nyelve noha és ő szája, kép-mutato nyájaßága.

Kissebbisd Isten ezeket, fogd meg ő végezéseket, sok rut fertelmességeket, szégyenítsed sok bűnöket.

Azért Uram mert ellened, igyekez-

nek te bent neved, ők nem félik ité-
leted, nem esmérven, nagy jó teted.

Dicsfrettelörvendenek, Felségedhez
kik meg térnek, mind örökké énekel-
nek, kik te tölled meg mentetnek.

Uram Isten Felségedben, tapsolnak
lelki örömben, gyönyörködnek szent
Nevedben, kik szeretnek tellyes biben.

Rá tekintvén az igazra, meg ál-
dod mint fiaidra, Uram Isten mind a-
zokra, úgy néss mint te szolgaidra.

Atyai jó kedved úgy ő, mint az Pais
oltalmazó, az Dávidott s' minket oltó,
Amen őtől ének e' fő.

P S A L M U S CIV.

Nota: Egy szép dologról én emlékez.

Istent no dicsírd minden erőddel ma-
gaftald én lelkem, teremtesidet nagy
dolgaiddat Uram hogy tekintem, dű-
tsófégedet méltóságodat azokból ismé-
rem.

Szép te köntösöd az nagy fényesség
nagy

DICSIRETEK.

nagy világ te rajtad, az tágas Eget mint
Sátorodat környülled fel-vontad, Egi
vizek közt szép palotádat bőltsen ge-
rendáztad.

Te könnyű kocsid az sebefs felleg szár-
nyaid az selek, néked az vizek tűzek
udvarlanak, mert azok követid, azok
a' posták azok Pharahót és Sodomát
veszték.

Ez nehéz földet vizen fundálád moz-
gani sem hagyád, elébb mélyly vízzel
mint egy paláftal azt te bé borítád, az
után tengert földről hegyekről egy
szóddal ki tiltád.

Nagyot dördítettél kin az nagy vizek
földről ki futának, hegyek és azok alatt
az völgyek mind ki látbatának, egy
helyt mutatál hová az vizek mind ta-
karodnának.

Grádsott határt Tengernek vetél
kin kúlyeb ne jójjön, többé az nagy
viz földet és hegyet, mezőt el ne lep-
jen,

M s

jen, gráditson küllýeb ha hágni nem
mér úgy lakhatunk földön.

Olvasztasz vizet a' hegyek közzül
forrásokat foltatz, kin vadatt barmot
völgyekben itatz, nagy vizet támasz-
tasz, házi búkségre tenger vizéből csak
annyit marasztasz.

Nagy vizek kelnek a' fok forrásból
holot berkek nőnek, vizek kedvéjért
ott az madarak kedvest telepednek,
az embereket gyönyörködtetik ked-
vest énekelnek.

Drága harmattal palotáidból hegye-
ket öntözöd, mert az völgyekből az
folyamokat mind az síkra veszed, de
hegyet mezőt égi vizeddel egyaránt
ferezted.

Jó fűvet embernek baromnak azzal
egyaránt teremtesz, az ki jót fűvön ga-
bonát bénát elég élést berzeß, kenye-
ret, olajt, bort, parét, szénát az földből
teremtesz.

Az ember bívét vig bor itallal eszkép-
pen

pen lágyítod, sinét és testét kővér olaj-
jal fénleted javítod, fogyt erejét Ke-
nyér étellel ezképpen támasztod.

Az te elsődel az Vadon Erdőn az
fakotis tartod, nagy Czédrušidat Lyba-
nus hegyén titokban hizlalod, az ma-
daraknak lako helyeket azokon meg
hagyod.

Szállását Eštrág Jegenyén rakja, he-
gyet az őz lakja, az kő-lyukakban és
barlangokban űrge magát ofzsza, mitt
teremtettél ő oltalmára minden Vad
azt tudgya.

Előnkben Holdat arra támasztál hogy
tudnánk Nap bámot, az fényes Napot
hogy az mig fenn jár lássunk fényén
dolgot, Nappal faradgyunk ki helyet
éjjel lássunk édes álmot.

Le višed tőlünk az Nap világot éj
és homály léßen, élés keresni minden
Vad ottan Erdőből ki megyen, Orošlán
kőlyke reád orditván kapni indul fél-
vén.

Erdőben ismét mihelt Nap támad
sietvén rejteznek, emberek barmok az
ő dolgokban mind estig epednek, az
Napon Holdon és az éjszakán eledelt
keresnek.

Oh kegyes Isten mely nagy és mely
bőlt ez földön te dolgoz, rakva mived-
del mező, hegy, erdő, mind szép ennyi
dolgoz, de nem csak földön bőltsef-
gedet gondokat mutatod:

Ki nagy az Tenger az benne való
Lelkeket te tartod, számtalan apro és
nagy állatra ottis vigyázásod, menyin
ott usznak, menyi hajó jár, azis mind te
gondod.

Erős Czet-halak és vizi barmok ott
eveznek usznak, ha csavarodnak olly
nagy habokat az farkokkal csapnak,
hogy nagy hajókat benne valokkal az
vizben boritnak.

Tölled mindenek az földi vizi álla-
tok függenek, hogy éhségekben abra-
kot te adsz, csak te reád néznek, ha mar-
kod

kod nyitod ha te ennük adsz, zengnek
ismét élnek.

Kegyes ortsádat ha el fordítod ottan
meg-tsőkönnek, hogy nyomorgatod
lelkek ki mulik régi porrá lesznek, ha
te fuvallasz föld sine ujjul s' ökis lábra
kelnek.

Ez jó híredet Uram meg tartsad sa-
poritód táplállyad, kiket teremted jó vén
korokig kegyessen jutassad, tessék
hogy örülj ha minden élhet minck lé-
tét adtad.

Kinek dörgésén az nehéz föld reng,
Uram kitől retteg? ki tekintetén az
hegy füstölög, az havas gőfölög, téged
én Uram téged Istenem dicsírek míg
élek.

Tsak vedd én töllem Uram jó neven
örökké dicsírem, nagy dolgaidról én el-
mélkedem, kiben gyönyörködöm, itt
ez világon nem lehet soha mert nagyob
örömöm.

Hißem hogy az kik ezt nem mive-
lik

lik ez földről el vesznek, lében oly idő
Istentelenek hogy sohul nem léznek,
azért én lelkem éneket hálát mondgy
az UR Istennek.

Az Isten dolgát edgy Innep napon
Dávid hogy el nézé, veszteg űltében
gondolattyában nagy böltsnek isméré,
Szent gondolatitt Soltár száz negyed ré-
bében jelenté.

A L I A.

Ad notam: *Az ki veti segedelmet az.*
Istenünkhöz foháskodván, könyörög-
jünk esedezvén, panaszinkat nagy o-
hajtván, beßellyük elő nagy sirván.

Mert ez világban életünk, nekünk
csak nyomoruságunk, az pogányok bir-
tokában, im majdan esünk torkokban.

Lako földünkblö immáron, el ker-
gettek már minnyájan, Szüléinket az
rabságban, el bé vitték országokban.

Kétségben-is sokan estek, ezt látván
el ijettének, az te Szent tudományod-
nak, sokan ellené mondottak.

Mig

Mig felejtész el-UR Isten, lás hoz-
zánk immár nagy Isten, könyörűly te
népeiden, állj boßsut ellenségiden.

Enged az te jó-voltodat, láthassuk
nagy hatalmodat, mindenűt az te ne-
vedet, hirdessük te jó tétetedt.

Szent Igédnek tanítását, ne ved-el
prédikálását, hirdetteßed gazdagságát,
jó voltodnak igazságát.

Nevely minket ez életben, neved-
nek ismeretiben, ne hadgy minket az
vakságban, az elébbi tévelygésben.

De adgy igaz tanitokat, kik a' te a-
karatodat, hirdessék te jó-kedvedet,
bűnösökhöz kegyelmedett.

Ennyi nagy sok bánatinkban, vigas-
taly meg siralminkban, tsendességet mi
lelkünkben, adgy mind egész életünk-
ben.

Tanolhassuk Szent Igédet, halhassuk
kegyességedet, Igédblö akaratodat, ért-
hessük te jó voltodat.

Kiért örök tiszteßéggel, tartozunk
hála-

hálaadással, ezokáért nagy fel szoval,
dicfirunk egy akarattal.

M A S.

P S A L M U S CXXXVII.

Siralmas panaszok az fogságban lévő.
IZraëlnek meg somorodott nemzet-
sége, és Istennek el otlot népe, mi-
kor Babylonnak kemény inségében el
fáradott volna szintén.

Imé ugymond melly nehéz ez az mi
Sivünknek, hogy nints vége sok gyöt-
relminknek, kik közzüllünk ez földre
sírván estenek, rollad Sion emlekez-
nek.

Noha vagyon szép drága Városban
lakásunk, itt is szép siros földön lakunk,
és Eufratesnek köz folyásából iszunk,
de más felől mi ohajtunk.

Oh te Sion Istennek örök Szentegy-
háza, és Jerusálemnek Temploma, kit
bűneink t földre mind le rontata, az
ellenség pusztán hagyta.

Még-is velünk itt tartjuk az mi He-
gedűn.

gedűnket, kikkel dicfiruk Istenünket,
és az viz mellett fákra fel rakván őket,
vettyük reá szemeinket.

Meg-hirvadott nagy várakozásban
mi Sivünk, reménségben el fogyor lel-
künk, ha lészén immár az mi földünk-
ben helyünk, és nyájas szép éneklé-
sünk.

Nints helye most itt régi jó tisztele-
tünknek, nintsen modgya mi éne-
künknek, az ellenség közt kik reánk
dühöttek, vagyon szidalma fejünk-
nek.

Káromlyák ők az mi szonkot dicfi-
retünket, mégis így kényszerítnek min-
ket: mondgyátok nekünk a' Sionnak
Enekét, az Istennek bent Igéjét?

Oh Ur Isten te jól látod hiszszük e-
zeket, és méltatlan ő keréseket, hogy
énekellyük mi ott a' bent Igéket, hol
idegen föld tart minket?

Vaj-ha lenne még végre valo szabad-
ságunk, és ismét hazánkban lakásunk,
nagy

nagy ohajtással honnan el-ki bujdosunk, akkor szűnnék-meg sirásunk.

Mind az által ha meg lassudunk be-
relmünkben, hozzád Jerusálem szí-
vünkben, mi job kezünk is tsonka bon-
kává legyen, és semmi jót ne tehesse.

Es inyünkhez bár legyen ragadva
mi nyelvünk, hogy ha rollad el-selet-
kezünk, és ha te kedvesb és drágáb
nem lesz nállunk, hogy nem mint a'
minnen fejünk.

Mert immáron nints nekünk semmi
vigaságunk, kik az számkivetésben é-
lünk, hanem csak az mit lelki dolgok-
ban tudunk, kit a' Szent Templomban
hallunk.

Ez világnak mind el rothadando jó-
szágit, álnokság öregbiti kintsét, de ból-
dog az ki'Istenben veti hitit, jókban
gyakorolliya éltett.

Könyörűly már te UR Isten az mi
voltunkon, bosszút állj az árulatokon,
ellen-

ellenségünk mi reánk hogy indullyon,
fel indittyák minden módon.

El pusztiták az mi lako édes hazán-
kat, elronták te szent Templomodot,
azok örülvén terhelik mi kinunkat,
még tsufollyák nyavalyánkat.

Miért sivek hogy meg nem esik ba-
rátinknak, nállunk kik sokáig lakoz-
tak, reánk inkább más felőlők támad-
tanak, bombedink álnokok voltak.

De fizess meg te Felleéges Isten ezek-
nek, végét vessed az büntetésnek, el-
lenségünkön mi velünk örvendgye-
nek, kik igazán téged hisznek.

Légyen annak az Mennyei bóldog
sze entse, legyen mindenűt áldott hire,
ki Babylonnak végre ezt meg fizesse,
az mit rajtunk ő mivele.

Bóldog lében ki rajtad ez meg tel-
lyesitti, hogy te magzatidat fel véss, és
az Kőszálhoz nagy kemény sível veri,
és el romlásodat éri.

Ezt mi sívünk nem méltatlan bossz-
szura

szura kéri, de Isten tanácsából érti, mely ostorával Atya fiát meg veri, az tűzre kell annak menni.

Ezt éneklé az Istennek népe régen, ki nagy példa az mi údónkban, vagyon meg - írva Soltár könyvnek rendiben, száz és harmincz hetedikben.

A L I A.

Nota: *Tsak te benned Uram Isten.*

IGaz Felség egyedül Ur egy hatalmas Isten, kinek hire és nagy neve terjett földön, mennyen, halhatatlan, láthatatlan, vagy dűtsőffégedben, az Angyalok az nagy szentek áldnak énekekben.

Az nagy órák az nagy napok, im majdán el mulnak, minden rendek folyásokban lassan meg változnak, te peniglen azon Ur vagy, sáma nints napodnak, világ létin, világ fottán, tsak egynek találunk.

Nézz alá már kegyes Atyánk ez nyomorult földre, az nagy büntől meg rakodott háboru tengerre, kik vettettünk

tünk bujdosásra, ez siralmas völgyre, fel kiáltunk, tölled várunk haly könyörgésünkre.

Vége nintsen kegyes Atyánk, az te ostorodnak, rajtunk fottig tartod ügyet borszu állásodnak, el - borított tűzes lángja erős haragodnak, vérrel fordult fel az helye kemény tsapásodnak.

Sok ideje hogy verß Uram kiméletlen minket, meg vetettél meg utáltál régolta bennünket, tsak nagy gyás - ra, siralomra, hozád életünket, el fordítád könyörgésünk elől bent binedet.

Példák vagyunk tsak szidalmak már sok nemzetek közt, minden údónk áldás nélkül berentsétlenné lőtt, földhöz veréd mi Zászlónkat az ellenség előtt, így vévéd el bátorságunk fényes fegyver közöt.

Erős hartzon le - vágatál sok vitézt közzüllünk, fegyver közzül kit el hozál válogatva bennünk, a' dög halál nagy hirtelen el - vévé közzüllünk, minden felé

felé csak siralom, s' jajzó zeng közöt-
tünk.

Tettetés fő személyeket Urakat el-
vével, városunknak szép piatzát, öntő-
zéd vérekkel, hazánkbanis lakunk im-
már bőrnű rettegéssel, ilyen igen kör-
nyűl vővel, sok veszedelmekkel.

Kegyes Atyánk azt jól láttuk és
nyilván jól értyük, az büntetést hogy
érdemli tőled az mi tejjünk, mert előt-
ted mint fertelmes posztó mi életünk,
mint az fának levelei bűnünkben el-
esünk.

Izraelnek nagy Nemzetét ha tőled
el veted, az nagy bűnért országából ha
mind ki bélested, ha kezeddél plántált
Szőlő gyümölsét ki metted, ha Abra-
hám szép fájának ágait le töröd.

Az vad fának oltot ága vallyon s' mit
reménlhet? kereszttyénség binnel, nével
csak alig evezhet, jobbulásra szentsé-
gesben ha ennel nem térhet, Sodomá-
nak büntetése mind fejünkben lehet.

Neve-

Nevezetes és szentséges Sionnak
leányát hatalmas Ur ha el vesztet Je-
rusálem várát, és pogánynak nyomot-
tatni hagyád szép határát, ha el vesztet
bent nevednek épített Templomát.

Gonozsága Országunknak nyilván
áll előtted, melyben alig maradt immár
igaz tiszteleted, pusztulásra pogán kézre
vetéd Uram tőled, úgy mint Judátt
tűzzel vassal ezt-is eltörölhed.

Igaz Isten te tudsz mindent az jöven-
dőtt látod, Országunknak birodalmát
bent kezdedben tartod, változása akkor
lehet mikor te akarod, Császároknak,
Királyoknak esét te hordozod.

Te hozod fel az szép napot jókra go-
nosokra, te adsz kedves esőt edgyűt
igazra hamisra, segily tehát kegyes A-
tyánk térhefsünk utadra, hadd éppül-
lyön az te Szőlőd magasztalásodra.

Vagy ha vagyon kevés igaz köz-
tünk ez világon, téro napot engedgy
nékünk ne veszfzünk minnyájan, vé-
getle-

getlenül mi szent Atyánk ne büntess
immáron, vedd-el rollunk ostorodatt
mutasd pogányokon.

Rettenetes nagy vér ontás. Sünnység
meg közöttünk, az ördögnek sok kon-
kolya már ne legyen közöttünk, kiért
téged kegyes Atyánk sibil had dic-
sünk, mert csak tiéd földön mennyen
minden ékeffégünk.

A L I A.

Ad notam: *Halgasd meg mostan fel.*

KERlek és intlek mostan tégedet, az
nagy Istennek ő bent képre terem-
tetett ember, hogy visely gondott üd-
veffégedről örök életedről: Mert eljő
az nap mely nap e' világ tűz miat mind
meg ég.

Mely nagy félelem akkoron lében,
mikor az Christus az itéletre eljoven-
dő lében, hogy mindeneket meg hán-
nyon vessen, igazán itéllyen: Eljő bi-
zonnyal az Isten Fia szép fényes felhő-
ben.

Először

Először pedig az bent Angyalok, az
nagy szép savu hangos Trombitát Eg-
ben meg fuvallyák, kinek savára min-
den halottak hamar fel-támadnak:
Mert eljő az nap mely nap e' világ tűz
miat mind meg ég.

Nem kell akkoron senki arannya,
sem szép ruhája sem gazdagsága, mert
tűz meg emészt, de bódog lében az ki
most meg tér, Christus Urunk mond-
ja: Eljő bizonyly az Isten Fia szép
fényes felhőben.

Elé hozatnak sám-tarto könyvek,
kiből az Christus mindent meg-itél,
mindenek láttára, az titok dolgok meg
elentetnek, akkor nyilván lesznek:
Mert eljő az nap:

Ott mit felellyek én bűnös ember,
kihez folyamjam és esedezzem az én
bűneimért, hol még az jókis rettegést
látanak, Christus Urunk előtt: Eljő:

Oh te Felséges hatalmas nagy Ur,
minden Uraknak csak te vagy Ura,
N Királ-

Királyok Királya, kérlek most téged
hogy idvezítsed szegény bűnös néped
Mert el jó az nap:

Emlekezzél-meg kegyelmes Isten,
hogy én érettem bent Fiad adtad bő-
nyű kénn válladra, nagy fáradságot ke-
serűséget érettem benvedet: El jó:

Kérlek én téged ne vess-el tölled,
az véghetetlen örökké való nagy ke-
serű kinra, kérlek ne legyen héaban
értem bent Fiad halála: Mert el jó:

Tsak foházkodom én édes Uram,
mint Istenemhez, kegyes Atyámhoz,
bent Idvezítőmhöz, hogy légy kegyel-
mes szegény bűnőshöz, meg-térő bű-
nőshöz: El jó:

Nám meg borsátad a' Magdolnának
undok fertelmes gonosz bűnősnak, te-
hozzád térőnek, és meg halgatád To-
vaj kérését halála idején: Mert el:

Allas engemet a' jók között, és
válass-el ki gonoszok között Felsége-
d Ur Isten, hogy lás engemet az Hiv-
köz-

közöt én édes Istenem: El-jó bizon-
nyal az Isten Fia szép fényes felhőben.

Síralmas lében nyilván el hidgyed,
számlálhatatlan sok embereknek az
Itélet napja, de nagy vigaság és öröm
lében akkor az Hivőknek: Mert el:

Ennek-okáért intlek tégedet, Isten
képére ékesített oh emberi állat,
hogy visely gondot üdvességedről örök
életedről: El jó:

Ne vedd tsufásra és siketsédre, az
nagy Istennek fenyegetését, áldot bent
lgéjét, melyet most néked sok jámbor
által bizonyosságul hirdet: Mert el jó az
Nap mely nap ez világ tűz miat mind
meg ég.

M A S.

Nota: Szertelen rút dolog volt bűn.
Kérlek Keresztény ember halgasd-
meg az jókat, mellyeket az szent
Írás ádd nagy lelki jókat, mellyekkel
vigasztalhad örökké magadat, és böl-
doggá tehered Istennél magadat.

N 2

Jó az

Jó az Isten azoknak kik ő benne bíznak, és tellyes életekben hozzá ragaszkodnak, és az ő bűkségeiben hozzá fohászkodnak, és minden nyavalyában csak ő tőle várnak.

Jó az Istennek Lelke és gyönyörűséges, az meg rettent bívúknak felette bűkséges, az keserves lelkeknek igen édesféges, és lelki begényeknek biben üdvességes.

Jó az UR Jésus Christus Istennek Bent Fia, tőle nekünk adatott az mi váltságunkra, ki az bűnben esteket hozzája fogadgya, és kegyessen el hija poenitentiára.

Jó az Evangelium Istennek beßéde, Menyből alá hozatott adatott előnkben, Angyaloknak öröme, népeknek vezére: Es Isten Országára mutató l-gije.

Jó az Isten Orsága mely reánk árad, Christus által hozaték vidámulásunkra: Es az Apostoloktól terjede világra.

lára, hogy lenne Pogányoknak világosságokra.

Jó az Isten Törvénye és minden beßéde, mely az embert vezérli az ő életében, hogy Istennek félelme legyen ő bívében, és lehessen ő neki mindenben kedvében.

Jó az Keresztényeknek egymás szeretetek, az igaz Hitben való tífia edgyeffégek, jó az Atyafiaknak bép egyenességek. Es az házasságoknak közök békeffégek.

Jó az ember élete Istennek kedvére, és ő áldott nevének dicsőítésére, és felebarátinknak ő segítségére, mindenneknek életében ő épületire.

Jó az bölts embernekis helyen mondott szova, melyben van tanuságnak s' jó tanátsnak sava, Lelki vigasztalásnak fogyhatatlan tava, kiből foly edgyűgyűknék üdvességes jova.

Azért valaki akar jókban részes lenni, üdvességes életet magának foglalni.

Nézzen ez Őent Igékre, vegye jól észbe, hogy lehesſen lelkének örök üdvessége.

Dicsírteſſél Ur Iſten az magas Menyégben, te áldott Őent Fiaddal Chriſtussal az Egben, Angyali sokaság-nak fényes ſeregében, földön lakó Őenteknek gyülekezetiben.

M A S.

Nota: *Meg adgya még.*

KEgyes gondviseleő könyörüleő Iſten, ki nem vesz igazat az bűnös emberen, törvént adtal neki ellened ne vessen, hátrátérvén bűnre ugyan Őomjon megyen.

Sűkeretlen aſſu földet ſiroſittya, az eſőnek vize ſát, fűvet ujittya, de az embert tudván az bűnt ugyan iſſa, nem jobbittya magát Adám bűnös magva.

Gondold ember mint mégy halál kapujára, holl ha az bűn meg köt örök-ké léſ rabja, ha penig menned kell az fel-

felség házában, nyugodalmat találſz fényes udvarában.

Csufftréfa beſédet nyelvednek veld hátra, ha jámbor életnek leſz valami héja, meg tanítlak majdan vigyázz iráſomra, mert így nyithatſz utat örök boldogságra.

Te két Őemeiddel tégy illyen végezéſt, ne tekintſed bűnre meg ſenki Őemélljét, ne fordíts igaznak hamisra törvényét, jövevény ſzegénynek el-ne ved kenyerét.

Kedves mert Iſtennel tiſta ártatlanság, Őegényekhez valo Őiligy irgalmaság, haſznos az jámborság, ſzép ut az igazság, ez kettőnek végén vagyon az Menyorſág.

Szolga béreſednek igaz fizetéſt tégy, te Atyád fiától zálagot el ne végy, vén Őemélt meg becsűly rágalmazo ne légy, határos földednek más határt te ne tégy.

Tiſta könyörgéſſel Ur Iſtenhez járuly,

ruly, szép drága erkölcsöt tudofoktól tanoly, két mértéket ne tarts vizes bort ne áruly, az büntől távul légy, igazsághoz járuly.

Szenteknek példáját előtőkben adtam, kit üdvességtetekre néktek parancsoltam, mellyet ha megtartasz tudom hogy használtam, üdvességre néktek jó utatt nyitottam.

P S A L M U S L X X I.

Nota: Botsásd-meg Ur Isten íssin.

LAs hozzám Ur Isten kegyelmes be-
meiddel, nyomoruságimban vigasz-
taly Szent Lelkessel, fok bossúsági-
mat hogy el szenvedhessem jó lelki bé-
kesléggel.

Az te bent nevedet kiért örökké ál-
dom, mert gyarloságimat te látod nyil-
ván tudom, keferőségemben ha fokáig
tartasz, Felségedet meg bántom.

De idején kérlek Uram az te neve-
dért, lelkemben meg ne sérts, téged
meg

meg bántásomért, és az én szívemnek
gyarloságból esett keferves sirásáért.

Oltalmam mindenkor mert bizony
csak te voltál, mind az olta fogva, hogy
ez világra hoztál, fok nyomoruságból
meg szabadítottál, és mellettem forgot-
tál.

Nints mostis énnékem kívülled se-
gítségem, mert sem jó barátim, és sem-
mi nemzetségem, nyomoruságomban
ki mellettem fogjon, hanem csak te Ur
Isten.

Imha nem nagy kin volt ez világban
vajunnom, nékem nyavalyásnak gyá-
moltalan bujdosnom, ilyen ártatlanul
gonosz nyelvek miat, nagy szidalmat
vallanom.

Siralomtól semem immár meg nem
sáradhat, ortzám barátim közt vig ked-
vet nem mutathat, mert mind hátra
hattak, hanem csak egyedül sány en-
gemet Ur Isten.

Akar mint titkollyam bánatímtatt

N S

előt-

előtted, de el nem rejthetem előtted
titkaimat, mert látod szívemet, vezér-
led utamat, tudod gondolatimat.

Aldlak téged Uram ha velem azt
miveled, hogy ellenségemet szemem
látára vered, mind ez világ előtt, töl-
lők rám bánt gonoszt ő fejekre téríted.

Rövid szóval Uram nyavalyámat
megértsed, én árva fejemet igazságod-
dal mentsed, ellenségim ellen erőtlén
igyemet, bent Fiadért fel vegyed.

Az kiktől ok-nélkül mind ezeket
benvedem, nyelvek nehézségét most
fejemen viselem, de bizom te benned,
hogy még mind ezeknek örömmel vé-
gét érem.

Szívem melly szomorú életem úgy
nyomorú, az én tekintetem minden
felé fanyaru, keservesen lelkem testem-
ben gyötrődik, mert meg-emészti fok
bőssu.

Keserves bánattal ez verseket hogy
írán, fanyaru könyvekkel levelemet
ásta-

ástatám, elfogyot fejemet ellenségim
ellen az Ur Istenre bizám.

P S A L M U S VIII.

Nota: Régen vala az Nemes Persia.

MEly hatalmas az mi Urunk az Isten.
Hire terjedt a' nagy föld kerekse-
gén, mert ki legyen jelenti Földön,
Mennyen, Béki égben, Samolya a' föld
binén.

Erős hatalmát mindenűt jelenti, az
Eget, Földet, valaki meg nézi, hanem
tudta, már bizonynyal hiheti, hogy Isten
vagyon és nagy, azt értheti.

Leg nagyob mivolta tetűik az Egen,
mert az fénves Eg ereje ez földön, az
vízeken, minden teremtetteken, éltek
az Eg mind ennyi kereksegen.

Im hogy az Csetsemő gyermeket
nézem, nagy böltséffégedet innét isme-
rem, Anyja tején mint neveled in-
tézem, kicsiből nagygyá, mint téfzed
itilem.

Nem mondhattya tehát az Istente-
len, csak ezt nézze, hogy sohul Isten
nintsen, minden állat csak ő kéjjen lőt
legyen, csak történet az mi esik embe-
ren.

Az Eget, Földet, az Ember tekintse,
hogy Isten vagyon innétis ismerje, nem
semmiből lőtt ez mind valamivé, nem
magától leßen kicsinből bőlsé.

Immár mikor az nagy Egret tekintek,
Napot Holdat, csillagokat el nézek, ke-
zed Bennyét, miveit el szemlélek, az
embert hogy tekintem, így beszéllek:

Az embert melly nagy tiszteffégre
fogtad, mikor őtet teremted és alkotád,
mi dolog hogy ugyan meg koronáztad,
minden felet ez földön magasztaltad.

Szent Angyalid közzé csak nem ül-
tetted, földi Királya és Istené tőtted,
vaden, barmon, halon UR Rá emelted,
minden lelkes állaton fel tistelted.

Isteni Lelket ő belé botsáttál, kit ő
néki te magadból szakasztál, te minden-
kor

kor olly igen rá gondoltál, minden dol-
gaimban te igazgattál.

Serény Lelket és észest belé adtál,
kivel egyaránt áll az Angyalokkal, ki-
vel nagyob minden-féle állatnál, teste
Berint kisseb az Angyaloknál.

Temérdeki fok jót ez mellett adtál,
hogy élyen birjon ennyi fok jóvaddal,
gyönyörködgyék minden gazdagsá-
gokkal, summa Berint élyen nagy U-
rasággal.

Ezeket hogy látom igen tsudálom,
én Istenem te rohad én azt vallom,
nintsen oly föld, világ, bizonynyal mon-
dom, holl ne hinnék hogy Isten légy
azt tartom.

Nyoltzad Eneken Szent Dávid ezt
mondá, teremtéfről az Istent magasz-
talá, Emberekre melly gondgya volt
azt látá, mi állat az Ember azon tsu-
dálá.

Oratio Domini nostri Jesu Christi.

MI Kegyes Atyánk kit vallunk Hitünkben, légy segítségvel illy nagy Bűkségünkben, és segély minket erőtlenségünkben, ki vagy Mennyégben.

Az te szent neved szentelteffék közöttünk, ne uralkodgyék hamisság közöttünk, az te szent Igéd hirdetteffék közöttünk, hogy el ne vesszünk.

Jőjjön mi közöttünk az te szent Országod, csak te birj minket bűnös fajadat, esmérhesűk - meg az te szent Fiadat, Christus Urunkat.

Ne legyen bennünk ördögnek országa, ne birjon minket az bűnnek soksága, szálljon mi közöttünk Hitnek igazsága, meg tisztulása.

Indulatunkot ne hadgyad követnünk, akaratodat építsed mi bennünk, hogy mindenekben te néked engedgyünk, ne hadgy el esnünk.

Mi Kenyerünket minden napit adgyad;

gyad; adgy jó Fejedelmet, marhánkat meg áldgyad, és mindenekben testünket táplállyad, és oltalmazad.

Meg botsásd nekünk gonosz bűneinket, álnokságinkat, hitetlenségünket, végy ki közöttünk minden irigységet, és gyűlölséget.

Es ne vigy minket gonosz kísértetben, ne hadgy el - vessnünk a' mi bűneinkben, oltalmaz minket ne esnünk kétségben, ördög kezében.

Szabadíts minket minden sok gonosztól, bűntől, ördögtől, minden álnokságtól: ellenséginktől, hirtelen haláltól, és kárhozattól.

Ditsőség néked Menyben örök Isten, ki mi hozzánk vagy engedelmefféggel, halgass - meg minket itt e' könyörgésben, áldgy meg Hitünkben.

E A D E M.

Nota: *Néked mondok dicsíretet.*

Mi

MI Atyánk ki vagy Mennyégben,
te fiaid szűkségünkben, hozzád
kiáltunk ez testben, hißßük meg hal-
gatß kertünkben, mert Atyai kegyes-
ségben, vagy hatalmas Istenségben.

Szenteltessek te bent neved, az az,
esmérjünk meg téged, adgy mi nekünk
igaz Hitet, hitnek jelét, jó életet, ben-
nünk lakozzék Szent Lélked, tisztel-
tessek Istenséged.

Jöjjön hozzánk te Országod, kedves
Evangeliumod, Idvezítő bent Christu-
sod, kiben örök boldogságod, adgyad
te bent ajándékod, ördögtől vedd-el
országod.

Legyen te bent akaratod, tarthassuk
parantsolatod, mint Mennyei bent Ud-
varod, tellyesíti akaratod, mi-is tehes-
sük mondásod, el bentvedhesük osto-
rod.

Mindennapi Kenyerünket, minden
testi szűkségünket: hű bõlgát, jó Feje-
delmet, edgyességet, békeséget, jó há-
zas

zas társot, bõséget, adgyad nekünk
mind ezeket.

Es botsásd meg bűneinket: mint el-
lenünk vétetteknek, mi meg botsát-
tyuk bűnöket, ki erőssíti hitünket, és
bátorítsa lelkünket, hogy meg enget-
ted bűnünket.

Ne vigy minket kísértetben, testnek,
ördögnek törében, ez világ ditsósségé-
ben, kétségben, eretnekségben, hitlen-
ségnek bűnében, ne hadgy el vesznünk
ezekben.

Szabadíts minket gonosztól, ördög-
nek tsalárdságától, kárhozattól, hamis-
ságtól, drágaságtól, Dög haláltól, Kór-
ságtól, háboruságtól, mind testi lelki
gonosztól.

Mert te vagy hatalmas Isten, Ural-
kodo örök Isten, kegyes és irgalmas
Isten, ki minket könyörgésünkben,
meg halgattál szűkségünkben, azért
bizván mondgyuk, Amen.

A L I A.

MI Atyánk ki vagy Mennyégben,
kik vagyunk esmératedben, azt
parantsólad mi nekünk, hogy miis egy-
mást szerezsük, Atyánknek tégedett
valyunk, nagy bizván néked szolhas-
funk, szívünket bátorithassuk.

Meg benteltesfék te Neved, és meg
tarts te bent Igédet, hogy bent életben
élhesünk, benned minnyájan bizhas-
funk, igazán hogy mi élhesünk, po-
koltól szabadulhassunk, Atyánknek té-
ged mondhasunk.

Már jöjjön te bent Országod, lakoz-
zék bennünk mondásod, az az, te ha-
talmafságod, mert az gonosz ördög mér-
ge, minnyájan kétségben vinne. Meg
törd bennünk az haragot, és adgyad te
bent Országod.

Es legyen te akaratod, mint Meny-
ben Földön bešéded, adgy vigaságot
mi nekünk, kik igen meg nyomorod-
tunk,

runk, ördögtől, gonosz embertől, pokol-
tól, hitetlenségtől, nagy fok eretnek-
ségektől.

Adgyad nekünk Kenyerünket, min-
dennapi életünket, lelki testi szüksé-
günket. Meg őrizz minden gonosztól,
éhségtől és Dög haláltól, hadaktól és
főlvénységtől, nagy fok szorgalmato-
ságtól.

Botsádd meg mi bűneinket, mert
igen rettentnek minket: miképpen
miis borsátunk, az kiktől mi meg bán-
tatunk, hogy egyenesek lehessünk, té-
gedet igen berefsünk, és egymást ne
gyűlölhessük.

Ne vigy minket kísértetben, de meg
tarts esmératedben, Isteni bent kegyel-
medben, mikoron ördög meg-kisért,
hamisra minket kényszerit, pokollal,
bűnnel háborit, te neved minket Baba-
dit.

Szabadits minden gonosztól, meg-
őrizz veszedelemtől, minnyájan örök
halál-

haláltól, mi halálunknak idején, minket akkoron vigasztaly, bődögök között bántalaly, te hozzád minket bé fogadgy.

Hald-meg Atyánk vallásunkat, enged-meg könyörgésünket, az Hitben erősíts minket, hogy mi kétségben ne essünk, fogadásodban bizhassunk, nagy vigan énekelhesünk, Ament te néked mondhasunk.

A L I A.

Nota: Régtől fogván támaszkodtam.

MEnynek Földnek ditsőfféges Királya, mi Urunk Jézus Christusnak bent Attya, láttjuk hogy Felségednek nagy haragja, fel-gerjedt ellenünk mi romlásunkra.

Mert nem csak külső jóvainkat vöd el, égi rettenetes nagy kő esőkkel, kiket áldásodból rendeltél volt el, nekünk táplálásunkra bőltsefféggel.

Hanem reánk im idegen Nemzetet, kinek karja erős és Pogány népet, fel
fegy-

fegyverkeztetél hogy rontson minket, kegyetlenül ontsa ki mi vérünket.

Meg érdemlyük Uram te ostorodat, sőt ennél-is érdemlenénk nagyobb, mert el-hadtuk bent parantsolatidat, nem tekintyük hozzánk nagy jó voltodat.

Szolgaidnak jó intését tsufoltuk, bent nevedet mind földig le tapottuk, tölled el vót jókért nem bősüllöttünk, azért méltán busultodban bűnhődünk.

De könyörgünk Uram gyarloságinkat, meg tekintvén Atyai jó voltodat, ne légy hozzánk kemény, és ostorodat, ne terjezd bűnünk berént haragodat.

Emlekezzél hogy magadat akarod, nem csak hatalmas Urnak hivattatnod, hanem kegyes Atyánknekis mondatnod, hogy lássuk meg Atyai kegyes voltod.

Mert ha mindent érdeme szerént büntetfz, ki hol maradhat meg ha bűnért

nért fizetſz? hol tetſzik meg irgalmad
ha ugy ſietſz? mellyet ezer izig-is ki
te rjeſtthetſz.

Ne veſs el ſzined elöl ne rekeſz ki,
hogy legyünk irgalmaſságod látoji, kő-
nyőrül teſſégednek edényi, hogy nem
boſſu állafodnak példái.

Látod Uram az kegyetlen Pogány-
nak, ránk dühöt kevélységét ellenſég-
nek, ki mindent fel ſuvalkodva karjá-
nak, tulajdonit tsak az ő erejének.

Az te ſent Fiadnak nagy méltosá-
gát, nekünk világofſágunknak nagy
voltát, akarja földre le tapodni nevét,
és ſemmivé tenni kén-ſenvedését.

Mitsoda leſen onnat ditsőféged, az
ő jó ſzerentséjeből te néked, kik a'
diadalomért nem te néked, hanem ha-
miſſan áldoznak ellenned.

Ki dicſir kőzzüllők téged az jókért?
mi rajtunk engedet győzedelemért, ſőt
ſent neved ugyan káromlyák azért, az
Chriſtus méltoságát rontják azért.

Mert

Mert azt mondgyák hogy rajtad di-
adalmat, nem mi rajtunk vőttek erőſ
hatalmat, de kegyelmefſégedből mu-
taſd modgyát, ſabadits ronts meg Po-
gánynak hatalmát.

Es ha moſtan az oſtort el-térited,
háládáſſal fel magabſtalunk téged, ſép
dicſireteket mondunk te néked, min-
den jót tsak tulajdonittunk néked.

Miért hogy elménknek tulajdonsá-
gát, iſmérjük erőnknekis kiſded vol-
tát, nem álhattyuk ellenség dühös vol-
tát, Felségednek várjuk minden oltal-
mát.

Kőnyörűly Uram mi rajtunk kő-
nyörűly, és ne verj busultodban hanem
ſárnyul, vigy minket ellenſégünkre vi-
dámul, térülheſſünk ha akarod oſtorul.

Az benned bizokat ne hadd kőnyör-
günk, benned nem bizoknak kezek-
ben kérünk, ne hadgy tellyeſſéggel
hogy el borullyunk, hogy ez után téni
hozzad meg tudgyunk.

Mert

Mert ha nézzük az Egnék magasságát, és az Földnek sötétséges mély voltát, nem találunk nálladkül bizodalmat, akar hová fussunk több diadalmat.

Dicsírteffék az Felséges Ur Isten, Őent Fia által örökké Mennységben, ki Őent Lelkével világi éltünkben, Szentiközöt vigasztal nagy örömben.

M A S.

P S A L M U S XLVI.

Mikor Sennacherib az Jerusálemet, meg-szállotta vala hánnya nagy erejét, az Őent Ezechiás nézi tsak Istent, és úgy várja belől népe segítségét.

Az Isten mi nekünk gondviselő Atyánk, bátorsága velünk szent szemei reánk, sok inség hatalom noha siet reánk, oltalmat de vehet tőle édes hazánk.

Nints félelmek azért ő követőinek, ámbár az hegyek is meg repedezzenek, és a' földek ugyan ingani kezdgyenek, kik

kik Tenger fenekén vízben fedettek.

Mint az meg haragut Őél-veŕek és habok, kik az part hegyeket mosni hatalmasok, és Sárra az erős földet el asz-lalok, ellenségnek imé szándékok olyanok.

Oh te nagy Uraság tsak te maradgy velünk, és Őent városodat tarts-meg Uram nekünk, annak Őép vizei mind elegek nekünk, mert te Őent kegyel-med közli magát velünk.

Meg kedvelted Uram az te Egyházadat, és annak közepin lakni lakásodat, azért Őent Sereged hja hatalmadat, meg nem tántorodik várja oltalmadat.

Im futkosnak igen láttyuk az hitle-nek, országok de hamar bomlik ő nék-iek, mert mikor fel űvölt Isten ő el-lenek, földön sem leletik meg marado helyek.

Az Szenteknek Ura a' Seregek Iste-
O ne, mi

ne, mi pártunkon vagyon állyon ő el-
lene, ki árthat minékünk? vár az ő bent
neve, Jákóbnak fiain kedve segítségé.

Nagy sok féle népek mind ide gyű-
lyetek, hirdetteffék az UR bent Neve
közöttetek, jó-voltára, hatalmára ti néz-
zetek, mert lám drága tsudát berze kö-
zöttetek.

Az sűrű hadakat földre le-vágatá,
és az meg haragut népet el oßlatá, im-
már Sennacherib fegyvere s' tábora,
mind-meg szégyenedék sok bekérés
hada.

Száz nyoltvan öt ezer emberét ott
hagyá, kit egy éjjel az UR Angyala
tsapdosa, nagy ségyenben Király hogy
haza balada, önnön fiainak általa meg
hala.

Erről nagy bizonyos szózatott ád az
UR, hogy nállánál egyéb nem lehet
ollyan UR, ki mind ez világi néppel
egyenben bir, bölts, jó, mindenható, ő
csak egyedül bir.

Ez

Ez az Mennyei bent Angyalok Iste-
ne, mi nekünkis ezen földiek Istene,
kiknek kellemetes bent Fiának vére,
nállunk tißteletes legyen azért neve.

Ezt az Hivek előtt az Choréh fiaji,
az Templomban járo fő Papok iffiai,
éneklék mikor el jötte nek Innepi, az
negyven hatodik Eneket illeti.

A L I A.

Nota: *Háborúsága Dávid Királynak.*

Mikoron Sidó nemzet tartatnék Ba-
byloniában, az Mediai Nagy Dári-
usnak erőss fogságában, az bent Daniel
ily könyörgést tón az ő nagy sírtában:
Néked könyörgünk Menybéli Isten
alázatos ßivel, ki URalkodol Mennye-
és Földön nagy hatalmassággal, rette-
netes vagy mikor meg-itélß minket
igassággal.

Te mind örökké abban még maradß
az mit egyßer mondaß, és semmi ok-
kal az te kötéd mellől el nem állaß,

O 2

de az

nak, semmi betsűllet nem volt mitőlünk te Profétáidnak.

Egész Izraél mind által hága az te törvényedet, tölled el térvén, elő nem vővé a' te beszédidet, méltán botsattad azért mi reánk az nagy veszedelmet.

Mind bé töltötted az mi fejünkön fenyegetésidet, nagy átkaidat ellennünk való fok esküvésidet, mint bent Moyses az te hű solgád solított meg minket.

Reánk támasztád az te Igédet az mi bűnünk szerént, és mondásodat bé tellyesited igazságod szerént, azt nem mondhattuk hogy nem lőtt volna az érdemünk szerént.

Elől találá mi Biráinkat az te ítéleted, mert igazsággal nem vala bennünk az te bent félelmed, nem forog vala mi semünk előtt te igaz törvényed.

Im mely kárt tőnek keresztyénségben mind az Magyar népnek, soha nem volt így Eg alatt dolga valamely nemzetnek,

zetnek, melly nagy sertelen veszedelmé lön az Magyar nemzetnek.

Immár mind bé tölt az mitt régen solt Moyses Proféta, az mi fejünkön bé tellyesedék, az mit Isten monda, csak ennél inkább meg ne rontana az ő nagy haragja.

Még sem könyörgünk esedezéssel az ő színe előtt, álnokságinkból hogy ki térhetnénk, az UR Isten előtt, és megérthetnők ő igazságát mi romlásunk előtt.

Sietve hozá ránk az UR Isten a' nagy veszedelmet, mert ő Felsége mindenben igaz, senkinek nem kedvez, kik Felségének semminek vélik az ő bent beűsedét.

De mégis kérünk UR Isten téged az te bent nevedért, ki Egyiptomnak földéből régen ki hozád népedet, és hatalmason fel magasztalád hiredet nevedet.

Noha vétkeztünk, és életünkben
O 4 néked

néked nem engedtünk, de nagy UR Isten igazságodból könyörűly mi rajtunk, térjen elimmár az te haragod ne maradgyon rajtunk.

Ments meg immáron mi nemzetünket a' te haragodtól, vegyed ki immár te hiveidet az nagy pusztaságból, könyörűly rajtunk Menybéli Isten irgalmaságodból.

Mi bűneinkért és Atyáinknak sok gonozságokért, méltán szenvedgyűk ez veszedelmet az sok álnokságért, méltán bídalmaaz minden bomszéd nép minket mind ezekért.

De halgassad meg örök UR Isten mi imádságinkat, mint szolgaidnak ne veszed hátra ő kiáltásfokat, meg ne utáld könyörgűnk néked az mi szózatinkat.

Hajts-le mi hozzánk Atyánk UR Isten az te fülejidet, nyisd fel immáron könyörgésűnkre az te bemeidet, és tekintsed meg kérűnk tégedet nagy veszedelműnket.

Te-

Tekints meg immár az magasságból az te hiveidet, kin segítségűl tsak az te áldott neved hivattatik, az veszedelem idején tölled segítség váratik.

Nem hánnyuk elé könyörgésűnkben mi imádságunkat, és te előbben mi nem támasztyuk mi jámborságinkat, hanem tsak az te véghetetlen nagy irgalmaságodat.

Halgass-meg Uram, légy engedelmes, Uram légy kegyelmes, tennen magadért URunk Istenűnk ne légy késedelmes, az te nevedért az te népednek légy immár kegyelmes.

Dicsíret legyen az magasságban az Mennyei URnak, ki építője és nagy oktalma az ő népeinek, mert meg kegyelmez ő jövendőben az ő hiveinek.

P S A L M U S CXLIV.

Nota: *Irgalmazz Ur Isten immár.*

Minden állat dicsir UR Isten tégedet, féli és retteg fenyegetésedet, és felmagas-

O s

magas-

magasfallya te ſent Felségedet, azért
énis áldom az te ſent nevedet.

Mert te igazgatód minden dolgai-
mat, viſeled az Hadban igyemet, gon-
domat, forgatód kezemben az hartzon
ſablyámat, te tanítod vini az én ujjai-
mat.

Tsak te benned vagyon minden bi-
zodalomom, te vagy én Istenem az én
diadalomom, te vagy bátorságom, én
erős Kővárom, tsak te vagy Paísom,
bizonyos oltalmom.

Kezemben adod még én ellenségi-
met, ki moſtan el-hordgya édes nem-
zetemet, ſertelen puſtittya ſep ſiros
földemet, gyakorta le vágja erős vité-
zimet.

Menyi fok jót tóttél Uram már én
velem? te ſent Felségedtől honnan ér-
demlettem? én halando bűnös tölled
tiszteltettem, fok ajándékidat mert na-
ponként vettem.

Jóllehet meg-bántott az én Atyám
téged,

téged, és nagy fok bűnökkel károm-
lot tégedet, minden nemzetségem vét-
kezet ellened, énis fok bűnökkel bán-
tottalak téged.

De hateremtettél ő bűnös vérekből,
ez világra hoztál te nagy jó-kedved-
ből, meg-mentettél engem őrdögnek
kezeből, mikor ki tiſtitál az én bűne-
imből.

Nem ſégyenlem Uram rollad emle-
kezmem, mind ez világ előtt benned
dicſekednem, minden állatokkal tége-
det dicſírnem, lelki teſti jókat tsak te
tölled kérnem.

Tudom mint az árnyék el mulik éle-
tem, minden tehetségem és tselekede-
tem, mint az ſép folyoviz el mulik én
töllem, de mégis könyörgéſt haly Uram
én töllem.

Ha te minket tartaf te örökséged-
nek, az Chriſtus Jéſusban válaſtott né-
pednek, ne adgy martalékra az idege-
nek.

neknek, kik mind azon vadnak, hogy meg emésszenek.

Noha meg-érdemlyük az ostort te tölled, mind azáltal minket ha el verés elölled, és az te népedet ha meg nem kimélled, hanem föttig őket mind az földhöz vered.

Mitt fognak mondani ez Pogányok rollad? az nagy sok káromlást Uram oltán halljad? oltalmazni az te népedet nem tutad, az ő éh torkokban azért tasítottad.

Nem mondgyáké Uram ezt az hitlen népek? De vallyon s' hova lótt most az ő Istenek? Mi reménségünkért tsufolnak bennünket, és az mi hitünkért meg pökdösnek minket.

Kegyelméz meg azért az te seregednek, kit sok nemzetségek most környúl vöttek, mint az tenger vize minket majd el nyelnek, ha bent Fel ségedtől meg nem rettentetnek.

Tekints reánk immára' magas Men-
nyég-

nyégből, mutasd meg magadat irgal-
mátságodból, az te hivedet ments ki
az rabságból, az Pogány népeknek ő
vas igájokból.

Te adás diadalmat a' te Királyidnak,
te adás békeséget az ő tanácsinak.
Légy vezére azért az mi Királyunk-
nak, légy bátoritoja az ő Hadnagyinak.

Vedd el bátorságát mi ellenségünk-
nek, ronts meg erejeket az Pogány né-
peknek, mutassad magadat mi Fejedel-
münknek, erős Hadnagyunknak és mi
Vezérünknek.

Hogy meg menekedvén az nagy el-
lenségtől, téged dicsírhesünk mi tellyes
bívunkból, néked hálát adgyunk lelki
nagy örömből, mint kiket ki vöttél en-
nyi sok inségből.

Es az mi magzatink te néked éllye-
nek, bent ismérétedben fel nevede-
gyenek, te bent Egyházaddá mind ép-
ülhessenek, az örök életben hogy ve-
led legyenek.

Enged éppiteni romlot házainkat,
fordítsad örökre mi sok siralminkat,
saporítsad Uram minden jószáginkat,
és ujíts meg immár az mi napainkat.

Ez világ fiai azt mondgyák bődognak,
az mely népnek ezek test szerént
meg vadnak, de mi Kereszténynek azt
tartyuk bődognak, az kik az hatalmas
Ur Istenben biznak.

Az Bent Dávid Király így könyörög
vala, hogy ellenségével szemben me-
gyen vala, kik ellen oltalma csak az
Isten vala, s az negyven negyedik éne-
kében hadta.

M A S.

2. Sam. 24.

Nota: *Fővel légy velünk Ur.*

MI Urunk Jésus Christusnak szerel-
mes Attya Ur Isten, kérünk bün-
nyék meg immáron, ez világon nagy
haragod, mint Bent Dávid idejében.

Ki Bent ígéreted ellen elküldé Joáb
Hertzeget, hogy meg sámlálná Orsá-
gát,

gát, sámat venné az Sidóknak, ki ezt
mondá a' Dávidnak.

Az Felséges nagy Ur Isten, meg fo-
kasította népedet, miért akarod ezt U-
ram? bizony meg büntet az Isten: de
Dávid ezt nem gondolá.

El méne azért a' Hertzeg, nagy bu-
val és nagy bánattal, kezdé az népet
sámlálni, meg haraguvék az Isten, és
meg veré az Sidókat.

Monda az Bent Dávid Király, bizony
én igen vétkeztem, botsássa meg
nagy Ur Isten, s begény szolgáljak bün-
neit, mert én vétkeztem ellened.

Imé az Felséges Isten, hozzá botsá-
ta Profétát; azt mondgya néked az
Isten, ez háromban tégy választást, va-
lamellyiket akarsz?

Az hét egész esztendeig, akardé
hogy büntessem, Országod az nagy éh-
séggel? avagy három holnapiglan, el-
lenséged kezében légy.

Avagy hogy harmad napiglan, Dög
halál

halál legyen földedben, és az Istennek Angyala tsapdossa az te népedet; lásd azért mit akarß most?

Monda az Szent Dávid Király, minden felől rajtam halál, de job énnékem hogy essem az nagy Istennek kezében, hogy nem mint ember kezében.

Mert ő természeti szerint igen irgalmas kegyelmes, hogy e' mondást el végézé, az Isten a' Sidóságban mindgyarást Dög halált szerze.

Es csak egy nemzetség küzzül hetven ezeren halának, elbottsáttaték az Angyal Jerusálem Városába, hogy ottis halált szerzene.

De mihelt az haragos Angyal, őket üldöznie kezdé, könyörüle az UR Isten, és azt monda az Angyalnak: elég hagy békét ő nekik?

Szent Dávid látá az Angyalt, az Egylat és Föld felet; ő kezében egy éles Tör, monda Dávid az Istennek: En vagyok a ki vétkeztem.

Fordul-

Forduljon reám haragod, és az én házam népére; monda ő neki az Angyal: meg kegyelmezet az Isten, semmit ne fély Dávid Király?

Kérünk mi-is nagy UR Isten, irgalmas, Szent erős Isten, halhatatlan, Idvezítő, és nagy tűrhető UR Isten, bűnyék meg a' te haragod?

Azért mostan emlekezünk, régen tött kegyességedről, mert mostis ugyan azon vagy, nem kisebb az te hatalmad, halgassd-meg könyörgésünket.

UR Isten ki meg hoßsabitád Ezékhiásnak életét, hoßsabíts meg kérünk téged, mi nekünkis életünket, hogy bűnünköl meg térheßsünk.

Halálos bűnben ne esünk, bűneinket sirathassuk, hogy te veled uralkodgyunk, Christus Jéssal örüllünk, mind örökkül és örökké.

P S A L M U S XLII.

Nota: Igaz láto Szent Ur Isten, hald

Mint

Mint kívánczik az Őarvas, az kut fejekhez: az én lelkem is úgy az Úr Istenhez, te hozzád Úr Isten életnek kut-fejéhez.

Igen Őomjuhozot lelkem, az Úr Istenhez, mikor jutott életnek kut-fejéhez, és meg-jelentetvén, Istennek Őerelméhez.

Kenyerim voltak énnékem könyhullatásim, és éjjel nappal az én ohajtásim. Hol vagyon Istenem? azt kéridik ellenségim.

Lelkemnek ezt meg említvén, vettem írásban; mert én megyek tsudálatos hajlékban, az Jerusálemben, Istennek Őent házában.

Olly nagy vigasságos Őóban, és dicsiretben, Isteni vallásban és tiszteltben, lakozo szentségben, Angyali éneklésben.

Siralmas és nagy Őomorú vagy te én lelkem, mire vagy te nagy Őomorú énnékem? Mire hogy háborgatŐ engemet, oh én lelkem?

Tsak

Tsak bizzál nagy reménsséggel, az Úr Istenben, mert még benne bizom nagy reménsséggel, az én Istenemben, és én Idvezitőmben.

Háborodott meg én lelkem, én bűneimben, azért emlekezem én most ezekről, Jordánnak földéről, én Őámki-vetéseimben.

Az Őent alázatosságról, Hermon kis hegyről, Istennek házat ohajtom nagy méssűl, mélység hij mélységet, fok-Őentek beŐédében.

Szinte miént te ennyire hogy felejtél el? mert én most megyek nagy keserűségre, mikor ellenségem, ũldöz kegyetlenséggel.

En tsontaim hogy mikoron, mind meg-rontatnak, akkoron Ők engem meg káromlanak, az én ellenségim, kik engem háborgatnak.

Ezt mondá az Dávid Király, imádságában, Istenhez valo nagy bizodalmban, hábo uságában, negyven két Psálmusában.

ALLA.

I S T E N I
A L I A.

Nota: *Warum betrübst du mein.*

MIRE bánkodol oh te én szivem, tó-
ród magadat olyan igen, im az
testi jókért? Bizzál csak az UR Isten-
ben, ki uralkodik Mennyégben.

Nem hágy téged az nagy UR Isten,
tudgya ő minden szükségedet, mind ez
világ óvé, bizzál minden nyavalyád-
ban, csak az egy nagy UR Istenben.

En Uram és én Istenem te vagy,
szegény szolgádat engemet, ne hagy,
oh én édes Atyám, én te szegény sol-
gád vagyok, senkihez bizni nem tudok.

Az gazdag bizik az ő kintsében, de
én bizom csak az egy Istenben, noha
szegény vagyok, mert a' ki ő benne bi-
zik, soha meg nem csalatkozik.

Illyés Profétát vallyon s'ki tartá, mi-
kor sokáig első nem vala, az drága idő-
ben? Egy özvegy Asszonyhoz méne,
ki néki gondgyát viselé.

Egy fa alatt ő elalut vala, mikor az
Angyal

DICSIRETEK. 333

Angyal hozzá ment vala, ételt hozot
vala, kivel negyven napig éle, mig fel-
méne Horeb hegyére.

Az Danielről sem feletkezék, mikor
veremben bé vetteték, az Oroslánok-
nak, de ő néki eledelt küldé, solgája-
tól Habakuktol.

Jóseph Ægyiptomban el adattaték,
Királytol fogva tartattaték ő jámborsá-
gáért. De az Isten ám ki menté, Æ-
gyiptomban Urrá tévé.

Nem hagyá az Felséges UR Isten,
az három Iffiakat hogy meg égnének
égő kementzében, de az Isten ám ki
menté, és őket éppen meg tartá.

Oh UR Isten mostis azon vagy, régi
hatalmad oly igen nagy, kérlek engem
ne hadgy, ad-meg lelki szükségemet,
és áld-meg én életemet.

Nem kérek tőled én gazdagságot,
az mi szükségem azt jól tudod, és min-
deneket tudsz, de főképpen arra kér-
lek, hogy én te veled lehessék.

Vala-

Valami ez világon vagyon, Arany és Ezüst, vagy egyéb marha, akár mi legyen az, csak egy kevés ideig tart, és Idvefféget nem adhat.

Nagy hálát adok Uram te néked, hogy ertenem adtad mind ezeket, az te bent Fiadért, adgy csak végig meg maradást, és üdvefféges ki mulást.

P S A L M U S XXXVII.

Nota: Drága dolog az Ur Istent.

NAgy bánatban Dávid mikoron vala, bűneitől hogy meg ijedet vala, Isten haragját fején láttya vala, azért hozzá ighen könyörög vala:

Uram ne fedgy-meg engem haragodban, ne ostorozz erős busulásodban, ne ítél-meg kemény igazságodban, mert nem lehet életem Országodban.

Kezeidet én el nem viselhetem, sok ostoridat már nem benvedhetem, mérges nyilaiddal kesergettetem, ki miatt ighen majd meg emésetem.

Tzélul

Tzélul vettél engem az ellenségnek, kik mindenkor tsak reám lövődöznek, sok nyilakkal annyira el taglottak, semmi épséget testemben nem hadtak.

Nints szívemben senkihez reménségem, tsontaimban sohult nints békeffégem, sok bűneim meg eméstenek engem, ha kegyelmed elől nem véßen engem.

Alnokságim fejem fellyül halattak, minden tetemimet őßve rontották, és szívemet igen el busították, ez nyavalyát bűneim reám hozták.

En Istenem im melly nyomorult vagyok, éjjel nappal buba bánatban vagyok, örvendetes napott immár nem várok, azért mindenkoron szomorun járok.

Nints senki gyógyitoja sebeimnek, semmi orvosággal nem kötöztetnek, jó barátim engem meg gyúlóstenek, minden Atyám fiaji meg vettenek.

Ezek nékem jomat kívánnak vala, de már

de már mostan fejemre tőnek vala,
smben sépet énnékem solnak vala,
de más felől hálót vettenek vala.

En ő nékik azért gonoszt nem szol-
tam, fenyegetéseket mind el-halgat-
tam, mint egy Bárány senkinek nem
ártottam, igazsághoz mindenkor tá-
maszkodtam.

Sokan vélik hogy én solni nem tu-
dok, mert nyelvemmel senkit nem rá-
galmazok, bosszu-állást az Istenre ha-
lástok, igaz bírót ő ellenek támasztok.

Segítséget én nem várok senkitől,
hanem csak te tőled én Istenemtől, té-
ged vetlek mindenkor én Paiful, azért
én nem félek az ellenségtől.

Te felelő meg Ur Isten én érettem,
tudod hogy igazságban törekettem,
noha mostan haragod érdemlettem,
oltalmomat én tőled reménlettem.

Ha tántorodásom nekem történnék,
az ellenségnek én csak tsufja lennék,
nagy sok káromlásia ok adattatnék,
segily

segily meg engem hogy ez ne történ-
nyék.

Az én ellenségim reám dühöttek,
halálomra mert végezést végeztek, ha-
te el hads engemet, ők el vestnek, az
jóért énnékem gonost fizetnek.

Könyörgésemet Uram meg-halgas-
sad, bűneimet énnékem meg botsássad,
hálaadó voltomat hogy halgassad, el-
lenségtől lelkemet szabadítsad.

Sies hamar az én segidségemre, az
ellenség mert siet életemre, nagy sok
tör vagyon én veszedelmemre, azért
figyelmezzél segedelmemre.

Szent Dávid írta ezt az Soltár könyv-
ben, harmintz hetedik szép dicsireti-
ben, mikoron bus vala az ő szivében,
ezeket éneklé nagy keservében.

P S A L M U S CXLV.

Nota: *Illyen fogadást tőn az Bent:*

Nagy hálaadással magasztallak téged
én Istenem, kegyelmességedről va-
P lami-

lamikor én meg emlekezem, örökkön
örökké minden napon téged kell dic-
nem.

Oly nagy tiszteletre dicshire, töllem
méltó volnál, ha hozzád illendő tiste-
séget én nállam találnál, de nintsen mi
adnom többet Úram az hálaadásnál.

Időről időre én hirdetem hatalmas-
ságodat, az üdvezítésben teremtesben
való jó voltodat, mert nagy szerelmed-
ből nem kimélléd töllem szent Fiadat.

Meg-jelentéd nekem régtől fogva
való titkaidat, az te vigasztalo bátorító
öröm mondásodat, te Szent Lelked ál-
tal onnét értem jó akaratodat.

Eőrké dicsőffégre tistességre, hogy
engem hivatal, az én bűneimnek nagy
ágából mikor ki tisztítál, akkoron mu-
tatád hogy magadnak engem válasz-
tottál.

. Petsétes gyűrűddel Szent Lelkedde
magadnak foglalál, erőss reménségge
igaz hittel szépen fel-ruházál, örökkön

társá

társává az Christusnak engemet válasz-
tál.

Vala Úram nekem te előtted nagy
fok adóságom, kiért te szent Fiad Jé-
sus Christus, lón értem váltságom, azért
vagyom mostan én szivemben ilyen
bátorságom.

Sokszor emlekeztem jó-voltodrol én
nagy búkségemben, kit megis kőbőn-
ni én nem tudok tellyes életemben,
azért kiált hozzád az én lelkem ó nagy
örömben.

Felette irgalmas és kegyelmes áldot
Istenem vagy, az meg-bűntetésben,
vereifégre, haragra késő vagy, hosszú-
ideiglen szenvedhető irgalmas Isten
vagy.

Reám sive berint mint fiára Atyám
nem haragszik, erőtlenségemért mikor
véris kedve ellen esik, ha sanyaru kéz-
zel nyulis hozzám még-is jómra esik.

Az ó nagy jó voltát az Úr Isten nem
csak rám terjeszté, jókra, gonoszokra,

Napot Hóldat ő ki bélesítté, Földet és az Mennyet életünkre mi nekünk teremte.

Nints nagyobb jó téted soha velem irgalmaságodnál, nagy kegyelmességed fellyeb árrat te igazságodnál, bent Fiad halála nagyobb Úram én álnokságomnál.

Tsuda jó voltodból meg-támasztod az kik el esnének, kegyelmességedből fel emeled kik immár el estek, el nem űzöd a' kik erőtlenségekből vétkeztenek.

Im minden állatnak fok bémei tsak te reád néznek, ő nagy búkségekben inségekben tégedet keresnek, teremő, éltető, Isteneknek, tégedet jelentnek.

Segilled étellel és itallal minden búkségekben, az Holló fiaknak eledelt adsz az önnön fészkekben, mikoron annyoktól el-hagyatnak ő nagy éhségekben.

Tsak meg vonssod Úram az búkségekben erős hatalmadat, ismét ha akarod az bőségre ki nyitod karodat, kegyelmessé-

mességedből így mutatod hozzánk jó voltodat.

Igen igaz mondo vagy Úr Isten minden dolgaidban, mit egyben meg mondasz soha senki nem ér téged másban, ez nagy vigasága én lelkemnek minden bánattyában.

Nagy közzel vagy hozzám én Istenem mint Attya fiához, az én kiáltásom fel-inditson a' meg halgatáshoz, mert tiszta lélekből megyek hozzád mint édes Atyámhoz.

En akaratomat tselekedted jó akaratodból, igaz törvényt töttél én felőlem Úram mindenekből, sokszor levettél meg fel vöttél kegyelmességedből.

Meg őrizted Úram mind azokat kik téged szerettek, hála- legyen néked el nem vetted kik benned biztanak, kiért mind örökké minden népek tégedet dicsírnék.

Erős oltalma vagy és gyámola az szegény

gény árváknak, az nyomorultaknak, hivattatol egyedül Attyoknak, légy meg szabaditonk Uram most-is minékünk foglyoknak.

Te néked UR Isten mind ezekről adok nagy hálákat, kérlek hogy végiglen mind meg tartsad ebben az fiakat, kik téged tisztelnek mint Attyokat örökkön örökké.

Illyen háláadást Dávid Király tőn az Soltár könyvben, ő dicsíretinek az száznegyven ötödik részében, hogy hálákat adgyunk az Istennek mindenkor szivünkben.

P S A L M U S LXXXIX.

Nota: *Meg halgassad Uram az mi.*

NAgy irgalmaságát az Felleges Istennek, fel soval éneklek jó tétét kegyelmének, igaz igiretit firol fira szájam hirdeti Felségének.

Elmélkedvén az te nagy irgalmaságodrol, mondék mind örökké megmarad

marad jó kedvedből, az Egekkel egygyütt épül igazságod, igireteted, mert így sol:

Frigyet kötöttem már az én válasszottammal, erős esküvéssel én szolgámmal Dáviddal: én az te magodat vég nélkül örökké tiszteltem Királysággal.

Ez okáért Uram ki beállik az Egek, tudálatos igaz jó voltát Felségednek, és minden hiveknek, jámborok, szenteknek az ő gyülekezetek.

Leheté ugyanis mert valaki hasonlo égben, s' Istennek fiai közt parantsolo, mint Felséged? Uram, rettenetes vagy te, szentek között állandó.

Igen rettenetes udvarlo feregednél, Uram feregeknek Istene, vallyons' ki él, ki erős, mint te vagy? mert könyülled álló igazság örökké él.

Esse veszet Tengereknek az ő habokat, te birod s' enyhited erős busulásokat, Egyiptust sebhervén, elrontá jobbarod ellened kotzkálokat.

Gyarapítója vagy az menynek és a földnek, ez béles világnak s' abban lévő rendeknek, északot és az délt teremted, nap kelet, s' eset téged ditsérnek.

Imé az te karod erős és vastag kezéd, ditsőítsed Uram job kezéd; itileted s' igazságod ékes, űlő béked előtt, igaz irgalmas bined.

Elete bizonynyal olly nemzetnek boldogság, ki benned örvendez s' előtted jár, vigaság, mindennapit annak, ki nevedben bizik s' dűtsőitti igazság.

Lám ugyanis te vagy erőflek ékesége, barvunk fel-emeled nekünk te jó kedvedbe, bent Izraël Ura paisunk, Királyunk mind tiéd mi igyünkbe.

Illyenképpen szollál Profétádnak látásban, mondván: Segedelmet, erős ellen támasztván, adok népem közzül: imé az Dávidban nyugottam meg bögámban.

Gyönyörűféges szent olajommal felkenem,

kenem, állandó karommal őtett meg erőfitem, nem veszen ő rajta erőt az ellenség: álnokoktól is mentem.

Jaj léfzen azoknak kik velle ellenkednek, meg verem tsapással kik velle gyűlölködnek, velle igazságom és irgalmaságom ditsósége nevemnek.

Adom ő kezében az Tengernek birtokát, az folyó vizeken erőfitem job karját. Te vagy édes Atyám, Istenem, kőbiklám ő engemet így kiált:

Leg első bűlőtnék én-is ismerem őtett, Földi Királyoknak urává tebbem őtett, örökkön örökké irgalmaságomat meg állom én frigyemet.

Királyi székinék mint Egeknek ő napjok, maradéki néki örökké állandovak. Ha törvényim hadnák, igazságom utált, ő fiai nem nyomnák.

Ha szerzésim rutitaná, s' parantso-
latom, nem betsűlné, ugyan meg verem ostromozom: De irgalmaságom tölle el nem vonbom, ígéretem megállom.

Gonoszul nem ígérem én meg bőve-
ségemet, ajakimmal ha mitt mondok,
én beíédimet nem változtatom meg,
meg állom én szomat ha kiefmér en-
gemet.

Igazán esküttem egyßer meg bent-
ségemre Dávidnak, nem íolok mást én
senki kedvére: leßen az ő magva elõt-
tem állandó mind örökkön örökké.

Es Királyi széki mint az Nap nem változo, mint az Hold örökké leßen olyan állando, az mint fel-vont Egen valo bizonyságok, én beszédem olly álló.

Lásd hogy de UR Isten elvetél s' meg
utálál, te fel kent Királyod ellen meg-
haraguvál, fel bontád frigyedet, az por-
ban kevered, edgyűt koronájával.

Minden kő-falaít az földre te le v-
nád, és ő kerítésit felette el-rontatád.
Az uton jároknak kapsi lón: szomszé-
dink által őtet gyalázád.

Ellenséginek job karját meg - vastagítád:

gitád: minden irigyeit katzagáfra jut-
tatád: fegyverének élit te meg ostit-
tád: a' hadbol el futtatád.

Setétség borította - bé minden éke-
set, e' földre le rontád az ő Királyi Bé-
kit. Jó kedvű Iffiuság idejét kevesse,
nagygyá tód ő Bégyenét.

Ah Felféges Isten meddig magad
örökké rejtet el, s' haragod mint sebes
tűz úgy égé? emlekezzél rollam mert
ideig vagyok : héába teremtelé?

Szegény emberség kőzt ki él az ki
meg nem hal? ki mentikoporfotol lel-
két hatalmával? régi kegyesség hol
vagyon Ur Isten kit esküvél Dávid-
dal?

Uram Isten kérünk szolgálid gyalá-
zattyát, minden nemzetségek felet ő
nagy szidalmát, nézzed: Ellenséged
Uram hogy gyalázták az te Isten Ki-
rályodat.

Rajtunk könyörülő szent Neved
Uram Isten, most és mind örökkön
P 6 örök-

örökké áldott legyen, Amen, ismét
Amen, nyoltzvan kilentz részben mint
Szentek mondák: Amen.

M A S.

Nota: *Remétségem nints már.*

NAgy UR Isten ne hadgy minket, ne
akarjad veszésünket, Pogány kézre
ne adgy minket, kik tsufollyák szent
Nevedet.

Mi bűnünkért kell szenvednünk,
mert bűnünkől ki nem térünk, Felsé-
gedet nem ismérjük, azért tölled bűn-
tettetünk.

Mi házunkban békeféléggel, nam lak-
hatunk tsendeféléggel, környül vóttek
ellenségek, el pusztitnak tellyeféléggel.

Profétaknál vagyon i va, mint Fel-
séged meg-mondotta: ha ki Igédet
halgattya, és életét igazittya.

Annak utát te meg tartod, ő ósvé-
nyét igazitod, minden jóvallátogatod,
ellenségtől oltalmazod.

Es nagy erőt adsz ő néki, meg futam-
nak

nak ellenségi, száz közzülők el kergeti,
ezert benne mind el veri.

Ha peniglen nem halgattya, szent
Igédet nem fogadgya, és ő utát nem
jobbittya, ellenséget von magára.

Es olly népet hoß ő reá, kinek nyel-
vét nem tudhattya, viszik őtet nagy
rabságra, és ő esik nagy fogságba.

Ezenképpen most mi vagyunk, meg
fertezet az mi utunk, mert ismérni nem
akartunk, azért miis el pusztulunk.

De könyörgünk nagy UR Isten, néz
mi reánk kegyelmesen, kik fertesztünk
fok bűnökben, s' nem jobbulunk éle-
tünkben.

Országunkban tarts-meg minket,
végy el rollunk ellenséget, és adgy né-
künk békeféléget, szent Fiadban tsen-
deféléget.

Nékünk töb segitők nintsen, ha-
nem tsak te nagy UR Isten, kik mi va-
gyunk tsak beßédben, oltalmaz szent
feregédben.

Dicsrteffél áldott Isten, áldafsál meg nagy UR Isten, Christus Jéfusnak általa, áldott légy a' magafságba.

A L I A.

Nota: Szent Dávid Király bűne.

NE hadgy el esnem Felséges Isten ke-
ferűségemben, te szent nevedért
légy segítségvel, ne essem kétségben,
mert minden felől látod UR Isten, va-
gyok kísértetben.

Az Irás rollad Felséges Isten bizon-
nyal azt mondgya: hogy valakinek te
benned vagyon bive bizodalma, a' féle-
ember meg nem szégyenül, mert te
vagy oltalma.

Gyermekségemtől fogván UR Isten
mind ez ideiglen, téged hittalak én se-
gítségül minden szűkségemben, mo-
stani nintsen tób bizodalmam, sem föl-
dön sem Mennyen.

Bizony Inem tudom kihez folyam-
jam egyébhez nálladnál, mert nints
igaz-

igazság és irgalmaság teremtetett állat-
nál, biveim fájdalmat senki nem láttya,
URam tób nálladnál.

Akar mint hánnyam vessen elmé-
met Felséges UR Isten, ha vigasztalást
sohult nem lelek keferűségemben, ha-
nem csak benned Felséges Isten, és
igiretedben.

Nintsen hiveknek tób bizodalma
UR Isten nálladnál, valamint gyötresz
szabad légy velem csak ne haragudgyál,
mint kegyes Atya fiát meg-dorgály,
csak hogy meg ne utály.

Tsak te egyedül voltál UR Isten én-
nékem gyámolom, nagy faldalmimban
és romlásimban az én vigasztalom, ne
hadgy el-esnem meg szégyenülnöm,
kegyes oltalmazom.

Az szegénységnek nagy kísérteti
engemet sorongat, nagy kárvallásnak
bánattya izgat, betegség tántorgat,
mind ezek ellen csak tölled várunk,
UR Isten oltalmat.

Irgal-

Irgalmafságnak Ura Istene és kegyes kut-feje, kinek sêmei ez földre néznek nyomorult begényre, hozzád kiáltok, légy segítségemmel, ily nagy búkségembe.

Melly nagy örömem és bizodalمام nékem azon vagyon, hogy igireted mint drága Zálog én szivemben vagyon, Christus Jépusért engem meghalgatsz, azt bizonynyal tudom.

Azért könyörgök Szent Felségednek mint jó Istenemnek, én teremtménynek és meg-váltomnak Szent Idvezítőmnek, hogy légy kegyelmes te Szent nevedért, az én bűneimnek.

Tudom előtted, úgy mint magamtól bűnös ember vagyok, de Christus Jépus szent Berelméért nálad kedves vagyok, mert ő általa te fiad vagyok, örökösöd vagyok.

Jelents-meg hozzám Felséges Isten kegyelmességedet, és véghetetlen kegyes Atyai te nagy Berelmedet, hogy tellye-

tellyesíts bé könyörgésemet, te igiretedet.

Add-meg Ur Isten te szent nevedért az mit tölled kérek, Szent Fiad által tellyes szivemből kiért most könyörgök, mert csak te benned bizom Ur Isten, míg e' testben élek.

P S A L M Ű S XCII.

Nota: Szent Isten téged dicsírlékezem.

NEked mondok dicsíretet, mert Uram téged az illet, hirdetem teremésedet, mint reggel bőltsességedet, mind este te jó tetedet, jeles gondviseledet.

Szivemben mert hogy gondolom, és eszemmel széllel látom, hogy kezed mivel el járom, meg gerjed én el hűlt tagom, lelkem repes és vidul som, örömmel kell kiáltanom.

Oh bizony nagy dolgok ezek, nagy Király dolgi ez mivek, nagy Urat jelentnek ezek, bőlts mivek és igen szépek,

pek, de okai igen mélyek, nem tudgyák kik miért lóttek.

Mert mindenek azt nem tudgyák, az bolondok nem gondolják, kik mint két szterentsét látták, mind szegént, mind Urat halnak, ezek magok mitől birják, amazzt miért nyomorgatták.

Birják magokat a' latrok, Istentelenek, bóldogok, az gonosz tévők virágzok, de rövid világra valok, örök pokorra beg nyakok, de veled örökők az jók.

Az fűvet első öntözi, hevével az Nap neveli, de csak virágig emeli, egy sebes szélvész meg úti, vagy Kassa, Sarló le metí, ember az helyét sem leli.

Te pedig egy állapotban, meg maradsz Uram magadban, nem változol Uraságban, ellenségedet dolgokban, nem hagyod örök jószágban, jutatod örök átkodban.

Ítéleted rajtok hagyod, az latrokat még-még nyomod, én fejemet jóval látod,

látod, barvamot úgy vastagítod, mint egy Kornisnak úgy tartod, olajjal testem ifjítod.

Drága jómat mind meg adod, egésséggel testem áldod, az ki most rám tör meg rontod, látnom halálokat hagyod, vagy távol hallanom adod, lelkemet úgy vigasztalod.

Ollyan az jó mint Pálma fa, kinek nem csak az virága, de jó gyümölcset is adgya, oly erős mint az Czedrus fa, az háborut mind el állja, bú után leszen nyomossá.

Leszen nyomes ő magzattya, mert Ur házában plántálta, jó tanoságban tartotta, kiért az Isten meg áldgya, mint Attyát virágoztattya, kívántáig őtett tattyá.

Őt sem hideg sem hev nem árt, szél zuhatar soká nem tart, az vénség erőt nem fogyat, mert abbanis virágoztat, akkoris terem szép magzat, ha ag-is, nyers az jó fajzat.

Gyámor

Gyámolit Isten így jókat, kiért így dicsírek Urat: az én erős gyámolomat, lám az tében mind igazat, sem nem igazit hamissat, mindennek adgya jutalmát.

Szombaton ezt Adám mondá, nagy vén korában mert látá, ez világ meggonosbula, az büntetéről tanita, Szombaton Sidóis mondgya, kilentzven két rézben tartya.

AZ TIZ PARANTSOLAT.

Nota: Oh roßß erköltsben ditsekedő.

OH Izraël szerető népem, halgassad az én Törvényem, te szived meg ne keményedgyék, lelked ebben gyönyörködgyék.

Ægyiptombéli nagy rabságból, iszonyu vas kementzéből, tégedet ki szabaditalak, és magamnak válaßtalak.

Idegen Istenid kívüllem, ne legyenek én előtttem, búkségedben megtalál engem, ne kételkedgyél én benem.
Az

Az Mennyen, Földön, Vizben való, teremtet állathoz hasonlo, Arany, Ezüst, se drága kóból, Bálvánt ne csinály ezekből?

Elöttök magad meg ne horgazd, térded, fejed, meg ne hajtsad, semedet rájok se fordítsad, se tisztellyed, se imádgad.

Mert boßsu állo Ur vagyok én, ki Atyák vétkét Fiakon, harmad, negyed Unokájokon, meg-feddem gyúlólóimen.

Vißontag nagy irgalmaßágom, ezet izig Unokákon, meg marad engem szeretőkön, parantsolatim őrzőkön.

Uradnak Istenednek Nevét, héában te ne emlitsed, mert Ur ad azt büntetés nélkül, nem szenved feddés nélkül.

Meg-emlekezzél az Innepről, Istened nyugodalmáról. Hat nap kedved te munkálkodgyál, Hetedikén megnyugodgyál.

Te magad fiad és leányod, szolgád
Bolga-

Bolgáló jobbágyod, és minden munkálkodó barmod, dologtól meg-nyugod-
gyanak.

Mert Mennyet, Földet, és az Tengeret, hat nap teremté s' éppité, heted nap az Ur meg nyugovék, és ő tölle meg áldaték.

Az te Atyádat és Anyádat, tiszteld édes Szüléjidet, hogy te nyomos lehess ez földön, mellyet néked ad az Isten.

Se fegyvereddel se nyelveddel, embert ne oly haraggal, házaság törő bujaságtól, ódd magad paráznaságtól.

Orzástól és ragadozástól, hamis ufórás Zálagtol, ódd magad hamis tanoságtól, Atyafi ellen valótól.

Felebarátodnak ő házát, ne kívánnjad házas társát, Bólgáját, Bolgáló leányát, se barmát, semmi marháját.

Az Synai Hegynek tetején, nagy füst és láng közepiben, trombitáknak fok zengésekben, rettenetes menydörgésben.

Két

Két Kő Táblára íent ujjával, Urad Istened fel írá, Mojses által ezt ki adá, meg őrizni parantsolá.

M A S.

Nota: *Bóldog az olyan ember miden.*

OH te Keresztyén ember serkeny fel álmodbol, mert az éjimmár el mult, az nap fel támadott, az lelki setétséget az Evangelium, el oltotta, Istenünk, kiből dicsírteffék.

Az ember Jésus Christus Istennek íent Fia, hogy te el ne kárhozzál, te néked azt mondgya: ha akarš az Istennek menni Országába, az parantsolatókat tarts meg igazságba.

Azokat az Mojses Propheta meg írta, az második könyvének huszadik rébében, mellyeket hogy íerével tarts rendelkezben, Istennek segítségét kérjed igaz hitben.

Azokat te igénként mikor meg tanolod, hanem akarš vétkezni, szivedben

ben hordozzad, hogy penip te azokat
mindenkor jól tudgyad, im ez két utol-
só Vers, léssen arra utad:

Az Bálvánt el-távoztasd: legyen
edgy Istened: Istenednek Bent nevét
háában ne vegyed: az Innepet meg-
Benteld: Szüléid tisztellyed: ne öly:
parázna ne légy: Orzástól távul légy.

Hamis tanu voltoddal senkit te meg
ne bánts: az mimáse magadnak gono-
sul ne kívánd: ha ezeket tartándod, hid-
gyed Isten meg áld: és örök bódogsá-
got látnia ezért ádd.

P S A L M U S XII.

Nota: Emlekezzél meg Ur Isten az.

OH UR Isten tekints hozzánk magas
Menyből néz mi reánk, és könyö-
rűly te népeden, nyomorult Keresztyé-
niden: Mert el fogytak az te Szentid,
meg alutt földön az igaz Hit, minden
emberek fiai közt.

Nem hisznek te szent Igédnek, ha-
zugság kell csak kedveknek, az mit
talált

talált az ő fejek, azzal tégedet tisztel-
nek; de hamisság az ő dolgok, hazug-
ság ő találmányok, nem kedvesek né-
ked azok.

Azért így szól az UR Isten: feltámad-
nom szűkség nékem, hogy meg ron-
sam ő fejeket, meg szabadítsam népe-
met, mert látom nyomoruságát, hallot-
tam fohászzkodását, meg-állom néki
bódósuját.

Nem hagyom az én nevemet, el ol-
tani Bent Igémet, de meg-tartom én
házamban, és választott templomom-
ban, hogy meg Bentellye Szentimet,
gerjesse nekik biveket, biztassa az ő
elkeket.

Az Istennek Bent Igije, tista minden
ő bevéde, mint az próbáltatott Ezúst,
nétsér meg-öntetett Ezúst, mert en-
nek az ő ereje, vagyon az kísértetek-
be, keresztnék viselésébe.

Te vagy UR Isten oltalmok, hatal-
mas kegyes gyámolok, az te hú tani-
toid-

toidnak, Szőlődben plántáloidnak, te
vagy őrizője népednek, kegyes oltal-
ma hiveidnek, Paissa te Szent Igédnek.

Térits-meg Isten azokat, bonts el ő
tiszteleteket, kik kevélyen azt kiál-
tyák, bátorsággal nekünk mondgyák:
Nintsen Istentek ti néktek, el kell maj-
dan mind vesztetek, ki oltalmaz-meg
titeket?

Azért néked mi most adunk, nagy
hálákat és azt mondgyuk: Dicsírteffél
Atya Isten, Szent Fiad által Mennye-
ben, vigasztaly-meg Szent Lelkeddél,
nekünk édes biztatónkal, örökké nagy
ditsősségben.

P S A L M U S XLIV.

Nota: *Szent Dávid Király bűnei ellen.*

OR bága kárát fok el vit rabját, Dá-
vid mikor hallá, somíéd Pogány-
nak jó szerentséjét Istennek panaszlá,
negyven negyedik Eneken népét ez
képpen siratá:

Rég

Régi népektől Uram értettük régi
tsudáidat, nekünk Atyáink meg be-
lették jeles dolgaidat, mint tselekedtél
hogy Egyiptusból hozád Atyáinkat.

Szemek láttára hogy vesztettél elhét
erős nemzetet, ezeknek adtad azok
örökét gazdag és bő földet, Pogánnak
helyén te meg ültetéd az te Szent né-
pedet.

Az jeles földet sem fegyverekkel bi-
zony ők nem vóttek, sem erejekkel oly
nagy népeket ők meg nem vertenek,
de mind te dolgoz, nagy szereteted
hogy így telepettek.

Gonosz Pogányon te adtál neki min-
den győzedelmet, mostis csak te vagy
az mi Királyunk te adtál jó szerentsét,
ha te akarod mostis meg verjük mi az
ellenséget.

Rá megyünk most-is ha te velünk
léss ugyan meg tapodgyuk, kevély Ki-
rályok nyakára hágunk, talpunk alá

Q₂

nyom-

nyomjuk, jó fegyverünkben rakot teg-
zünkben magunk nem biztattyuk.

Az útközeten tsak hozzád bizunk,
hogy te adsz berentsét, az kemény har-
tzon kezünk vifeled és meg őrsz min-
ket, meg ségyenited reménségeken
mi ellenségünket.

Bátran útköztünk hozzád biztunk-
ban nagy erőt meg vertünk, kiért té-
gedet holtig dicstünk veled dicseke-
dünk, minden népeknél veled magun-
kat erősbnek itéllyük.

Láttuk és sok jód eleink láttak, de
most mebbe mentél, minket te tölled
el tasitottál, ugyan el-vetettél, fere-
günk előtt velünk mint régen Uram
ki nem jöttél.

Azért az mikor szemben kell vi-
nunk, ottan háttat adunk, ellenség keze
hatalmas rajtunk, futva vesünk, ha-
lunk, velünk az Pogány töltőzik gaz-
dag, mert prédára juttunk.

Sőt ugyan vágatsz mint méssárbékre
ki fo

ki fogot Juhokat, kemény rabságra vi-
tetél adál ez felet sok jónkat, minden
országba széllel el-hintél, hol Pogány
nyomorgat.

Az Kotyavetyén tsak kevés árron
minket el adatál, olly igen oltson hogy
annyi pénzből meg sem gazdagodál,
oly sokan valánk hogy semmi betsünk,
nem vala Pogánnál.

Rajtunk gyalázat és szégyenvallás
olly bertelen vagyon, még súvölt, tsu-
fol, gyaláz, szidalmaz, hol mi Pogány
vagyon, besédben költünk fejét tso-
vállya, ki hol lát világon.

Ortánk megpirul mihelt ki kelünk,
mi hozzánk bót vetnek, sokak utálnak
mint pokol férget meg tréfálnak, pók-
nek, semérem miatt az mi szemeink
fel nézni sem mérnek.

Láttuk ezeket mi minden órán
mert ugyan boszszontnak, az Pogány
népek torkok ránk tátták olly igen
utál-

utálnak, az ő földökön mindent berte-
len gyaláznak és rontnak.

Im eddig menyi méltatlanságot Po-
gány közt benvedtünk, mégis téged
az rabság helyén el nem felejtettünk,
bent törvényedtől semmitzikkelyben
eddig el nem tértünk.

Semmi dolgunkban semmi bűvünk-
ben ellened nem jártunk, noha el vet-
tél, azért Bálványhoz tölled nem sza-
kadtunk, noha Sárkánál kegyetlemből
népek jármában mi jártunk.

Remétségünkben erős hitünkben
soha nem tsókóntunk, noha kés halál
vagy még keservesb tömlőtünk éle-
tünk, noha meg halni későbbek vol-
nánk, olly nehéz életünk.

Azte nevedett hogy ha felettünkben
bunkban meg tagadtuk, ha Bálványo-
kat Bálványozok közt más Istent
imádtunk, ki bűvek titkát tudod, ezt
látád ha téged el hadtunk.

Ezt büntetetlen bizony nem hadnád
de ez

de ezt sem gondoltuk, azért hitünkért
Pogány nyomorgat, hogy tsak veled
tartyuk, napoként vág, vest, az ő Iste-
nét hogy mi nem imádgjuk.

Lásd hozzánk Uram kelly fel álmod-
bol, mire nem serkenő fel? ne had örök-
ké hogy az Pogány nép így vestege-
sen el, miért fordítád tőlünk el ország
mire felejtő el?

Sárban holt lelkünk nagy seppedék-
ben régolta vesődünk, erőnk el fogyot
segily hogy illy mély örvénben ne ves-
őnk, válts ki rabságból te jó voltod-
ból, kiben remétségünk?

Igy sira régen az Isten népe az Ra-
bók képében, mostis ezt mondgya mi-
kor nyomorog sok Pogány nép földén,
hogy tsak egy Istent vall ő és tisztel
Pogány hiti ellen.

A L I A.

Nota: *Bus bűvemből siraalomra mor.*
OH melly igen rövid volt lám ez vi-
lág, bűtén ollyan az Egen mint egy
Q 4 Tfillag,

Tfíllag, kit bé fedez éj után az nap világ.

Szorgalmatos az ember ez világon, marhát keres, kintset gyűjt minden módon, azt nem tudgya hogy úgy ül, mint egy ágon.

El mulattya nagy fokbor ő Istenét, nem gondollya lelkének üdvességét, öregbiti valamint csak az ővét.

Uforával, hamis hittel, tsalárdssággal, mind el véßi az másét álnoksággal, az Istennek nem gondol intésével.

Veritékkel, fáradsággal, nagy munkával, éjjel nappal úgy futtya nagy gondokkal, azt tudgya örökké él ez világgal.

Nintsen most emberekben jó akarat, nintsen bizony immáron az szerezett, teste lelke csak az nagy fősvény élet.

Nem kell immár az jámbor Atyafi, utálatos az begény Isten félő, el vette tett az jámbor bóls Tanito.

Az

Az sok kintsű, jószág, hizelkedő, mostan kedves embereknel hazudozo, majdan el fogy az jámbor Isten félő.

Eörök Isten felette irgalmas vagyim melly sokat el benvedß, mert nagy jó vagy, el vesztésnek Istene mert te nem vagy.

Most e' világ mindenűt az nagy bűnben, bintén úgy áll az Hajó mint az vizben, el áradott bántalan gonofságban.

Az kik mondgyák magok Kereszténynek, mostan azok bűnökkel bővölködnek, mert csak nével engednek az Istennek.

Ritkán hallják Istennek bent Igijét, meg gyűlölték már annak hirdetőjét, mert bé nyelték azt vélik az bentséget.

Térj meg azért te ember Istenedhez, ragazkodgyál mindenben Felségéhez, ne bizzál már olly igen ez világhoz.

Meg tsall hidgyed törben ejt az gazdagság, el kárhoztat bizony ez tsalárd világ, ha el veted az Istent, ki igazság.

Q

Tekin-

Tsillag, kit bé fedez éj után az nap világ.

Szorgalmatos az ember ez világon, marhát keres, kintset gyűjt minden módon, azt nem tudgya hogy ugy ül, mint egy ágon.

El mulattya nagy sokbor ő Istenét, nem gondollya lelkének üdvességét, öregbiti valamint csak az ővét.

Uforával, hamis hittel, tsalárdsággal, mind el véßi az másét álnoksággal, az Istennek nem gondolintésével.

Veritékkel, fáradsággal, nagy munkával, éjjel nappal ugy futtya nagy gondokkal, azt tudgya örökké él ez világgal.

Nintsen most emberekben jó akarat, nintsen bizony immáron az szerezett, teste lelke tsak az nagy fősvény élet.

Nem kell immár az jámbor Atyafi, utálatos az begény Isten félő, elvette az jámbor bólts Tanito.

Az

Az sok kintsű, jószág, hizelkedő, mostan kedves embereknel hazudozo, majdan el fogy az jámbor Isten félő.

Őrök Isten felette irgalmas vagy im melly sokat el szenveds, mert nagy jó vagy, el vesztésnek Istene mert te nem vagy.

Most e' világ mindenűt az nagy bűnben, bintén ugy áll az Hajó mint az vizben, el áradott bántalan gonofságban.

Az kik mondgyák magok Keresyennek, mostan azok bűnökkel bővölködnek, mert tsak nével engednek az Istennek.

Ritkán hallják Istennek bent Igijét, meg gyűlölték már annak hirdetőjét, mert bé nyelték azt vélik az bentséget.

Térj meg azért te ember Istenedhez, ragazkodgyál mindenben Felségéhez, ne bizzál már olly igen ez világhoz.

Meg tsall hidgyed törben ejt az gazdagság, el kárhoztat bizony ez tsalárd világ, ha el veted az Istent, ki igazság.

Q

Tekin-

Tekints-meg ez világnak állapotát, meg-isméred mindenben csalárd-ságát, mint ha látnád az fősvény álnok-ságát.

Melly bámtalan fok bôltsek előb voltak, nagy gazdagok, Tsásárok uralkodtak, mond meg nekem mind ezek hová lôttek?

Uraságok fok pénzek gazdagságok, szép termetek, nagy házak, örökségek, elrontattak, üdövel ôk el vesstek.

Mert ollyatén az ember mint az Virág, és a' fákön erdőben mint szép zöld ág, ma iffiúság, hol valra immár agság.

Azt jól látod hogy az viz mely gyorsan foly, az ki el jó immár az vissza nem foly, hová mennyen hogy tudgya nints ember olly.

Az emberis mindenkormenten meggyen, halálához minden nap közelbb meggyen, temetését nem tudgya holot leßen.

Ez világnak illy hazug szépségének,
ne hidgy

ne hidgy immárte ember beßédének, tested lelked ajánlyad tsak Istennek.

Ez világon nagy gazdag léß Istennél, minden jóban élhetz te Felségénél, visßát ne vony tsak az ô beßédével.

Mind ezekre vezérlyen az UR Isten, és ô vigyen ô bent isméretiben, Fiának Christusnak általa Amen.

P S A L M U S CXVI.

Nota: Mikor Isten Dávidot meg hal.

Örvend Uram az én lelkem te bened, repeß szivem tapsolással előtted, ditsekedem hogy meg halgat Felséged, szám és elmém szeret, dicfir, áld, téged.

Ohajtásim, könyörgésim, panaszim, nem taszita Felséged el beszédim, de meg nyiták bent füleid, örösim, meg vjjitád el felejtven bűneim.

Rollad azért soha nem feletkezem, jó tetedet nagy felsoval dicsírem, min-

deneknek háládással beszéllem, Felségedet csak mind éltig szeretem.

Valék Uram a' halál kötelében, kezem vala ellenségem kezében, meg emésztett vala immár szívemben, tapott, dulsul, mint veséssen hertelen.

En nem látván segedelmet senkitől, fohászkodám csak te hozzád azontól, mondék: Uram engem ez ellenségtől, szabadítsad életem az haláltól.

Nagy hajlando kegyelemre az Isten, igaz, gazdag, irgalmas UR mindenben, mi Istenünk és nem hágy el semmiben, nagy jó volta tetűik minden üdöben.

Drága jó voltával edgy igyűveket, gyámolittya az UR ötött félőket: Szabaditá ellenségtől fejemet. Aldott az UR soha nem hágy engemet.

Ebredgyél oh te én elmém azért fel, eszmélkedgyél, tsendefedgyél, ne fodgy el, nám kegyelmes az UR hozzád jó téttel, ditsekedgyél háládással s' örömmel.

Ki ra-

Ki ragadá az halálból lelkemet, könyhullástól törölgeté szememet, tsíbamástól tántorgo lábaimat, oltalmazván fel vővé én ügyemet.

Allok azért az UR előtt ez földön, reménségem Urban vagyon örömöm, az élőkkel élek vig és jó üdön, háladásban foglalom az én üdöm.

Szollék, hitem erős léven az Urban, mikor szivem volna fel-posdulásban, elmém faradozna sok gondolatban, szabadulást ha hol látna futtomban.

Utaimban panaszkodván mondék: el kábulván ilyen igiket szólék: Hol reménség? mert hazugok emberek. Hova fűssak? mert tsalárdok mindeknek.

Repés szívem mit fizessék az Urnak? mitt adhatnék kegyes szabaditomnak, mint mutassam az én oltalmazomnak, háláado voltomat Királyomnak?

Bőségesen reám ontá kegyelmét, meg mutatá ő Felsége jó kedvét, minden

den jó-téte hozzám kis erejét, meg-
haladgya erőmnek tehetségét.

Adok azért nagy hálákat, vévén fel,
jó-tétednek szép pohárát vig kedvel,
Lelki vigaságos szép dicsirettel, szent
nevednek igaz tiszteletivel.

Néked URam igirtem bent életett,
segily erős UR Isten, hogy én mellyet,
tellyes sziből el vévén bent Lelkedet,
bé tölthessék félvén csak Felségedet.

Szép gyülekezetünkben hogy lát-
hassák, minden féle rendek URam tsu-
dallyák, kik tégedet félnek és ezt
mondhassák: meg szabadul, ki téged fél
s'él vallyák.

Az kik téged félnek mert te meg-
tartod, nálad kedves életeket úgy o-
bod, minden ellenségtől meg szabadí-
tod, illy kegyelmed kegyesséken mu-
tatod.

Boszszut állasz igaz UR ő érettek,
hogy ha gonoszok miatt el esendnek,
igen

igen drága halála nálad Szentnek, heá-
ban nem mulik el ő életek.

Azt magamon meg-láttam URam
Isten, segény szolgád szolgáod fia lévén,
kit neveltél bent házában kegyesen,
bent Igédben irgalmazon mindenben.

Drága kegyes gondviselésed nyuj-
tád, fokságomnak köteleit odozád, sa-
badításodat nyilván mutatád, ellenség-
től életem szabadítád.

URam Isten had áldozzam te néked,
háládással hadd örvendgyek előtted,
hirdethessém mindeneknek szent ne-
ved, minden nemzetségek hallyák-
meg hired.

Látod URam igirtem szent életett,
segily erős UR Isten hogy én mellyet,
tellyes sziből el vévén bent Lelkedet,
bé tölthessék félvén csak Felségedet.

Vallyák gyülekezetünkben és lát-
sák, minden féle rendek URam tsudál-
lyák, kik tégedet félnek és ezt mond-
hassák: meg szabadul, ki téged fél s' ezt
vallyák. Az

Az Istennek szent házában örvendek, szabadulván édes hazánk Istennek. Kitfin gyülekezetünk teremtnékné, háládással tapsolván kegyelmének.

Nagy örömmel rövid nap hogy láthassam, szerelmesimet UR Isten és áldgyam, jó voltodat örvendezvén egyemben. Dicsírteffék az UR örökké Amen.

Eneklé ki szabadulván mindenben, az szent Dávid száz tizenhat Eneken, Isten ötöt mert meg tartá; ezképpen, ki ezt mondgya látá, s' várja örömben.

A L I A.

Nota: *Meg adgya még Isten örömet.*

Puistában Sidókat vezérlő jó Isten, ki előttök külted tűzes oszlop képben, vezér Angyalodat igiret földében, kaulazzok voltál minden szerentsékben.

Te adál Tfillagot három szent Királynak, vezérlő Angyalt Iffiu Tobíasnak, Herodes előtt futo Szűz Máriának, te voltál vezére minden Szarándoknak.

Könyör

Könyörgők nekem is hogy légy már vezérem, mert im bujdosni űz nagy bu, és szemérem, én Istenem ebben ne vesben el vérem, őrizz-meg gonosztól, Felségedet kérem.

Epits-fel elmémet az jó bõltsefféggel, szívemet peniglen hittel, remén-séggel, bujdosó fejemet töredelmességgel, te attad lelkemet buzgo könyörgéssel.

Jártomban, költőmben, hogy tsak reád nézzek, bumban örömemben reád figyelmezzek, jó s' gonosz szerentsét tsendesen visellyek, soha semmi helyen el ne felejtselek.

Hogy bujdosásom ideje tölte után, én édes hazámban térjek ismét vigan, mind azokat jó egészségben találván, az kik somorkodnak én töllem el válván.

P S A L M U S LXXI.

Nota: *Oh én kegyelmes Istenem.*

Remén

Reménységem vagy Istenem, ne hagy
semmiben el engem, ne had látnom
én bégyenem, ortza pirulván el esnem.

Engem igazságod meg ment, mel-
lyet te jó kedved izent, meg-abadít
és meg tekint, nagy hatalmad engem
ugy int.

Menyországba bent fűledet, hajtsad
ala kegyelmedet, tarts meg engem be-
gényedet, oltalmazza népeidet.

Erős Kősziklám légy nekem, ki által
én menekedgyem, és büntelen dicse-
kedgyem, Felségedben én Istenem.

Nagy jó kedved azt mutatta, meg
maradgyak parantsolta, mert erősség és
Kőszikla, vagy te nekem háboruba.

Seregeknek egy Istene, férgetskéd-
nek segedelme, szabadits on nagy jó
kedve, Felségednek nagy ereje.

Erőszakot az kik téstnek, és Isten-
telenül élnek, ne hadd hogy ártson ere-
jek, kik el fordultak s' kevélyek.

Gondolatimban mert te vagy, vára-
kodás

kodás s' reménység nagy, gyermeksé-
gemtől fogva vagy, csak te Istenem el
ne hadgy.

En ragaszkodám azonnal, hozzád
hogy vilagra adál, Anyám méhéből ki
hozál, dicsiretem vagy; meg áldál.

Mint valami tsuda voltam, sokak
előtt tsufoltattam, reménységem te vagy
Uram, erősségem és kőváram.

Imé szám teli torokkal, dicsir téged
háladással, nap esetig ékes szóval, ditsóit
hangoskodással.

Sok bánatban hogy ha vénség, bán-
tana engem nehézség, ne hagy el en-
gem üdvösség, de segily meg te nagy
Felség.

Testi lelki ügyeimben, légy mellet-
tem búkségimben, hogy ha erőm tső-
kónésben, lenne, légy velem minden-
ben.

Ellenségim mert ellennem, tanakoz-
nak én felöllem, kik üldözik én életem,
tanátsot tartnak egyemben.

Nagyon

Nagyon mondgyák: az UR Isten, el-
hadta őtett ügyében, után után fogja
minden, mert nints ki, ki mentse in-
nen.

Bátorito bent UR Isten, ne távozzál
légy mellettem, segedelmül én Istenem,
sies hamar állj résemen.

Esek vesßen ő nékiek, kik elle-
nem ügyekeznek, ségyen valva eltér-
jenek, kik hálót vettek lelkemnek.

Nagy gyalázat boritsa bé, ortzajokat
ségyenülve, kik hogy gonoszon vesé-
lye, nevedgyék várják vesve.

Szivem de énnékem tellyes, jó re-
ménséggel és ékes, várlak URam ki
kegyelmes, vagy minden joval bőse-
ges.

Aldom penig én Felséged, dicfiretet
mondok néked, ujjab ujjabban jó té-
ted, magasztalom kegyességed.

Besélgetvén én hirdetem, igazságod
és éneklek, nap esetig zengedezem,
szabadításod ismérem.

Annak

Annak noha méltóságát, ki mond-
hatatlan nagy voltát, nem mondhattya
senki samát, sem gondolhattya nagy-
ságát.

De mind az által el-kezdem, URam
Isten és dicsirem, minden modon éne-
kelem, hatalmasságod hirdetem.

Igazságodban örvendek, tsak te ben-
ned ugy reménlek, soha senkitől nem
félek, én Istenem ne hadgy kérlek.

Te vagy UR Isten oktatom, gyer-
mekségemtől fogva jóm, attol fogva
énis áldom, tsuda tétid magasztalom.

Soha ne hadgy azért engem: vén-
ség idejét hadd érnem, az szép ózség
tisztességem, legyen nekem én Istenem.

Enek szoval háládással, hadd dicsir-
jem nagy fel soval, melly hatalmas s'
erős voltál, mi mellettünk tsak te vol-
tál.

Nemzetségről nemzetségre, hirde-
sem dicsiretedre, mi fiaink zengedezve,
szapolyanak énekelve.

Erős

Erős Isten igazságod, fel éri az magosságot, mert nagyságos minden dologod, hozzád Isten ki hasonlot?

Ki énnékem csak mutatál, nagy veszedelmet, s' ki kapál, gonosoktól oltalmazál, mélységből hozál s' meg tartál.

Le vetet helyemre jutatl, minden jókat te nekem adtl, áldásidban baportatl, hozzám térülven vigasztatl.

Enis ezen örvendezven, jó tétedet énekelven, emlegetem zengedezven, minden módon ki beszélven.

Ki egyedül vagy nagy benti, Izraélnek, ő ajaki, férgetskédnek zengedez, neved lelkem úgy énekl.

Ez képpen nyelvem minden nap, igazságod hogy engem kap, szégyen ellenség minden nap, ki én életem után kap.

Nagy bizodalomban vallya, Dávid Király mint ezt mongya: hetven egyik részben hadgya, Amen, mondgyuk: Isten adgya.

A L I A.

A L I A.

Nota: Régen vala az nem.

Régtől fogván támaszkodtam Ur am-ra, az én életemnek meg tartózára, az Istennek nagy irgalmaságára, ki megáldott engem minden órában.

Akaratom ez tellyes életemben, hogy félyem és tisztellyem magos menyben, mert meg várja tistességét mindenben, azért néki így könyörgök hitemben:

Kegyelmes meg válto irgalmas Isten, ki lakozol fejem felet az menyben, által látod igaz hitem békedben, hálá legyen jó voltodért mindenben.

Oltalmazó Istenemnek reménlek, igazgatom és meg változnak hiszlek, régtől fogván segidségeddel élek, most is Ur am mindent te tölled kérek.

Csak te vagy Istenem én bátorságom, noha mostis háborúval bántatom, mint Dávidnak Isten te vagy paisom, azért most is felséged oltalmazom.

Elete.

Eletemet látván tölled áldatik, szí-
vem kevélységben nem fuvalkodik,
azért te bent felségedben úgy bizik,
hogy ennél-is több jó néki adatik.

Sok irigyek támadtak ő világban, kik
nem voltak felséged tanácsában, bán-
nyák jó berencsémét áldásodban, ő el-
lenek bizom mint jó Atyámban.

Igazgassad UR Isten eletemet, szol-
gálhassam Isteni felségedet, oltalmaz-
zák árvaikat özvegyeket, dicshessék
velem bent felségedet.

Dicsíretes áldása az Istennek, én bi-
rodalmimban meg ne bűnnyenek, ki-
ért legyek őrizője bentinek, velem
edgyűt szolgállyanak Istennek.

Meg maradásokért szegény árva-
nak, találhassam Menyben kedvét U-
ramnak, azok-is az Istennek szolgállyá-
nak, nekünk nagy jó akaro szent A-
tyánknek.

Oltalmazó kegyelmes Atyánk le-
gyen, igazgatonk meg tartanak nekünk
legyen,

legyen, és az menyből áldása rajtunk
legyen, mely Istentől sejünk bentelve
legyen.

Nagy tisztességére bent felségednek,
az én életem URam szent nevednek,
álhattatos legyen Istenségednek, dicsí-
retire az te jótétednek.

Dicsekedhessem Istenem ez világ-
ban, legyek bent felségednek áldása-
ban, lássam élő jóvaidot házamban, bi-
vem vigasztalhassam bánatimban.

Kit engedgyen Isten ő bent fiáért,
az én nagy jó akaro meg-váltomért,
nyerhessem meg ezeket az Christusért,
örök életemnek meg adojaért.

A L I A.

Nota: *Istennek áldása az olyan em:*

Segítségül hijuk az Menybéli Istent:
hogy minket ne hadgyon nyomor-
úságinkban, bátoritson minket az ő
Szent Lelkével; távol járjon tőlünk az
nagy hitetlenség.

R

Paran-

Parantsollya Isten nyomoruságinkban, hogy csak őtet hívjuk hitből segítségül, irván hadta nekünk, ſent Dávid könyvében, senkinek nem illik rolla kételkedni.

De az hitetlen ſű mindenkor gondollya, hogy elfelelkezett rolla az Ur Isten, és az Isten tőlle meſſe el távozt, nem várhat ő tőlle Menyből segítséget.

Szükség azért hinni minden nyomorultnak, hogy Isten ſemei Menyből reá néznek, és ki menti őtet minden nyavalyából, de határt ne vessen ő az segítségeknek.

Jóſeph Patriárchát Ægyptum orſágában, két eſztendeiglen az tömlőzben tarták; Onnan Isten őtet ám ki ſabadította, Ægyptum orſágnak Fejedelmül adá.

Dávid Páſtor vala, de nagy tsudaképpen, Isten felválaſtá Királyi Felſégre, és mind holtáiglan lón neki oltal-

ma,

ma, mert Istenben vala néki bizodalma.

Minketis nem hágy-el az Felséges Isten, mert igéretire magát kötelezte, csak veſűk ő benne mi reménſégünket, ez világban téſen mi kegyelmes Atyánk.

Juſſon jól eſedben ſent Péter mondáſa, holott ő azt írja edgyik levelében: Istenben veſſétek ſorgalmatoſságatok, mert ő néki vagyon ti rollatok gondgya.

Chriſtus-is azt mondgya Evangeliumban: Etünkrol, itunkrol, és ruházatinkrol, ne legyen mi nekünk ſorgalmatoſságunk. Hanem kiváltképpen Isten orſágáról.

Azért adgyon nekünk Isten igazz hitet, ſivünkbold ki veſſe az nagy hitlenſéget, ſomoruságinkban vigáſtallyon minket. Halálunk oráján legyen mi mellettünk.

R 2

PSAL.

[Faint handwritten text, possibly a signature or date]

Nota: *Új Urat adtál Ur Isten ez Or.*

SOkan vadnak most ollyatén emberek, kik azt vélik hogy ők jó Keresztényének, noha feslet és nem jámbor élet, sőt mindenben Christusnak ellenségek.

Töllők azért hogy magunkat ohasfuk, az Szent Dávid kérdését elő hozzuk, az Istennek feleletitt meg halljuk, és magunkat abban így jól meg lássuk.

Az Proféta nagy álmélkodásában, fel kiálta lám az ő írásában: ki lakozik Uram te Sátorodban? ki marad meg az Anyaszent-egyházban?

Rövid szóval, ki megyen menyországban? és ki lesz az örök boldogságban? Monda néki Isten azon orában, meg felelvén ilyenképpen Sövéban:

Jó életben az ki magát foglallja, az igazat kezével bizonyítja, igazságot az ki szívében szollja, Attyafiát az ki nem rágalmazza.

Nem

Nem teßen ez gonoszt Attyafiának, gyalázattyát nem túri Bomsédgyának, és nem ad helt rágalmazok Sövéának, oltalmazza hírét Attyafiának.

Utállja ez Sömben a' gonosz embert, és betsüll az Isten féltő embert, meg esküszik ő felebaráttjának, és mindenkor Ura leßen Sövéának.

Soha pénzét Uforára nem adgya, az árvákat és azzal meg nem fojtja, sőt mindenben azokat ő táplállja, valamit hoz néki igaz munkája.

Igaz ellen ajándékot nem vesßen, az Sövénynek és igaz törvént teßen, ki éltében illyetén jámbor leßen, Menyországban nyilván örökös leßen.

Ez Eneket az Szent Dávid Proféta, az ő Söltár könyvében el bé írta, tizenötöd részében bé foglalta, Isten néki nagy segedelmet nyujta.

Nota: *Kegyes Ur Isten mindenek Ur.*

Szent Dávid Király bűnei ellen így panaszolkodik: de az Istennek kegyességében nagy erőssen bizik, és telyes szívűből könyörgésében ilyen imádkozik:

Hatalmas Isten nagy haragodban ne fedgy-meg engemet: te haragodnak nagysága miatt ne ostromozz engem, mert haragodnak nagysága miatt keltetik el veőnem.

De sőt Ur Isten könyörűly rajtam, mert csak alig vagyok, tudod Ur Isten mely beteg vagyok, mert nagy bűnös vagyok, gyógyíts meg engem ez fájdalomtól, mert gyógyulást várok.

Az én testemben Felséges Isten semmi épség nintsen, tsontaim között annyira juttam, hogy egy helyén nintsen, minden erőmtől elfogyatkoztam, semmi jó bennem nints.

Háborusága az én lelkemnek olly igen nagy vagyon, minémű félve és nagy háboru az Tengeren vagyon, de még

még reám néő hatalmas Isten, az tsak addig vagyon.

Térj hozzám Ur am és szabadíts meg elbusult lelkemet, jelents meg bennem te véghetetlen kegyelmességedet, tarts meg Ur Isten te jó voltodból az én életemet.

Vallyon s' vagyoné ki az Halálban rollad emlékezzék? Pokol fenekén kegyelmedet nintsen kik emlitsék, mert haragodnak, bosszu állását akarod hogy értsék.

Ne hadd Ur Isten esni lelkemet örögnék torkába, kit te szerzettél tisztességedre ne hadd káromlásba, vigy bé engemet örök életre te őent Országodba.

Mert nem dicőirnek azok tégedett kik vadnak Pokolban: de őőt atkozzák te őent Nevedett örök káromlásban. Téged dicőirlek ha bé viendeő te őent Országodban.

Régolta immár tsak veszkeдем

foháskodásimban, el nedvesítém az én
ágyamat könyhullatásimmal, nyofzo-
lyám immár ugyan el áradt az én síral-
mimmal.

En bémeimet homály fogta bé kefe-
rűség miatt, immár ezentől meg emés-
tetem sok bűneim miatt. De kérlek
téged tekints én reám fogadásod bérint.

Hatalmaságát te szent Igédnek ad-
gyad hogy hihefsem, szabadulását az én
lelkemnek adgyad hogy várhasfiam,
igiretedet te bént Fiadban adgyad hogy
valhasfiam.

Eörvendez lelkem noha sok bűnöm
te benned UR Isten, mert meg halgat-
tál könyörgésemben hatalmas UR Isten.
Bizzál jó fiam az én lelkemben azt
mondgya az Isten.

Távazzatok el azért én töllem min-
den ellenségim, mert Isten előtt kelle-
metesek az én imádságim, örvendez
lelkem mert sohul nintsen nékem el-
lenségim.

Mihelt

Mihelt az Isten imádságomat eleiben
vővé, ottan lelkemet őrdög torkából
hamar el ki menté, az én bívemet bi-
zodalomra ottan fel éppité.

Ellenségimet meg háboritá, és el bé-
gyenité, nagy hamarsággal szégyen
vallással mind vissza téríté: az bűnösö-
ket bizodalomra én általam inté:

Senki bűnétől meg ne rettennyen
tsak Istenben bizzék, el botsáttatik bént
áldomással ha ő benne bizik, én rollam
példát ez dicširetből mind ez világ ve-
gyen.

Szent Dávid irta dicširetinek ható-
dik réšében: az bűnösöket bizodalom-
ra inti ez Enekben. Mindénnek vallya
örök életét ki híšen Istenben.

P S A L M U S XXIII.

Nota: Szeretlek tégedet édes Atyám.

Szent Dávid Proféta éneklő köny-
vének hušon harmad réšében, biz-
ván az Istennek az ő reá valo nagy

R 5

gond-

gondviselésében, és hálákat adván ő bent Felségének mind egész életében, ilyen dicsékedik lelkében minden hű Kereszténynek képében.

Tudom hogy Pásztorom vezérem én nekem az én édes Istenem, kinek gondgya vagyon testemre, lelkemre, mert ő teremtet engem, és ő Juha vagyok ő hozzá halgatok, mert ő meg váltott engem, azért benne bizom tudom élet nélkül hogy én nem búskólkodom.

Az ő Mezejének szép siros fűvével Bépen legeltet engem, bent ígértinek édes beßédével mikor vigasztal engem; Anyaßentegyházban és az ő aklában Bépen meg nyugot engem, lopotol, farkastol, hamis tudomántol, ott meg oltalmaz engem.

Reggel hogy ki vízen én előtttem megyen igaz tudományával, minden napon kétßer engemet meg itat ő lelki italával, lelki folyó viznek és életkut fónak szép gyenge folyásával,
Evan.

Evangeliumnak Anyaßentegyházban ő prédikálásával.

Azzal én lelkemet ugyan meg-ujjittya és ujjonnan meg adgya, Menyországának utát és az igaz hitet énnékem meg mutattya: az ő bent Fiában somoru lelkemet tsak egyedül biztattya, méltatlanságomhoz az ő bent Fiáért igazságát mutattya.

Illy nagy reménfeggel és bizodalommal azért te benned bizom, én Ur am Istenem testemet, lelkemet én te néked ajánlom: ha színtén az halál völgye árnyékában az én fejemet látom, mert te vagy én velem, Babaduláomat azért te tölled várom.

Meg-vigasztalt engem te pásztori vessződ, és te pásztori botod, az sok nyomoruság mellyel népeidet meg fujtod fanyargatod, mellyel beßédedhez olly nagy Bépen őket soktatod és tanítod, hogy el ne vesszenek sőt veled legyenek mind örökké akarod.

Illy nagy kétséglettel ellenségem előtt
 álltál berze énnekem, az te bent Fi-
 adnak egy áldozattá váltáplálod az én
 lelkem, meg vigasztalsz engem s' min-
 denkor meg adod bőséggel én életem,
 én ellenségemnek nagy bosszúságára
 meg tartod az én lelkem.

Halando testemnek ő gyarloságától
 meg- szabadítsz engem, ez világ sem
 árthat sem álnokságával, sem bosszúja-
 val nékem, mert csak te általad fő el-
 lenségemet az ördögöt meg győzöm,
 az én életemet csak te benned bizván
 mindenkor helyheztetem.

Az te jó voltodból kegyelmességed-
 ből mind ezeket én várom, mert ezek-
 re való nagy méltóságomat én bennem
 nem találom, azért minden napon az
 én életemet én csak te reád bízom, és
 tudom bizonylyal hogy te benned soha,
 én meg nem tsalatkozom.

Lélek mind örökké az én Istenem-
 nek és Uramnak házában, az én Chri-
 stusom-

stusomnak pásztorsága alatt az Anya-
 szentegyházban, az ő Juhainak igaz hi-
 veivek az ő társaságokban, kikkel e-
 gyetemben örökké vigadok az örök
 boldogságban.

P S A L M U S XIII.

Nota: Ved el Ur Isten rollunk harag:

Szent Dávid Király háboruságában,
 panaszkodik Istennek buvában, és
 im ezt mondgya ő nagy siralmában,
 bélel bujdosztában.

Meddig UR Isten kefergetsz enge-
 met, meddig rejtet el előllem binedet,
 talám örökké így gyötresz engemet,
 nyomorult fejemet.

Meddig szívemet hagyod gondolkod-
 ni, és ide s' tova elmémet hanyodni, az
 én szívemet sirván vélekedni, mig
 hads kefergeni?

Ebresz - fel Uram mert talám el es-
 ném, nyomoruságban talám megis hal-
 nék, ha az én szívem nem vigasztaltat-
 nék, tölled nem tartatnék.

Ne késsél Uram én hozzám látnia,
mert ellenségem kezdi mondania, meg-
győztem őtet nints oltalmazója, el kel-
pusztulnia.

Tekints most reám hatalmas Ur
Isten, és könyörgésem vegyed füleid-
ben, siralmas sóim jussanak elődben,
mostani ügyemben.

En mindenkoron csak te benned biz-
tam, irgalmaságot csak te tőled vár-
tam, ellenségimmel ha szemben állot-
tam, hozzád fohászkodtam.

Igyen könyörge Dávid ő szívében,
szép Enekében így adgya előnkben,
miis dicsírjük Istent szükségünkben,
minden életünkben.

M A S.

SZükség meg tudnunk üdvességnek
dolgát, és az Istennek Tíz parantso-
lattyát, hol meg jelenti hozzánk aka-
rattyát, bűn ellen haragját.

Hadgya az Isten hogy egy Istent hid-
gyunk, Bálvány imádatát hogy mind
hátra

hátra hadgyunk, teremtetett állatban
hogy semmit ne bizzunk, csak egy
Istent hidgyunk.

Kéván mi tőlünk engedelmességet,
hitet, szerelmet, tőkélletességet, és tiszta
szívet Isteni félelmet, minden tiszteslé-
get.

Isten haragja fejekre azoknak, kik
segítséget sok Istentől várnak, Istennek
kedve oltalma azoknak, kik egy Istent
valnak.

Isten nevével gonoszul ne éllyünk,
mert az Istennek kedvében nem le-
szünk, ha szent nevére hamissan eskü-
szünk, nagy káromlást teszünk.

Ezzel Istennek tiszteséget teszünk,
ha segítséget csak ő tőle kérünk, és
jó voltáról ha meg emlekezünk, hálá-
adok leszünk.

Meg tilt az Isten Isteni káromlást, az
igazságról kíván igaz vallást, hogy hát-
ra hadgyunk minden hamis mondást,
és hamis tanítást.

Inne.

Innepet bentely Isten parantsollya
bent életünket mi nekünk kívánnya
hogy bent Igéjét halgassuk azt mond-
gya: és minden meg tartsa.

Atyánk Anyáknak tištěfféget te-
gyünk, Fejedelmünknek Istenért en-
gedgyünk, és tanitonknak tištěfféget
tegyünk, minden joval legyünk.

Emberrt ne öllýünk Isten parantsol-
lya, az boszszu állást közzöttünk meg-
tiltya, harag, irigység, távul legyen
hadgya, az bitkot meg tiltya.

Fertelmes élet közzöttünk ne le-
gyen, bent házasságban minden ember
éllyen, éktelen bujaság töllünk távul
legyen, minden tiştán éllyen.

Egymás marháját mi el ne orozzuk,
uforaságtul magunkat őrizzük, se ha-
talommal másét el ne vegyük, senkit
meg ne bántsunk.

Ojjuk magunkat hamis tanuságtól,
hamis vádlástól hamis perpatvartól, ha-
mis esküvéstől és rágalmazástól, min-
den tsalárdságtól. Meg

Meg tilt az Isten minden gonozsá-
got, testi indulást, gonosz kívánságot,
kéván mi töllünk belső tisztaságot,
minden jámborságot.

Ne kévánd ugy mond: senki felesé-
gét, senki szolgáját, senki szolgálóját.
Ember ezeket ha te meg-tartándod,
hidgyed Istent látod.

Mojsses által Isten ezt ki adá, két Kő-
táblára bent ujjával írta, retteneteskép-
pen ezeket ki adá, hasznát meg mutatá.

Hála te néked Menybéli nagy Isten,
hogy bűnösökön rajtunk könyörülél,
bent Fiad által meg engeszteltettél, és
mi hozzánk tértél.

P S A L M U S XXXIII.

Nota: *Egy lélekkel mostan.*

§ Zentek örvendezzetek az Urban,
az kik biştok az ő hatalmában, mert
az Ur gyönyörködik az jókban, az kik
ötött tiştelik, és szolgálak házában.

Minden bú báj, ajak egy lélekkel,
dicfir.

dicirje az Istent félelemmel, mert az mit fogadott esküvéssel, igiretit bétöltötte, s' meg adta hűséggel.

Az ő szava hathato igazság, mellyel edgyütt jár az irgalmaság, nála vagyón minden hatalmaság, ez nagy URral telyes az föld, s' égi hatalmaság.

Edgy szavára lőttek az nagy egek, sok számtalan csillagi seregek, kiknek az nap és hold diéssége, fővel intet, s' mindgyárt lőttek az drága szép egek.

Az Tenger mély vizét el-árkolta, mint edgy erős tömlőczben foglalta, noha ez nagy földet környűl folyta; de az földre ki nem hág mert, az UR meg láncozta.

Illyen hatalmas URtol ki nem fél? ez UR keze alatt jól ki nem él, nem féle hogy ellenne ha felkél, reggépóra teszi mint az hatalmas forgo fél?

Ez URnak egy szavára minden lőtt, az mi nem volt csak intet, s' elő jött, eleitől

eleitől fogva sok csudát tött, ő ad mindent és senkitől soha semmit nem vött.

Az UR az tőkélletes bölcsesség, nints ellenne semmi gyors esesség, ez föld hátán nints sohol olly kősség, kinek tanátsában volna ellenne erősség.

Az bőltek végezését el rontya, de az ő bent törvényét meg tartya, arra néz, azt mind örökké láttya, gondolat-tyát tanátsával senki meg nem bán-tya.

Bóldog nemzet az mellyet az UR tart, mert tölle meg nyeri az mit akart, ennek gyüttött minden jót és takart, ennek adgya örökségül az mennyei bent kart.

Az mennyégből az UR gondot visel, az emberek fiaihoz közel, mindene-
ket bétölt nagy bőséggel, ez világott igazgatván birja böltsességgel.

Minden sziveknek által látoja, az gondolatoknak vizsgálója, az tanátsok-
nak

nak igaz bírāja, kinek kinek jutalmá-
nak bõltsen el oßtoja.

Senkit az õ maga eße nem tart, az
emberi segítség tsalárd párt, nem nyujt
hat az kints idvefféges kart, az UR el-
len penig-soha senkit veßéli nem márt.

Mert az ötett félõkre néz ßeme, a-
zokot kórnyúl võtte kegyelme, az hol
el-fogy az emberi elme, jelen vagyon
az Istennek ottan segedelme.

Az haláltól meg oja lelkeket, az éh-
ségben táplállya testeket, valakik rá
bizták életeket, minden féle nyava-
lyától meg tartják fejeiket.

Reminségünk legyen hát ez Urban,
eddég voltunk az õ hatalmában, ez
után-is bizzunk oltalmában, még ma-
radván örvendezzünk gazdag jóvoltá-
ban.

Segélly minket szent irgalmas A-
tyánk, kegyes ßemeid nezzenek reánk,
fordits el rollunk minden nyavalyánk,
jókedvedbõl maradgyon meg békeffég-
ben hazánk.

PSAL-

Nota: *Néked mondok dicsíretet, mert.*

Szent Isten téged dicsírek, ez földön
valamig élek, nagy kegyelmedért
hirdetlek, jó ßivel, néked éneklek, és
írgalmadért tisztellek, örökké el nem
felejtlek.

Tellyességgel azt mivelem, a' mivel
kedvedet lelem, csak hogy Uram te
légy velem, segítséged legyen jelen:
ßivemet hozád emelem, magam bün-
nélkül vífelem.

Sem ben, sem házamon kívül, go-
nozsághoz lelkem nem fül, ßivemben
hamisság nem gyúl, gonosß társaságtól
el hül, bûnben és vétékben nem ül, az
mi jó mind csak olyant ßül.

Az ki bûnben gyönyörködik, én ve-
lem nem társolkodik, mert a' jó ha ba-
rátkozik, a' gonosßsal meg bántodik,
azis én velem nem lakik, ki más ellen
árulkodik.

Az rágalmazót gyúlólóm, fegyverrel
ugyan

ugyan meg ölöm, a' kevés távul kerülöm, az igaz éltét örülöm, az jámbor emberhez fülöm, és békemet velle ülöm.

Szolgám Isten felő lében, olly a' ki gonoszt nem tében, mellyért töllem sok jót vében, de a' ki rut vétkeket teszen, előttem kedves nem lében; sőt töllem büntetést vében.

Az álnok szívű embernek, sem a' csalárd hazug nyelvnek, holt nem adok az vétkeinek, minden idejét éltemnek, bentelem csak az Istennek, az én édes Teremtőmnek.

Minden gonoszt ki gyomlállok, bűntévőket ha talállok, a' bűnért lében hallok, bép jó rend tartást formállok, és igaz törvint fundállok, a' mig koporsóban állok.

Szent Dávid illy fogadást tön, Izraelen hogy Király lön, hogy az Istentől erőt von, ezért Istennel kötést tön, önéki hálaadó lön, mellyért Istentől áldást von.

PSAL.

P S A L M U S CIII.

Nota: *Dicsird az Istent mostan oh én.*

Szivem, vesém, szám, minden erőm, s'lelkem, az Istent a' ki meg bocsát-

tya vétkeim, áldgyad dicsirjed, mert én-nékem, örök életre csak ez az étkeim.

El ne felejtse melly sok jót tőtt velem, háladó vólton legyen arról jelem,

Ur Isten hozzád jól viselem én magam a' mig napomat élem.

Mert te bocsátod-meg az én bűn-im, és te bé kötöd minden én sebeim, te meg engeded sok vétkeim, meg áldod bővön az én kezeim.

Irgalmafságod fejem bé borittya, lelkem kegyelmed magához borittya, szívem kedved nem bomorittya, testem erőd meg nem nyomorittya.

Bé töltes engem testi lelki jókkal, vénségem ujjitod kegyes bép sókkal, nem hacz-el engem semmi okkal, jó tétéménnyel meg áldas sokkal.

Az Ur irgalmas, és igen kegyelmes, nem

nem mingyárt áll boßbut mert engedelmes, mindenekhez ő igen berelmes népe segitni nem kéfedelmes.

Meg esvén szive az URnak könyörül, sokattúr, szenved, vár, és igen örül, harag örökké az UR körül, nem marad, mert ő hamar könyörül.

Nem bűnünk szefint fizet ő minékünk, sem vétünk berint nem tében mi velünk, csak meg térjünk, kedvében kelünk, kedve felől lelke leszen jelünk.

Az Eg a' földet a' mint fogta körül; az UR jó kedve a' jókra úgy terül, az hivek életének örül, és segítségre hozzájuk kerül.

Nap nyugot a' melly meßse napkelethez, olly távul jártat minket a' vétekhez; az Atya melly jó gyermekéhez, ollyan az UR az ő hiveihez.

Eő formált minket, s' tudgya gyarló voltunk, földből teremtet, és romlan-

dók vagyunk, mint az fű mi-is meghervadunk, haláltól nem ohattyuk meg magunk.

Mint a' virág szál, mellyet a' szél leront, avagy az éles kassa lábrol le vont, úgy minket egy betegség el ront, és az halál által a' földben ont.

Demind örökké tart az UR irgalma, végnélkül való az URnak nyugalma, annak az Isten nagy oltalma, a' kinek ő benne bizodalma.

Igaz az UR, s' az mit igir meg adgya, kik őtet félik azokat nem hagygya, jó boldgálattokat fel tudgya, érdemeket az Egben meg adgya.

Az URnak béki meg marad az Egben, URalkodik ő dűtsőséges fényben, nintsen az Isten soha éjbenn, mindeneken UR a' magas Menyben.

Ti bent Angyalok az Istent áldgyátok, mert hatalmasok ő általa vattok, ezt hogy URatok meg vallyátok, ő néki dűtsőséget adgyátok.

Minden Seregek áldgyátok az Istent
a' ki egyedül bir, és visel mindent, az
fogadgyátok a' mit jelent, ennek ha ki
solgál nem vall bégyent.

Aldgyátok Istent minden ő mivei,
Meny, Föld, Egh, tűz víz, minden ő
füvei; áldgyák az élőknék sívei; áld-
gyák az Istent minden hivei.

De kiváltképpen áldgyad oh én sí-
vem, áldgyad az én jól tött kegyes
Istenem, sívem az Urhoz induly ben-
nem, áldgyad az Istent áldgyad én sí-
vem,

A L I A.

Nota: *Mint az hévség miat meg epe:*
TEkints reánk immár nagy Ur Istent
az Mennyégből, az te ditsóséges
Templomodból; emlekezzél meg im-
már az te árváidról.

Miért hagyál minket ilyen igen meg-
romlanunk, mi nemzetségünkben el-
pusztulnunk, miért távozá Ur Istent
mésze mi tollunk.

Tud

Tudgyuk hogy vétkeztünk, mert
tégedet nem tiszteltünk, mint Atyán-
kat téged nem szeretünk, mint hata-
mas Urunkat tégedet nem féltünk.

Azért kell márt tisztelnünk Pogányo-
kat, gyilkosokat, paráznákat, Bálvány
imádokat, kiknek el kell viselnünk ke-
mény igájokat.

El-vóvéd mi tollunk Országunkat,
Királyunkat, földhöz veréd az mi Ko-
ronánkat, síned előll el vetted mi áldo-
zatinkat.

Meg síűnék fok helyeken síent ne-
vednek dicíreti, szép Iffiaknak ékes
éneklési, mert az Bálvány imádás tölled
ezt érdemli.

Közzüllünk le vágattál nagy fok gaz-
dag fő Urakat, Vitézeket, erős férfiak-
kat, kiknek kővér testekkel hizlalál
Vadakat.

Közzüllünk rabbá tévél fok Menyé-
ket, özvegyeket, gyermekeket, gyenge

szép Szűzeket, mind az mi bűneinkért
miveléd ezeket.

Mind ezekből ismérjük bűneinknek
sullyoságát, haragodnak rettenetes
voltát, mert láttjuk Felségednek nagy
bosszu állását.

El távozik mi tőlünk jó nagy Isten
mi örömünk, nintsen immár semmi vi-
gasságunk, siralomra fordula az mi nyá-
jasságunk.

De mégis nints mitt tennünk, csak
te hozzád kell folyamunk, mert jól lát-
tuk hogy mind el kell vesznünk, ha
az mi bűneinkből hozzád meg nem
térünk.

Emlekezzél meg rollunk hogy mi
földből teremtetünk, ördög miá bűn
alá vettettünk, mint az árnyék elmu-
lik mi gyarló életünk.

De az te jó voltodból kárhozatban
nem hagyattunk, te szent Fiad által
meg váltattunk, bűntől, örök haláltól,
már meg menekedtünk.

Támadgy

Támadgy fel azért immár nagy Ur
Isten mi mellettünk, az te kezeidett
nyujts ki rajtunk, és ne vess el előled,
kik meg nyomorodtunk.

Lásd meg az Pogányok hogy mi
reánk gondott viselsz, kiket te szent
Igéddelel legeltet, és noha meg bántot-
tunk, de tölled el nem vet.

Mert látod el hagyattunk, és csak te
reád maradtunk, nyavalyások tudatla-
nok vagyunk, és el hagyot árváknak
csak te vagy oltalmunk.

Dicsírteffél Mennyeiben Atya Isten
egy Felségben, ki meg vigasztal min-
ket lelkünkben, noha gyótródunk mo-
stan itt az mi testünkben.

A L I A.

Nota: Vigyázz értem Ur Isten, és légy.

Tekints reánk Ur Isten, ne hadgy
minket el vesznünk, vigasztal meg
minket az te szent Igéddelel, nagy kefe-
rűségünkben.

S 3

Raj-

Rajtunk vagyon UR Isten, az nagy fok kegyetlenség, ha te nem lész nekünk nagy erős segítség, nem leßen az békeffég

Ha te minket UR Isten, nyomorgatb hűneinkért, ne ved el mi tollunk az te bent Igédet, vigasztald meg bívűnket.

Adgy minékünk UR Isten, adgy igaz Profétákat, adgy mi nekünk igaz lelki Pástorokat, és jámbor Tanitokat.

Birjad őket UR Isten, te bent ajánlékoddal, igazgassad őket a' te tanátsoddal, erőssíts hatalmaddal.

Hogy tégedet UR Isten, és az te bent Fiadat, Prédikállyák nekünk minden bátorsággal, és lelki vigassággal.

Enged nekik UR Isten, járhasanak tištekekben, vigyázzanak értünk az te bent Igédben, éppülheßünk lelkünkben.

Tarts-meg őket UR Isten, fok nyomoruságokban, és segitsed őket minden munkájokban, és ő fáradságokban.

Ezek

Ezek által UR Isten, éppüllyön az te néped, nevedgyék az te bent gyűlekezeted, bentelteffék te neved.

Esmérheßük UR Isten, az te igazságodat, távoztassak tollunk az nagy hamiságot, ördögi nagy vakságot.

Tišteleheßünk UR Isten, és dicsirjünk tégedet, hadgyuk hátra már az hamis tišteletett, kiért nem beretb minket.

Aldgy-meg minket UR Isten, minden mi életünkben, hogy beresünk téged mi tellyes bívűnkben, és mi tellyes elménkben.

Dicsirteffél UR Isten, az magas Menyországban, tišteletteffél tollunk az te bent Fiadban, mostan és mind örökké, Amén.

P S A L M U S LXIX.

Nota: *Az mi Urunk Jésus Christus, &c.*

TARTS meg UR Isten engemet, mert az nyavalya lelkemet, el fojtya bus szívemet; Te utánnad addig lestem, nagy bikkanos sárban eszem, nem vo-

S 4

hatom

hatom ki testem. Mély morotványu
örvényben, mely bé sodor az mélység-
ben, bé estem az nagy bélvészben, nem
maradhatok életben, kiálnék s' bére-
ket torkom, ki felé nyujtom markom.

El-fogyatkozott két szemem, mel-
lyekkel az én Istenem, fok ideje hogy
nézem: száma nints ellenségemnek,
kik jótétemért gyűlölnek, s' im majd
ugyan meg ölnék. Hatalmat vőtte-
nek rajtam, előttök el nem salattam,
hanem kezekben akadtam, és minden-
ről meg lakoltam; Immár fokör meg
fattzoltam, az mim nints-is odaattam.

Azt mondgyák hogy bolond va-
gyok, hogy gonosz életű vagyok, és
igy azért nyomorgok. Te tudod ha
bolond vagyok, ha gonosz életű va-
gyok s' im még-is mint nyomorgok;
Uram feregeknek Ura, miért adál
ennyi bura? Figyelmezzél ez én som-
ra, tekints akár csak azokra, az kik
meg botránkozhatnak, hogy engemet
így látnak.

Mert

Mert éretted tsufoltatom, éretted
szidalmaztatom, éretted gyaláztatom,
meg unt minden Atyámfia. Ez sze-
gény jövevény zaja, utálatos fok jaja.
Buzog szívem bent nevedért, meg fő-
vők gyalázatodért, busulok az te ne-
vedért, epedek igazságodért, csak si-
rok semmit nem eszem, eztis szidalmul
veszem.

Hogy gyász ruhában öltöztem, ezért-
is tsuf beűd lőttem, és fok szidalmat
vőttem; az kapukban velem ülnek
étel közben engem esznek, ital közben
el nyelnek. En pedig fok könyörgé-
sem, hozzád emelem kérésem, halgass
meg esedezésem, mert csak te vagy
reménységem, tarts meg fogadásod se-
rént engem szegény jövevént.

Vony ki az nagy ingoványból, az
terhes fullýos fogságból, ments meg
fok nyavalyából: ne nyomjanak el az
habok, az mellyekben torkig vagyok,
mert eróm fele nagyok. Halgas meg
S S Uram,

Uram, halgas meg, és nagy irgalmadból tarts meg, kegyelmes szemmel tekints-meg, engem szegény szolgád mentes meg, lies az én életemért, tarts meg nagy irgalmadért.

Te jól tudod ellenségem, mely méltatlan gyaláz engem, mert nints semmi vétségem, Látod őket s'el benveded, az kik engemet te hived nyomorgatnak ellened, szívem meg epe nagy bumban, nintsen az ki bánatomban, vigasztalljon fájdalmamban, vagy társ legyen siralmomban. Ennem erőss epe adnak, innom etzetet nyujtnak.

Hatalmas Isten hozzám térj, és nyavalyámban véget érj, nekik illy mértékkal mérj, Eledelek epévé ted, italok mennáját el ved, hamis voltokért meg fedd, vakits meg itileteket, ne tartsák meg életeket, görbits-meg hizlalt teleteket, tórd meg minden erejeket, bufalafodat önts rájuk, és ránts meg kemény sájak.

Uram

Uram én néked úgy éllyek, kedvet te nálad úgy lellyek, pufztits-elako helyek; mert az nyavalyást nem bánnyák, egy vesélyből másba bánnyák, hogy nyomorog nem bánnyák. Ur Isten ökett te se szánd, hogy vesélyben esnek ne bánd, az élők helyéből ki händd, ne kedveld őket se kívánd. Uram de én velem jól tégy és kegyelmedben bé végy.

Dicsirlek Uram tégedet, magasztalom bent nevedet, meg tartom törvényedet. Az begényeket tanitom, reménségeket ujitom, te hozzád fel inditom. Mert Uram te igen jó vagy, begényekhez irgalmad nagy, foglyok szabadítója vagy, gondodd nyomorultakra nagy, Dicsirjen az föld, viz, tűz, égh, mert nints irgalmadban vég.

P S A L M U S LXXI.

Nota: Uram meddig felejteß-el? talám.
UR Isten légy most mi velünk, mert sokan támadtanak ellenünk, nintsen

S 6

tsen

tsen kihez az mi fejünket, búkségünkben hajtunk.

Reménségünk, bizodalunk, mindenkor tsak te voltál oltalmunk, azért most-is bent Felségednek, bátorsággal könyörgünk.

Az te bent Fiadért kérünk, hogy nekünk paifunk, légy oltalmunk, félelmünkben szárnyaid alatt, hogy tudgyunk meg maradnunk.

Mert meg indult ellenségünk, végezést végezet mi ellenünk, hogy még hirünk se maradjon-meg ez földön soha nekünk.

Nagy káromlástól ellenünk, pártütést, támadást mond felőlünk, bossúságból mindent ránk kiált, a' mit nem hallotis tőlünk.

Az mi fel nevelt fiaink, kebelünkben fel tartott magzatink, vénségünkben szolgálatusunkat, im lásd mivel fizetik.

Kiméllést nem tesznek rajtunk, mind
tűzzel,

tűzzel, fegyverrel, vadnak rajtunk, elvésteni igyekeznének, hogy nevesse-
nek rajtunk.

Nagy erős Fejedelmeket, ránk támasztottanak nagy Urakat, hogy mi rajtunk minden ok-nélkül, ki töltsék bosszújokat.

El végezték egytanátsból, hogy kikergeessenek Országunkból, de azt hisz-
bük hogy nem értették, Felséged tanátsából.

Meg-gyűlölt az Isten minket, azt mondgyák: nem szeretsz Uram minket, bűneinkért nagy haragodban, meg akarod verni minket.

Ezeket mi mind érdemlyük, vétkeinket ha elő bámlálljuk, az bűn ellen nagy haragodat, akarod hogy ismér-
jük.

Tudgyuk az kik velünk voltak, most reánk ugyan azok támadtak. De még eddig akarated ellen, nekünk ők nem ártottak.

Im Uram mire jutottunk, vénségünk idején kell bujdosnunk. Mikor minden édes erőnktől, immár meg fogyatkoztunk.

Ne hadgy azért vénségünkben, námsoha nem hattál búkságunkban, hogy meg tessék hatalmafságod, nagy erőtlenségünkben.

El faradtunk, nem futhatunk, te néked búkságunkban könyörgünk, bűneinknek érdeme szerint, hogy mi ne verettefsünk.

Könyörűly immár mi rajtunk, lelkünkben kik reádtámaszkodtunk, szabadíts meg ellenségünknek, kezekben hogy ne efsünk.

Ellenségink el térjenek, tölled olly igen meg rettennyenek, kik lelkünknek gonoszt kívánnak, mind meg ségyenűllyenek.

Nagy hatalmadat hirdettyük, ezért jó voltodat magasztallyuk, bent nevedet mindenek előtt, nagy felsoval dicídjuk.

Ennyi

Ennyi sok időtől fogva, nem hadtál Anyánk méhétől fogva, most sem hats el Uram el hittük, örök időtől fogva.

Kiméletlen sokszor vertél, de hamar ismétlen hozzánk tértél, hogy lelkünkben inkább tißtullyunk, tűzben azért vetettél.

Eörökké lám el nem hadtál, az te Szent Lelkeddél vigasztaltál, most se hadgy el kegyelmes Atyánk, ha fiadda fogadtál.

Mikoron meg szabadulunk, kit immár bizonnyal mi reménlünk, dicfiretett, nagy hálaadást, mi te néked énekünk.

Szent Dávid az Soltar könyvben, Absolon fia előtt futtában, így könyörge, mint irván vagyon: hetven edgyik részében.

A L I A.

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron.
Uram benned még az én reménségem, mi nem tellyességgel elfogyot

gyott hitem, noha most-is ostorodat
 bevedem, ugyan te vagy azért az én
 Istenem.

Panaszolkodásom semmi nints né-
 kem, én Istenem, mert ellened vétkez-
 tem, azért az mit reám botsát Felsé-
 ged, el kell tűrnöm, mert érdemlet-
 tem tölled.

Az te jó voltodat hozzám fokkép-
 pen, meg jelented ez Földön életem-
 ben, de nem tudám tölled venni jó ne-
 ven, azért adál büntetni Pogány kéz-
 ben.

Látván Uram hozzám nagy jó vol-
 todat, noha reám botsáttad ostorodat,
 meg akarš tartani engem szolgádatt,
 had kezdgyem el immár imádságomat.

Aldott légy Ur Isten ki velem ezt
 tód, bennem az bünt hogy ugyan itt
 meg vered, te magadat vélem meg is-
 mérteted, ezzel szegény lelkemet te
 meg mented.

Te előtted én meg nyitom szívemet,
 jőj bé

jőj bé Uram lásd meg betegségemet,
 tapogasd-meg mindenűt sebeimet, tő-
 röld-el már ortzámrol könyveimet.

Imé hozzád nagy biztomban kiál-
 tok, fogadásod berént minden jót vá-
 rok, noha minden kinra nagy méltó-
 vagyok, alázatos szívet hozzád muta-
 tok.

Tsak tégedet én hilak segítségre,
 noha haraguttál begény fejemre, éle-
 temet te attad büntetésre, térjen Uram
 haragod kegyelemre.

Hiszem te vagy az könyörűlő Isten,
 kinek szíve esik az bűnösöken, ha te
 el hadtsz, ki velem? senki nintsen, ki
 fogságból engem meg szabaditsón.

Gyakor fohászzkodási mert lelkem-
 nek, nagy keservét fel indittyák szí-
 vemnek, közepiben erőš büntetéfed-
 nek, helt adgy Uram nagy kegyelme-
 ségednek.

Eörök Isten te meg őlsz az kit akarš,
 az holtból-is te elevent támaszthatš,
 Rabbá

Évivemben mindenűt vífellyelek, hogy ne legyen helye ellenségemnek.

Mint Abrahám szolgájának ő utát, te Angyalod igazgató járását: azonképen vífellyed én utamat, és távoztat ellenségem bándékát.

Az Tobiás Angyala velem járjon, heggyen, völgyön, vizen, az igazgasson, azok járnak Uram mert csak te szodon, semminémű emberi akaraton.

Ejjel nappal én környűlem forogjon, hogy az őrdög engemet meg ne tsallyon, ez világi hamisság el ne vonnyon, hitetlenség én Évivemben ne szállyon.

Ha ágyamban én el-nyugszom te-
stemben, mindenkoron vigyázzak én
lelkemben, nyugodalmat adgy Uram
én Évivemben, békefféges gondolatott
elmémbe.

Legyen néked Uram Isten ditsó-
ség, Földön, Mennyen, mindenkoron
tístéffég, mert csak tiéd Uram az ha-
talmaffág, foghatatlan kegyéffég irgal-
maffág.

HYM-

Nota: Csak te benned Uram Isten, &c.

Vldám Évivvel, vig zengéffél tístellyűk
Urunkat, az magától élő Istent ke-
gyelmes Atyánkör, ki egyedűl Men-
nyet Földet s' minden állatokat, for-
mált, Berzett táplál, éltett, csak egye-
dűl mozgat.

Aldott vagy te fényéffégben Ural-
kodo Isten, ki örökké voltál és les va-
loságos Isten, az hű elme tégedet vall
hogy vagy bizony Isten, véghetetlen,
foghatatlan, dűtsófféges Isten.

Láttýák néked minden Évemek ha-
talmas voltodot, minden kezek tapas-
tallyák bółts csinálmányidot, az jó szí-
vek híffik vallyák Évent jelen voltodot,
de határba nem vehetik meg találáso-
dot.

Lenni téged bátran vallunk áldott
Istenségnek, nintsen máffa azt-is híff-
bűk sohul egységednek, egyedűl vagy
fejes' vége mindenben mindennek, hal-
hatat-

hatatlan vagy de tudgyuk voltát egy-
ségednek.

Az te drága egységednek nints testi
formája, mert nem vagy test távoltól-
led annak gyarlosága, semmiből nincs
Bentségednek ahoz hasonlása, csak u-
ralság bined előtt bálványok rutsága.

Senkit hozzád édes Atyánk mi nem
hasonlitunk, régiebnek mindeneknél
mert tégedet vallunk, földnél Menynél
Angyaloknál elsőbnek-is tartunk, sőt
kezdetet te üdödben soha sem mond-
hatunk.

Tied az Föld az Meny tied te vagy
Ur mindenben, te raktad fel lámpásidot
az fényes Egeken, az nagy Földet te
fundáltad az mély tengereken, sok te-
remptést te rendeltél bőltsen mind e-
zekben.

Ezért vallyuk hogy csak téged illet
az Királyság, véghetetlen hatalmasság
merhetetlen nagyság, Angyaloktól s
emberektől dicőret imádság, csak
egy-

egyedül tisztelendő felséges méltóság.

Téged hirdet bőlts nevedről csilla-
gok szépsége, nagy nevedet ki kiáltja
egek szélessége, hogy Isten vagy nyil-
ván vallya földnek tellyessége, hogy
erős vagy bizonyittya tengernek mély-
sége.

Emberekben te oltottál tudos okos
lelket, dicsőséggel nagygyal láttál köz-
tök némellyeket, Prophétiát biztál rá-
jok, úgy mint drága kintset, titkaidnak
tárházából kik vesznek értelmet.

Látták ezek méltóságát Uri Felsé-
gednek, itéletit ki jelentik bőlts ren-
delésednek, igaz uttyátt tudnunk ad-
gyák te bent törvényednek, akarat-
tyát meg mutattyák Isteni kedvednek.

Ő közüllök bölcsességgel Urunk
Christusunkot, leg nagyobbal ruházad
fel mint Prophéták Urát, nem értheti
senki köztök ennek méltóságát, Izra-
élbe nem mondhattya senki néki más-
sat.

Még

Még effelet hűségért arra koronáz-
tad, minden testnek ítéletit ő reája biz-
tad, az Egekben jobbod felől őtet ma-
gaáltad, ez világnak törvényedet ál-
talla mutattad.

Igazsága törvényednek mindenben
hűséges, semmit hozzá nem adhatni
oly igen épféges, el-is benne nem ve-
hetni, mert igen bentféges, nem válto-
zik tart örökké olyan tökéletes.

Le néss Menyből Uram Isten vigyá-
zo bemeddel, úgy intézed kik mint él-
nek drága törvényeddel nyilván érte-
az kik járnak, hű bivel lélekkel, azt
is tudod kik legyenek fertelmes élet-
tel.

Leßen idő meg-is fizetz igazán min-
dennek, boldogságos országlást adoz
meg próbált bentidnek, de Gehennát
örökké lelsz Istenteleneknek, sebcs tü-
zet és kénkövet kibengyótródgyenek.

Igaz hittel vallyuk azt-is hogy Me-
líasunkot, el-botsáod ismét hozzá-
kegyes

kegyes Christusunkot, ki nekünkis se-
réségből világos napunkot, fel támasz-
ta és meg adgya ígért országunkot.

Eletünknek edgy reménye seregek
Istene, nints te hozzád hasonlatos föl-
dön vagy az Menybe, ki holtakat az
porbolis elevenségekre, elment lelket
nagy erőddel viß meg ujjult testbe.

No Angyalok, Seraphinok áldgyá-
tok az Istent, mondgyátok ezt mert
érdemli néki hogy Szent Szent Szent,
ti-is hivek itt ez földön mondgyátok
mind Ament, áldott legyen ő nagy ne-
ve, ismét mondgyunk Ament.

TOLDALEK. T. I.

P S A L M U S CXXXIX.

Nota: Irgalmaz Ur Isten immáron én:

A Rtatlan bívét Szent Dávid mind a-
zokhoz, a' kik szólnak vala az ő
halálához, annak a' ki jól tud a' bivek
játékához, jelenté hogy kőzi nints gonosz
bándékhoz.

T

Uram

Uram sok tűz által engem megpróbáltatál, belső részeimben báltsen meg vizsgálál, a' sok eseteknek szélén megrostálál, sok nyavalyák által ujjolag formálál.

Jól tudod szívemnek titkos gondolatját, lábaim ösvényit látod, s' minden úttját, érted nyilván az én elmém akarattját, okosságomnak-is esmered tanáttsát.

Ha mikor egy ígét az én nyelvem ki bált, nálad azon szempillantásban értve vólt, sőt még mikor az én szájam edgyet sem bált, jövendő belsőmd nálad már tudva vólt.

Mindenestől fogva két kezeden vagyok, bírs én velem, erős kezeid mellett vagyok, csudálatos bálts vagy, mindent reád hagyok, igen fenn ülő, és én lábad alatt vagyok.

Az te kezed előtt Uram hova megyek? rejtek helyben szemed előtt vagyok mit légyek, bemed előtt el nem

rejt

rejtnek a' mély hegyek, ott vagy ha az magas Mennyeiben fel megyek.

Ha az piros hajnal szárnyára kelnék-is, a' te két kezeid tennének odais, ha az mély tengeren által repülnek-is, nálad nélkül oda sem jutnék sohais.

Az sűrű sötétség tölled el nem rejtethet, ha te parantsolb mert az éjis nap lehet, mint a' szép nap, az éj olly világot tehet, nálad külömbséget e' kettő nem vehet.

Anyám méhében is láttad az én velem, báltsen úgy berzél hogy halálban nem esem, csudáson formálád mind bívem, s' mind vesém, csak egy csont, vagy terem hijommal sem esém.

Hatalmas bent Isten oh melly igen bálts vagy, báltseséged mellett hatalmas oh melly nagy! semmi nem lehet olly miben tudos nem vagy, a' te kezed minden hatalmasokon nagy.

Az te báltseséged nállam igen drága,

T 2

meg

meg számlálhatatlan mint főveny foka
sága, arra vigyáz az én szívem kíván-
sága, hogy nálad lehesse életem vált-
sága.

Tudom hogy a' gonosz Istentelen el-
vész, és a' vérontóknak te oltalmok
nem léssz, az ártatlanokért végre igaz-
zat vész, a' gonosztevőkre kegyelme-
sen nem néssz.

Járjanak töllem-is távul a' kik nem
jók, a' kiknek szájokban vannak ka-
romló szók, vizet mutatnak, de víz-
nélkül való tőók, hazug nyelvek pe-
nig olly mint a' mérges pók.

Ellenkeznek veled, s' én-is nem be-
retem, gyűlölöm őket, és szívemből ki-
vetem, cselekedetekben soha nem kö-
vetem, sőt még hireket-is föld alá te-
metem.

Bólts hatalmas Isten az én szívem
ben száll, és gondolatomban engeme-
meg vizsgál, minden dolgaimban erő-
sen

fen meg próbály, a' mint akarss Uram
bár ugyan meg rostálly.

Lásd-meg hogy ha vagyon álnok-
ság én bennem, semmi okon nekem
ne hagy gonoszt tennem, add bóldog
örömben áldásodat vennem, örök uta-
don adgy orsógodban mennem.

P S A L M U S CXLIII.

Nota: *Mint kívánkozik az Barvas, &c.*

[Gaz látó bent Ur Isten hald-meg az
én szóm, rajtam szegényen, kinek
nints semmi jóm, könyörűly Ur Isten,
mert én csak benned bizom.

Az te bent fogadásodért légy segít-
séggel, az halál ellen tarts-meg fiet-
séggel, mert igiretedért vár lelkem
reménsséggel.

Ne szállj azért pörben velem sze-
gény szolgáddal, ne mutasd kezed ke-
mény haragoddal, mert ha igazat véss,
ki élhet jóvoltoddal?

Ostromol engem, és üldöz sok el-

T 3

lensé-

lenségem, ingerel engem hogy nints
reménységem, kőnyűl fogta mint tűz
romlando örökségem.

Setét barlangban borultam, hol csak
nyomorgok, majd ugyan talám meg
fog az ő horgok, vesélyben borultam,
halál torkában forgok.

El holt szívem ugyan bennem, meg
epett lelkem, nem kell búkféges tar-
tásomra étkem, mert elmémbe forog
hogy ellened fok vétke.

De ismét hogy eszembe jut régi jó-
téted, mint tartottad meg fokból a' te
néped, kezem ki terjesztvén reméllem
segítséged.

Ezt mondván, igen könyörgők: U-
ram hozzám láss, bádgyatt lelkemnek
gyógyító fűvet áls, ne rejts el binedet,
mert nem segíthet meg más.

Telylefféggel halált látok, és földben
állok, ha el hacz Uram életben nem
állok, náladnélkül mingyárt a' kopor-
sóban állok.

Hamar

Hamar add meg Uram tudnom a' te
jó-kedved, mert én csak benned bi-
zom, s' vagyok hived, jelents meg én-
nékem, mit kíván kegyes szived.

Rollad nem felelkezem el, mert bi-
vemben léss, ellenségimnek ha kezek-
ből ki vess, ha jókedvedben téss, töl-
lem dicsíretett vess.

Dűtsőséges bent nevedért tarts meg
életben, ne hagy meg halnom e' kiet-
len helyben, kezem fogva vigy ki ha-
zám édes földébenn.

Az te bent fogadásodért fok ellen-
ségim, vidd el én rollam, és vedd el
írásim, én te szolgád vagyok, nézzed
könyhullatásim.

Abfalon, fia előtt hogy Dávid bujdo-
sék, mikoron ötett halálra keresék,
báz negyven harmad énekben az Ur-
hoz esék.

❧ (o) ❧

T 4

SE-

SEQUUNTUR CANTIONES BREVI-

ores, pro ratione temporis, cū
ante tum verò post Conciones sac-
ras decantande, suntq; ordine Al-
phabetico digestæ.

Reggeli és Estvéli bálá-adás.

Nota: Légy irgalmas Ur Isten mi:

ADgyunk hálát az Atya Istennek, az
mij URunk Jésus Szent Attyának,
menynek, földnek, bent teremőjének,
mindeneknek gondviselőjének.

Hála legyen te néked Ur Isten, hogy
(Ejjel)

ez (Napon minket egészfében, meg
tartottál az jó békefében, meg őriz-
tél minden gonosz ellen.

Az kegyetlen álnok ördög ellen,
rettenetes dühössége ellen, ki minden-
kor te hiveid ellen, igyekezik az mi
lelkünk ellen.

Ké-

Kérünk téged Mennyei Szent A-
tyánk, ez (Naponis visely gondot re-
(Ejjenis)

ánk, bent bemeid vigyázzanak reánk,
hogy ne bállyon vesedelem reánk.

Oltalmaz - meg ördög hatalmától,
titkon valo sok álnokságitól, oltalmaz
meg hirtelen haláltól, testi lelki min-
den nyavalyától.

Adgy Mennyeigből segítségét né-
künk, te bent Lelked lakozzék mi ben-
nünk, (reggel) hogy életünk és tse-
lekedetünk, (estve) hogy le fektünk
és mi fel kelésünk, kedves legyen bent
Felséged előtt.

Aldott Isten légy mindenkor velünk,
távozzék el minden gonosz tollunk, az
igaz hit nevededgyék bennünk, és
gyümöltse termő legyen köztünk.

Mert te néked adtuk mi magunkat,
kezeidben ajánlyuk lelkünket, szent
Angyalid őrizzenek minket, adgyad
nékünk az örök életet.

T s

Légyen

Légyen néked ditsőség Ur Isten,
ki lakozol Menyben, fényességben, tarts
meg minket az egy igaz hitben, szent
Fiadnak Jánosnak nevében.

A L I A.

Aldot az Ur Isten örökké mennyeg-
ben, ki minket vezérlet ő ismérte-
ben, meg halgatott minket mi könyör-
gésünkben, neve dicstessék örökké
Mennyégben.

Erőtlenek vagynnk mij termelze-
sünkben, minden romlandóság mi em-
berségünkben, az nagy ellenségtől va-
gyunk kísértetben, csak te tölled vá-
runk oltalmat éltünkben.

Vezérly Uram minket az te jó ked-
vedben, és igazgass minket az te szent
Lelkeddel, életünknek rendi legyen
szent Igédben, hogy ne tévelyegjünk
ez árnyék világban.

Dicstessél Uram irgalmaságodért,
ki minket így kedvelsz az te szent Fia-
dért,

dért, ditsőség te néked Atyai voltodért,
az te szent Lelkednek vigasztalásáért.

P S A L M U S CIII.

Ad notam: *Atya Ur Isten Menybéli.*

Aldgyad én lelkem mindenkor az
Urat, minden tetemim áldgyad ő
szent nevét, el ne felejtse sok jó-téte-
ményét, mellyekkel meg áldot.

Mert meg bocsátta minden bűne-
idet, ő meg gyógyította minden nyava-
nyadat, meg szabadította az te életedet,
az veszedelemtől.

Ő meg-koronáz az ő jó voltaival,
és környül vésszen irgalmaságával, és
bé tölts téged minden áldásával, lelki
testi jókkal.

Ki meg-újította az te vénségedet,
mint Keselyőnek az ő nagy vénségét:
Hogy dicstesséd az ő áldott nevét,
tellyes életedben.

Ezt nekünk írta szent Dávid Proféta,
háza és harmadik szep dicstetiben, hogy

minden ember véle egyetemben, dic-
sirje az Istent.

A L I A.

Azon Notára.

ATya Ur Isten Menyéli teremtőnk,
az Christus által jó akaro Urunk:
testi és lelki gonosztól védelmünk, és
oltalmazonk.

Kinek jó-kedve mi reánk árad,
Christus Jánosnak meg igazítása, ki
ő mi nekünk igazán hirdettet, Szent
Igéből.

Gerjezd-fel azért az te Szent Lelked-
del, az mi bívünket táplályad Igéd-
del, oltalmazhassuk ditsősséged ezzel, min-
den időben.

Es vedd el rollunk az te haragodat,
és könnyebbitsed kemény ostorodat,
ne tekints nekünk meg romlott vol-
tunkat, álnokságinkat.

Ha meg tekinted az mi bűneinket,
és fizet nekünk álnokságink szerint,
ki vi-

ki viselheti annak el súlyságát, iszonyu
váltat?

Igaz vagy azért Abrahámnak Ura,
Keresztényeknek kegyelmes oltalma,
nem büntet sz minket az te haragod-
ban, igazságodban.

Hála te néked kegyes Atya Isten,
dicsret néked az te Szent Fiadban, ki
Uralkodol magas Menyországban, min-
den időben.

A L I A.

Nota: *Mi kegyes Atyánk, kit vallunk.*

ADgyunk hálaikat az Atya Istennek,
Menynek és Földnek Szent terem-
tőjének, és embereknek gondviselőjé-
nek, éltetőjének.

Mert ő mi hozzánk Atyai Szerelmét,
ki jelentette drága szent Igéjét, kivel
táplálya hiveknek lelkeket, és elmé-
jeket.

Es ő meg áldgya ő benne bizokat,
meg erősíti az erőtlenekeket, világosit-
tya homályos biveket, sötét elméket.

Atya Istennek mind ezekért legyen dicſiret és nagy ditsóság Mennyégben, hogy így táplállyá az ő igéjében, lelkünket Amen.

A L I A.

ATya Isten tarts meg minket, és ſent Igédben hitünket, téríts meg ellenséginket, és minden kegyetleneket.

Kik az Christust háborgatni, és ſent Békiből le vetni, akarják őtet rontani, és hiveiben kergetni.

Isten ki vagy Uraknak Ura, és Királyoknak Királlyá, jelents-meg te hatalmadat, téríts meg ellenségünket.

Tarts meg minden hivedet, te szegény Keresztényeidet, hogy dicſírhessünk tégedet, tarts edgyességben népedet.

Oh Felféges áldott Isten, vigasztaly minket ez földön, légy jelen mi szükségünkben, és minden keferűségünkben.

Nevelly minket az igazz Hitben,
Chri-

Christusnak ismértiben, végy minket ſent ſerelmedben, és holtunk után örömben.

P S A L M U S C.

Nota: *Az ki veti segedelmet, az.*

AZ UR Istent az egész föld, ſolgállya vig örömmel őtt, jer járullyunk eleiben, háladásban s' éneklésben.

Már ismérjük Istent hogy UR, kitől s' nem magától más UR, ő népi és nyáji vagyunk, dicſírvén hozzá folyamjunk.

Enekkel s' háladásokkal, ſent nevét magasztalással, mert gyönyörűséges az UR, mind örökké irgalmas UR.

Nemzetségről nemzetségre, igazsága és jó-kedve, áll: mint Dávid száz Eneken mondgya, mondgyuk mi-is Amen.

P S A L M U S I.

Nota: *Bóldog az ilyen ember ő lelk.*

Bóldog az ilyen ember az Istenben, ki gonoszoknak nem ment tanatsokban, kegyetleneknek nem járt ő utokban,

ban, hamis ítet nem forgot szájában.

De az Istennek ígét halgattya, erre főképpen vagyon minden gondgya, erre néz neki minden akarattya, ezt éjjel nappal szívében forgattya.

Mint az folyó Viz mellett szép termő fa, mely leveleit az hideg nem bántya, ő idejében gyümölsét meg adgya, jó szerentséfen léssen minden dolga.

De nem úgy léssen mint azoknak dolgok, kik az ígéről nem viselnek gondot, mint az szél hinti széllyel az apro port, az képpen hánnya Isten el azokat.

Minden emberek mikor fel támadnak, és életekről ha ők számot adnak, az hivek között ezek ki hanyatnak, és véghetetlen kárhozatra jutnak.

Mert az Hiveknek utokat az Isten, birja forgattya, kegyelmes kezében. Az kegyetlenek ő keménységekben, vesznek és esnek örök sötétségben.

Mikor az Soltárt az Szent Dávid írta, ebben

ebben az ígét mi nekünk ajánla. Boldognak mondgya az ki ezt fogadgya, boldogtalannak az ki meg utállya.

P S A L M U S CXXVIII.

Nota: Tsak te benned Uram Isten.

Boldog és áldott vagy az ki az Ur Istentől fél, semmi gonoszt magad felől mert sohunnét nem vélsz, igaz hitből hogy ha az Ur bent törvényében él, az ártalmas szélveszeknek szerentséjén nem fél.

Az te kezed munkájának szép áldását veszed, az te tölled mivelte földnek jó-gyümölsét eszed, másnak azért hogy bért végy fel munkáját nem téved, mert naponként az Istennek újab jóvát veszed.

Házastársod mint a' széken megfoglont Szőlő tö, melyből sok szép gerezdekkel meg tölt vesző szál nő, kedveltellyes szive hozzád nagy szeretettel bő, asztalodhoz sok szép édes tsemetéddel jó.

Azok

Azok bépek körülled mint az Olajfa
fa vessők, vagy mint az Nap melege
től meg ért édes Szőlők, beretettela
talodnál biből örvendezők, mint az Raj
Méh örömedre lép beßéddel zengők.

Illyen jókkal áld meg az UR, ha az
Istentől fél, minden felől jó berentsét
és nagy örömet vél, igaz hitből hogy
ha az UR bent törvényében él, bá-
ran élven semmi gonosz szerentsétől
nem fél.

Az UR Isten az Mennyégből reád
bő áldást mér, békeféggel éltet, sem-
mi veßellyel meg nem vér, gyarloság-
ból eset vétke tölle kegyelmet nyer,
fiadon nagy irgalma fogyo véget nem
ér.

Illyen áldást ígért Isten annak ez
életben, az ki őtet tißta bível fél igaz
hitben, mint ezt irván hadta Dávid az
Eneklő könyvben, az Báz és az huszon
nyoltzad ékes Enekében.

PSAL

P S A L M U S CXII.

Nota: Onßol minket, &c.

Oldog ember a' ki hitből az Istent
féli, az ő bent törvénye berint nap-
at bentül éli.

Annak minden maradékja hatal-
mas lesz, az jámborok maradékja
kivánt áldást véßen.

Bűvön leßen hajlékában marha, s'
gazdagság, mind örökké meg őrizi ő-
tet az igazság.

Az UR őtet egyebeknek nap fé-
nyül adgya, hogy azokat a' setétben el-
veßni ne hagygya.

Háboruság idején-is szépen virág-
zik, és egyebek nagy hasznára bő gyü-
möltse magzik.

Kedvel tellyes, igen kegyes irgal-
mas, és hű, igazságos, es ő benne kö-
nyörülő a' bű.

Mint hogy jámbor, adakozik igen
jó kedvel, a' kik tölle költsón kérnek
ad örvendő bível.

Minden

Minden dolgát tiéti szerint eszefer
birja, így örök emlékezetre jó hire
fel írja.

Soha semmi féle gonosz hirnévto
nem fél, az Istenben bizván igen bá
torságosan él.

Helyen szive, és nem retteg szent
dolgot beßél, ellenségi felől minden jó
dolgokat remél.

Östogat, és nagy örömmel ad a' be
génynek, örökké meg marad hire jó
téteményének.

Az Istent nem félő ember hogy meg
lattyá ezt, agyarkodván fogaival, ha
lehet kedvet veßt.

De az Istenteleneknek minden bán
dékok, nagy hirtelen füstben megyen
minden kívánságok.

Száz, és tizenkét énekben Dávid
ezt mondá, mellyben a' szent jámbor
embert dicírvén így áldá.

A L I A.

A L I A.

Nota: *Emlekezzél Ur Isten hivedről.*

Csak te hozzád bent Atyánk mi ki
áltunk, az te buzgo szerelmed le
gyen rajtunk, könyörgésünk meg hal
gassad mi nekünk, Szent Lelkedet ö
rökké tarts meg bennünk.

Vedd - el az sok ellenséget mi rol
lunk, kik vérünket somjuhozzák mi
nekünk, mint az Bárányt az nagy éh
Oroszlánok, mint Farkasok bényelni
már akarnak.

Minden felől mi mostan tsak rette
günk, az Egh alatt Föld felet tób oltal
munk, nintsen nekünk sohult tób re
métségünk, tsak te read bent Atyánk
támaszkodtunk.

Szabadíts - meg már az sok félelem
ből, és tißtits ki minket sok bűneink
ből, ellenségünk szivét nagy kegyel
medből, hajts mi hozzánk hogy legyen
maradásunk.

Mint Danielt az éh Oroszlánok közt,
az Si-

az Sidókat az hegy, viz, ellenség közt
ez kis hajót tarts meg az nagy habok
közt, emberi erőnélkül tarts ellenség
közt.

Semmit nem fog az mi sok adomá-
nyunk, fő hajtásunk, és az mi holdo-
lásunk, mert az bűnből kitérni nem
akarunk, az bűn ellen nem menthet
adományunk.

Moski nagy sok bűneinkből már min-
ket, hogy tellyesíthessük bent beűdi-
det, mert az bűnnek soksága kérésün-
ket, el űzi tölled a' bűnben élőket.

Foganatos leszen akkor kérésünk,
mikor meg tér az bűnből az mi lel-
künk, ha te minket az te nagy kegyel-
medből, meg térítesz fertelmes vétke-
inkből.

Mert noha sokan kiáltunk tégedet,
de azoknak hallod könyörgéseket, az
kik igazán beretnek tégedet, tiűta bi-
ből meg tartják beűdidet.

Segilly azért minket kegyelmes
Atyánk,

Atyánk, ellenségtől hogy ne retteg-
jen hazánk, és prédái ne legyen az mi
marhánk, Szent Fiadban ezeket add-
meg Atyánk.

A L I A.

Nota: Bóldog és áldott vagy az ki az.

Csak te benned Uram Isten vagy
bizodalunk, mert sem Egben sem
az Földön nints több reménségünk,
azért halgas meg minket mert néked
könyörgünk, és tekints le magas Meny-
ből, könyörűly mi rajtunk.

Légy vezérünk kegyes Isten, légy
erős Hadnagyunk, légy Kővárunk, légy
Paisunk, légy minden oltalmunk, ne
mondgyák azt a' Pogányok hogy nin-
tsen Istenünk: ne káromlyák bossu-
ságra bent nevedet nekünk.

Oltalmaz meg mostan minket min-
den ellenségtől, támadgy mellénk mert
ígérted magad segítségül, szabadis meg
immáron az hitetlenségtől, dicűrhes-
sünk mindenkoron téged igaz hitből.

Vedd

Vedd elrollunk kegyes Isten ez nagy
fok inséget, mert látod hogy minek
Pharahok mostan az fő népek, lágyíts
hozzánk mint az viaszt, ő kemény si-
veket, hogy lehessünk mi ő vellek lé-
lekben edgyesek.

Ezt engedgyed Atya Isten az te bent
Fiadért, az meg Válto mi Urunkért,
az Jésus Christusért, kit botsáttál e' vi-
lagra halálra bűnünkért, és meg áldád
mind örökké minket ő kedvéjért.

P S A L M U S CXLVI.

Nota: Szívem, vesém, szám, minden er-

Dicsírd az Istent mostan oh én lel-
kem, dicsírem őtet mig leßen éle-
tem. Fejedelmekben reménségem,
nem leßen ember én üdvességem.

Mert ők meg hálnak és mind földé
leßnek, ez földiekről meg sem emle-
keznek, azért böldegok azok leßnek,
az kik Istenben erőssen hisznek.

Ennek nagy gondgya vagyon min-
denek.

enekre, mind Menyre, Földre, és az
nagy Tengerre, ezekben valo fok ren-
tekre, ez földön valo iók begényekre.

Az igazaknak ő meg őrizője, ke-
gyetleneknek erős büntetője, az begé-
nyeknek segítője, az éhezőknek ő él-
tetője.

Meg szabadította Isten az foglyokat,
világosította az szegény vakokat, fel-
emeli tántorodtakat, igen szereti az i-
gazakat.

Es meg őrizi az jövevényeket, sze-
gény árvákat és az özvegyeket: de
meg bünteti bűnösöket, földről el törli
ő ősvényeket.

Szent Dávid irta ezt az Soltár köny-
ben, száz negyven és hatodik Eneké-
ben, hálakat ad ez dicsíretben, miis di-
csírjuk Istent Lelkünkben.

AZON PSALMUS.

Nota: Jó dicsírni az Ur Istent, mert ő.

Dicsírd áldgyad én Lelkem az Ur
Istent mindenekben, szép ének so-

val bád zengjen, valamig élhet ez földön. Reménséged embereken, semminémű rendben, ne legyen báltsben, erősben, se Fejedelmekben. Mert nincs üdvesség ezekben, hanem csak Istenben, azért bizzál Felségében, hogy élhesz Mennyégben.

Lelkünk ki mulik testünkben, ki adatott volt Mennyégből, testünk vétett az földből, az hova tér erőtlennül. Gondolattya is ezekről, el vész mindenestől, de boldogság csak Istentől, következik menyből, az Jákóbnak Istenétől, mi reménségünk, mert meny föld, tenger, és minden, teremtettt attól.

Az igazságot meg őrizi, és örökké meg őregbiti, bosszú állokat meg törí, az segényeket segiti: az éhezőket élte, foglyokat meg menti, vakok szemét meg építi, bennat fel emeli, az igazakat szereti, az jövevént őrizi, árvát, özvegyet, fel véli, az bűnöst téríti.

Uralkodik az UR Isten, mind örökké

felse

felségesen, hatalmas tselekedetiben, Sionon kegyelmességben, mindé rendben, népekben, és nemzetségekben, azért mi dicsírjük szépen ötött énekünkben: légy áldott Arya UR Isten, kinek hiszünk lélekben, tarts meg mind végig az hitben, Jéfusnak nevében.

Oh mindenható UR Isten, hálát adunk néked ezen, hogy vöttél ismértedben, bé bámláltál feregedben, bé írtál élők könyvében, Hiveid köziben, ne hadgy kételkednünk ebben, tarts meg reménségben, nagy bátron az életben, álhassunk elődben, hogy az jövendő életben, dicsírhesünk Meny-

P S A L M U S XXIV.

Nota: Tsak to benned Uram Isten.

Dicsőséges az UR Isten, és hatalmas felség, ővé mert ő teremtettt ez nagy föld kerektség, ő kezében mind az egész emberi nemzetség, melyet tart az tengeren fel állatott örökség.

V 2

III

Illy nagy Urnak illy Királynak, ki jut eleiben? avagy ki mér az Istennek bizvást lenni űemben? az ki űolgál az nagy Urnak, hiven tiűta űiben, és űemi bűnt, hogy azt tegye, nem forgat eűében.

Az ki magát ez világnak meg cűalni nem hadgya, azon vagyon hogy Istennek akarattyát tudgya, magát csak az jóságoknak tételire adgya, ővének az mennyei jót nem az földit mondgya.

Eskűvéűel nem csallja-meg űoha Attyafiát, az mit fogad meg állya, és meg tókéli űavát cűlárdul nem öregbitti, űem nem bírja javát, az őzvégyet meg becsűlli, űegétti az árvát.

Az Iűtentől az illy ember xéűen minden áldást, ez illy ember lehet űemben az Iűtennel bizvást, ennek az Ur Templomában ad örökké űállást, ennek enged űéki előtt bátorűágos állást.

Ennek az bé zárlot Templom kapuja meg-nyílik, ezt az Iűten űent hivei közé-

közzéjek bé űinlik, ez az Menyben mint egy dicsőűeges Király fénlik, az űeregek Iűtenének elötte tündöklik.

Ti örökös kapui az Anyaűzentegyháznak, nyillyatok fel, és adgyatok bé menéűt az Urnak, az hatalmas erős és meg dicsőült Királynak, ki az harczon meg mutatá hatalmát karjának.

Nyillyatok fel, és adgyatok bé menéűt az Urnak, ti örökös kapui az Anyaűzentegyháznak, az hatalmas erős, és meg dicsőült Királynak, az Menny, Föld, és űélyes Tenger hatalmas Urának.

P S A L M U S CXLVI.

Nota: *Mikor Senachéríb, &c.*

Dicsírd a' nagy Urat kedve űerint űivem, dicsírem kegyesen mert nékem az mivem, a' mig élek adom tsak néki a' űivem, mert tsak ő nékem-is élet adó fejem.

Emberben hitemet nem vetem én űoha, mert minden erejét fogja bé föld V 3 moha,

Tűz, viz, égh, eső, fergeteg, kemény szél, hegy, völgy, fű, fa, virág, Tavas, hideg Tél.

Minden vad, öreg apro, minden állat, a' mitsű, vagy el más, vagy visel baranyat.

Ez földnek Fejedelmi, és Urai, Birák, ti sz viselők, s' földnek hadai.

Istia, gyenge leánzok, és gyermekek, és ti Istenesen meg-ért szép vének.

Dicsirjétek az Istent mert igen nagy, földön mennyen ő csak az egy fő Hadnagy.

Eő a' ki népé szarvát fel-emeli, jó hir néveligen nagygyá neveli.

Hiveit szereti az UR, s' meg áldgya, száz negyven nyolczadik ének ezt mondgya.

P S A L M U S C L.

Nota: Mindenek meg hallják, és jól.

Dicsirjétek Istent az ő szentségével, dicsirjétek őtett nagy erősségével, Szent

Szent az UR, és erős a' ki ditsőségben ül.

Dicsirjétek őtett hatalmaóságáról, dicsirjétek őtett nagy méltóságáról: Szent az UR, és erős a' ki, &c.

Dicsirjétek őtet hangos énekekkel, és sziből szarmazot szép dicsiretekkel: Szent az UR, &c.

Dicsirjétek őtett hálaadásokkal, lélekből szarmazott áldás mondásokkal: Szent az UR, &c.

Dicsirjétek őtet minden szivetekből, dicsirjétek őtett tellyes lelketekből: Szent az UR, &c.

Irta ezt Sz. Dávid a' Dicsiret könyvben, száz, és ötvenedik ékes énekében: Szent az UR, és erős a' ki ditsőségben áll.

A L I A.

Nota: Egy lélekkel mostan áldott hivek.

EBredgyél-fel világ bűneidből, vedd eszedben magad az nagy bűnből, V s mel-

mellyet néked utolsó időről, magyarázot Christus Jépus Itilet napjáról.

Minden irások immár bé töltenek, az Proféták valamit hirdettek, az Szent Atyák az mit reménlettek, Urunk Jépus Christus által véghez vitettenek.

Ez világnak Istentelensége, az Uraknak nagy kegyetlensége, az kősségnek engedetlensége, jele bizony hogy közel már, Christus el jövése.

Nem késik már az ő el jövése, közel vagyon ez világnak vége, minden dolgoknak már el jövése, ez világot el jő Urunk Christus itilnie.

Minden rendek vadnak bátorságban, gyönyörködnek csak az álnokságban, szerezet nints az Atyafiakban, és kevesen vadnak immár kik hisznek Christusban.

Eßnek isznak nagy bátran lakoznak, Menyországrol de nem gondolkodnak, el mulando dolgokban forgodnak, azt sem tudgyák mely orában azoktól meg válnak. Süket-

Süketségre veßnek minden intést, meg vetettek minden jó rendelést, az Tanitok nem látnak éppülést, szent Írásból mikor téßnek Idveßféges intést.

A L I A.

Ad notam: *Egész Izraelt Dávid fel.*

EGy Lélekkel mostan áldott hivek, az Szent Istent magasztalván kérjük: hogy meg hallot akarattyát bennünk, ő nevéjért gyümölsősse, tegye, kivel éllyünk.

Nyujtsa hozzánk nagy irgalmaságát, hogy hűséggel tarthassuk mondását, vétkek nélkül nyomhassuk ő utát, életünkkel igyekezzük tenni akarattyát.

Ostoritol ojjuk meg magunkat, Szent étettel kövessük Atyánkat, Abrahámnak éllyünk hiti alatt. Tiz Parantsolat tartással Szenteljük Urunkat.

Tselekedetekkel Pátriarchák, régi Sidóság közt való Atyák, minden jóra V 6 nekünk

V. 6 1824

nékünk utat nyitnak, Dávid Király,
Ezechiás, példái mutatták.

Hit reménség bennünk el-ne fog-
gyon, élet jobbulása úgy hordozzon,
hogy Isten kegyelme reánk szálljon,
ki örökké az hivekben áldással marad-
gyon.

A L I A.

Nota: *Tsak te hozzád bent Atyánk.*

EMLEKEZZÉL UR Isten hivedről, kik
kiáltunk te hozzád búkságunkban,
vifely gondot nyomoruságinkról, ö-
rökké való bent Egyházadrol.

Adgyad nekünk mindenkor éle-
tünkben, az Kenyeret, melly vagyon
bent Igédben, kiről szolt az bent János
könyvében, mellyel élünk örökké éle-
tünkben.

Ne hadgy minket UR Isten bomju-
hoznunk, az élő viz adassék most mi-
nekünk, melly viz után soha nem bom-
juhozunk, mert te benned örökké ör-
vendezünk.

Az

Az kik hallyák UR Isten szent Igé-
det, itt meg értik mindenben te ked-
vedet, bent Fiadban kegyelmességedet:
Hogysak közlód vélek örökségedet.

Adgyad nekünk mostan te bent Lel-
kedet, ne halgassuk héában szent Igé-
det: de tisztellyük örökké bent neve-
det, és dicsírjük mindenkor Felségedet.

P S A L M U S XLVI.

Nota: *Erős várunk az Ur és Bátyánk.*

ERŐS várunk nekünk az Isten, és
fegyverünk ellenség ellen, meg ba-
badit veszedelemtől, kik ránk jönnek
most minden felől: Az mi régi ellen-
ségünk, háborgat minket, erővel, fegy-
verrel, és tsalárdssággal, és minden nagy
hatalmassággal.

Nintsen nekünk semmi hatalmunk,
kivel nekik ellenek állunk, viasko-
dik az UR érettünk, kit az Isten botsá-
tott nekünk: Ha kérded hogy ki le-
gyen az? Christus Jéhus az, Seregek-
nek

nek Ura, Istennek ſent Fia, annál va-
gyon a' győzedelem.

Ha ez világ mind őrdög volna, és bé-
nyelni minket akarna, azért tölle sem-
mit ne féllünk, tsak Isten oltalmában
bizzunk: No bátor dühősködgyék, no
fenekedgyék; ez világnak Ura: nints
rajtunk hatalma, Urunk Christus őtet
meg birta.

Meg áll az Istennek Igije, és nem ál-
hat fenki ellene. Az nagy Isten va-
gyon mi velünk, és Szent Lelke lako-
zik bennünk: Ha testünk nekünk el-
véß, ha marhánk el véß, hirünk, ne-
vünk, Feleségünk, Gyermekekünk; az
Menyország meg marad nekünk.

P S A L M U S CXXII.

Nota: *Oh mennyei nagy boldogság.*

Eőrvend meg repestén ſivem, meg
ujjul bennem vig kedvem, mikor
illy ſót hall két fülem.

Az UR Templomában megyünk,
hogy

hogy az Isten előtt legyünk, kedves ál-
dozatott tegyünk.

Oh melly kies hely a' Sion ſép vol-
tával magához von, fundáltatott a' kő-
ſálonn.

Az UR népe oda gyűl fel, tsak egy
ſentis nem marad el, mikor arra ada-
tik jel.

Ott helye a' könyörgésnek, az Isteni
tiszteletnek, hallása a' ſent igiknek.

Kérjük az Istent hogy ennek, bő ál-
dást adgyon az heinynek, örüllyön a'
békeségnek.

Belől benne ſép békeség, mezein lé-
gyen a' bőség, népen Istentől kedves-
ség.

P S A L M U S CXXX.

Nota: *Követi vala népnek soksága, &c.*

Felűges Isten hozzád kiáltunk nagy
keferűséggel, könyörgünk néked
hogy légy segítség.

Tekints mi reánk kérünk UR Isten
illy

illy nagy búkségünkben, és segits min-
ket erőtlenségünkben.

Miként az foglyok tömletz fenekén
erőssen kiáltunk, senki nem hallja s'
nem könyörül rajtunk.

Pokolnak kinnya, bűnnek soksága,
dühösködik rajtunk, légy segítséggel
hogymind el ne vesszünk.

Ha bűneinket te meg bámlálod Fel-
séges UR Isten, vallyons' ki leszen előt-
ted büntelen.

Nintsen ártatlan, nintsen bűnnélkül
senki te előtted, azért könyörgünk,
utunkat vezérlyed.

Mert tsak te nálad vagy on igazság és
nagy irgalmaság, Christus Jépusért bű-
nünkől szabadtság.

Eörvendez bívunk Felséges Isten te
igéretedben, és hozzánk valo nagy
kegyességedben.

Nagy reménségünk és bizodalunk
legyen az Istenben, semmit ne bizzunk
az mi érdemünkben.

Oh

Oh méltóságos nagy irgalmaság
kedvesség mi rajtunk, bűnnek őrdög-
nek nints hatalma rajtunk.

Meg-sabadultunk az Christus által
örök kárhozattól, nintsen félelmünk
immár az haláltól.

Oh egy reménség Menybéli Isten,
bizony edgy segitség: te szolgaidnak
adgy örök életett.

A L I A.

Nota: *Eletét az ki ondok bűnben éli.*

Felséges Isten Menynek, Földnek
URA, és embereknek kegyelmes
vezére, minden állatcknak kegyes
táplálója, és éltetője.

Tégedet vallunk kegyelmes A-
tyánknek, bűnös emberek mi oltalma-
zonknak, Christus Jépusért kegyes táp-
lálónknak, gondviselőnknek.

Mostan UR Isten illy nagy nyava-
lyánkban, hozzád kiáltunk keferűsé-
günkben, ne hadgy el minket ily nagy
búkségünkben, árvaságinkban.

Igére-

Igéretedet tellyesíts-meg rajtunk,
hogy dicstetűsék szent neved között
runk, ne örüllyenek Pogányok mi raj-
tunk, te légy mi velünk.

Térisd-meg Ur Isten az Bálványozo-
kat, kik hatalommal kergetik lelkün-
ket, és kik tsufollyák az te bent Fia-
dat, Christus Urunkat.

Atya Istennek örökké dicsőség, az
Christus által adassék tisztesség, ki bent
Lelkével minket vigasztallyon, min-
den időben.

A L I A.

Azon Notára.

Felséges Isten néked hálát adunk,
hogy őszve hittál minket téged ál-
dunk, az te nevedről mi most vallást
tessünk, mert vagy Istenünk.

Eőszve gyűtöttél minket te neved-
ben, az Keresztényi szent gyülekezet-
ben, hogy mi halgatnok szent Igédet
hitben, nagy reménységben.

Meg halgattuk most te bent beszé-
det,

det, akaratodat kegyelmességedet, mi
hozzánk valo nagy szeretetedet, és jó
kedvedet.

Lelkeddel éppisd az mi elméinket,
hogy szerethessük az te szent Igédet,
bábhassuk mellé igyekezetünket, és
életünket.

Eördögnek mérgét és nagy tsalárd-
ságát, ronts el közöttünk minden ál-
nokságát, ne bántassa meg Igéd igaz-
ságát, annak jó voltát.

Gyarapodhassék közöttünk igazságod,
bent isméreted, bent irgalmaságod, és
bent irásban iratott jó kedved, és aka-
ratod.

Akaratodat plántáld bé szívünkben,
az igaz hitet gerjezd-fel lelkünkben,
hogy éppülhessünk szent isméreted-
ben, lelki életben.

Enged meg nekünk az mi kérésün-
ket, szívünkbel való nagy könyörgé-
sünket, dicstetűs téged mint mi Iste-
nünket, édes Atyánkat.

A L I A.

Nota: *Bizonyval ismértem rajtam nagy.*

Feltámadot Christus ő koporfojából,
az fekete földnek setét hajlékából,
halál hálójából, fel kele Attyának bent
akarattyából.

Eő általa jött fel örvendetes napunk,
mert meg fogtuk hittel hogy ő Messi-
ásunk, Közbenjáro Urunk, ő miatta
tört el Halál hozó nagy bunk:

Mert Pogányok lévén nem tuttunk
femmihez, kárhozat jó vala ihol min-
denekhez, el vesendő fénkhez, igen
közel jártunk pokol fenekéhez.

De az Isten nézven irgalmaóságára,
reánk emlekezék nyomorult árvákra,
Fiát az halálra, el botsátá értünk szép
szabadságunkra.

Bizonyos hogy meg holt ontván szép
piros vért, az Kereszt-fan függőt sok
gonofságinkért, bizony nem magáért,
hanem az sok bűnnel békozot Rabo-
kért.

Mert

Mert noha sok kinnal halálban lón
este, csak meg sem rothadot Messiás-
nak teste, az Isten fel vőtte, szabadulá-
sunkra Vezérünké tőtte.

Az Aron veséje őtet magyarázta,
Pusztában az Oslop őtet ábrázolta, s'
ugyan ki mutatta, az értz Kigyó mel-
lyet Mojses csináltata.

Ne fély bátorodgyál bűnben eset fiú,
az Christus halála kegyelemre hijú, s'
érettünk bajt vijú, lelki ellenségünk
buval, siú, rijú.

Eőrüly hát lélekben Istennek serege,
kiknek Christus által vagy on üdvessé-
ge, Mennyei bépsége, nem hagy el az
Isten velünk segítsége.

P S A L M U S L X V I I I.

Nota: *Mikor Senacherib az Jerusál.*

FEgyvert fog mi velünk a' mi kegyes
Atyánk, ellenségnek hada ellen e-
rős palánk, mellettünk vagy on, és bent
beme néz reánk, oltalmában meg-áll
éppen édes hazánk.

Mint

Mint az füstöt hamar az nagy erős
selek, el fujják, nem akad hogy szem
előt helyek, így sélednek - el az ránk
dühűdöt fejek, el vess minden ügyök,
és fel emelt jelek.

Mint az tűz melege el sűti az viaßt,
abban semmit az hév meg soha nem
maraszt; így az meg - haragut Isten el
oltya azt, az ki bűnt téssen és máshozis
azt ragaßt.

Az vert hadnak ihon bus síve gyázt
visel, meg romlot s' ez után jelt soha
nem emel, ez hogy minket az UR ked-
vel, elég hitel, ör vendez seregünk, vi-
gadoz, énekel.

Ti Istenben kegyes Istenes emberek,
áldást hallyon az UR szent neve köz-
tetek, földön, mennyen, igen zengjen
éneketek, mert Isten csak az UR, an-
nak örüllyetek.

Arvák Attya ez UR, s' özvegyek
Istene, jót mindennek akar, köz néki
mindene, bölts, szép, és nagy erős, senki
ő el.

ellene, itt mindent vehetünk, cs-
neve kellene.

Az mennyégben lakik, mindeneket
de lát, int, s' az magtalan-is láttya fia-
fiát, foglyoknak le téfzi tömlőtzők aj-
taját, az bűnőfre penig ad iga, nyava-
lyát.

Társul adta magát népe mikor ki-
ment, hußt, és bőkenyeret, kedves italt
teremt, ellenség mikoron ment reá,
meg jelent, igirt földre az UR két te-
nerén bé ment.

Ottis kedves esőt, és gabonát adot,
éhel senkit ő meg hálnia nem hagyot,
bőséggel rakatott mindenha asztagot,
az barmoknak-is hogy bővön elég ju-
tott.

Im mostannis az UR gondviselő re-
ánk, bir, éltet, visel és tart ez édes A-
tyánk, ellenségnek éhel holt kezében
valánk, de meg menekedünk, hogy reá
kiáltánk.

Három nagy fő Király, sok Urak
Her-

ISTENI

Hertzegek, ugyoßlanak el, a' mint fí-
tő fellegek, féltekben sívek olly mint
az hideg jegek, népeknek fejeken ül-
nek örök ßegek.

Ezt mindenkor Uram hirdeti vig-
vünk, az mit most mivelél édes Atyánk
velünk, győzedelmet adál, s' nagy nye-
reség jelünk, az Pogányok erőss fok
helye mert helyünk.

Holt ßén ßin ha belénk volna oltat-
vais, hagyáßunk fekete volna mint ko-
romis, láttjuk hogy ha akar Isten, az
hónál-is fejbek lehetünk fokkal, é-
kesbekis.

Nagy bánatba valánk ßine hagyot-
takul, gondolván hogy alig lenne né-
pünk magul, imé! bánat, után melly
nagy öröm ahul, elsővé lehet az, az ki
megyen utól.

Tsak te tótted Uram ez örömet ve-
lünk, az Pogányokat hogy kézben a-
dád nekünk, fok prædának igen viga-
doza ßivünk, ßéppé lón mi fejünk, s'
meg jöve mi hitünk.

Gaz-

DICSIRETEK.

481

Gazdag már mi hazánk földé, kies
helye, ki árt? Isten Urunk, vár az ő
ent neve, mindenkor mi velünk,
helynek ez az jele, fel vón két keze,
mert bõlts ßive kedvele.

Környül vót s' meg-örizz sok ezer
Angyala, nem hágy meßße ez Ur hi-
rek erős fala, menybõl mostis alá, men-
eni jót vala, ellenség ereje, általa meg
ala.

Ditsőségbe vißont ßékibe fel méné,
ogságból ki vona minket, és emele,
mbereknek hire s' nagy neve ki ke-
e, az bünõsnekis ő hogy biró, már je-

Aldott legyen az UR minden údó-
ben mert, diadalmataz ő népe kezébe
nyert, sok népet mi nekünk, az mi
helyünkben vert, hogy jó-földe le-
gyen ßép veteményre kert.

Tsak ez mi nagy Urunk az ßabados
nagy UR, hogy ha ßörnyű halál mér-
e ßivünkbe fúr, meg tart életett ad,
X biztat

biztat ez édes UR, hol kedvellyen
zért, kedve örömbé gyur.

Ellenségnek ihol ditsekedő fejek,
ellennünk fel-emelt nagyra néző sze-
mek, meg rontván tetemek, por s' ha-
mu nékiek, még az véreketis fel nya-
lák az ebek.

Jelen lételeket láták Uram velünk,
hoggy te oktató ott vinia két kezünk,
Hadságod alatt meg-marada fe-
jünk, mi-is hálaadást s' áldozatot té-
szünk.

Te adtál nagy erőt, mellyel az elle-
nünk, fel zendült hadakat meg vere-
ted velünk, tarts meg ezt mi nekünk
mi kegyes Istenünk, az mit most mi-
velél, nagy kegyesen velünk.

Köztünk Templomod és tiszteleted
helye, szent Igédnek igaz éltető szép
vize, innét foly ki, nálunk annak ere,
s' feje, ajándékokot hoz fok Királyok
keze.

Minden fegyveres, és hadba vágó
Bemélt,

Bemélt, az ki népe előtt tart szívet oly
kevél, mint az tulkok előtt költ bika
Barva Bélt, arra birsz, hogy ide hoz-
zon arany edént.

Az Pogányokis az hartzra való szí-
vet, el hagyván, te néked gyöngyöt
hoz az Követ, országoknak Urának
néked ad kezet, minden föld te néked
mondogál éneket.

Ezt így adgya szívének, mert ugyan
ugy lében, áldást és nagy erőt az te ne-
ved veßen, jó voltod felől az te neved
hirt teßen, áldott az mi kegyes édes
Atyánk leßen.

A L I A.

HAlat adunk te néked örök Isten,
ki Mennyégben vagy örök ditsős-
ségben, meg építess minket te szent
igédben, hogy ne essünk kétségben,
Bűkségünkben.

Kérünk téged minden imádságink-
ban, ne hadgy minket el-vesznünk
vakáginkban, tarts-meg minket az

hitnek ágaiban, ſent Fiadnak Chriſtusnak vallásában.

Ez világnak ne nézzed nagy vak-
ságát, ſent Igédhez nagy háladatlan-
ságát, minden bűnnel tölled eltávozását,
ſzent nevednek ilyen nagy káromlá-
sát.

De tekints meg Chriſtusnak méltó-
ságát, ſent Fiadnak Kereſtſán kin val-
lását, drágalátos ſent vére kiöntését,
az Hiveknek bűnökért áldozását.

Tarts meg köztünk meg értet ſent
Igédet, vigasztallya ſent Lelked mi ſi-
vünket, erősítsed bennünk gyengye-
hitünket, dicſírhessük örökké Felsé-
gedet.

M A S.

HAlgas-meg minket Ur Iſten, te-
kints reánk Uram Iſten, ne hadgy-
el minket inségünkben. Halgafs meg
minket Uram Iſten.

Aldgy-meg minket népeidet, oltal-
mazzad feregedet, fel-magasztallyuk
ſent

ſent nevedet. Halgafs-meg minket
Uram Iſten.

Mutasd-meg kegyességedet, lássuk
irgalmaságodat, vedd-el már rollunk
haragodat. Halgafs meg:

Ne nézzed sok bűneinket, és meg-
ne ſámlállyad őket, te ſent Fiadban ſe-
gily minket. Halgafs meg:

Azt mondgyák az Pogány népek:
nintsen Iſtene ez népnek, légy ſegit-
séggel te népednek. Halgafs meg:

Vedd-hozzád imádságinkat, téríts
meg ellenséginket, és meg-odozzad
rabságinkat. Halgafs-meg minket
Uram Iſten. Dicſírünk tégedd örök
Iſten.

P S A L M U S LXXV.

Nota: *Iſtenünkhez foháſzkodván, &c.*

HAlat adván vallást téűnk, Ur Iſten
téged tisztelünk, mert te kegyel-
mes lész nekünk, és meg-oltalmazod
fejünk.

X₃

Min-

Mindenek gondviseléd, a' te ve-
lünk való léted, hirdetik jó-téteme-
nyed, minden igaz itiletéd.

Lészen üdövel olly óra, mellyben
mint az földnek pora, el-vész a' gono-
sók sáma, meg fokaful bűnök váma.

Mert ez világban léßen vég, a' föld
meg olvadván meg égh, a' gonoszok
gyótródnak még meg fagynak mint a'
hideg jég.

Mondék az Istentelennek: hagy bé-
két már a' sok bűnek, vész véget a'
kevély bűnek, mellyért reádatkok jó-
nek.

Ne dicsekedgyél erődben, mert majd
vißsa térí a' földben, mint a' fű el vész
mezőben, így csak semmi léß erődben.

Senki méltoságot nem ád, ha az Isten
haragzik rád, bár kevélyen meg nyírd-
is sád, de a' mi kérí senki nem ád.

Tsak az egy Isten bír mindent, mert
ő igaz Bíró és sents, ő a' kihez kedvet
jelent, kitsinbóligen nagyra ment.

Mert

Mert kezében áll két pohár, egy-
gyikből zudul nagy viz ár, arra a' ki
tölle nem vár, ezt meg emésti a' sok
kár.

De az jóra sés áldást ont, avval so-
ha frigyet nem bont, arra jó-kedvel
sok jót vont, fejében sés koronát font.

En azért félem az Istent, mert hissem
hogy ő ád mindent, ő hatalmas, bölts,
jó, és sents, azért tisztellyük az Istent.

P S A L M U S CXXVII.

Nota: Erős várunk nekünk az Isten.

HA az bölts mindenható Isten, a' ki
sabad UR minden testen, dolgunk-
ban mellettünk nem léßen, áldást mun-
kánk soha nem véßen; Mert csak e-
gyedül UR ő, ő mindenben fő, kezé-
ben minden sű, csak általa jó, olly há-
zastárs a' ki jó, és hű.

Tsak az Isten a' ki tart, nem más,
tölle vagyon minden szép áldás, ő ád
kedvel tölt magzatokat, sésényekből

X 4

ád gaz-

ad gazdagokat; Mert senki az Urné-
kül békével nem ül, az UR szép ál-
dást hoz, de csak azokhoz, kik hoz-
zá biznak mint Attyokhoz.

Az ki nagy sok munkával farad, ha-
son arra soha nem árad, ha az UR az
Isten nem láttya, kedves szemmel, s
nem léssen Attya: Bár jó reggel kel-
lyen-is, gondal élyen-is, de csak héja-
ban jár, sőt talállya kár, ha jó hittel
Istentől nem vár.

Isten az ötet szeretőknél, kik az ő
törvényében élnek, lelki testi áldását
adgya, és azt örökké rajtok hagygya,
mert áldásul helyekben, örökségekben,
hadnak szép fiakat, a' kik Attyokat,
ugy segittik mint ő magokat.

Bóldog a' ki jó fiakat súl, gyalázat-
ban mert soha nem ül, sent Dávidezt
a' Soltár könyben, mondgya száz hu-
son hét rébben; Mert éltig tartatik,
meg ruháztatik; ha el esik fel kél, se-
gitséget lel, Isten áldásából könnyen
él.

PSAL-

P S A L M U S CXXXIV.

Nota: Istent súból a' ki tiszteli, &c.

Isten házának gondviselői, kik a' sent-
ségnek vattok őrzői, hiven legyetek
az UR tisztelői.

Nagy méltoságra választattatok,
hogy az Istennek szolgáljtok, mikor
őnéki ditsőséget adtok.

Ezért kezetek emellyétek fel, mely
buzgoságtok felől légyen jel, mert
Istent félni öröme, s' sível kell.

Magaálljátok az Isten nevét, így
találjátok ő néki kedvét, soha tite-
ket előlle el nem vét.

Ez az UR Isten a' ki mindent ad, ki
az meny, földnek Ura, nézzen rád, di-
csiretíre hogy bátran meg nyisd szád.

Menyből az Isten áldását adgya, és
mind örökké azt rajtad hagygya, az
száz harmincz négy szent ének ezt
mondgya.

X5

PSAL-

Nota: *Az ki veti segedelmet az, &c.*

ITélly-meg Uram engemet, mert jól látod szívemet, és ártatlan életemet, tudod cselekedetimet.

Az te bõlts igazságodban, reménységem jóvoltodban, hitem irgalmaságodban, bizom jó akaratodban.

Ártatlanságom kéferts-meg, ves az tűzben és próbály meg, belső részeim nézeld-meg, szívem bár ugyan vizsgálom meg.

Ellennem haragra nem kel, sőt jó igyemben fel emel, mert bennem egyebet nem lel, hanem csak az mi ket kedvel.

Irgalmad két szemem előtt, és abból hitem ki nem dõlt, igireted szívemben költ, melyben örömmel kedvem tölt.

Az gonoszok közt nem ültem, minden vétkektől el hültem, Istentelent elkerültem, az csalárdokhoz nem fültem.

Az

Az ártatlanokkal mosdom, az te szent nevedet áldom, az te jóvoltod én gondom, csodatételed ki mondom.

Szeretem szent hajlékodat, és gyakorlom Templomodot, be töltöm akaratodat, minden parancsolatidot.

Edgyűt az gonosz népekkel, az vér szopó bűnösökkel, Uram engem ne vesesel, az teged nem tisztelőkkel.

Az kiknek szívek nagyra vágy, fogok árvať özvegyet rág, kezek dul, ront, öl, fojt, és vág, lábok egy bűnről másra hág.

En pedig ártatlanságban, járok alázatosságban, gyönyörködöm az jószágban, ne hadgy az nyomoruságban.

Dicsírek nagy irgalmadért, hozzám való jóvoltodért, Atyai nagy kegyelmedért, áldlak jótéteményedért.

A L I A.

Nota: *Adgyunk hálát az Atya Isten:*

Egy irgalmas UR Isten mi nekünk, mert ellenned álnokul vétkeztünk,

X 6

de te

Nota: *Az ki veti segedelmet az, &c.*

Itélly-meg Uram engemet, mert tőled jól látod szívemet, és ártatlan életemet, tudod cselekedetimet.

Az te bőségs igaságodban, reménységem jóvoltodban, hitem irgalmaságodban, bizom jó akaratodban.

Artatlanságom kéferts-meg, veszed tűzben és próbály meg, belső részeim nézeld-meg, szívem bár ugyan vizsgálód-meg.

Ellennem haragra nem kel, sőt jó igyemben fel emel, mert bennem egyebet nem lel, hanem csak az mi kedvel.

Irgalmad két szemem előtt, és abból hitem ki nem dől, igireted szívemben költ, melyben örömmel kedvem tölt.

Az gonoszok közt nem ültem, minden vétkektől el hültem, Istentelent elkerültem, az csalárdokhoz nem fűltem.

Az

Az ártatlanokkal mosdom, az te szent nevedet áldom, az te jóvoltod én gondom, csodatétele ki mondom.

Szeretem szent hajlékodat, és gyakorlom Templomodot, be töltöm akaratodat, minden parancsolatidot.

Edgyűt az gonosz népekkel, az vérfeszítő bűnösökkel, Uram engem ne veszel, az téged nem tisztelőkkel.

Az kiknek szivek nagyra vágy, fogok árvát özvegyet rá, kezek dul, ront, öl, fojt, és vág, lábok egy bűnről másra hág.

En pedig ártatlanságban, járok alázatosságon, gyönyörködöm az jóságban, ne hadgy az nyomoruságban.

Dicsírelek nagy irgalmadért, hozzám való jóvoltodért, Atyai nagy kegyelmedért, áldlak jótéteményedért.

A L I A.

Nota: *Adgyunk hálát az Atya Isten:*

Egy irgalmas UR Isten mi nekünk, mert ellened álnokul vétkeztünk,

X 6

de te

de te benned vagyon reménységünk
kit haragra bűnnel ingerlettünk.

Vedd-el rollunk méltó haragodat
mutasd hozzánk irgalmaságodat, hogy
eszmérjük ebből jó voltodat: Vedd-el
rollunk ezképpen átkodat.

Derékképpen te meg-tisztíts min-
ket, mofd-el rollunk fertelmességün-
ket, az mennyei sóp öltözetünket, re-
ánk adván, vedd hozzád lelkünket.

Ondokságát fajtalanságinknak, mind
jól láttuk sok álnokságinknak, gonof-
ságink előttünk forognak, kik előtted
bűntelen vádolnak.

Voltaképpen ellenned vétkeztünk,
látásodra gonofzt tselekedtünk, igaz
vagy te, nem kell kételkednünk, győ-
zedelmes, mikor íteltetünk.

Igazsága te itiletidnek, ebből tetűik
hogy bé tellyesednek. Azért az kik té-
gedet ítélnék, kegyetlenek, tölled meg
győzetnek.

Bűnre liet a' mi gyarloságunk, ál-
nokság-

hokságban mert mi bűlettettünk, ve-
zedelmes itt az mi életünk, el kárho-
zunk ha meg nem térendünk.

Vétkeinkről fordisd-el szinedet, és
töröld el az mi bűneinket, ne akarjad
láttni mind ezeket, kikkel sokszor meg
bántunk tégedet.

Siejs belénk új szivet adnia, Szent
Lelkessel meg ujitania; tißta hittel a-
jándékozni, add örökké binedet lát-
nia.

A L I A.

Nota: *Felséges Isten menynek föld:*

MEnynek és Földnek nemesterem-
tője, és mindeneknek kegyelmes
Istene, sohult semmi nints mi téged nem
félne, és nem rettegne.

Ne bűntess minket az mi bűnünk
berént, és ne kárhoztass az mit érdem-
lenénk, mert ugy fejenként mind po-
kolra mennénk, és mind el vesznénk.

Az mi Atyáink vétkeztek ellenned,
miis sok bűnnel káromlottunk téged,

de bűneinket te meg engedheted, és el veheted.

Negerjedgyen fel haragod ellenünk, te színed elől hogy mind el-ne vesszünk, az te nevedért légy kegyelmes nekünk, mi jó Istenünk.

Sok ideje már hogy nyomorgattunk, veszedelmünkben igen el-fáradtunk, azért Ur Isten tsak te tölled várunk, könyörűly rajtunk.

Halgas meg minket kegyelmes Istenünk, mert segítséget tsak te tölled kérünk, nintsen egyébnek kinek esedezzünk, és reménkedgyünk.

Botsájd meg bűnét az te seregédnek, vedd el romlását az te hiveidnek, hogy nagy örömmel téged dicfirjenek, és tiszteljenek.

Dicsíret néked kegyes Atya Isten, ki Uralkodol örökké Mennységben, tarts meg mind végig az egy igaz hitben, Jéhus nevében.

A L I A.

A L I A.

Nota: *Halgasd-meg Uram az én kő:*

MEg bántunk Isten szüntelen tégedet, mert nem őrizzük az te Szent Igédet, sok bűneinkel ingerlünk tégedet, de kegyelmes vagy, nem hads azért minket.

Mert mi emberek Földből teremtetünk, az gonofságra hajlandobbak vagyunk, Mennyeiekre restül igyekezünk, inkább mindenkor az földre szelünk.

Halgas-meg azért kegyelmes Ur Isten, tekints mi reánk ki vagy örök Isten, te Szent Lelkessel vigasztaly Ur Isten, hogy te Szent Igéd legyen betűletben.

Dicsíret néked kegyes Atya Isten, ki most mi reánk néss nagy kegyelmesen, el nem hads minket Szent ígéretedben, de meg vigasztalss az te Szent Lelkessel.

A L I A.

Ad notam: *Adgyunk hálát az Urnak.*

Minden hű keresztyének meg-hal-lyátok, mi legyen tőkéletes böl-dogságtok?

Féllyétek Uratokat Istenteket, az ő Parantsolattyát beressétek.

Ellyeték igazán kézi munkával, így éltek jól, és igaz böl-dogsággal.

Ti néktek feleségtek házatokban, sül jámbor fiakat gyarapodásban.

Kikkel meg ékesíti házatokat, mint a' sölő gerezdek vesszőjüket.

Afztaltok környül ülnek magzati-tok, mint az szép Olajfanak ékes ágok.

Ez képpen áldgya-meg embert az Isten, valaki féli őtet igaz hitben.

Aldgyon meg titeket az örök Isten, ki lakik ti gyülekezetetekben.

Az Isten saporítsa jószágtokat, és adgyon fiatoknak jó fiakat.

Békeffég legyen Anyaszentegyház-ban, úgy legyen, mondgya minden em-ber: Amen.

PSAL-

Nota: *Dicsirjétek Istent az ő bentsé.*

Mindenek meg-hal-lyák és jól meg-tanollyák, kik segédelmeket Isten-től nem várják. Nintsen Istennél több segítség és idvesség.

Vala mely városnak avagy háznak népét, Isten nem őrizi, hidgyed annak vesztét. Nintsen:

Tsak héában léfzen reggel fel-ke-létek, néktek kik Istenben erőssen nem hisstek. Nintsen:

Ez képpen történik minnyájan ti héktek, munkával, bánattal, kik ke-nyeret éstek. Nintsen:

Nagy könnyen az Isten ad mindent azoknak, kik tsak benne biznak, néki könyörögnek. Nintsen:

Mint a' sebes Nyilak hatalmas mar-kában, erőssék az Hívek Isten oltalmá-ban. Nintsen:

Böldog az ki lelkét hittel erőssíti; minden ellenségét nagy könnyen meg-győzi. Nintsen:

Irta

Irta ezt Szent Dávid ő Soltár könyvében, áz huszon hetedik ékes Enekeben. Nintsen Istennél több segítség és Idveffég.

A L I A.

Mondgyatok dicfíretet, Keresztynék az UR Istennek, szentséges tífteletet, adgyatok ő nevének.

Eörvendgyetek ő néki, igaz Isteni félelemmel, mert köztetek lakozik, az Anyaszentegyházban.

Es meg elégíti, Lelketeket lelki Kenyérrel, biztat ő Igéjével, édes igiretivel.

Szent Uram az te neved, bent vagy te az magas Menyben, bent vagy és rettenetes, minden nemzetségekben.

Tégedet illet Uram, mi tífteletünk, hálaadásunk, az mi gyülekezetünk, Innepi bentelésünk.

Hála legyen te néked, hogy megjelentéd te magadat, hogy meg értettük Uram, az te akaratodat.

Dicfí-

Dicfíret és ditsőség, legyen néked az magas Menyben, Dicfíret és ditsőség, legyen az bent Templomban, Dicfíret és, &c.

A L I A.

Notas: *Hajts le Ur Isten az te fűleid.*

Mostan UR Isten, hozzád kiáltunk keferőségünkben, halgass meg minket könyörgésünkben, illy nagy szükségünkben.

Te vagy Istenünk, téged tífteletünk, mint édes Atyánkat, Menynek, és Földnek, hatalmas Urát, népeknek Királyát.

Az te kezedben minden erőffég és hatalom vagyon, senki nem álhat néked ellened, mint ez nyilván vagyon.

Te parantsolád Menybéli Isten hogy hozzád folyamjunk, mi szükségünkben téged keresünk, néked esedezzünk.

Avagy segyvertől avagy éhségtől, avagy dőghaláltól, nyomorgattatnánk, ígérted nekünk, meg mentenél attól.

Azért

Azért Úr Isten mostan mi reánk
fok felől támadtak, dűlnak, pusztitnak
ólnek, fogdosnak, mindennel rontanak

Nintsen mi bennünk oly nagy erő-
ség, hogy ellenek álljunk, illy sokaság-
nak, mely reánk támadt, fel-zendűlt
ellenünk.

De hol ne legyen semmi tanátsunk
ez sokaság ellen, azért tsak reád vet-
tyük bennünket, Felséges Úr Isten.

Igyen könyörge Josaphát Király
lenségi ellen, mikoron volna keserű-
ségben, az Jerusálemben.

P S A L M U S LIII.

Nota: *Az ki veti segedelmet az.*

Monda az bolond bűvében: Nintsen
Isten a' mennyégben: a' ki Úr vol-
na mindenben, azokáért élek bűben.

En mondék: Im mire juttunk? se-
meinkel jót nem látunk, sem fűlünk
azt nem hallunk, a' törvénytől maj-
meg válunk.

Min

Mind az bűnre hanyotlottak, az jó-
ól el iszonyodtak, az Úr mellől el ál-
ottak, nints jó, mert mind meg rosz-
últak.

Az Isten e' bót meg hallá, a' meny-
ből tekinte alá, a' földet bűben találá,
és maga ez bokat bóllá:

Törvényemből mind ki hágtak, és
az bűnre utat vágta, csak egy jó sints,
mind meg untak, az jók mind egygyig
el-huntak.

Vallyon az Istentelenek, nem ismér-
neké Istennek? ha erejét két kezem-
nek, mutatom ellenségimnek.

Mint hogy engemet nem féltek, az
hol nem kell-is rettegnék, az Úr nem
kedvez fejeknek, meg tőri őket, s' el-
vebnek.

De az ő népét az Isten, őrzi, s' még
aldgya mindenben, rabságból vísi föl-
lében, és tartya gyönyörűségben.

P S A L-

Nota: *Egy lélekkel mostan áldott.*

Minden nép és nemzetség az Istent,
tiszta szívűből fellye híven mert benn,
örömmel áldgya, mert ő ad mindent;
jer mindenek dicsőíjétek a' kegyelmes
Istent.

Tudgyátok meg hogy csak ő egye-
dül, a' ki minket ujjolag teremt, s' bűl,
csak ő a' ki a' menyben egyedül, jö-
vendőben mind örökké a' mi lelkün-
kel ül.

Eő teremtet, és ő nyájának tart,
hogy mezején legelgyünk úgy akart,
kedvében, és irgalmában takart, csak
ő nekünk oltalmazunk, egyedül csak
ő tart.

Jertek azért az ő benn házában, bé-
pen dicsőíjűk imádságunkban, rolla va-
ló igaz vallásunkban, énekellyünk ör-
vendezvén lelki buzgoságban.

Aldott legyen az Isten mennyekben,
a' ki minket bé-vőtt kegyelmében,
nemzet-

nemzetségről minden nemzetségben,
dicsőíjétek mind örökké a' nagy dű-
sőségben.

Nota: *Mostan Ur Isten hozzád ki.*

Mondott Uramnak az Ur uly ves-
teg az én jobbom felől, gondod
bífelem, soha nem vetlek-el a' bennem
felől.

Ellenségidet lábaid alá rakom mint
egy Sámolt, erőmet reád adom mint
egy meg győzhetetlen gyármolt.

Az Ur Sionból meg-hirdeti hogy
te ő Királya vagy, benned meg nyug-
bik, és a' fejedon kegyelme lében nagy.

Ne fély, azt mondta, ellenségiden
méltosággal Ur légy, Uralkodgyál, és
a' Pogányokon nagy birodalmat végy.

Az ország népe jó-kie benned mel-
letted fegyvert fogh, az útközetre a'
pogány ellen hogy erőd helyet fogh.

Szentséggel díszes vitézlő néped
mint

mint hajnali harmat, a' fűvön mint áll,
az ellenségen úgy véßen hatalmat.

Olly örömben lész, a' Pogányokon
hoggyőzedelmet véß, hogy mint egy
fő Pap áldozatokat Istennek magadtéß.

Mert az Ur ezen meg-esküöt hogy
te Király, s' fő Papis légy, azért Isten-
nek, mint Melchisedek, áldozatokat
tégy.

Az Isten néked jobbold felől áll, és
bátorságot ad, a' Királyokat mind őßve
rontya, valakik törnek rád.

Mondott az Isten az én Uramnak:
Bird az Pogányokat, ellenségidett le-
vágván, törd meg minden hatalmakat.

Hogy azért az Ur így szóllott, nyil-
ván győzedelmet véßen, és a' fejében
diadalmason lép koronát téßen.

P S A L M U S CXXIII.

Nota: Mostan Ur Isten hozzád kiált:

MAgas mennyégben, nagy ditsőség-
ben Uralkodo Atyánk, hozzád e-
mellyük keserves szívünk, nézz kegye-
sen reánk.

Ime

Imé Ur Isten igen sokképpen felet-
te fanyargunk, sok ideje hogy szá-
munk fogyton fogy, miolta nyomor-
gunk.

Mint a' meg-rohgált keserves szól-
gák, csak Uroktól várnak, noha sok
bűnünk, de a' mi bűmünk utánad úgy
várnak.

Mint a' nyomorult szolgáló szeme
hogy Aßßonyára csügg; így a' mi lel-
künk, s' keserves szívünk Uram csak
reád függ.

Uram mind addig kérünk, valamig
könyörülß mi rajtunk, jó reménsséggel
igaz hűséggel néked fejet hajtunk.

Könyörülly azért a' te nevedért Ur
Isten fejünkön, effék-meg szived sok
nyavalyákkal meg terhelt szívünkön.

Mert meg utáltak, és meg csufoltak
a' negédes ßivek, olyanok vagyunk
mindenűt mint az el vettetett mivek.

Az Isten népe illy könyörgést tön
keserves ügyében, mint irván vagyon

Y

Sóltár

Sóltár száz huszon harmadik részében.

A L I A.

Nota: *Hajts meg fűled Ur Isten az.*

NEz mi reánk Ur Isten kegyelme-
sen, és könyörűly te népeden, mert
majdan el fogyunk ez földön, ha te meg
nem látst nagy Ur Isten.

El áradtak Ur Isten sok inségink,
mint az Tenger veszedelmink, mint az
vizek könyhullatásink, meg sokasultak
nyavalyáink.

El pusztultak Ur Isten bent Temp-
lomid, el oßlottanak Juhaid, meg keve-
sedet te sereged, majd el-fogy Uram
tiszteleted.

Mind ezek most Ur Isten vadnak
rajtunk, senki nem könyörűl rajtunk,
gyalázat, bídalom, mi rajtunk, az te
nevedért tsufoltatunk.

Aly bosszút már Ur Isten bent neve-
dért, viaskodgyál bent Igédért, az hitet-
len népeket ezért, lásd-meg Ur Isten
te népedért.

Sok

Sok ideje Ur Isten hogy verß min-
ket, mire nem keßerűß minket, miért
szenveded kissebséged? könyörgünk
Uram lásd meg őket.

Szidalmazsak Ur Isten szent neve-
det, és tsufollyák bent Fiadat, el pusztí-
ták örökségedet. Halgald-meg Uram
panaszinkat.

Tekints reánk Ur Isten magass
Menyből, lásd-meg őket haragodból,
ments-meg minket nyavalyáinkból,
keßerűféges rabságinkból.

Hogy tégedet Ur Isten békeßségben,
dicsirheßsünk mi szivünkben, vallást
teheßsünk igaz hitben. Aldott légy Ur
Isten magass Menyben. Aldott légy
Ur Isten, &c.

P S A L M U S CXXI.

Nota: *Fer emlékezzünk keresztyén.*

NAgy inségemben, és búkségemben,
a' magas hegyre, a' menyre tekin-
ték, segítségemért, békeségemért, a'
menynek földnek egy Urára inték.

Y 2

El hit-

El hittem hogy ő segítségül jó, meg
erősítvén tántorganom nem hágy, ad
va olyan jel, nem aluszik - el, hanem
meg őriz, és halálban nem hágy.

Avvagy miképpen alunnék Isten, a'
ki őrizi, és birja Izraelt? az UR nekem
tart két jó erős kart, mely által mutat
sép nyugodalmas helt.

Ugyan tenyerén hordoz és kezén,
hogy a' nap sebes hévsége ne bántson,
éjjel pedig az hold véletlen nedves
fényével hogy semmit ne ártson.

Minden vesélytől, sörnyű belvész-
től, Isten meg tartya az én életemet, a'
gonosz nem árt, és nem tehet kárt,
mert az UR attól meg ojja fejemet.

Bé menésemet, ki jövősemet az én
Istenem mindenkoron tudgya, jártam
költőmben minden időben, az ő ne-
véért életem meg áldgya.

A L I A.

Nota: Ur Isten engem itél meg, az én

OH mennyei nagy boldogság, ki vagy
fénlő világosság, Menyországban
egy Uraság.

Téged vallunk és dicsűrünk, te vagy
kegyelmes Istenünk, te vagy Isten egy
oltalmunk.

Nintsen nekünk több Istenünk, tsak
te tölled vífeltetünk, téged immár meg
ismértünk.

Uralkodo irgalmaság, te vagy élő
hatalmaság, Földön, Mennyen egy U-
raság.

Adgy mi nekünk igaz Hitet, fere-
tetett, edgyesléget, országunkban bé-
kesléget.

Dicsírhesűk bent nevedet, tanol-
hasűk bent Igédet, nyerhesűk örök-
ségedet.

Tarts - meg köztünk az börtseket,
látod Isten sűkségűnket, öregbitsed mi
hitűnket.

Benned legyen bizodalunk, rollad
legyen tanuságunk, igaz legyen tudo-
mányunk.

Y 3

Légy

Légy mi nekünk egy oltalmunk,
ujtassék mi bentségünk, ne ártasson
ellenségünk.

Bátorítsad mi lelkünket, birjad jóra
mi szívünket, jövel tarts-meg életün-
ket.

Dicsírteffék Istenséged, adassék meg
tisztességed, maradgyon-meg ditsősé-
ged.

A L I A.

OH Istennek népei, kik vattok ő hi-
vei, UR Christustagai, vattok Isten
fiai.

Kik nem tántorgotok az üdvessé-
g dolgában, nem-is válogattok Istennek
mondásában.

Eőrómetek nagy vagyon minden-
kor az Istenben, az UR Christus által
valo szép fénlő hitben.

Mert az Istennek Lelke, vagyon ti
szívetekben, és az ő bent Igéje, bűnte-
len elmétekben.

Nintsen semmi közötök néktek az
hamis-

hamissággal, az Beliál ördöggel, hamis-
ságnak Attyával.

Nem féltek az Mojsés haragos tör-
vényétől, nem féltek ördögtől, sem u-
tolso haláltól.

Mert vattok az Istennek nagy drá-
ga berelmében, Abrahám Istenének,
nagy gondviselésében.

Tsak legyen ti néktek, bűntelen vi-
gyázástok, az örök életnek jóvaira
gondotok.

Mert semmi ez világ, ha mindtjéd
volnais, ha örök életedet, el-vefzted
éretteis.

Imé lám jól látod, hogy majdan el
kell mulnod, és Itélet napján, mely nagy
sámot kell adnod.

De hogy te semmiben, ott meg ne
büntetessél, még itt vagy az uton, jóra
te igyekezzel.

Ez néhány Igéket, hogy ha te meg
tartándod, itt valo életedben léssen vi-
gasztalásod.

De az más életben, leßen nagy szép városod, az egy Isten előtt, UR Christussal lakásod.

Ott leßen te néked, örökké szép életed, meg-hirvadhatalan Korona elvételed.

P S A L M U S CXVII.

Nota: Tellyes süből az kik biznak az.

ONból minket Dávid Proféta az Soltár könyvben, ilyen módon száz tizenhét el-östött részében.

Dicsirjétek az UR Istent ti Pogány népek, dicsirjétek őtett minden népek, nemzetségek.

Mert mi rajtunk bizonyittatik irgalmasága, és meg marad mind örökké Urnak igasága.

Igaz és hű az UR Isten ő beßédében, tőkélletes s'alhatatos ő igiretiben.

Azért bizzunk Istenünknek fogadásában, nem veßünk - el ha hiendünk, irgalmaságában.

Fel-

Fellyül mullya minden dolgait irgalmasága, minden bűnöket fellyül halad, kegyes gazdagsága.

Innet értyük véghetetlen irgalmaságát, Christus által hozzánk való Atyai jó voltát.

Mert ő minket ingyen való ajándékából, el választá fiaivá irgalmaságából.

Es meg váltá minket veßet nyomorultakat, az vakságból Pogányokat, Bálvány imádokat.

Fel-támasztá szent Igijének öröm Zászlóját, Christus által kiáltattya bűnünk botsánattyát.

Hogy valakik Christus Jépusban tisztán hinnének, örök életet birhatnának, és el ne veßnének.

Vagyon nekünk szabadságunk bűntől haláltól, Christus által az törvénytől, örök kárhozattól.

Jer dicsirjük az UR Istent miis örömmel,

Y s

mel, magasztaljuk örvendezvén hit-
béli örömmel.

Aldott te légy kegyes Isten édeste-
remtőnk, igazgassad életünket kegyel-
mes Istenünk.

M A S.

Oltalomért való könyörgés.

OH Mindenható Isten, ki az te ke-
gyességedből, az te szent Igédből,
magadat meg-jelentéd, az te akarato-
dat hivednek ki jelentetted, hogy té-
ged ismerjük, és örökké dicsírjük.

Könyörgünk mostan néked, botsádd
meg mi bűneinket, oltalmaz meg min-
ket, minden féle gonosztól, ördögtől, és
az bűntől, az haláltól, és kárhozattól,
az Jésus Christusért, mi meg szabadi-
tonkért.

Oltalmazd hivedet, kik téged fel-
magasztalnak, és csak benned biznak,
minden nyavalyájokban, hogy a' hitet-
len népek megismerjék hatalmaszago-
dat, hogy az te hived, örökké tisztel-
tyenek.

Dicsi-

Dicsíret az Istennek, mi kegyes
gondviselőnknek, Abrahám Istenének,
csak egy bizony Istennek. Kit dicsír-
nek Mennyégben, mindenkor az szent
Angyalok. Jer miis dicsírjük, mert ir-
galmas mi nekünk.

P S A L M U S XCIII.

Nota : Edgy lélekkel mostan áldott.

Orzákol az Isten ez világon, felsé-
gesen minden méltóságon, fel ö-
vedzvén ül az magasságon, hatalma-
son Uralkodik minden Uraságon.

Ez nagy földett bőltsen ő fundálta,
meg mozdulhatatlanul csinálta, hogy
ember lakhassa úgy formálta, melyből
az maga jó hírét szépen meg találta.

Ur Isten a' te nagy birodalmad, ő-
rök üdöktől fogva hatalmad, népedtől
meg nem vontad oltalmad, jelentetted
mind örökkön örökké hatalmad.

Az te néped ellensége sokszor olyan
sok volt mint a' sűrű zápor, mint a' se-

Y 6

bes

bes árviz úgy jött sokszor, de népednek segítséggel lóttél te mindenkor.

Néha mint a' zugó tenger habja, mint sok viznek nagy ropogó árja, a' melly az egész földet el-járja, úgy dobogott bélyel a' sok ellenség lovagja.

De te Uram mind hatalmasb voltál, néped mellett hamar fegyvert fogtál, csendesség lótt ha vagy egygyet báltál, minden nemzetek között jó hirrel nével voltál.

Igen igaz a' te igireted, tökéletes a' te bent törvényed, nagy UR vagy, és bent a' te nagy neved, azért illik illy nagy Urnak hogy legyen bent néped.

P S A L M U S XV.

Nota: *Melly hatalmas az mi Urunk,*
SZent UR Isten kimehet te elődben, az mindenek felet való Egekben? tanits-meg engem az te jó kedvedben, ki juthat bé az te dicsőségedben.

Az ki bent és ártatlan életet él, bereti az Istent, s' mint Urától fél, tellyes minden

minden erejével arra kél, hogy bolygá-lyon Istennek valamig él.

Az mellet úgy szeret mást mint ő magát, igazságban viseli minden dolgát, minden jókkal meg-fűzi igazságát, jó cselekedetben éli világát.

Magában-is nem gondol semmi gonost, csalárdulis semmit mástól el nem foszt, mindenűe igaz szóbeszédet oszt, nyelvével mást jó hirnétől meg nem foszt.

Gyomorból utálja az gonofságot, nem tart az gonoszokkal társaságot, bíból bereti az lép jámborságot, és az jámborokkal tart barátságot.

Az mit mond azt soha meg nem mállyya, és egy felebaráttját meg nem csallya, mint hogy Isten nevit igazán vallya, fogadását káravalis megállya.

Hasznát nem nézvén jó téteményének, mind ingyen s' mind kölcsön ad az szegénynek, pénz fiat usorát nem

hajt kincsi nek, hogy torkát meg-mezzené az begénynek.

Ajándékot sem nem ad, sem nem veszen, azzal az ártatlannak kárt nem tévesen, az ki az jó dologban forog késsen, kétségnélkül az Mennysorországban lében.

P S A L M U S CXI.

Nota: Minden állat dicfir Ur Isten.

SZivel igen hivel az UR Istent valom, minden erőm szerint nevét magasztalom, mástolis örömmel dicfiretít hallom; mert ő minden felett áldando hatalom.

Igen nagyok az UR dolgai, és szépek, ollyak mint sem előtt ki terjedett képek, mellyekre nézhetnek kedvel minden népek, mert díszesek, dicsőségesek és éppek.

De az Isten nem csak erős és hatalmas, hanem igen jó és felette irgalmas, seme előtt a' jó örökké jutalmas, a' kik hozzá térnek azokhoz irgalmas.

Innét

Innét nagy jó volta tetczik az Istennek, bő eledelt adott a' pusztán népének, kik noha ellene jártanak frigyének, de még - is kegyelmet nyertének fejeknek.

Nagy hatalmát penig im ezzel mutatá, hogy népét a' Pogany földében juttatá, az hatalmas népet földétől megfőstá, és az ő népének fejenkint felőstá.

Igaz mondó ez UR, a' mit mond meg lében, az jóért az jóval mindenkor jól tében, de a' gonosoktól kemény számot vében, s' minden dolga után dicsíretes lében.

Meg marad, és meg áll, a' mit parantsol, s' hágy, az ő bent törvénye hű, és erős, nem lágy, nem lehet az nyomos a' ki az ellen vagy, ki azon által hág, annak élni nem hágy.

Ez végre váltá - meg Isten az ő népét, hogy az nép meg tartsa az ő UR frigyét, szentellye és féllye Istenének nevét,

nevét, tellyes életében és keresse kedvét.

Mert minden jó feje az Isten félelme, ki Istent nem féli nintsen annál elme, a' ki Istent féli azon áll kegyelme, mert jó hirt, és áldást ad az ő félelme.

P S A L M U S CXV.

Nota: Onsol minket Dávid Proféta.

Tellyes sziból az kik biznak az UR Istenben, azok az Sion hegyéhez hasonlok mindenben.

Helyben marad mind örökké az Sion hegye, hogy meg mozdulhatatlanul az UR kedvét tegye.

Ostromollya bár sok ezer népis, de meg áll, semmi erő el nem rontya, mert állandó kő-sál.

Reménségek ilyen erőss és bizodal-mok, mind azoknak, valakiknek az Isten oltalmok.

Drága jókkal környül vésti az UR az jókat, meg biztattya, solván nekik örvendező sókat.

Az

Az hamissak sulyos kezét nem tartya rajtok, melyből tudgyák az UR nekik hogy kegyelmes Attyok.

Jól tégy igaz bókts UR Isten az jókkal jól tégy, az kik penig bűnben élnek, azoktól bámot végy.

Ez értelme az száz huszon ötöd Eneknek, tőkélletes kívánt jót ad Isten az hiveknek.

A L I A.

Nota: Aldgyad én lelkem mindenkor.

VEd-el UR Isten rollunk haragodat, és az te kemény véres ostorodat, sok bűneinkért mireánk ne ontsad, bossu-állásodat.

Ha bűnünk szerént kezdünk mi fizetni, vereffégedet nem alhattya senki, mint ez világnak első veszedelme nekünk meg jelenti.

Mire mi reánk gerjede haragod? oh mi bent Atyánk rajtunk nagy tsapásod, kik nem külömbek vagyunk mint árnyékok, rothadando porok.

Meg

Meg ferteztettünk az mi bűneinkel,
gyarló mi lelkünk testünknek sebével,
mi romlásunkat nagy veszedelemmel,
nézd kegyelmes szemmel.

Adgyad mi nekünk az te szent Fia-
dat, ismérhesük - meg mi közben já-
ronkat, mert meg ismértük mi gonos-
ságinkat, vedd - el haragodat.

Ne hadd el vesni ilyen nagy mun-
káját, ne hadd héában az ő bent halá-
lát, az mi Urunknak keserves nagy
kinnyát, az ő áldozattyát.

Vegye el rollunk az mi bűneinket,
és mosogassa vérével vétünket; ki
mindenkoron az ő bent Lelkével, vi-
gasztallyon minket.

P S A L M U S L I.

UR Isten irgalmaz nekünk, az te ir-
galmaságod szerint, mosd és töröld
el bűnünket, melyet bánunk szívünk
sérént, hogy te ellened vétkeztünk,
bánnyuk, és keserű mi nekünk; mélt-
án minket meg ítéld, azért te igaz
Isten lehetsz.

Mi

Mi az bűnben fogantattunk, bűn-
ben Anyánktól származtunk, te csak
szeretsz igazságot, és igérsz irgalmasá-
got. Hints-meg szent Fiad vérével,
honál fejérb leszünk előtted, vig lében
lelkünk te benned, tetemink meg vi-
dulnak tőled.

Ne nézd Uram bűneinket, töröld el
minden vétkeinket: teremts bennünk
tisztá szívet, és adgy mi nekünk szent
Lelket, ne vess - el minket előlled, és
ne vedd-el tőlünk bent Lelked: adgy
mi nekünk igaz hitet, és jóra vezérő
bent Lelket.

Mi általunk sok emberek, az te u-
tadra térülnek, kik ő bűnöket el had-
gyák, és életeket meg jobbították: sa-
badíts meg Uram minket, vedd-el rol-
lunk ítéletedet, odgyad-meg az mi j-
nyelvünket, hogy magasztalhassunk té-
gedet.

Aldozatott tennénk neked, ha ked-
ves volna te előtted, de csak kívánod
mitől-

mi töllünk, hogy legyen töredelmes
szívünk. Tekints UR Isten lelkünkre,
és tégy kegyelmesen ő velle; tégy jól
az te Egyházzal, ki téged szolgál
igassággal.

A L I A.

Nota: *Ur Isten az te örökségedben.*

URnak szolgai, no dicírójétek min-
nyájan az Urat, magasztaljátok és
tű áldjátok, örökké az Urat.

Ti kik állotok, Urnak házában örök
ditsőségben, no dicírójétek Istennek
nevét, az egy igaz hitben.

Emellyétek fel ti kezeteiket, UR Bol-
gálattýára, és az mint lehet ti dicíró-
jétek, és magasztaljátok.

Vißont az Isten kiteremtette, Men-
nyet és az Földet, meg ajándékoz Men-
nyen és Földön, ezekért titeket.

Miként öröktől te dicírtettél, Fel-
sleges UR Isten, most és mindenkort te
Bent Fiadban, áldással UR Isten.

P S A L-

P S A L M U S XLIII.

Nota: *Oh Mennyei nagy boldogság.*

UR Isten engem itily-meg, az én
igyelem igazíts meg, ez hamis nem-
zettől ments meg.

Bus szívem ládd melly bómoru, rő-
vid életem nyomoru, ellenség miatt
bómoru.

Mutasd-meg irgalmaságod, botsádd
ki világosságod, idvezítő igazságod.

Irgalmaságod fel végyen, világosá-
god vezérlyen, igazságod haza vigyen.

Vigy-fel a' te Bént hegyedre, nyu-
godalomnak helyére, szívemnek vig
öröme.

Bé megyek az én Uramhoz, a' ki
nékem vig kedvet hoz, állok az ő ol-
tárához.

Vallást teszek ő előtt, hogy akara-
tomtól, tőtte, mikor fejemet fel vőtte.

Miért szomorkodol lelkem, miért
nem hacz békét nékem? az UR meg
botsáttá vétkem.

Ez ke-

Ez kegyes Istenben remélly, vallást
tész még neki, ne féllj, hitben, és re-
métségben élly.

P S A L M U S CXLIX.

Nota: Edgy lélekkel mostan áldott hi:

Uj éneket mondgyatok az Urnak,
hirdessétek dicshetét annak, a' ki
vallunk mi kegyes Atyánknek, mert
egyedül orvosloja csak ő nyavalyánk-
nak.

Az Ur népe örvendgyen az Urban,
a' ki őtett teremtetten abban, vigad-
gyunk a' menybéli Királyban, a' ki min-
ket gyalázatra nem hagy az halálban.

Dicsirjük az ő nevét jó szűből, tel-
lyes erőnk, és tehetségünkben, mert
ránk tekint őis jó kedvéből, a' sziligyet
meg bősüll, s' fel vésti a' földről.

Eörvendgyenek az Ur Isten félők,
a' kik az ő kedveserint élők, énekel-
vén legyenek jót vélők, az Ur által
mert jól élnek mind az őtet félők.

Szajok.

Szajokban az Ur ad szép éneket,
bűtsőségben mert fel vésti őket, kezek-
ben adott éles törőket, meg feni hogy
el vessék mind a' gonosz főket.

Az pogánt az Urhoz hodoltattyák,
és szent ismételten juttattyák, ez föld-
nek Királyit fanyargattyák, azoknak
fő fő népeit békákban jártattyák.

Hogy így az igiret mind bé tellyék,
hatalmasok és az Istent féllék, a' kik
jók életüket jól éllyék, hogy jó hírek
e' világban mind örökké fennlyék.

Szent Dávid az ő népét így inté,
hogy az Ur a' pogánytól meg menté,
az háláadásra fel-serkenté, ez a' száz
negyven kilenczed ének minden szent-
té.

P S A L M U S CXXXIII.

Nota: Adgy már tsendességet, lelki.

Jó az edgyességben, az szép békeség-
ben edgyüt élni, az edgyes szű hisen,
minden jóra visen, nem hágy félni.

Eöröm

Eöröm és vigasság, kedves szép nyajasság, az békefű; nem jutat bánathoz, gyönyörűséget hoz, az edgyesség.

Mint az Balsamum szag, a' melytől minden tag, örvend és él; így az edgyességben, minden ez életben, örömet lel.

Annak jóillattya, az házat el-hatya, s' kedvel fereft; így az edgyezőű, az mely igazán hű, áldást erezt.

Mint harmattól az Föld, siros lében és zöld, s' gyümölsöt hoz; így az szép edgyesség, az arany békefű, sok jókat hoz.

Bóldog meg maradás, lelki testi áldás csak ott leßen; hol az edgyesség ül, az melly bőséget űl, áldást veszen.

Ez az békefűben, az edgyes életben, az bóldogság; s' az harmintz harmadik, s' társban adatik ez tanuság.

PSAL-

PSALMUS XIII.

Nota: Oh te Keresztjén ember.

HAJ meddig nagy UR Isten nyujtod nagy haragod? Illy sokáig tart volté Uram busulásod? El-felejteűé immár minket te Templomod? vallyon s' meddig bent bined, rejted el orűagod?

Igyem meddig lészen illy kétfűges énnékem? meddig elméműűntelen keűfűreg én bivem? vallyon s' meddig ellenség kiáltoz ellenem? bűdalmaz, és káromol rutol Uram engem?

Az Mennyégből UR Isten keűyes bemeiddel, néz alá és halgas meg hangos fűleiddel; Istenű bent binedet mutatd ne reűtsed el: had uűjullyon én orűzam Uram ne vesűek el.

Zurzavarban ellenség ne orűllyon rajtam: ne kűrűkedgyűk miatta hogy én meg-rontattam: az enűgyűlűknek ne tűlts kedvűt mostan, hogy én meg-tántorottam ne nevesűen raj-

am.

Z

UR

Ur Isten én ezekért nagy hálaadás-
fal, bent irgalmaságodban nagy bizo-
dalommal, segedelmedben való igaz
vigasággal, tellyes sziből örvendek le-
ki tapsolással.

Rengjen az föld és az égh zengjen
ékeffégben: minden állat dicssirje Istent
vig örömben. Jó az Ur, jóval látott,
tizenharmad részben, mint Szent Dávid
ezt monnta, mondgya minden: Amen.

M A S.

Nota: *Felséges Isten hozzád kiáltunk.*

Követi vala népnek foksága Chri-
stusnak tsudáját, mert sok Kóro-
kat ő meg gyógyít vala.

Mikoron azért Urunk az népnek
fokságát meg látá, ottan fel-méne az
Tábor hegyére.

Es ott le ülvén az Apostolok mené-
nek hozzája, tanitván őket, im ezt
mondgya vala:

Bóldogok az kik lelki szegények,
hitből keseregnek, mert az Menyorság
adatik ezeknek.

Bóldogok az kik kegyes emberek,
és nem háborognak, mert ők ez föl-
det örökségül birják.

Bóldogok az kik sirnak bánkodnak,
és károkat valnak, mert ők Istentől
meg vigasztaltatnak.

Bóldogok az kik az igazságot éhe-
zik, somjuzzák, mert ők Istentől meg
elégitetnek.

Bóldogok azok kik irgalmasok, má-
son könyörülnek, irgalmaságot mert
Istentől nyernek.

Bóldogok az kik tiszta szivűvek,
hitből meg tisztulnak, mert meg ismér-
vén az Istent ők látták.

Bóldogok az kik békeffég szerzők,
mert ők hivattatnak, az igaz hitből
Isten fiainak.

Bóldogok az kik az igazságért, ül-
dözést szenvednek, mert az Menyor-
ság adatik ezeknek.

Bóldogok lestek mikor Christusért

emberek gyűlölnek, meg-
szidalmazván, közzűlők ki vetnek.

Akkoron azért örvendezzetek és
ti vigadgyatok, mert menyben vagyon
néktek jutalmatok.

Szent Máthé irta ez néhány Igét
Christus hagyásából, az ő könyvének
ötödik részében.

P. S A L M U S CXLVIII.

Ditsóult helyeken Mennyei Paradi-
tsomban, az kik vigadoztok, vég-
hetetlen bódogságban, vadatok meg-
ujult állapotban, az Urnak nevét ének-
sóban, no dicírtjátok vigaságban.

Aldgyátok az Urat kik tsak ő-néki
bólgáltak, ártatlan ruhában, tündöklő
Bép kar Angyalok, tiis Nap, és Hóld,
és Tűllagok, valakik égi tűzzel birtok,
fel bóval ötött kiáltsátok.

Egek fok részei világnak nagy fél-
lessége, dicírtjed az Urat Tengernek tit-
kos mélysége, az kiket Isten ő Felsőge,
bizo

bizonyos tzéllal bé rekezte, s' fel nem
bonthat már senkikeze.

Barlangok fenekén nyugovo mér-
ges Sárkányok, fétét havalokban lako-
zo Vad Oroslányok, ti-is iszonyu nagy
Czeth halak, Tenger örvényit kik jár-
játok, áldassék az Ur, azt mondgyátok.

Föld, Meny, Tűz, és Viz, fejer Hó,
Kő, Zapor. első, déli, s' északi fél, le-
vegő égh, könyű bellő, Tél, Tavas, és
Nyár, ősi üdő, mely négy részből áll egy
estendő, tölletek az Ur dicírendő.

Szólo termő hegyek, fel nyulo Bép
hives halmok, Vad, oltot, gyümölcs
fak, zuhogo tsorgo patakok, ligetes er-
dőn, lako vadak, tsuszó és mászo sok
állatok, Nevét az Urnak mind áldgyá-
tok.

Meg ujult Tavasfal hangos éneklő
Madarak, Bép Ujenekekkel áldgyátok,
nevét az Urnak, kis Philemile ki torká-
nak, az rekedések nem ártanak,
nyujts dicíretett az nagy Urnak.

Z;

Tsáfa-

Tsászárok, s' Királyok, és földi fok
hatalmafolk, Nemzetes nagy Urak, gaz-
dagok, és Babadosok, Birák, Polgárok,
és Tanátsok, kik az köz népnek tör-
vényt írtok, ti is az Urat mind áldgyá-
tok.

Ti-is szép Tavaszi virághoz hasonló
Ifiak, Szüléknek örömi, gyermekek
kedves seregi, ti is életű kegyes Szü-
zek, ezes és okos jámbor Vének, az
Urak nevét dicsőítitek.

Dicsőítet, dűtsőség, ti is teffég, és hála-
adás, a' Szentek Urának, legyen örök
magasztalás, kiben soha nincs meg vál-
tozás, vagy ígértben meg hanyatlás,
tölle fejűnkre áldás.

REMEMBER XXII.

Engem igazgat az Egeknek Ura, ő
vél gondott halhatatlan-jómra,
Lelki eledelt mutatt asztalomra, az ki
adott mára, ísmét ad holnapra, pásztor-
om s' tudom rám vigyáz mindenha,
nem

nem bocsát homályt gyönyörű napom-
ra.

Ennek énekek szivemben míg élek,
ellenségemtől ő velem s' nem félek;
segítséget tölle igaz hittel kérek, oh én
törődöt szű, buba forogot lélek, mikor
hajlékában nagy örömmel térek, bent
Sátorában nyugodalmat lelek.

Néki szolgálok ti is szivem szerint,
bűnös fejemre mert ő olajat hint, ha
el tántorodom ísmét magához int, nem
hagy hogy valyak kárhozatos rut szint,
ha vétke vagyok-is kegyelemmel te-
kint, és bűneimből ő szépen meg tiszt-
titt.

Engemet őriz ez rövid életben, sok-
szor-is ad részt drága kegyelmében, bár-
nyai alá fog kérésűségemben, halgass-
meg Uram ne hadgy-el ügyemben,
légy velem nékem jó reményemben,
holtom után vigy szentek seregében.

Nota: *Mostan Ur Isten' hozzád.*

EMlekezzél meg te gyarló ember az te Istenedről, hálaadatlan te soha ne légy az ő jó voltárol.

Lám az madarak mely-igen reggel énekelni kezdenek, miként az Isten őket teremte el nem felelkeznek.

Te pedig Ember úgy teremtettél az ő bent képe, te benned vagy az ő bájából ki ereztett Lelke.

Meg ékesített téged az Isten nyelved bollarásával, és fel épített téged az Isten lelki bõltsefféggel.

Ne tedd tunyává az te elmédet, dicírd Istenedet, az imádságtól meg ne kiméllyed soha te elmédet.

Az Phülemile lám meg-nem farad soha bollarásban, mint Isten hadta igazán el-jár mindenkor dolgában.

Még éjfélikorban hozzája serken a bép énekléshez, keresztény ember tenen magadot te-is babjad chez.

Te

Te le-fektedben és fel-költődben el ne felelkezzél, az Ur Istenről ki veled jól tött rolla elmélkedgyél.

Szüntelen vigyázz az te házadban, adgy halát Istennek, mind este reggel, hogy te áldással az te gyermekiddel.

Tekints-meg ember az te házadat legyen igazságban, meg-halgat Isten téged mindenkor te imádságodban.

Te gyermekidet és házad népét az Isten nevére, tanítsad intsed mindenkor őket Isten lélelmére.

Az Isten adgyon nekünk bent lelket az ő bent Fiaért, hogy dicshetsük magasztalhassuk ő áldott bent neyét.

ORATIO DOMINICA

Luc. 2.

Notája: *Halgasd-meg Atya Isten.*

MI Atyánk ki vagy Menyben, Neved bentelt legyen, Országod hozzánk jöjjön, Mint akarsz úgy legyen.

Z s

Add

538 ISTENI DICSI:
Add meg mi Kenyerünket, Engedd
meg bűneinket, Oj gonosztol, Amen.

A L I A.

ADgy békefféget Ur Isten, az mi ű.
dönkben, ez földön, mert nintsen
nékünk több senki bajvivonk, hada-
kozonk: hanem tsak te Ur Isten.

A L I A.

Dicsirjed és áldgyad az Ur Istent, oh
Keresztyén ember, ki néked az
Christusban ingyen, megkegy. lmezet.
Ditsóság, és hála-légyen néked ke-
gyes Atya Isten: Az te áldott Szent
Fiadnak általa, mind örökké.

V E G E.

INDEX. ENEKEK MUTATO TABLAJA.

A.

<i>Adgy Ur Isten Szent Lelket,</i>	86
<i>Adgyunk hálát minnyájan</i>	164
<i>Adgyunk hálát az Urnak</i>	184
<i>Adgyunk hálát az Atya Isten:</i>	440
<i>Adgyunk hálát az Atya</i>	445
<i>Aldott Izraelnek Uramert.</i>	34
<i>Alázatos szűbéli imádságok.</i>	87
<i>Aldott legyen az mi Urunk.</i>	67
<i>Aldott az Izraelnek Ura Iste:</i>	40
<i>Aldott az Ur Isten örökké</i>	442
<i>Algyad én lelkem mindenkor</i>	443
<i>Attya Ur Isten menybéli</i>	444
<i>Atya Isten tarts meg minket</i>	446
<i>Artatlan szűvét sent Dávid.</i>	433
<i>Az kiről szolt Moses arrol.</i>	23
<i>Adgy már tsendességet, lelki</i>	182

Z 6

Az te

M U T A T O

Az te kezeid alkotának és	24
Az Christus azt monoya én vagyok,	25
Az bűnnek solgya az halál	31
Az Ur ugy jó ki mint Oriás	35
Az Christus megholt az mi bűne:	57
Az mi bűneinknek mélységiből	61
Az keresztyénségben igaz vallást	89
Az mi Urunk Jésus Christus mint	124
Az Pünköst innep napjántanit.	158
Az Pünköstnek jeles napján	162
Az nagy bölts terempest az ki	166
Az ki akar üdvözülni életét kell	170
Az ki veti segedelmet az Istennek	172
Az ki az Istent meg ismerheti	175
Az Izraelnek népe régenten	180
Az Ur Istent az egész föld	447

B.

Betlehemben születék Christus	103
Bizonyos beszéd ez és mel:	29
Bizony bizony mondom ti nek:	60
Bóldogok az kik ártatlanul	20
Bóldog ember az a ki fél az	36
Bóldog ember az ki nem jár az	46

Bóldog

T A B L A.

Bóldog az ilyen ember ez világ:	185
Bóldog az ilyen ember ő lel:	187
Bóldogok azok kik Istent félik,	190
Botsájd meg Ur Isten iffjúsá:	191
Bóldog az ilyen ember az Istenb:	447
Bóldog és áldott vagy az ki	449
Bóldog ember az ki hitből	451
Budostában szent Dávid Prop:	194

C.

Christust meg feszíték kegyetlen	136
Christus fel támadá igazságunk:	138
Christus fel támadá mi bűnünket	143
Christus fel támadá ki értünk	144
Christus fel támadá nekünk	146
Christus fel támadá mi bűnünket	147
Christus menyben fel mene, nek:	149
Csak te hozzád szent Atyánk	453
Csak te benned Ur Isten vagyon	455

D.

Dávid Prophétának imádkozása	198
Dicsirjétek az Urat mert jó	32
Dicsirjétek hű Keresztyének az	42
Dicsirem az Urat tellyes szívem:	70

Z 7

Dicsi-

M U T A T O

Dicsiretes az Christus ki nekünk
 Dicsiretet mondgyunk Ur Istennek
 Dicsirjétek az Ur Istent, az Istent
 Dicsirlek tégedet édes Atyám
 Dicsiretet mondgyunk az nagy
 Drága dolog az Ur Istent di:
 Dicsird az Istent mostan oh én lel:
 Dicsirjed álgvad én lelkem
 Ditsőséges az Ur Isten
 Dicsird az nagy Urat kedve
 Dicsirjétek az Istent menyben
 Dicsirjétek Istent az ő bent:
 Ditsóült helyeken Mennyei

E.

Eörvendezzünk örömmünkben
 Eörvendezzünk oh hivek és
 Egész Izraelt Dávid fel gyüte
 Ebredgyél fel világ bűneidből
 Edgy lélekkel mostan áldott
 Emlekezzél meg az te sol:
 Emberi nemnek teremő Istene,
 Emlekezzünk ez napon
 Emlekezzél meg Ur Isten, az mi
 Emlekezzél Ur Isten hivedről

T A B L A.

111	Emlekezzél meg te gyarlo ember	536
132	En lelkem dicsirjed az Urat	59
152	Engem igazgat az egeknek	534
200	Eörvend Uram az én lelkem te	371
202	Eörvend meg repesvén szívem	470
204	Erős ellenségétől mikor Dávid	214
456	Erős várunk nekünk az Isten	469
457	Ez széles földnek nagy bõlts te:	13
459	Ez az örök élet, hogy meg ismér:	28
461	Ez nap nekünk dicsiretes nap,	102

F.

463	Felséges Isten menynek földnek	10
464	Felséges Istē menynek földnek Ura, ki	18
532	Fel támadván az Christus meg	62
1	Fel mene az Christus menyör ság:	64
134	Fénlik az nap fényességgel	56
208	Felséges Isten neked jelentyünk	218
465	Felséges Isten hozzád kiáltunk	471
467	Felséges Isten menynek földnek Ura	473
23	Felséges Isten neked halát	474
17	Fel támadott Christus ő koporso:	476
140	Fegyvert fog mi velünk az	477

G.

211	Gyakran tsapdos az bent Isten	221
-----	-------------------------------	-----

M U T A T O

H.

Hertelenséggel lőn az hirmondó
 Ha embereknek és Angyaloknak
 Halgassuk figyelmetesen, mire Pál
 Halát most adgyunk minnyájan
 Hálaadásunkban rollad emleke:
 Háborusága Dávid Királynak
 Halgas meg minket nagy Ur
 Halgasd meg mostan felséges Isten
 Halát adunk néked mindenható
 Hogy panaszkodik az hatalmas
 Hogy emlittyük eleinket, hozzá:
 Hogy az nagy pusztán lakunk
 Hogy Jerúsálemnek drága
 Halát adunk te néked örök Isten
 Halgas meg minket Ur Isten
 Halát adván vallást téssünk
 Ha az bőlt mindenható Isten,

I.

Járuljunk mi, az mi kegyes Iste:
 Fer mi kérjük az mi Atyánkat,
 Fer mi dicídjuk áldgyuk és
 Fer dicídjuk ez mai napon
 Fer minnyájan örüllyünk, és

T A B L A.

	Fer emlekezzünk keresztyén népek,	257
41	Fer mondgyunk éneket az mi	118
46	Illyen fogadást tőn az. Szent Dávid	259
44	Fő keresztyének kik vagyunk,	39
115	Fővel teremptő Ur Isten, látogasd	66
232	Fővel kegyes Atya Isten,	155
229	Fővel légy velünk Ur Isten,	262
84	Irván vagyon nem tsak ken:	47
239	Irgalmazz Ur Isten immáron	267
234	Igaz felség egyedül Ur egy	284
241	Igaz látó Szent Ur Isten halad	437
246	Istentől választott népek,	37
249	Isten kegyes füled somat,	270
254	Istent no dicírd r. idener:	272
483	Istenünkhez fohászkodván,	278
484	híletett és igazságot tsele:	27
485	Izraelnek meg somorodot	280
487	Immáron az nap fel jövén,	4
	Isten házának gondviselői,	489
81	Fő az egygyességben, az Sép	527
85	Itély meg Uram engemet,	490
91	Faj meddig nagy Ur Isten	529
95		
99	Könyörögjünk az Istennek, Chri:	2

K.

M U T A T O

Könyörögjünk Istennek mi szent A: 80
Keresztényeknek serege, Istennek 163
Kérlek és intlek mostan tégedet, 288
Kérlek keresztény ember 291
Kegyes gondviselő könyörülő 294
Követi vala népnek soksága 530

L.

Lásd hozzám Ur Isten kegyel: 296
Légy irgalmas Ur Isten mi 491

M.

Magasztallya az én lelkem az 43
Menynek és földnek nemes 11
Mojzes azt mondgya az Izra: 21
Meg somorodott Uram az én 21
Melly igen szerettem az te 26
Meg esküt az Ur Dávidnak 39
Melly hatalmas az mi Urunk 299
Minden az ki fel magass allya 32
Minden időben dicfirjük az Ur 47
Miképpen Jónás volt harom 54
Mikor kiálték, felely meg énné: 54
Niért zarándoknak fel az 57
Minden nép és nemzet ség 501
Mikor vé teljesedet volna 67

T A B L A.

Mindenható Atya Isten, ki embe: 72
Mi hiszünk az edgy Istenben 73
Mindenható Ur Isten mi bűnös 75
Mindenható Ur Isten, szivünk 130
Mi dicfirjük ez mázi napon, 115
Mi kegyes Atyánk kit vallunk 302
Mi Atyánk ki vagy mennyégben, 304
Mi Atyánk ki vagy mennyégben, kik 306
Menynek földnek ditsősséges 308
Mikor Sennacherib az Jerusál: 312
Mikoron Sidó nemzet tartatnék 315
Minden állat dicfir Ur Isten 321
Mi Urunk Jézus Christusnak 326
Mint kívánczik az barvas 330
Mire bántodol ok te én szivem, 332
Mojzes azt mondgya az Izrael 21
Mostan jeles innep, és igen 63
Mondgyatok dicfíretet, keresztýé: 498
Mostan Ur Isten, hozzád kiált: 499
Monda az bolond szivében: 500
Monda az Isten az én Uramnak 65
Mondott Uramnak az Ur új 503
Menynek és földnek nemes 493
Meg bántunk Isten büntelen 495

M U T A T O

Minden hű keresztyének meg hal:
Mindenek meg-hallják és jól
Magas mennyégben, nagy ditső:

N.

Nagy bánatban Dávid mikoron
Nagy háláadással magasztal:
Nagy irgalmasságát az hatal:
Nagy Ur Isten ne hadgy minket
Nekünk sületék mennyei király
Ne hadgy el esnem felséges Ur Ist:
Néked mondok dicfíretet mert
Nézz mi reánk Ur Isten kegyel:
Nagy inségemben és süksé:

O.

Oh mi szent Atyánk, kegyes és ke:
Oh mennyei kegyes Atyánk, tek:
Oh melly igen rövid volt lám ez
Oh nagy hatalmu felséges Ur Isten
Oh áldott Atya Ur Isten
Oh magos menynek szentséges
Oh Izrael szerető népem, halgas:
Oh kegyelmes mi szent Atyánk
Oh te keresztyén ember serkeny fel
Oh Ur Isten tekints hozzánk

T A B L A.

49	Országát kárát sok el vit rabját,	362
49	Oh Istennek népei, kik vattok	510
50	Onsol minket Dávid Prophéta	512
	Oh mennyei nagy boldogság	509
33	Oh mindenható Isten, ki az te	514
33	Országol az Isten ez világon,	515
34	P.	
34	Pusztában Sidókat vezérlő jó Ist:	376
116	Pünköst napja bé telvén Jeru:	153
35	R.	
35	Reménségem vagy Istenem,	378
506	Régtől fogván támaszkortam Urā:	383
507	S.	
	Segítségül hívjuk az menybéli	385
6	Sokan vadnak most ollyatén	388
7	Sok nyavalyánkban Atyánkhoz	4
367	Sidóknak Judás illyen jegyet	53
15	Szent Esaiás így irt Christusnak	105
8	Szent Esaiás Prophétának látása	74
14	Szülé az ő Fiát első sülöttét,	43
356	Szolnak vala külömb külömb	69
51	Szükség nekünk meg emlekez:	110
355	Szent Dávid Király bünei ellen	390
36	Szent	

M U T A T O

Szent Dávid Prophéta éneklő
Szent Dávid Király háborusága:
Szükség meg tudnunk üdvesség:
Szentek örvendezetek az Urban
Szent Isten téged dicsírlék,
Szivem, vesém, szám, minden
Szent Ur Isten ki mehet te előd:
Szível igen hível, az Ur Istent

T.

Teljes sívemből kiáltok Uram,
Téged Isten dicsírunk: téged Ur:
Tapfolljon az mi két kezünk
Tekints reánk immár nagy Ur
Tekints reánk Ur Isten, ne hadgy
Tarts meg Ur Isten engemet
Teljes sívből az kik biznak

U.

Ugy szerete az Isten ez világot
Ugy mond Jézus: ha meg mara:
Ugy mond Jézus: én vagyok az ut
Uram közelgeszen az te sínednek
Uram Isten ki lakozik az te
Uram mely igen meg sokasulta:

393
397
398
401
405
407
516
518
28
78
151
410
413
415
520
20
24
27
30
31
53
Ur

T A B L A.

Ur Istennek Angyala, le-sálla	59
Ur Isten az te nevedért saadits	62
Urnak Vég Vatsorájára, és ő	71
Ur Isten légy most mi velünk	419
Uram benned még az én remén:	423
Uram Isten ki ígértél oltalmat	427
Vedd el Ur Isten rollunk hara:	521
Ur Isten irgalmaz nekünk az	522
Urnak Solgai no dicsírjétek	524
Ur Isten engem ítél meg	525
Uj éneket mondgyatok az Urnak	526
Ur Istennek Bent Fia ez világ:	114
Világosságnak Bent Attya	83
Vidám sível vig zengéssel	429

DICSŐSÉG ISTENNEK.

